

گولبریریک

له ووتاره کانی شه هید

ماموستا عبدالله قه سری

کو کردنموی
بوخاری عبدالله

پیداچوونموی
حسن بابکر

منتدی اقرأ الثقافی

www.iqra.ahlamontada.com

2008 - 1428

منتقدیٰ اقرا الثقافى

للكتب (كوردی - عربی - فارسی)

www.iqra.ahlamontada.com

ئامادەکردنى: بوخارى عبد الله

گولبزيړيك له وتاره كانى شهيد

ماموستا عبدالله قهسرى

پيداچوونه ودى: م. حسن بابكر

ههولير - ۲۰۰۷

ناوی کتیب: گوئیزیریک له وتاره‌گانی شهید ماموستا عبدالله قهسری

- ناماده‌کردنی: بوخاری عبد الله

- پیداجووتنه‌وه‌ی: م. حه‌سه‌ن بابکر

- نه‌خشه‌سازی ناوه‌وه: هه‌ردی

- به‌رگ: بوخاری عبد الله

- ژماره‌ی سپاردن: (١٢١٣)

- به‌شی یه‌که‌م

چاپی یه‌که‌م ٢٠٠٧

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رَجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ

فَمِنْهُمْ مَّنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا

تَبْدِيلًا﴾ الاحزاب/ ۲۳

گولڙيريك له وتاره كاني شهيد ماموستا عبدالله قهسري

پيشكه شه

➤ به گياني شهيد ماموستا عبدالله قهسري و هاوهلاني.

➤ به سهرجه م بانگهواز كاراني ريگاي خوا (سبحانه وتعالی).

➤ به خوښه راني بهريز و سهنگين.

پيرست

پيرست	۵
پېشه‌گي به پېنووسی ماموستا علي باير	۷
نهم کتېبه:	۱۱
نېشانه‌کاني پروادار	۱۳
يه‌قين	۳۹
پاريزگاري (التقوى)	۶۵
شوگري خودا	۸۷
نيعمه‌ته‌کاني خودا به‌سمر نينسانه‌وه	۱۱۱
دلى نينسان	۱۳۳
مرگه‌وت و نوپزي جه‌ماعت	۱۵۳
مافه‌کاني منداډ له‌سمر باوک و دايکي (۱)	۱۷۵
مافه‌کاني منداډ له‌سمر باوک و دايکي (۲)	۱۹۳
تورمه‌بوون	۲۱۵
شهرم و شکو	۲۳۹
مردن	۲۶۱
ژيانى نيو گوډ	۲۸۳
به‌هه‌شت و نيعمه‌ته‌کاني	۳۰۵
دوزه‌خ و ناخوشيه‌کاني	۳۳۱

پیشه کی ماموستا علی باپیر

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على رسول الله محمد وآله أجمعين من الصَّحْبِ والازواج والقراة والتابعين لهم بإحسان الى يوم الدين.

یه کیك له یاساکان (سَنَن)ی خوا که له ژيانی به شهردا دایناون نهو هیه، که هر کاتیک مروژ بوو به بهنده (عبد)یه کی بو خوا صولحاوو خوی به ئیمان و کرده و دی چاک رازنده وه، خوی به به زده یی و کار به جی له لای خه لکی ناسمان و زهوی خو شه ویستی ده کات و ریزو حورمه تی بو په یدا ده کات، وه ک فمرموویه تی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا﴾ ۹۶- مریم، واته: ینگومان نهو که سانه ی ئیمانیان هی ناو و کرده وه باشه کان نه نجام دده دن، خوی خاودن به زده یی خو شه ویستیان بو دده خسینی.

پیغه مبه ری خواش ﷺ لهو باره وه فمرموویه تی: (إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى إِذَا أَحَبَّ عَبْدًا دَعَا جِبْرِيلَ فَقَالَ: إِنِّي أُحِبُّ فَلَانًا فَأُحِبُّهُ فَيُحِبُّهُ جِبْرِيلُ ثُمَّ يُنَادِي فِي السَّمَاءِ فَيَقُولُ: إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ فَلَانًا فَأُحِبُّهُ فَيُحِبُّهُ أَهْلُ السَّمَاءِ ثُمَّ يَوْضَعُ لَهُ الْقَبُولُ فِي الْأَرْضِ) متفق عليه عن أبي هريرة.

واته: ینگومان هر کات خوا به نده یه کی خو شو یست بانگی جو پرائیل ده کات و پی دی دهمرموی که من فلانه که سم خوش ده وی توش خوشت بوئی، جو پرائیلش خوشی ده وی، پاشان جو پرائیل له ناسمانی بانگ ده کات که: خوا فلانه که سی خوش ده وی نیو هس خوشتان بوئی، نی دی خه لکی ناسمانیش (که فریشته کانن) خوشیان ده وی، پاشان خو شه ویستی و قبول کرانی بو دده خریته سه رزه ویش...

ههروه ها (عبدالله ی کوری عه بیاس) خوا له خوئی و بابی رازی بی
گوتوویه تی:

(إن للحسنة نوراً في القلب وضياءً في الوجه وقوة في البدن وسعة في الرزق ومحبة في قلوب الخلق)، واته: به راستی چاکه کردن مایه ی رووناکی نیو دل و کهشیی پرو و هیزی جهسته و فراوانیی بژیو و خوشویسترانه له دلی خه لکیدا، جا من پیموایه که برای خوشه ویستمان (ماموستا عبدالله) قهسری ی شههید - ان شاء الله تعالی - هه رچه نده بهس خوا په نهانزانه و به بنده کانی ناشنایه، یه کیك برو له و جوړه به ندانه ی خوا که خوای به خشر قبوول و خوشه ویستی و ریز و حورمه تی بو خستبووه دل و دهروونی خه لکیسه وه و له هر کوئییه ک بووبی خه لکی ده و روبه ری خوشیان ویستوه و هزیان به تیکه لئی و نزیکی کردوه، هر بویه ش کاتیك که خوئی و چوار پيشمه رگه حیمایه که ی به ناهه ق کوژران و هه واله که به نیو خه لکی کوردستاندا بلاویژوه مه گهر چوون دهنه هه رمالیک ناشنایه تییان به و ماموستا دیندار و دلسۆزه بووبی تازییه یان بو گرت و بوی خه مبار و دلته نگ بوون.

ئینجا دیاره هوکاریکی گرنگی له سه ر ئاستیکی فراوان ناسران و خوشویسترانی (ماموستا عبدالله) ش بریتی بو له وتاره کانی که هه فتانه له مزگه وتی مه لبه ندی رانیه راسته وخو پیشکه شی خه لکیکی زوری (پانیه) و ده و روبه ری ده کردن و، پاشان له پری که ناله کانی راگه یان دهنه وه به زوری شار و شاروچکه و گونده کانی کوردستاندا په خش ده بوون، هر بویه ش کاتیك هاوسه ر و کوره کانی ماموستا راویژیان پیکردم و بیروکه ی کوکرنه وه ی

گولبژيړيک له وتاره کانی شهيد ماموستا عبدالله قهسري

گولبژيړيکی وتاره کانیان خسته پروو، پشتگيريم کردن و رينمايشم کردن که چوڼ چوڼی بهو کاره هه لسن.

جا خوینه ری به پړزا!

نهم کتيبه ی بهر ده ست گولبژيړيکی وتاره کانی (ماموستا عبدالله) ی قهسريه که کاکه (بوخاری) کوري ژیرانه و چالا کانه له کاسيته وه هیناونه سهر کاغزه و تایپی کردوون و ثایهت و فهرمووده کانیشی (تخريج) کردوون و، برای به پړيزشم (ماموستا حسن بابکر) کاتيکی باشی تهرخان کردوه بۆ چاپیدا گيړانه وه و ورده ده ستکاریه کی هه ندیک وشهو رسته ش که جیاوازی نیوان شیوازی ناخاوتن و نووسینیش دد بخوازی، ههر چه نده مۆرکی شیوازی ناخاوتن و وتاردان ههر ماوه ته وه و ده ستکاری نیوه پوکی وتاره کانیش نه کراوه.

خوا پاداشتی ماموستا حسن بابکر و کاکه بوخاریش بداته وه و نهم بهرهمه ش بکاته مایه ی بهرچا و پروونی زیاتری مسولمانان، تا کو (ماموستا عبدالله) ش لهم ریبه شه وه خیر و پاداشتیکی دیکه ی بۆ بجی وه ک پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: (اِذَا مَاتَ الْاِنْسَانُ اَنْقَطَعَ عَمَلُهُ اِلَّا مِنْ ثَلَاثٍ: صَدَقَةٌ جَارِيَةٍ اَوْ عِلْمٌ يُنْتَفَعُ بِهِ اَوْ وَلَدٌ صَالِحٌ يَدْعُو لَهُ) رواه مسلم.

واته: مړوؤف که مرد کرده وی (چاکی) ده پړی مه گهر له سی ریانه وه: خیريکی دریو خایه ن و بهر ده وام، یان زانیاریه ک که که لکی لیوه ربگیری، یان مندالیکي چاک که بوی ده پارېته وه.

جا نومیدم وایه ماموستا عبدالله له ههر کام لهم سی ریبه وه خیر و پاداشتی بۆ بجی، چونکه: ۱- (کۆمه لای نیسلامی) که ماموستا مه لا عبدالله یه کی ک بوو له مشور خورانی ماندوو و دلسوزی، پړوژه و خیريکی بهر ده وامه و، ۲-

وتاره کانيشي سوپاس پو خوا شتيكي زور چاك و به سووديان تيدياه و هه تا
ٿيستا له تهلزيون و راديويه كاني كومه لي ئيسلامييه وه سوودي باشيان لي
بينراوه و له مه و دواش نم گولڊن ٽريديان به شيوهي كتيبيش ده كه ونه به رده ستي
خوينه ران، ۳- وه له خوا به زيادي منداله كانيشي خواناس و باشن و هيواي
چاكتريون و گه شه كردن و به ره و پيشچوونيشيان لي ده كري، كه بيگومان
دايكيان خوا پاداشتي بداته وه، له و باره وه كاريگري زوري هيه.

خواش به كه ردم و به زه يي بي سنووري خوي پله و پايه ي نه و برا دلسوز و
خوشه ويسته مان به رزرتريكات وه و دامه زراويي و راوده ستاويي زياتريش به
هه مو لايه كمان بيه خشي و سهره نجامان خير بكات.

عه لي باير

۹ رمضان ۱۴۲۸

۲۰۰۷/۹/۲۱

هه ولير

نهم كتيبہ :

نهم كتيبہ ي بمردهستان (گولېزېرېك له وتاره كاني شهيد ماموستا عبدالله ي قهسري) له (۱۵) پازده وتاري جومعه ي ماموستا عبدالله پيځهاتوه، كه له سالاني (۱۹۹۹ تا ۲۰۰۳) له مزگهوتي مهلبه ندي (۵) ي كومه لي نيسلامي له رانيه خويندوونيه وه كه له و ماوه يه دا ناوبراو مالي له (رانيه) بووه.

وتاره كاني ماموستاي شهيد جوراوجورن و ههريه كهيان رهنگدانه وه ي نه و بارودوخ و ههل و مهرجهن كه تايهت بووه به ژيان و هه لسوكه وتي نه و خه لكه ي ماموستا له ناوياندا ژياوه، جار جاريش له و سنووره دهرچوه و هينديك مه سه له ي ديكه ي گرنگ و گشتي باس كردوون و هه لويسي نيسلامي له مهر كيشه و قهيران و رووداوه كان خستوته پروو.

ناوهړوك و كاكلي وتاره كانيشي له وتاري يه كه مي جومعه دا باس كراون، بويه وتاره كان ته نيا وتاري يه كه مي جومعه ن و وتاري دووه ميان نه نو سراون.

ماموستا عبدالله ويپاي زور شيوازي ديكه ي كاري نيسلامي توانيو به تي له پي وتارداني روژاني جومعه وه دهوري خوي بيني و چه مكه نيسلامي ه كان روون بكاته وه و له به رانه ر كاري تيكد ه رانه و چه واشه كارانه ي ناحه زاندا نيسلامي راسته قينه به خه لكي ناشنا بكاو دهر ي بخت كه نيسلام مايه ي به خته وه ري دنيا و دواړوژي هه مروو مرو قايه تيبه به تي كپاي گهل و نه ته وه كانه وه.

نهمه ش به هوي زيره كي و ليها تووي ناوبراوه بووه كه له و باره شدا ليژاننه بابته تي گونجاوي بو وتاره كاني هه لېژاردوه و نه وه ي پويست بووي حه كي مانه

له سهر مینېهر باسی کړدوه و وتاره کانی به ثایهت و حه دیس و به سه رهاتی راستی میژوویی و به لگهی روون و ناشکراو ژیرانه به هیژکړدوون و رازاندوونیه وه .

هه ربویه نهو خه لکهی گوینگری وتاره کانی ماموستا بوون به تامه زرویییه وه له کاتی وتاردانیدا سه رنجی خوئی و قسه کانینانی داوه و تام و چیژیان لی وه رگرتوه .

نهوهی واشی کړدبوو قسه و وتاره کانی ماموستا عبدالله ی شهید نه وه نده کاریگه رییان هه بی، نهوه بوو که پیچه وانهی قسه کانی خوئی ره فتاری نه ده کړد و نهوهی به خه لکی ده گووت له خیر و چاکه پیشت خوئی به کړدوه و جیبه جیئی ده کړد و هه لسوکه وت و ره وشت و ئاکاره کانی نمونه یه کی زیندووی به رزی قسه کانی بوون .

بهو هیواهی نه م به ره مهی ماموستا که پاش وه فاتیی ده که ویت به رده سستی خوینه ران سوود به خش بی و خوای به خشنده بوی بخاته تاته رازووی خیرانیه وه و پاداشتی نه و که سانهش بداته وه که کم و زور ده ستیان هه بووه له به چاپگه یاندنیدا .

حسن بابکر

۱۰ رمضان ۱۴۲۸

۲۰۰۷/۹/۲۲

هه ولیر

نیشانه کانی پروادار

﴿فَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ۖ وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشِ وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ ۖ وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ۖ وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ ۖ وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾ ۳۶-۴۰ الشوری

بسم الله الرحمن الرحيم

اِنَّ الْحَمْدَ لِلّٰهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَغِيْنُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَسْتَهِدِيْهِ، وَنَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنْ شُرُوْرِ
 اَنْفُسِنَا وَسَيِّئَاتِ اَعْمَالِنَا، مِنْ يَّهْدِيْهِ اللّٰهُ فَلَا مَضِلَّ لَهٗ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَّ
 لَهٗ...، نَشْهَدُ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيْكَ لَهٗ، شَهَادَةٌ تُنْجِيْ قَائِلَهَا يَوْمَ لَا يَنْفَعُ
 مَالٌ وَلَا بَنُوْنَ اِلَّا مَنْ اَتَى اللّٰهَ بِقَلْبٍ سَلِيْمٍ وَنَشْهَدُ اَنَّ سَيِّدَنَا وَنَبِيَّنَا مُحَمَّدًا عَبْدُهُ
 وَرَسُولُهُ.. هَذَا الرَّسُوْلُ الَّذِي بَلَغَ الرُّسَالَةَ وَاَدَّى الْاِمَانَةَ وَتَصَحَّ الْاِمَّةُ وَجَاهَدَ فِي
 اللّٰهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَتَرَكْنَا عَلٰى الْحُجَّةِ الْبَيِّضَاءِ، لَيْلُهَا كَنَهَا رَاحًا، لَا يَزِيْغُ عَنْهَا اِلَّا
 هَالِكٌ، صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلٰى اٰلِهِ وَاَصْحَابِهِ صَلَاةً وَسَلَامًا اِلَى يَوْمِ الدِّيْنِ، اَمَّا
 بَعْدُ يَا عِبَادَ اللّٰهِ اَوْصِيْكُمْ وَنَفْسِيْ اَوَّلًا بِتَقْوٰى اللّٰهِ وَطَاعَتِهِ، وَلُزُوْمِ اَوْامِرِهِ وَكَثْرَةِ
 مَخَافَتِهِ، فَاِنَّ التَّقْوٰى شِعَارُ الْمُؤْمِنِيْنَ وَدَثَارُ الْمُتَّقِيْنَ وَوَصِيَّةُ اللّٰهِ سُبْحٰنَهُ وَتَعَالٰى فِيْ
 وَفِي النَّاسِ اَجْمَعِيْنَ اَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيْمِ ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ
 الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً
 وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِي تَسَاءَلُوْنَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيْبًا﴾ ١ - النساء.

ثيماندارانی بهر پرتز، شویڼکه وتوانی پیغه مبهری پیشه و امان حه زره ته
 موحه محمد ﷺ، سه لامی خوی پهروه ردگار تان له سه ربی له م روژه پیروژه دا،
 هیوادارین خوی پهروه ردگار بانخاته ژیر رهجه ته خوی و له گونا هه کانی
 رابردو و مان خو شبیټ و عومری داهاتو و مان پر له خیر و بهره که ت بکات.

خو شه ویسته کان: دیاره نیښه نیسان دوو ژیاغان له پیشه، هم ژیاڼی دنیا
 و هم ژیاڼی دواړو ژ، ژیاڼی دنیا بو خزمه تکردن به ژیاڼی دواړو ژ، ژیاڼی
 دنیا وه کو پردیک وایه نیسان به سه ریدا ده په ریتمه وه بو دواړو ژ، ژیاڼی دنیا

هۆکار (وسیلة) و رینگایه بۆ گەشت به ژيانی دواړوژ که بریتیه له بههشت و رهزابوونی خوا یا دۆزهخ و تورېبوونی خوا، خوا په نامانېدا، ئیمه مسولمان مه بهست (غایه) ټکی زۆر گه وره مان ههیه، نامانجیکي زۆر گه وره مان ههیه که بریتیه له رهزابوونی خوا، نهو نامانجه گه وره یهش ته نهها بهوه دیتهدی که ژيانی دونیا له خزمهتی نهو نامانجه گه وره یه دا دابنیت، ژيانی دونیا زۆر بی نرخ و سوکه له بهرامبەر کیش (وژن)ی ژيانی دواړوژدا، بۆیه پتویسته نهوه بزاین که بهچی نه توانین ژيانی دواړوژمان مسۆگەر بکهین؟، بهچی نه توانین نهو مه بهست (غایه) ه گه وره یه که بریتیه له خوا له خۆ رازیکردن وه دی بهینین؟، زۆر گه وره یه ئینسان خوا لیتی رازی بی!!، پیغه مبهەر (عليه الصلاة والسلام) روژیک به نه بو به کری صدیقی فهرموو: خودای په روهردگار به هۆی حه زه رته جوهرائیل هه سهلامت لی ده کات، وهی ناردووه و ده فهرموئ من لهو رازیم ئایا نهو له من رازییه؟!، نه بو به کر (خوا لیتی رازی بی) دهستی کرده گریان و فهرموو: جا من چیم هه تا له خوا رازی یم یان رازی نه یم؟!، زۆر گه وره یه ئینسان خوا لیتی رازی بی و سهلام و رهحهتی خۆی بۆ بنیړی!!، خودا په یام (رسالة)ی گه وره و پر له به ره که تهی خۆی که قورئانی پیروژه بۆ بنیړی و به ره مه ندی بکات بهو قورئانه!!، نزیکي بکاته وه لهو قورئانه، بیخاته ژیر رهحهتی خۆی، ئیمه مسولمان پله ویا به مان زۆر به رزه نه گەر له سه ر ری و شوینی پیغه مبه ره خو شه ویسته که مان برۆین (عليه الصلاة والسلام)، چونکه نهویان پله ویا بهی به رزترینی هه بووه له ناو پیغه مبه رانی شدا، خوی گه وره ده ربه ره ده فهرموئ ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾ ٤ - القلم، واته: به راستی تۆ له سه ر ره وشتیکي زۆر گه وره ی، خودای په روهردگار مه دخی ده کات، وه به هۆی نهویشه وه مه دخی ئیمه مسولمان کراوه که ئوممه تی نهوین!، جا با ئیمه ش بزاین چۆن ده توانین ژيانی دواړوژ وه ده سه ته بهینین؟، چۆن نه توانین نه هلی وه ده سه تهینانی رهزابوونی خوی په روهردگار بین؟.

به پرتان: خوی گه وره له قورئانی پیروزدا به راورد (مُقَارَنَة) ی ژيانی د دنیا و قیامت ده کات، ژيانی د دنیا له بهرامبر ژيانی قیامت، ته ماشا بکه نه سوږه تی (الشوری) دا ده فرموی: **أَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿فَمَا أُوتِيتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَمَتَّاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ ۳۶- الشوری**، واته: نه وی که ټیوه له دنیا پیتان دراوه خوڅی و گوزهرانیکی کاتی دنیایه، هرچی که ټینسان له دنیا دا ده بیننی و پپی دراوه چ له مال و سروهت و سامان بی، چ له نه ولاد و کوږ و نه وه و عه شیرت و خزم و قوم بی... وه چ له عیلم و زانست و زانباری بی، وه چ له پله و پایه و مه نصب بی، وه چ له خوڅگوزهرانی بی له هه مو رووه کان، هه مووی خوڅی ژيانی دنیایه، **﴿فَمَا أُوتِيتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَمَتَّاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾**، که ل و پهل و گوزهران و راباردنی دنیایه، **﴿وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى﴾ ۳۶- الشوری**، نه وی که له لای خواجه - که به هشت و رهامه ندی خوڅه تی - باشر و چاکتره و، نیعمه ټیکی گه وره تره، وه تاهه تا (أَبْدِي) ده میټته وه، ژيانی دنیا له بهرامبر دوو سیفه تی گه وره ی ژيانی به هشتدا خو ی راناکری، سیفه تی یه که میان: (خَيْرٌ) ژيانی خوڅی دواړوژ باشره!، سیفه تی دوو مینیشیان: (وَأَبْقَى)، ده میټته وه و نه به دییه، ژيانی دواړوژ نه به دییه و نابریته وه، جا یان هه میشه یه بو به هشتیه کان، یان هه میشه یه بو دوزه خیه کان نه گهر کافر بن و باوه ریان نه بی، جا نه گهر به راوردی نیوان ژيانی دنیا و ژيانی دواړوژ بکه نه ناتوانین هه رته نها له ژیر روشنایی نه و نایهت و فرمودانده نه بی که نامازه یان بومان کردوه، خوی په روه دگار سه رکونه ی مسولمانان ده کات و ده فرموی: **﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ انفِرُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ اثَّاقَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ﴾ ۳۸- التوبة**، واته: نه ی مسولمانینه، نه وه بو واده کمن، - نه وه چیه؟ - کاتیک که پیتان ده گوتری راپه رن له پیناوی دینی خوادا، ماندوو بین و خه بات بکه نه، خوتان گران ده کمن له سه ر زه وی و

خوتان به زه ويدا ددهن؟! ﴿أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ﴾ ۳۸- التوبة، نایا
 نیتو رازین به ژيانی دنیا؟ ﴿فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ﴾
 ۳۸- التوبة، خو ژيانی دنیا له موقابیلی ژيانی قیامت تهنه کهمیکه،
 وه کو له نایه تیکي تر له سورپه تی (النساء) نه فهرموی: ﴿قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ
 وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقَى﴾ ۷۷- النساء، واته: نهی موحه محمد ﷺ پیمان بلای: نه گهر
 نهوان له بهر نهوه جهاد ناکهن و خهبات ناکهن و تیناکوشن چونکه له مردن
 ده ترسن، وه له خوځیان و خوځنیان و مال و حال و وهزعیان ده ترسن.... نهوه
 رابواردنی ژيانی دنیا کهمه، دواړوژ باشتره بو کهمیکه که پاریر ده کا له بی
 فهرمانی خوا!.

جا بازاین نهو ژيانی دواړوژ بو کیه؟ چ که سانیک نه توانن ژيانی دواړوژ
 وه ده ستهینن که بریتیه له بهه شتی بهرین و ره زابوونی خوا؟ وه بریتیه له
 بینینی خوی پروهردگار له بهه شتدا، ﴿وَجُودٌ يَوْمَئِذٍ نَّاضِرَةٌ اِلَى رَبِّهَا نَاظِرَةٌ﴾
 ۲۲، ۲۳- القيامة، وه بریتیه له پیشوازی مه لایکه ته کان له ده رگای
 بهه شت که بریتیه له جهوزی که وسهر، که پیغه مبهه (عليه الصلاة والسلام)
 به دهستی مباره کی خوی ناو ته دات به نومه ته که ی، وه بریتیه له نهو هه موو
 نازونیمه ته ی که له بهه شتدا خوی پروهردگار ناماده ی کردووه، به پیی
 جه دیسی پیغه مبهه (عليه الصلاة والسلام) (أَعَدَدْتُ لِعِبَادِي الصَّالِحِينَ مَا لَا عَيْنٌ رَأَتْ
 وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ وَلَا خَطَرَ عَلَى قَلْبِ بَشَرٍ)^۱: نهو بهه شته تیایه تی نهوه ی که

^۱ «حدثنا الحميدي حدثنا سفيان حدثنا أبو الزناد عن الأعرج عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم قال الله تعالى أعددت لعبادي الصالحين ما لا عين رأت ولا أذن سمعت لا خطر على قلب بشر فاقروا إن شئتم فلا تعلم نفس ما أخفي لهم من قرة أعين».
 - صحيح البخاري، كتاب بدء الخلق، باب (۸) ما جاء في صفة الجنة وأنها مخلوقة، رقم الحديث ۳۰۷۲، وأطراف الحديث ((۴۵۰۱، ۴۵۰۲، ۷۰۵۹)).

نه چاو بینویسته تی، نه هیچ گویچکه یه ک بیستویه تی!، وه نه به خه یال و خه ونیش به سهر دلّی هیچ که سیځدا هاتوه!!، ﴿وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْاَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْاَعْيُنُ﴾ ۷۱- الزخرف، واته: هرچی نفس ده یوینئی و پئی خوښه و چاو له زه تی لی ده کا تییدا هدی!، با بزاین چۆن ده گهینه نه وه؟:

خوښه ویسته کانم، ده مه وی بچمه خزمه تی سوړه تی (الشوری) که سوړه تی کی موباره ک و به ناوبانگه له قورثانی پیروژ، وه نو سیفه تی ئیمانداران له سوړه ته دا باس ده که مین که به سیفه ته بنه رته ییبه کانی ئینسانی مسولمان دانراوه، همریه که یان تیشکی کی ده خهینه سهر به و ئومیده مین که بتوانین نه و سیفه ته بهرز و بهرپزانه له خو ماندا بهینینه دی بو نه وهی له گهل نه و کاروانه دا بین که ریځای به هشت و ره زابوونی خویان گرتوته بهرو خوالی یان رازی یه، یارهبی خویبه له و کاروانه مان حساب بکه ی کهوا ده چن بو به هشت و له کاروانی پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) بمنژ میړی بو به هشت، یارهبی خویبه له پیواچاکان و صه حابه بهرپزه کان دوورمان نه خه یه وه و به یه که وه له به هشت کومان که یته وه، نامین.

بهرپزان: به که م سیفه له سیفه ته بنه رته ییبه کانی ئینسانی مسولمان که سهره تای قوناغه کانه بریتییه له (ئیمان)، خوی پهره ردگار له دریژه ی نایه ته که دا نه فرمویت: ﴿وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ وَّاَبْقٰی﴾ ۳۶- الشوری، واته: نه وهی که له لای خویبه -ژیانی دواړوژ- هم باشتره، وه هم بو هه میسه ده مینیتته وه و ته و او نابی و نابریته وه...، به لام بو کییه؟:

یہ کہم: ﴿لِّلَّذِیْنَ آمَنُوا﴾، بُو نہو کہسانہی ئیمانان ہئیہ!، بُوچی خوای
 پەروەردگار ئیمان لہ سەرەتای سیفەتە بەرزەکان دادەنێ؟، لہ بەرئەوہی ئیمان
 بناغەییہ!، ئینسانیک ئەگەر خانووێک دروست دەکات پێویستە بناغەییەکی بُو
 دابڕێژێت، ئەو بناغەییەش چەندە بەھێزبێت خانووەکە بەھێزتر دەبێت، ئیمان
 شتیکی نابینرێت، وەک لہ زۆر لہ وتارەکاندا باسکراوە ئیمان شتیکی پەیوەندی
 بە دَل و دەروونی ئینسانەوہ ہئیہ، کاکلەہی ئینسان پیکدەھێنێ، شوینەوار
 لەسەر ئەندامەکانی لەش پەیدا دەکات، ئیمان و تەقوا و نیەتی پاک
 (ئیخلاص) و پاکی و ساغی و یەقین...، ئەوانە ھەمووی نابینرێن و پەیوەندیان
 بە دَل و دەروونی ئینسانەوہ ہئیہ!، بُویہ یەکەمین شت کہ ئینسان ئیعتیمادی
 لەسەر دەکات وەک سەرەتایەکی بریتییە لہ (ئیمان)، ئیمان وەک وەرگ وایە بُو
 دارێک کہ ئیعتیمادی لەسەر دەکات، چەندە رەگی ئەو دارە پتەوبێ و چەندە
 بە ئەرزداد چوپیئە خوار ئەوئەندە قەد و بالاو لق و پۆیەکانی ئەو دارە قاییم
 دەبن!، ئەوئەندە بەرگە ی رەشەبا و زریان و تەوژمی دەرەوہ (خارجی) دەگرێت،
 چەندە رەگەکانی ئەو دارە پتەوبێ و چەندە بە ئەرزداد چوپیئە خوارەوہ ئەوئەندە
 دارە پتەوہ!، ئیمانی ئینسانیش چەندە پتەو بێ وەک رەگی ئەو دارە وایە،
 ئەوئەندە خۆی لہ بەرامبەر رەشەبا و تەوژمی دوژمنانی ئیسلامدا خۆی
 رادەگرێ!، لہ بەرامبەر فیکرە ی رۆژئاوا، لہ بەرامبەر فیکرە ی بلاوکردنەوہی
 خراپە و خراپەکاری لەناو مسوڵماناندا!، لہ بەرامبەر ھەرەشە و پیلان و
 دوژمنایەتی کافر و بێ باوەراندا لہ ھەموو سەر دەم و زەمانیکدا!.

بُویہ خۆشەویستەکانم، یەکەم سیفەت سیفەتی ئیمانە، ئیمان بناغەییە،
 بناغەکە ھەرچەندە کۆنکریت بێت و ئەساسەکی دارپژراو بێت بە شیوہییەکی
 ریکریک ئەوئەندە ئەو بینایەکی لەسەری دادەمەزری ریکریکتر!، ئیمەش
 بەراستی وەک مسوڵمان ئیسلامەتیئە کەمان دەبێ لەسەر ئەساسی ئیمان

دامه زرين، چنده نيمانان به هېڅې نه و نه ده ته توانين ته قوامان هېڅې و له خواترس بين، نه و نه ده ته توانين له بې شه رعيي بگه پښه وه، نه و نه ده ته توانين ريگه خوا به رنه دهن و ريگه پيغه مېره ان (عليه الصلاة والسلام) بگرين له خوابه رستيدا، چونکه هر نيمانه واي له حه زره تي نېبراهيم کرد کاتيک که فرېي نه دهن بو ناو ناگر که پشت به خوا به ستې، وه نه و نيمانه بوو که وایلي کرد بلې: «حَسْبِيَ اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ»^۲، وه نه و نيمانه بوو که صه بر (کبات) و نېستيقامه تي ده دايي... وه به ره مي نه و نيمانه ش بوو که خوي پوره دگار به ناگر ده فرموي ﴿يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ﴾ ۶۹- الانبياء، نه ناگر سارديه و سارديكي سه لامه تيش به له سر نېبراهيم! خوي پوره دگار بو هه موو که سيک قانوني خوي ناگوړې! ناگر قانونه کهي وايه ده سوتيني به لام خوي گوره نه و قانونه خوي ده گوړيت بو عه بدېكي خوي که نيمانېكي چه سپاو (راسخ) و پته وي هيه که بريتيه له نېبراهيم! بويه مه دحي ده کات و ده فرموي ﴿إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً﴾ ۱۲۰- النحل، نېبراهيم به ته نها نومه تيک بوو! به ته نها کومه ليک بوو، به ته نها جه ماعه تيکي گوره بوو، ﴿إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ ۱۲۰- النحل.

خوشه ويسته کاتم: نيمان دامه زرينه ري براي ته تي و خوشه ويستييه، بويه پيغه مېره مان (عليه الصلاة والسلام) فرموي: (لَا تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ حَتَّىٰ تُؤْمِنُوا)^۳: ناچنه به هه شت هه تا نيمان نه هينن! (وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّىٰ تَحَابُّوا): نيمانيش

^۲ واته: خوي پوره دگارم به سه که چاکترين ياريد دهر و پشتيوانه.

^۳ «حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ حَدَّثَنَا أَبُو معاوية ووكيع عن الاعمش عن أبي صالح عن أبي هريرة قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم لا تدخلون الجنة حتى تؤمنوا ولا تؤمنوا حتى تحابوا أولا أدلكم على شيء إذا فعلتموه تحاببتم أفشوا السلام بينكم»، صحيح مسلم، كتاب الايمان، باب: بيان أنه لا يدخل الجنة الا المؤمنون، رقم الحديث ۵۴.

ناهینن ههتا یه کتریتان خۆش نه ویت، (أَوَّلًا أَذْلَكُم عَلَى شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ): ئایا شتیکتان پینه لیم نه گهر ئیوه بیکه یه کترتان خۆشبوئ؟ (أَفْشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ)، فهرمووی: سه لام زۆر له یه کتری بکه، سه لامکردن له یه کتری له نیوان مسولماناندا چ دروست ده کات؟ خۆشه ویستی دروست ده کات، خۆشه ویستی له ناو مسولماناندا چ پتهو ده کات؟ ئیمان پتهو ده کات!، ئیمان بۆ کو ئیمان ده بات؟، بۆ به هه شتییمان ده بات (لا تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا)، کاتی ئیمه نه مانه وئ بجینه به هه شت ده بی نهو ئیمان مان هه بیته که شایه نی نه ویه بانبات بۆ به هه شت، به ئی خۆشه ویسته کام: ئیمان شیرنایه تی ئیسلامه تییمان بۆ له دل و ده رووندا ده چه سپینئ!، چونکه به پیی هه دیسی پیغه مبه رمان (عليه الصلاة والسلام) له عه بباسی کوری عه بدولموته لیبه وه نه فهرموئ: (ذَاقَ طَعْمَ الْإِيمَانِ مِنْ رَضِي بِاللَّهِ رَبًّا وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا): شیرنایه تی ئیمانی چیشتوه نهو که سه ی به پهروه ردگار ئیتی خودا رازییه و ملکه چه بۆ، وه به پیشه وایه تی و قائید و سه رکردایه تی پیغه مبه رمان موحه مه د (عليه الصلاة والسلام) رازییه، وه پاشان به به رنامه ئیتی ئیسلام رازییه بۆ ژیانئ خۆئ!، هر که سیك به و سییانه رازی بی و کاری پی بکات نهو شیرنایه تی و کاکله ی ئیمانی چیشتوه!، تام و له ززه تی ئیمانی چه شتوه، خۆشه ویسته کام: (ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ وَجَدَ بِهِنَّ حَلَاوَةَ الْإِيمَانِ)^۴ هر که سیك سئ سیفه تی تیدا هه بن شیرنایه تی ئیمانی چه شتوه:

^۴ «(حدثنا محمد بن يحيى بن أبي عمر المكي وبشر بن الحكم قالا حدثنا عبد العزيز وهو بن محمد الدراوردي عن يزيد بن الهاد عن محمد بن إبراهيم عن عامر بن سعد عن العباس بن عبد المطلب أنه سمع رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول ذاق طعم الإيمان من رضي بالله ربا وبالإسلام ديناً وبمحمد رسلاً)، صحيح مسلم، كتاب الإيمان، باب: الدليل على أن من رضي بالله ربا وبالإسلام ديناً وبمحمد (صلى الله عليه وسلم)، رقم الحديث ۳۴.

^۵ «(حدثنا احمد بن جعفر بن حمدان ثنا عبد الله بن أحمد بن حنبل قال حدثني أبي ثنا عبد الوهاب ثنا أيوب عن أبي قلابة عن أنس رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال ثلاث من كن فيه وجد بهن حلاوة الإيمان أن يكون الله تعالى ورسوله أحب إليه مما سواهما وأن يحب المرء لا

يەككەم: «أَنْ يَكُونَ اللَّهُ تَعَالَى وَرَسُولُهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا سِوَاهُمَا»، خوداۋ پىغەمبەرەكەي لە ھەموو شىئىك خۆشتر بوئ؛ دووھم: «وَأَنْ يُحِبَّ الْمَرْءَ لِحُبِّهِ إِلَّا اللَّهَ»، مەسۇلمانانى تەنھا لەبەر خاترى خرا خۆشبوئ؛ ۋە تەنھا مەسۇلمانانىشى خۆشبوئ ۋە كۆر ئەھلى دىن و ئىمان، سىيەم: «وَأَنْ يَكْرَهُ أَنْ يَعُودَ فِي الْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْقَذَهُ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ مِنْهُ كَمَا يَكْرَهُ أَنْ تَوْقَدَ لَهُ نَارٌ فَيُقَدَّفَ فِيهَا»: پىي ناخۆش بىت بگەرپتە ۋە سەر كوفر و جاھىلىيەتى -پىش ئىسلام- دواي ئەۋەي خوا لىي رزگار كىردو ۋە ھەروە كوپىي ناخۆشە ئاگرى بوبكرپتە ۋە ۋە بخرپتە ناۋىيە ۋە! جا خۆشەۋىستەكانم، يەكەمىن شت برىتپىيە لە ئىمان؛ چەندە ئىمانمان دامەزراۋ بئ ئەۋەندە بناغەي ئىسلامەت ئىمان دامەزراۋە و خواي پەرۋەردگار تەۋفىقمان دەدات بۆ ئەۋەي خۆمان لە گوناھان بپارىزىن.

زۆر جار سەحابە بەرپىزەكان بەيەكتىيان دەگوت (تَعَالَوْا نُؤْمِنُ سَاعَةً): ۋەرن با سەعاتىك ئىمان بىنن؛ رۆژىكىيان سەحابەيەك كە واپان پىنگوت چۈيە لاي پىغەمبەر (عليه الصلاة والسلام) شىكايەتى كرد، فەرموۋى: (يَا رَسُولَ اللَّهِ) خۆ ئىمە تازە مەسۇلمان نەبوۋىن خەللىك پىماندەلئ (ۋەرن با سەعاتىك ئىمان بىنن)؟! ھەروە كۆ خەللىك نەمپۆش دەلئ: ((خەللىك دەيەۋى ئىسلامەت ئىمان تازە بۆ بىننپتە ۋە))، نا كاكە ئىسلامەت تازە بۆ ناھىنپتە ۋە بەلام ئىسلامەتپت ۋەبىر دەھىنپتە ۋە!! ئەۋە جىاۋازى زۆرە كە كەسىك ئىسلامەتپت ۋەبىر بەھىنپتە ۋە... ئىسلامىك كە برىتپىيە لەۋ قورئانە پىرۆزە و لەۋ ھەموو فەرموودەيە كە پىغەمبەر (عليه الصلاة والسلام) فەرموۋىيەتى؛ برىتپىيە لەۋ ھەموو سوننەت و سىپە و تەئرىخەي پىغەمبەرەن و پىياۋچاكان، ئىسلامەتى بەرپۆزىك ۋەرنىگىرپت؛ ئىنسان ناتوانى بەرپۆزىك و سالىك ھەزمى بىكات و

يەيە لا للہ عز وجل وأن يكره أن يعود في الكفر بعد إذ أنقذه الله عز وجل منه كما يكره أن توقد له نار فيقذف فيها»، حلىة الاولياء، جزء ۲، صفحہ ۲۸۸.

هم مووشی له بیر بیت، بویه خوی گه وره نه فرموی: ﴿وَذَكِّرْ فَإِنَّ الذِّكْرَ تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ۵۵- الذاریات، باسی نیسلام بکه چونکه نهو باسکردن و بیر خستنه و هیه سودی هیه بۆ مسولمانان، ده بی نینسان هه ولبدات نیسلامه تی وه بیر خه لکی بهینیته وه، بویه نهو صه حابه یه چوه لای پیغه مبه ر و فرموی: (یا رسول الله) چۆن واده بی که سیك پیمان ده لی: ((وهرن با سه عاتیك نیمان بهینین))، بۆ نیمه تازه نیمانان هیناوه؟!، به لی پیغه مبه ر (علیه الصلاة والسلام) پشتگیری نهو خه لکه ی کرد که فرمویان (تَعَالَوْ نُؤْمِنُ سَاعَةً)، یانی وهرن با سه عاتیك نیمانان نو بی بکهینه وه و دایر پیژینه وه و کونکریتی بکهینه وه، چاکسازی و پاکسازی بکهین نه گهر خلته و خالی لی نیشته وه و ته مومراوی بووه، چونکه نیمانی خالص و ساف و سازگار نه بی خوی پهروه ردگار ته و فیقی نادات بۆ نه وه ی کرده وه کانی تر له سهر نهو نه ساسه راپه رپنیت له ژیر ره زابوونی خوی پهروه ردگارا، بویه خوی پهروه ردگار له قورنانی پیروزدا نه فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا﴾ ۱۳۶- النساء، واته: نهی نیماندارینه نیمان بهینن!، یانی نیمان نو بی بکهینه وه و بهرده وام بن له سهر نیمانه که تان، یانی صه بر و نارامیتان هه بی له سهر نیمانه که تان، له سهر نهو موعانات و ناخوشی و ناره حه تی و سه رما و گهرما و تینویتی و برسیتی و نه خوشییانه ی که دینه سه ر ریتان له پیناوی نیسلامدا صه بری له سهر بگرن و به کرده وه به هیزی بکه ن!، خو نینسان که روژی چهنجار ده لی: ﴿اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ﴾ ۶، ۷- الفاتحه؟!، خو خوی گه وره ریگای راستی نیشاندوین!، به لام بۆ خوی گه وره پیمان ده فرموی بلین: ((اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ: خواجه ریگای راستمان نیشان بده ی))، روژی چهنجار نیمه نه وه ی دوباره ده کهینه وه له نویژی سوننه ت و واجماندا؟!، نه وه یانی: خواجه که

رینگه ی راست نیشانداوین له سهر ریځای راستیش رامانېگره!، خوايه لاقمان بچه قینه، صهرمان پې بده، نیستیقامدت و جیځیږبون (تبات) مان پېنده!.

دووهم: نه فرموی ﴿وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ ۳۶- الشوری، واته: -وه پاش نیمانه پنان- پشت به خوی خویان ده به ستی!، پشت به ستی (توگل) یان به خوايه (جل جلاله)، و پشت به ستیان له سهر پاره و مادده نییه، پشت به ستیان له سهر که سانیکی دنیا نییه، پشت به ستیان له سهر ره نیس و به پرسه کانیان نییه، به لکو پشت به ستیان له سهر خوايه، ئینسانی مسولمان پشت هر به خوا ده به ستی بویه پیغه مبرمان موسا (عليه الصلاة والسلام) به قهومه که ی فرموو: ﴿وَقَالَ مُوسَىٰ يَا قَوْمِ إِن كُنتُمْ آمَنتُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا﴾ ۸۴- یونس: نه ی قهومه که نه گهر راست ده که ن نیمانتان به خوا هدییه پشت به خوا به ستی، که و ابو پشت به خوا به ستی نیشانه ی نیمانه!، که سیټک ئیمانی هه بی پشت به خوا ده به ستی وه که سیټک پشت به خوا به ستی مانای وایه ئیمانی هدییه، بویه خوی په ورو درگاریش پیمان ده فرموی: ﴿وَعَلَىٰ اللَّهِ تَوَكَّلُوا إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾ ۲۳- المائدة، واته: پشت به خوا به ستی نه گهر راست ده که ن ئیوه نیماندارن!، ئینسانی نیماندار پییوایه که هرچی روئدا له که وندا ته قدیری خوايه بویه پشت به خوا ده به ستی، ناترسی له وهی رزقی بری، ناترسی له وهی له سه فریدا ریځرگیک یان وه زعیټک یا خه لکیټک، کوسپ و ته گهره یه ک بته پیش و وه زعی لی تیټک بدات یان له مامه له کهیدا زهره بکات، به لکو حواله ی خوی ده دات و ده لی ((وَأَفْوضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ)): خوايه کار و ماندوبونی خوم، وه زع و موعامه له و نیش و کار و که سابه تم دایه دست تو، نه وهی تو بیکی نه وه چاکه، هه مروی به ده دست خوايه، بویه پیغه مبرمان (عليه الصلاة والسلام) به عه بدولای کوری مامی فرموو: (إِعْلَمَنَّ الْأُمَّةَ أَنِّي جِئْتُكُمْ عَلَىٰ أَنْ يَنْفَعُوكَ

بشيء ما ينفَعُوكَ بِشيءٍ الا قد كتبَهُ اللهُ لَكَ، واته: بزانه نهی عه بدولا نه گهر هه موو نومتهی سهر رووی زهوی کویته وه له سهر نه وهی قازانجیکت پی بگه یه نن نه قازانجهت پیناگات نه گهر خوا بوئی نه نویسیبت، (وَأَعْلَمُ أَنَّ الْأُمَّةَ لَوِ اجْتَمَعَتْ عَلَى أَنْ يَضْرُوكَ بِشيءٍ مَا يَضْرُوكَ بِشيءٍ الا قد كتبَهُ اللهُ عَلَيْكَ) واته: نه گهر هه موو نومتهی سهر رووی زه ویش کویته وه له سهر نه وهی زهره ریکت پی بگه یه نن ناتوان نه زیانهت لیبدن مه گهر خوا بو توئی نویسیبت، جا که و ابو ئینسانی مسولمان ده بی پشت به ستن (تَوَكَّلْ) ی له سهر خوا بی و پشتیوانی به خوا بی: ﴿وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ۶۸ - آل عمران، ﴿نِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ﴾ ۴۰ - الانفال: خوا باشرین پالپشت و سهر پرشتیکار و یامه تیده ره بو ئینسان.

به لئ خو شه ویسته کاتم، ئینسان نه گهر ئیمانی هه بی پشت به خوا ده به ستی، چنده ئیمانت به هیز بی نه وهندهش پشت به ستنت به خوا به هیترتر ده بی، پیاوینک و نافرته تیک هاتنه خزمهت پیغه مبهر (عليه الصلاة والسلام) کوره که یان دیل (أسیر) بسو له لای کافره کان، فهرموویان: (يَا رَسُولَ اللَّهِ) وه زعمان زور ناتوه او، کوره که مان دیله و هه نه و کوره مان هه یه، زور دلته نگین و خهریکه صهرمان نه مینئ، چی بکهین چاکه؟ پیغه مبهر فهرمووی برؤنه وه هه ربلین: (لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ)^۱، نهو زیکره بو هه مسولمانیک، بو هه رباوک و دایکینک، برایه ک خوشکیکی به ریتر که موصیبه تیکی دپته پیش با نهو زیکره بکات خوا به لایه که ی له سهر سوک ده کات، بلئ: (لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ)، به رده وام له رؤژ و شهودا بیلیته وه خوی گه و ره ده رگای خیری لیده کاته وه، ته ماشا بکهن که خوی گه و ره نهو رینمونوییهی فیری پیغه مبهر

^۱ واته: هاتن بهر و تاعمت و خواپرستی و توانای مانوه له سهری هه بیارمتهی خوی بعز و معزنه.

(عليه الصلاة والسلام) کردووه که به مسولمانان بلای و نهویش تهوجیهی نهو دایک و باوکهی کرد، نهوان رویشتنهوه و له مالهوه ههر نهو زیکرهیان کرد، وهختیک له نیوهشهو یهکیک له ده رگا نه دات که ده رگا نه که نهوه ته ماشا نه کهن کوره که یانه و هاتوتهوه وه مهرومالاتی زوریشی هیناوه له لای دوژمنانی نیسلامهوه رفاندویهتی، بویه خوی گهوره فهرمووی: ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا﴾ ۲- الطلاق، واته: ههر که سیك پاریز له خوا بکات خوا دهرووی لی ده کاتهوه، ﴿وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ﴾ ۳- الطلاق، واته: رزقی بۆ نه نیزی به شیوهیه که خوی ههستی پیناکا، ﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ﴾ ۳- الطلاق، واته: وه ههر که سی پشت به خوا بیهستیت خوا به سیه تی، ﴿أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ﴾ ۳۶- الزمر، واته: نایا خوا بهس نییه بۆ عهبدی خوی؟ بیگومان خوا بهسه!، به لای خو شه ویسته کاتم: پشت بهستن به خوا دووهم سیفه ته له سیفه تی تیمانداران که ریگایه بۆ به ههشت و ره زابوونی خوا.

سیفه تی سییه م: خوی گهوره نه فهرمووی ﴿وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشِ﴾ ۳۷- الشوری، واته: نهوانی خۆ له گوناھی گهوره دوور ده گرن، خوی گهوره ده فهرمووی (كَبَائِرَ الْإِثْمِ: گوناھی گهوره) و (الفواحش: تاوانی دزی و خراب و ناشیرین)، (الاثم) نهو گوناها نهیه که وه کو: شیرک و نیلحاد و کوفر و نیفاق و... هتد، نهوانه ده گریته وه، وه (الفاحشة): یانی گوناھی دزی و ناشیرین به لام (فاحشه) نه گهر (مبیته) ی له سهر بی به واتای ده چوون له قسه ی میرد دیت، که واته هه مو نهوانه ده گریته وه که بیزارون و گوناھی زهق و ناشیرین له کۆمه لگای نیسلامه تیماندا، خوی گهوره ده فهرمووی ((نهوانی که خۆ لهو گوناها نه ده پاریزن))، نهشی فهرمووه ((نهوانی نهو گوناها نه ناکه ن))، فهرمووی: (يَجْتَنِبُونَ)، اجتناب: یانی خۆ پاراسته و خۆ لی دوور گرتن، تخون نه که و تن، نینسانیک نه گهر بیهوئ خۆ له که سیکی دز پپاریزی به لاشیدا

تیناپهری، نه گهر بیهوی نه چیتته نادى و مه شروب نه خواته وه به بهر ده رگای نادیشدا تیناپهری، نه گهر بیهوی مالى هه تیو نه خوات تخونی مالى هه تیو ناکه وی بۆ نه وهی به ناچارى توشبیت و ماله که بخوات، تخونی مالى هه پام ناکه وی، نه گهر بیهوی کاریکی هه پام نه کات له ده وره ی هه پام ناسوری، نه گهر بیهوی خوی له زینا بیاریزی ده بی خوی له شوبوهاتی ده ورى زینا بیاریزی که بریتیه له قسه کردن له گهل نافرتهانی نامه حرم، وه نه زهر و نه و شتانه ی که ریخوشکهرن بۆ زینا، نه گهر بیهوی قهتل نه کات ده بی خوی بیاریزی له زولم و له و شتانه ی که به هویه وه توشى قهتل ده بی و له پیاوی خهراپ بۆ نه وهی به هو ی پیاوی خهراپه وه توشى قهتل نه بیت، به لى خو شه ویسته کاتم: خوا ی گه وره ده فهرموی (يَجْتَنِبُونَ: خویان ده پاریزن و خویان دوور ده گرن)، جا نه وه یه کیکه له سیفه ته بنه رته ییه کانی ئینسانى مسولمان!، خوا ی گه وره ش وه عدی به نیمه داوه که نه گهر نیمه خو مان له گونا هه گه وره کان بیاریزین به فزه زلی خوی خوا له و گونا هه گچکانه ده مانبووری که له ناکاودا توشمان ده بن و دوا یی (استغفری لى ده که بن و له خوا ده پارینه وه عه فومان بکات، بویه خوا ی گه وره ده فهرموی: ﴿إِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ﴾ ۳۱- النساء: نه گهر نیوه خوتان له و گونا هه گه ورانه دوور بگرن که خوا نه ی لی کردون که بی که ن، ﴿لُكْفُرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ﴾ ۳۱- النساء: له گونا هه گچکه کانتان ده بوورین، به لام به و جوړه نا که نه و گونا هه گچکانه ش هه ر له سه ر یه که له که بکه ی و دوا یی بیته گونا هی گه وره!، چونکه گونا هی گچکه نه گهر له سه ر یه که له که ی کرد و ته وه ی له سه ری نه کرد ده بیته گونا هی گه وره، وه کو شاعیر فهرمو یه تی: (إِنَّ الْجَبَلَ مِنَ الْحَصَى) واته: چیا له ورده به ردی گچکه لۆکه پی که هاتوه تا نه و چیا یه گه وره ی لى پی که هاتوه، یا خود عه رب ده لى: (حَبَايَةَ حَبَايَةِ تَسِيرُ كُبَايَةِ) واته: ده نکه گه نم ورده ورده کوډه بنه وه هه تا وه کو کوبیه کیان لى پی کدیته که

نېنسان ده بخوات!، بږيه بهراستی نهو دهنکه دهنکانه شتی گهوره یان لی دروست ده بی، گوناھی گچکه گچکهش ده بیته گوناھی گهوره نه گهر له سهری بهرده وام بی، بږيه عه بدوللای کوری عه بباس (خوالی رازی بی) قسه یه کی زور جوانی هه یه بږ بابته گوناھی گهوره و بچوک و پیناسه کردنیان، نه فهرموی: (لا صغیره مع الاضرار ولا کبیره مع الاستغفار) واته: به گوناھی بچوک ناگوتری ((بچوک)) وهختی که له سهری بهرده وام بی!، وه به گوناھی گهورهش ناگوتری ((گهوره)) که تهوبهت له سهری کرد و په شیمان بویه وه خوا لیته ده بوری!، مانای وایه نابی نېنسان نه وهنده بی نومید (مأیوس) بی له ره چی خوا!، وه نابی نه وهنده نه مینیش بی له غه زه بی خوا!، که نه مین بوون له غه زه بی خوا و ناثومیدی ریاس) له ره چی خوا نیشانه ی کافر و بیباوه رانه نېنسان نابی نه نه مین بیت له مه کری خوا، وه نه بی نومید (مأیوس) یش بی له ره چی خوا بږيه ده بی نه گهر نېنسان گوناهی کی گه وره شی له ده ست روویدا تهوبه بکات و په شیمان بیت وه و بزانیته که خوی گه وره عه فووی ده کات، به لام گوناھی گچکهش نه گهر له سهریه که له که یان کرد و زیاده بوون نه وکاته نه ویش له وانه یه به گوناھی گه وره ی له سهر حساب بکری - خوا بمانپار تیت -

چواره م: نه فهرموی ﴿وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ﴾ ۳۷ - الشوری، سیفه تی چواره م نه وه یه: کاتیک که توره ده بن له بهرام بهر مسولماناندا خاوه نی عه فووی نیبوردن، مسولمان نابی هه کاتیک که توره بوو رقی خوی بریتیت به سهر موقابیلدا، توره بوون دوو توره بوونه: توره بوونیک هه یه بږ دونیا، توره بوونیک هه یه بږ دین!، هه موو توره بوونیک دنیایی خهراپ و سهرزه نشتکراو (مذموم) ه، له سهر خوت توره بیت خهراپه چونکه پیغه مبهه (عليه الصلاة والسلام) هه رگیز له سهر خودی خوی توره نه بووه!، وهختیک که قسه یه که بهرام بهر خوی کرابی له موقابیلی قسه که ی خویدا نیتیقامی وه نه گرتوه، کابرای نه عربی

هاتوره نيقي كراسى پيغه مبهري گرتووه و گوتويه تى: (إِعْدِلْ يَا مُحَمَّدٌ ﷺ)،
پتي گوتووه: بوجى عدالت ناكه نهي موحده د؟، يه قه ي گرتووه،
عومهرى كورپى خه تتاب (خوالى رازى بن) ويستويه تى بيكوژيت به لام پيغه مبهري
(عليه الصلاة والسلام) نه يهيشتووه!، وتويه تى نه وه نازاننى و شتى بو پونكر دوتسه وه
له سهر خوى تور نه بووه، به لام كاتيك كه كراسى ثافره تيكي مسولمان له
بازارى مه دينه دا له لايهن دوژمنانى نيسلامه وه هله ددر يتسه وه بوته وه ي
عه وړه تى دهر كه وئ پيغه مبهري (عليه الصلاة والسلام) شهريكي له سهر بهر يا
ده كات!!، دوژمنتيكي نيسلام بو ثيهانه كردن بهو ثافره ته مسولمانه و به
مسولمانان له بازاري مه دينه دا وايكردووه پيغه مبهري (عليه الصلاة والسلام)
جهنگيكي بهر يا كرد بو ديفاع كردن له موقه دده ساتى مسولمانان!، بو
ديفاع كردن له شهرف و كهرامه تى مسولمانان!، بويه نابى نينسان له سهر
خوى تور به بيت ﴿وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ﴾ ۳۷- الشورى، پيغه مبهري
نه فهرموئ: (لَيْسَ الشَّدِيدُ بِالصُّرْعَةِ إِنَّمَا الشَّدِيدُ الَّذِي يَمْلِكُ نَفْسَهُ عِنْدَ الْغَضَبِ)^۷
واته: پالته وان نه و كه سه نيه كه يه كييك له نه رز بدات به لكو پالته وان نه و
كه سه يه كه وا له كاتى تور به بونى خوى رابگريته!، بويه كه سينك هاته لاي
پيغه مبهري (عليه الصلاة والسلام) سى جار داواى لى كرد كه ناموژگارى بكات
نه و يش ههر سينك جاره كه پتي فهرموو: (لَا تَغْضَبْ)^۸، خواى گه وړه دهر باره ي
سيفه تى نيمانداران ده فهرموئ ﴿وَالْكَاطِمِينَ الْغَيْظَ﴾ ۱۳۴- آل عمران:

^۷ «حدثني عن مالك عن بن شهاب عن سعيد بن المسيب عن أبي هريرة أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال ليس الشديد بالصُّرْعَةِ إِنَّمَا الشَّدِيدُ الَّذِي يَمْلِكُ نَفْسَهُ عِنْدَ الْغَضَبِ»، الموطأ، كتاب حسن الخلق، باب: ما جاء في الغضب، رقم الحديث ۱۶۱۳

^۸ «حدثني يحيى بن يوسف أخبرنا أبو بكر هو بن عياش عن أبي حصين عن أبي صالح عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رجلاً قال للنبي صلى الله عليه وسلم أوصني قال لا تغضب فردد مراراً قال لا تغضب»، صحيح البخاري، كتاب الادب، باب الحذر من الغضب، رقم الحديث ۵۷۶۵.

نهوانه ی که رقی خویان ده خونه وه، ﴿وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ﴾ ۱۳۴- آل عمران: نهوانه ی که خه لکی عه فو ده کهن، ﴿وَجَزَاءَ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ﴾ ۴۰- الشوری، یه کیك هه له یه کی له بهرامبردا کردی نه توانی له موقابیل نه وه له یه وه لام بده یه وه، به لام ﴿فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ﴾: نه گهر عه فووی بکی و چاکه یه کی به دوا دا بیئی نه وه پاداشتت ده که ویتته لای خوا، نایا تو پاداشتی لای خوات ده وی یان رقی خوت بریژی به سر موقابیلدا؟!، هی وا هیه له باوکی تو ره بووه، له برای تو ره بووه، له خیزانی تو ره بووه، له خزم و کهس و جیرانه کی تو ره بووه...، رقی خوی رشتوه به سر موقابیل که ی خویدا، یان ده لی: ((وله هی ده بی بؤ قیامه تی بیت گهر دنی نازا ناکه م!))، نه خیر برا و خوشکی به ریژ، گهر دنی نازاد بکه و چاکه یه کیشی له گهل بکه با پاداشتی دوا ریژت هه بی باشتره خو له دنیا دا هیچت هه پینا بریت، نایا به هه شته کهت پیخو شتره یان نه ورق و قینه ی که له دلدا هیشتو ته وه له بهرامبر دایکت و باوکت و خیزانت و مندالت، له بهرامبر جیران و نه هلی موعامه له و بازارت، وه هه موو خو شه ویستانی ده ور به رت، جا رقی خوت بخوره وه وه کو پیغه مبر (عليه الصلاة والسلام) فهرمووی: رقبونه وه له شه یانه!، شه یان رقی نینسان ده کاته وه و غزه ب بؤ نینسان ده نیژی، شه یانیش له ناگر دروستکرا وه جا نه گهر تو ره بوون برؤن ده ستیژ بشون چونکه ناگر به ناو ده کوژیته وه، نه ورقه تان به ناوی نه وه ده ستیژ ده داده مرکیتته وه و ناگادارین که له کاتی رق بوونه وه تان ده ستیژ بشون و دوو رکات نوژی بکه ن رقه که تان نامیتی!.

پینجه م: نه وه یه که خوی گهر وه ده فهرموی: ﴿وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ﴾ ۳۸- الشوری: مسولمانه راسته قینه کان یه کیك له سیفه ته کانیان نه وه یه وه لامی بانگه وازی خوی گهر وه ده ده نه وه!، خویان ته سلیمی بهرنامه ی خوا ده کهن، خوی گهر وه نه فهرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا

دَعَاكُمْ لِمَا يُخْيِكُمْ ﴿٢٤﴾ - الانفال، واتە: ئەي ئىماندارىنە، ۋەلامى بانگەۋازى
خو ۋ پېغەمبەرى خو ۋ بىدەنەۋە بۆ شىتەك كە زىندوۋتان دەكاتەۋە، ئەۋ ئىسلامە
ئىنسانى زىندوۋ دەكاتەۋە ھەم لە دونىا ۋە ھەم لە قىيامەتتەش؛ كۆمەلگايەك
كە ئىسلامەتى تېدا بەرنامە ۋ ھاكىم بىت كۆمەلگايەكى زۆر زۆر خۇشحالە،
ۋە دەستپاك ۋ داۋىن پاك ۋ دەم پاك ۋ دل ۋ دەروون پاكە؛ كۆمەلگايەكى ساغ
ۋ ساف ۋ سازگارە؛ بەلام كۆمەلگايەك كە ئىسلام تېدا پىادە نەكرى بۆگەنە؛
بۆيە ﴿وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ﴾ يانى ئەۋانەى خۇيان تەسلىمى بەرنامەى خو
دەكەن، ۋەلامى بانگەۋازى خو ئەدەنەۋە، خو ئەفەرمىۋ: ﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا
يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ﴾ ۶۵- النساء، واتە: سۆيىد بە خۇاي
تۆ ئەى موحەممەد كەس ئىمانى نىيە ھەتا تۆ نەكەن بە فەرمانپەرۋا لە نىۋان
خۇياندا، ۋە ھەتا دىنى خو نەكەنە ھاكىم ۋ رازى نەبن بە بەرنامەى خو،
ۋەختىك رازى بوون كە بەرنامەى خو دادوۋەر (ھاكىم) بىت ۋە بۆ ھەموو
ھوكمەكان بىردىنەۋە لاي بەرنامەى خو ئەۋكاتە مەسۇلمانن، ئىمە ھەر
ھوكمىكەن دىتە پىش ئىختىلافيكەن دىتەپىش كىشەيەكى كۆمەلەيەتيمان
ھەيە بەرنامەى خو (ئىسلام) مان ھەيە، دەبى بەرنامەكەى خۇت بىكەيتە ھاكىم
بۆ چارەسەرى كىشەكانى خۇت.

بەئى خۇشەۋىستەكانم، ئىسلام ھەم عىبادەتە، ھەم بىرۋاۋەر (عَقِيدە)يە، ۋە
ھەم سىياسەتە، ۋە ھەم رىكخستىن (تَنْظِيم)ە، ۋە ھەم ئىدارەيە، ھەم
ەسكەرىيە، ھەم پاراستنى ئەمىنىيەتى مەسۇلمانانە، ۋە ھەم پاراستنى
ئەمىنىيەتى موقەددەساتى ئىسلامە... ﴿اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ﴾ يانى بەرەۋ
بانگەۋازى خو ۋ پېغەمبەر بچن ۋ ۋەرنە ناۋ بەرنامەى خو بەشىۋەيەكى
گشتى دەبىتە ناز ۋ نىعمەت بۇتان.

شه شهه: سيفه تيکي تری نهو نيماندارانه ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ ۳۸- الشوری،
 واته: نویژ بهر یا ده کمن و نه نجام ددهن، ته ماشا بکمن خوی گه وره نویژی
 هیناو ته خالی شه شهه!!، بؤچی؟!، چونکه که سیك ټیمانی نه بیت و پشت
 به خوا نه به ستیت و خوی له گونا هی گه وره نه پاریزیت و له هه مانکاتیشدا
 وه لامي بانگه وازی خوی گه وره نه داته وه نویژی قه بول ناییت!!، نویژ نهو
 نویژه به که خوی گه وره نه فهرموئ: ﴿إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾
 ۴۵- العنکبوت، نویژیک که نینسان ده پاریزیت له خهراپه و خهراپه کاری، ده بی
 نویژ فهرمانت پی بکات و له خهراپه و خهراپه کاری بتگیژیتته وه!!، به لام نویژیک
 که له خهراپه نه تگیژیتته وه نه وه دیاره نیستیفادهت له نویژه که نه کردو وه!!، نویژ
 بویه لیږه به روکنیکی زهق باسکراود له روکنه کانی نیسلام چونکه نویژ
 کر نو شبردن (السَّجْدَة) تیډایه بؤ خوا!!، نینسان که نویژ ده کات نیسپاتی
 ده کات که عه بدی خویه و ملکه چه بؤ خوا، نیسپاتی ده کات که خوا گه وره
 دروستکه رو په روه رد گاری نینسانه!!، بویه نینسان سر به نه رزیدا ده کات بؤ خوا
 چونکه سر به نه رزیدا کردن بؤ خوا و ته سلیم بوون بوی زورگه وره به!!، نویژ کردن
 یانی ته سلیم بوون بؤ خوا بویه پیغه مبه ریش (عليه الصلاة والسلام) فهرموئ: (إِذَا
 رَأَيْتُمُ الرَّجُلَ يَتَعَاهَدُ الْمَسْجِدَ فَأَشْهَدُوا لَهُ بِالْإِيمَانِ)^۹ واته: ته گهر پیاویکتان بینی
 به رده وام ده چی بؤ مزگهوت و نه هلی نویژی جه ماعت بوو شاهیدی بؤ بدهن
 که نیمانداره!!، که واپو به راستی نه هلی جومعه و جه ماعت نه هلی ټیمان،
 نه وانه ی که نه هلی مزگهوتن نه هلی ټیمان، نه هلی نویژ نه هلی ټیمان و
 ره زابوونی خوی په روه رد گاره.

^۹ «عن دراج أبي السمع عن أبي الهيثم عن أبي سعيد قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
 إذا رأيتم الرجل يتعاهد المسجد فأشهدوا له بالإيمان»، سنن الترمذي، كتاب الايمان، باب: حرمة
 الصلاة، رقم الحديث ۲۶۱۷

حهوتهم: له سیفه ته کانی ئیماندار نه وه یه: ﴿وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ﴾ ۳۸- الشوری، واته: فرمانه کانیان و نه مر و کارو کرده و یان به مهشوره له نیوانی خویاندا جیبه جی ده کهن؛ یه کیک له سیفه تی مسولمانان نه وه یه که له نیوانی خویاندا مهشوره ده کهن، دیکتاتوریه له ئیسلامدا نییه؛ نه وه که ئینسان هه به دلی خوی بکات و خوی به سپینتی و به که یفی خوی بریار بدات و رای کهس نه خوینتیته وه و نامه ی کهس نه خوینتیته وه نه وه له ئیسلامدا نییه، بۆیه خوی پهره و دگار ناوی لهم سوپه ته ناوه سوپه تی (شوری: راویژکردن)، یانی مسولمانان ده بی شوپایه کیان هه بیست؛ مسولمانان ده بی قیاده یه کیان هه بیست و ده کو نه هلی شوپای مسولمانان کاروباری مسولمانان به پیره بهرن، مسولمانان ده بی رازی بن به وه ی که مهشوره و پرس و راویژ به یه کتری بکه بن بۆ ئیشوکاری مسولمانان، وه ههروه ها له مالیشدا ده بی مهشوره به ده ور به یی خوت بکه ی، نه گهر باوکه مهشوره به کوپه کانی ده کات، نه گهر میردی نافره ته مهشوره به خیزانه که ی ده کات، هی واهمه له ماله وه پی عه یبه مهشوره به خیزانه که ی بکات و هختیک که خانووه که ی ده فروشیست یا خود ده کپیت، یان سه یاره که ی ده کپیت و ده یفروشی، یان موعامه له یه که ده کات پی عه یبه مهشوره به خیزانه که ی بکات؛ واییه .. زورجار ده بیی خیزانه که ت رایه کی زور باشی هه یه و رایه که ی تۆ نه پینکاوه؛ زورجاریش هه یه رای پیاوه که بۆ خیزانه که ی رایه کی زور باشه؛ زورجار هه یه پیاو ئیستیفاده له منداله کانی خوی ده کات که ره ئی و مهشوره تیان لیوره ده گریت، ئیستیفاده له رای جیرانه کانی ده کات به وه ی که که سیك ده ناسیت موعامه له ی له گهل بکات، ئیستیفاده له رای برایه کانی ده کات...، له بهر نه وه مهشوره تکردن یه کیکه له سیفه تی ئیمانداران و پیوسته نه وه ش یه کیک بی له بهر نامه ی خومان!.

هه شتمه: ﴿وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ﴾ ۳۸ - سورة الشوری، واته: له وهی که پیمانداون ده بیه خشن له پیناوی خوا، یانی نه وهی که خوا به توی داوه له ناز و نیعمه ت، یه که م: هی خواجه، دووهم: وه ده بی له پیناوی خواشدا سهر فی بکه ی، که به داخه وه نه مړو زوریک له مال و حال و وه زعی مسولمانان ناهه مواره له وه دا که خه لکی ده وله مه ند یان خاوه ن خیزانه کان مالی خویان سهر ف ناکه ن و توشی بی شه رعیی ده بن، مالی واهمه یه که خاوه ن ماله که مالی سهر ف ناکات ته نانه ت له سهر خاوه خیزانی خویشی!، ده وله مه ندیشه به لام ماله که ی گرتوته وه له خیزانی و منداله کانی و له بوکی و کوپ و نه وه کانی... که نه و مال و منداله ی مو حتا جه بو نه و سهر فه ی خویان، پیغه مبه ریش (علیه الصلاة والسلام) فهرمووی: درهه میک که سهر فی ده که ی له سهر مال و مندالت گه وره ترین خیری هه یه!.

نویهم و کوتایی: له سیفه ته کانی نیمانداران که به ره و به هه شت رامن ده کیشی نه وه یه که نه فهرمووی: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ﴾ ۳۹ - الشوری، واته: نه وانه ی کاتیک زولیمان لیده کری قه بولی زولم ناکه ن، مسولمان نابج ده سته پاچه بیت!، مسولمان نابج نه وهنده لاواز بیت و نه وهنده سهر ی خوی کز بکات و بیده نگ بی له ناقاری نه و هه موو زولم و سته مه ی که لیی ده کری، مسولمان له ناقار زولمی کدا که لیی ده کری چ زولم له شه خصی خوی بکری، وه چ زولم له مسولمانان بکری، وه چ زولم له موقه دده ساتی نیسلام ده کری ده بی به وه لام بیت، ده بی وه لامی هه بیت!، نه و خه لکه ی که نه مړو له سهر تاسهر ی دونیا له به رامبه ر کوفری عاله میدا ماندووه و خه بات ده کات و تیده کوشی له به رنه وه نییه که ژیان ی دونیای پیخوش نییه و پیی خوش نییه له دونیادا رابویریت به لام به واجبی ده زانیت، له و هه موو ولاتانه ی که حه ره کاتی جهاد و نیسلامی تی دایه و به ربه ره کانی دوژمنانی نیسلام

ده کړی، نه وه هه مووی به راستی به دینی ده زانیت بویه قه بول ناکات!، خوای گه وره یه ک یاسای بؤ نیمه داناهه که نه فهرموئ: ﴿لَا تُظْلَمُونَ وَلَا تَظْلَمُونَ﴾ ۲۷۹- البقرة، واته: نابئ زولم بکهن وه نابئ زولمیشان لیبکری!، یانی نه خوا پیی خوښه که نیوه زولم بکهن چونکه زولم ده ستریزوی (اعتداءه)، ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ ۱۹۰- البقرة، واته: خوا ده ستریزیکه رانی خوښاوین!، وه نابئ زولمیشان لیبکری و قه بولیش بکهن زولمتان لیبکری!.

جا برا به ریزه کاتم، خوښه ویسته کان: نه و نو سیفه ته نو سیفه تی بنه رپه تی نینسانی مسولمانه که خوای گه وره ده فهرموئ: قیامت باشته وه به رده و امتره بؤ که سانیک که نه و سیفه تانه یان تیدا هه بیټ:

یه که م: نیمانی راسته قینه یان هه بیټ.

دووه م: پشت به خوا بیه ست.

سییه م: خوایان له گونا هی گه وره بپاریزن.

چواره م: له کاتی تورپه بوون له بهرام بهر مسولماناندا خوایان رابگرن و زه بیټی نه فسی خوایان بکهن.

پینجه م: وه لامی بانگه وازی خوا و پیغه مبه ری خوا بده نه وه وختی که نه مر و فهرمانیکی خوایی هه بیټ و نیجته هادی تیدا نه کات، کار و فهرمانی خوا نیجته هادی تیدا ناکریت، بریاری خوا بریاریکی وایه که ده بی نینسان ته سلیمی بیټ: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ﴾ ۳۶- الاحزاب، خوا نه فهرموئ: نابئ نینسان سه رپشک (مُخَيَّرَ) بی له بهرام بهر بهرنامه ی خوا!.

شه شه م: ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ ۳۸- الشوری، نویژ نه نجام ده ده ن.

کولبڙيرٽک له وناره کانی شههید ماموستا عبدالله قهسری

حهو ته م: ﴿وَأْمُرْهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ﴾ ۳۸- الشوری، کاروباریان له نیوان خویاندا به مه شوره ته.

هه شته م: ﴿وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ﴾ ۳۸- الشوری، له وهی که پیمانداون ده بیه خشن له پیناوی خوا.

نویه م: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ﴾ ۳۹- الشوری، نه وانهش که زولیان لیده کړی قه بولی ناکه ن.

جا خوی پهره وردگار و امان لی بکات که نه و نو سیفه ته مان تیدا هه بن بو نه وهی بتوانین نه هلی به هه شت بین و خوی پهره وردگار لیمان رازی بی.

یاره بی خویه ره حمان پی بکهی، یاره بی خویه عاقیبه تی عومرمان خیر بکهی، خویه وابکهی نه و نو سیفه ته موباره که مان تیدا بیته دی، خویه نیستیقامه ت و جیگیر بوون (کبات) مان بده تی له سر نه و نو سیفه ته نه گهر تیماندا هه یه وه نه گهر تیماندا نییه خویه بو مان ته واو بکهی، خویه له سر راسته شه قامی نیسلام رامنبرگی، به مسولمانیتی بمانژیینی و به مسولمانیتی بمانژیینی، عاقیبه تی عومرمان خیر بکهی، خو مان و مال و مندا ل و خزم و کهس و دوست و خو شه ویستا مان هیدا یه ت بدهی بو نه وهی عه بدهی راسته قینه ی تو بین، خویه ولات و نیش تیمانی شمان پاریزی له هه موو نافات و ده روه به لایه ک.

نامین

اقول قولی هذا واستغفر الله لی ولکم و لسانر المسلمین فاستغفروه انه کان غفاراً، أعوذ بالله من الشیطان الرجیم ﴿رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ آمین.

یه قین

﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ
كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ
وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ
بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ ۵۵ - النور

بسم الله الرحمن الرحيم

اِنَّ الْحَمْدَ لِلّٰهِ نَحْمَدُهُ وَنُشْكُرُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَسْتَعِيْذُ بِاللهِ مِنْ شُرُوْرٍ اَنْفُسَنَا
وسينات اَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ...،
نَشْهَدُ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيْكَ لَهُ، وَنَشْهَدُ اَنْ سَيِّدَنَا وَتَبِيْنَا مُحَمَّدًا عَبْدَهُ
ورسوله.. هَذَا الرَّسُوْلُ الَّذِي بَلَغَ الرِّسَالَةَ وَاَدَّى الْاِمَانَةَ وَنَصَحَ الْاُمَّةَ وَجَاهَدَ فِي
اللهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَتَرَكْنَا عَلَى الْحِجَةِ الْبَيْضَاءِ، لَيْلُهَا كَنْهَارُهَا، لَا يَزِيْغُ عَنْهَا اِلَّا
هَالِكٌ، اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَزِدْ وَبَارِكْ عَلَى هَذَا الرَّسُوْلِ الْكَرِيْمِ وَعَلَى اٰلِهِ وَاَصْحَابِهِ
وَالْتَّابِعِيْنَ وَعَلَى اُمَّتِهِ اِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ اَجْمَعِيْنَ... اَمَّا بَعْدُ اَوْصِيْكُمْ عِبَادَ اللهِ
وَنَفْسِيْ اَوَّلًا بِتَقْوَى اللهِ، فَاِنَّ اللهَ مَعَ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا وَالَّذِيْنَ هُمْ مُحْسِنُوْنَ، قَالَ اللهُ
(سبحانه وتعالى) فِيْ كِتَابِهِ الْحَكِيْمِ بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ
الَّذِيْ خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيْرًا وَنِسَاءً
وَاتَّقُوا اللهَ الَّذِي تَسَاءَلُوْنَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيْبًا﴾ ١- النساء.

نيمانداران، نهی نوممه تی پیغه مبهري پیښهوا چه زره تی موچه مه د ﷺ، نهی
خوشه ویستنی نهو پیغه مبهري به ریږه ﷺ، رزگار که ری مروث له
به نډایه تی کردنی به نډه کان بو به نډایه تی خوا (جل جلاله)، میهره بانی خوی
په روه ردگار برژی به سر نیوه و هه موو موسلمانان له م روژه پیروژه دا، نه مرو
(١٦) ی - ربيع الاول-ی سالی (١٤٢٢) کوچییه که دیاره لهو مانگه دا
پیغه مبهري پیښه و امان موچه مه د ﷺ هاتوته سره دنیا و له دایک بووه..

له دایک بوونی پیغه مبهري ﷺ موژده یه که بووه بو ناده میزاده کان، نیعمه تیکی
نیلاهی گه وره بووه! ناده میزاده کان بوخویان نازان نهو نیعمه ته چه نډه

گوره يه!!، نهو رتيښاندهره!، نهو رزگار كرهه!، نهو پايه بهرزه!، نهو خوږه وشت بهرزه!، نهو ماموستايه بڼه ناده ميزاده كان!، نهو هيدايت ته بهرزه!، نهو پيشه وايه ي كه بانگمان دهكا بڼه بههشت و دوورمان ده خاتمه له داو و پيلان و فيل و فكر و خه يالي شهيتان، نهو پيغه مبهره ﷺ فه زلي زوره له سره نيښه، چاكه ي زوره به سر نيښه وه، نهو پيغه مبهره ﷺ نهك هر له دنيا دلسوزمان بووه بهلكو له قيامه تيشدا وهختي كه نينسانه كان زيندوو دهنه وه له مهيداني مه حشر هموو نينسانيك له شويڼي خو ي هاوار دهكا (نفسِي، نفسِي): نه ي نه فسي خوم.. نه ي نه فسي خوم!! بهلام پيغه مبهرمان - درودي خوي له سرېن - هاوار دهكاو ده فرموي (أُمْتِي، أُمْتِي): نه ي نوممه تم نه ي نوممه تم!!، دلسوزي نهو پيغه مبهره بڼه نوممه ته كه ي ناتوانين له وتاريكي جومعه دا عه رزكه ين!، دياره له سهرتاسه ري جيهاني نيسلامدا وه له زور شويڼ به مونا سبه تي له دايك بووني پيغه مبهر ﷺ مونا سبه بت و شاههنگ و بڼه ساز ده كرين، له راستيدا كومه لنيك ((ملاحظة)) هن له سر نهو ياد كړدنه وانه، كه نيښه ليړه دا باسيان ناكه ين بهلام هر نه وهنده ده ليين به راستي ((زيده پروبي - إفراط)) و ((به زايه دان - تفريط)) ي زوري تيدا ده كريت، زيده پروبي زور تيدا ده كړي، پيدا هه لگوتني خه راپ كه پيغه مبهر خو ي به رييه لهو پيدا هه لگوتنه، كه زوري شيركه به شيويهك كه له نه نجامي مدح و پيدا هه لگوتندا نه وهنده بهرز ده كړي ته وه هندی صيفاتي خوي پروه ردار ده دري ته پالي!، پيغه مبهر ﷺ نه وه ي پي ناخوشه! يان نهو روژه به جهژن ته ماشا ده كړي كه نه وهش دروست نيه و له شهريعه تي نيسلامدا نيښه دوو جهژمان هه ن: (جهژني قورباني پيروژ) و (جهژني ره مزاني پيروژ)، بويه مسولمانان ده بڼه نه وه به جهژن نه زان!، ده كړي بلين له مانگي مه ولوددا نينسان صه له واتي زور بنيري بڼه نهو پيغه مبهره ﷺ، صه له واتي زور بنري بڼه سرگياني نهو زاته، وه

داکوکي و سوربوونی خوۍ ته کيد بکاته وه له سهر ريبازه کهي، نه وه وه فاداريه؛ وه فاداري نه وه نييه که نينسان به زمان شت بلۍ و به کرده وه ش له سوننه ته کانی پيغه مبر ﷺ و زيندوو کرده وي سوننه ته کانی لابد، با له جياتي نه وه که نييه ته نها له مانگي مه ولودا پيغه مبرمان له ياد بي، با هه موو سالمان يادي نه وه پيغه مبره بي ﷺ، دياره پياوچاکان و خوله فاي راشيدين و زاناياني پايه به رزي نييه هه له نيمامي نه حمده دي کوري حنبه ل^{۱۱} و نيمامي نه بو حنيفه^{۱۲} و نيمامي مالیک^{۱۳} و نيمامي شافعي^{۱۴} و سوفیاني شموري^{۱۵} هه موو نه وه پيشه وایانه ي نييه، روژيکيان (تَشْخِص) نه کرده وه بو يادي پيغه مبر ﷺ، بويه به ريزان:

^{۱۱} ناوي (أحمد بن محمد بن حنبل بن هلال بن أسد الشيباني) به له سالي ۱۶۴ کڅچي له به غدا له دايک بووه، پيشه وایه کی به رز و مه زني نيسلامه، خاوه ني چمندين کتيبه به ناوبانگرينيان (المسند) ه، که نزیکه ي چل هزار دهقي سوننه تي تيدايه، له سالي ۲۴۱ کڅچي هه له به غدا کڅچي دوايي کرده وه.

^{۱۲} ناوي (النعمان بن ثابت بن زوطي) به له سالي ۸۰ ي کڅچي له کوفه له دايک بووه و له سالي ۱۵۰ ي کڅچي له به غدا کڅچي دوايي کرده وه، به (الامام الاعظم) ناوبانگي ده کرده وه، به کتيکه له پيشه وایه گه وره و شهر عزانه کانی نيسلام.

^{۱۳} ناوي (مالك بن أنس بن مالك بن أبي عامر الاصبحي) به که به (إمام دارالهجرة) ناسراوه و له سالي ۹۳ ي کڅچي له دايک بووه و له سالي ۱۷۹ له مدينه کڅچي دوايي کرده وه، به کتيکه له زاناو پيشه وایه به رجه سته کانی نيسلام و خاوه ني کتيبي ناوداري (الموطأ) ه که ديرينترين کتيبي فهرموده و فيقه ه.

^{۱۴} ناوي (محمد بن ادریس بن العباس بن عثمان بن شافع ابن السائب بن عبد یزید بن هاشم بن عبدالمطلب) ه. له شاري (غزة) ي فله ستين له سالي ۱۵۰ ي کڅچي هاتوته دياوه و له سالي ۲۰۴ له ميسر وه فاتي کرده وه.

^{۱۵} ناوي (سفیان الثوري) به که له سالي ۹۷ ي کڅچي له دايک بووه و له ۱۶۱ ي کڅچي له شاري به صرا کڅچي دوايي کرده وه، نازناوي (أمير المؤمنين في الحديث) بووه.

- زياني نعم که له زانايانه له کتيبي (زاناياني نيسلام کين و چونن) ي ماموستا علي باير، لاپره کانی ۱۵۱ و ۱۵۲ و ۱۶۳ و ۱۶۷ و ۱۷۵ وه گرپاوه.

نیمه کاتیک که له مانگی مه ولودی سالی (۱۴۲۲) ی کۆچی داین خوشحالی
خۆمان بۆ له دایکبوونی نهو پیغه مبهره خوشه ویسته دهرده برین! صلات و
سهلامی بۆ دهنیرین، وه له هه مانکاتیشدا سووربوونی خۆمان له سهر
ریبازه که ی و هه ولدانی خۆمان بۆ زیندوو کړنه و دی سوننه ته کانی ته نکید
ده کهینه وه... گوی بگرن پیغه مبهره ﷺ ده فهرمو ی ((مَنْ أَحْيَا سُنَّتِي فَقَدْ
أَحْيَانِي))^{۱۵}: هه که سیك سوننه ته کانی من زیندوو کاته وه نه وه خوشی دهویم،
که و ابو خوشه ویستی تۆ بۆ نهو زاته ده بۆ به لگه و ده لیلی هه بی که نهویش
زیندوو کړنه و دی سوننه ته کانیته، سوننه تی کرداری (فعلي)، وه سوننه تی
گوفتاری (قولي)، وه سوننه تی دانپیدا هیتان (إقراي)، سوننه ت هه رسی نهو عی
ده گریته وه که له پیغه مبهره ﷺ وه گرگاوه، نیمه له وتاری نهو مرۆدا ده مانه و ی
بجینه خزمه تی یه ک سیفه تی بهرزی نهو پیغه مبهره پیشه وایه مان بۆ نهو دی که
بزاین نهو چۆن لهو سیفه ته دا نمونه یی بووه و خوی پهروه ردگاریش چ داوا له
نیمه ده کا بۆ نهو دی نیمه ش شوین پیی نهو هه لگرین؟، دیاره: ﴿مَنْ يُطِيعِ
الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ﴾ ۸۰ - النساء، خوا فهرمو ی: هه که سی گویرپایه لی
پیغه مبهره بکات ﷺ، نهو گویرپایه لی خوی پهروه ردگاری کردووه!، جا نیمه
نه گه راست ده که ی و ده مانه و ی دلسۆزی نهو پیغه مبهره بین (عليه الصلاة
والسلام) با گویرپایه لی نهو بین.. با سووننه ته کانی نهو زیندوو بکهینه وه، چونکه

^{۱۵} ((حدثنا مسلم بن حاتم الانصاري، قال: حدثنا محمد بن عبدالله الانصاري، عن أبيه، عن علي بن زيد، عن سعيد بن المسيب، قال: قال أنس بن مالك: قال لي رسول الله (صلي الله عليه وسلم): «يا بُنَيَّ إِنْ قَدَرْتَ أَنْ تُصْبِحَ وَ تُصَيَّ لَيْسَ فِي قَلْبِكَ غِشٌّ لَأَخَذِ فَا فَعَلْ» ثُمَّ قَالَ لِي: «يَا بُنَيَّ وَذَلِكَ مِنْ سُنَّتِي، وَمَنْ أَحْيَا سُنَّتِي فَقَدْ أَحْيَانِي وَمَنْ أَحْبَبَنِي كَانَ مَعِيَ فِي الْجَنَّةِ»، وفي الحديث قصة طويلة، هذا حديث حسن غريب من هذا الوجه وضعفه الألباني.

سنن الترمذي، كتاب العلم عن رسول الله (صلي الله عليه وسلم)، باب: ما جاء في الاخذ بالسنة واجتناب البدع، صفحة ۶۰۳، رقم الحديث ۲۶۷۸

فهرمووی ((من اَحیی سُنَّتِي فَقَدْ اَحْبَنِي وَمَنْ اَحْبَنِي كَانَ مَعِيَ فِي الْجَنَّةَ)): هر که سیک سوننه ته کاتم زیندوو کاته وه - له کاتیکدا که مردووه - نه وه منی خوش دهویت، وه هر که سیک منی خوشبویت له گهل مندايه له به هه شتدا... جا یاره بیی خواجه له گهل نهو پیغه مبه ره به رزه له به هه شتدا کومان بکه یه وه، یاره بیی خواجه هاوکاریمان بکه ی و ته و قیمان بده ی به لوتفی خوت بؤ نه وه ی سوننه ته پیروژه کانی پیغه مبه رمان (علیه الصلاة والسلام) زیندوو بکه ی نه وه...

به پریزان: نهو سیفه ته ی که ده مانه ووئ باسی بکه ین له وتاری نه مپوډا بریتیه له سیفه تی (یه قین)، یه قین و تومیډی چاکی نهو پیغه مبه ره (علیه الصلاة والسلام)؛ یه قینی به رامبه ره به خوا (جل جلاله)، یه قینی به رامبه ره به نیسلام، تومیډی چاکی به رامبه ره به مسولمانان، با ئیمهش ته ماشاکه ین بؤ نه وه ی که له سیفه تی یه قیندا شوین پیی نهو هه لبرگرین و بزاین پیغه مبه رمان (علیه الصلاة والسلام) چۆن نهو یه قینه ی بووه؟، دیاره یه قین به رامبه ره به خوا (سبحانه وتعالی) پیناسه یه کی تایبته به خوی هه یه، یه قین به رامبه ره به نیسلام پیناسه ی تری هه یه، وه تومیډ و گومانی چاکیش به رامبه ره به مسولمانان پیناسه ی تایبته ی خوی هه یه، بویه ده لئین (یه قین بؤ خوا، پاشان بؤ نیسلام دواپی تومیډ بؤ مسولمانان - گومانی چاک بؤ مسولمانان - نالئین (یه قینمان به رامبه ره به مسولمانان) چونکه ئینسان له به رامبه ره خودا ده بی یه قینی هه بی، گومانی نه بی، چونکه گومانت له به رامبه ره حه رفیککی قورشان (فهرمووده کانی خوا) هه بی کافر ده بی!، گومان له به رامبه ره خودا نابیی، نه گهر وشه ی (ظن) یش به کار هاتووه له قورشاندا بؤ نیسلام و به رامبه ره به خوا (جل جلاله) مه به سستی پی (یقین) ه... وه له به رامبه ره نیسلامیشدا که قورشان و فهرمووده پیروژه کانی پیغه مبه ره (علیه الصلاة والسلام) به هه مان شیوه، وه له شهرح و تفسیری زانایان له سهر نایه ت و حه دیسه کان نه وه ش به هه مان شیوه نابیی بلئی: (گومانم وایه

که نهو قسه یه ی پیغه مبهړ (علیه الصلاة والسلام) که ه دیسی صه حیحه راسته،
یان گومانم وایه نهو نایه ته یان نهو (بهند) هی نیسلام راسته؛ لیږه دا گومان
نابې ه بې، به لکو ده بې یه قینت به هه موو هه رفه کانی نهو نیسلامه هه بې،
مادام به لگهی صه حیچی له سهره که نهو قسه ی پیغه مبهړه (علیه الصلاة والسلام)
یان ته فسیری نایه تیکی قورثانه.

به لآم بز مسولمانان ده گوتړی گومان، چونکه مسولمان دلّه کهی په یوه سته به
خواوه (جل جلاله) وه خوا پتی ناگاداره، به لآم له دهره وه و رواله تی (ظاهری) که
به چاک ته ماشا ده کړی له لایه ن مسولمانان وه پتی ده گوتړی: «گومانی چاکي
پې ده بری - نَحْسِبُهُ كَذَالِكِ» وای ته ماشا ده که یی پیاوی چاکه، نیتر خوا
ده زانی چ له ناو دلّ و دهر وونیدا هیه؛ خوا عه بدناسه، بوی به ریزان، که
ده لّین یه قین بهرامبهړ به خوا، با بزاین یه قینی نهو پیغه مبهړه چۆن بووه؟.

یه قینی نهو پیغه مبهړه (علیه الصلاة والسلام) له خالقیه تی (ربُّ الْعَالَمِينَ)، له
رازقیه تی (ربُّ الْعَالَمِينَ)، له مرینه و ژینه ری (ربُّ الْعَالَمِينَ)، له زیانگه یین
(ضار) و سوودگه یین (نافع) و به خشر (مُعْطِي) و پیشگر (مانع) یه تی (ربُّ
الْعَالَمِينَ) دا سابت بووه، که ده لّین خوا خالقی بوونه وه ره، واته هیچ که سیك
هرچند زانابیت و دهسته لاتداربی، وه له مه ساتیلی پزیشکی (طِبُّ) له وپه ری
پیشکه وتن دابی، دهیان ملیون سالی تریش (طِبُّ) به ره و پیش بجی ناتوانی
یهك خانه (خَلِیة) ی زیندوی بوونه وه دروست بکات!! جا نهك هه خانه
(خَلِیة) ی نینسان، به لکو (خَلِیة) ی گچکوکش که به چاو ناینریت، ناتوانی له
(حیوانات) یش دروستی بکات؛ خهلق عایدی خوایه و ده گه ریته وه بز خوا،
چونکه خوا بریویه تییه وه له قورثان به فهرموده ی ﴿أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ
اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ ۵۴ - الاعراف، دروستکردنی مه خلوقات و زینده وه و
بوونه وه دهسته لاتی خوایه (جل جلاله)، وه کو له وتاریکی رابردووشدا باسمان کرد.

له وهلامی پرسیاریکدا ((که کاتیک تافره تیک مندالی نابیت دواي نهو هی ههول و تهقه لای زور ددهاو خوئی بهچونه لای دکتور ماندوو دهکا))، گوتمان که خوا نهیداتی به کهس نهو منداله نادرئ!، نالین با عیلاجی نهخوئی خوئی نهکات و نهگهر (عیلاج) ی ههبوو نهچیتته دکتور چونکه (مَا أُنْزِلَ اللَّهُ دَاءً إِلَّا أَنْزَلَ لَهُ شِفَاءً)^{۱۱}، بهلام نهگهر خوا نهیداتی ههموو کهون کو بییتسه وه ناتوانی مندالی بداتی!!، بهلئی خو شه ویسته کام... دروست کردن (خلق) به دهست خواجه، رزق به دهست خواجه: ﴿وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا﴾^۶ - هود، ههموو زینده وه ریک رزقی له سهر خواجه!، رزقی به دهست تو نیه!، ﴿لَنْحْنُ نَرْزُقْكُمْ وَإِيَّاهُمْ﴾^{۱۵۱} - الانعام، خوا نهفه رموی: رزقی نیوه و مال و مندالی نیوهش به دهست نیمه، ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ﴾^{۵۸} - الذاریات، ههر خوا خوئی رزقدهر (رزاق)ه، کهسی تر رزقدهر نییه خوا نه بی.

یه قینت وایی وهک پیغه مبههر (علیه الصلاة والسلام) له گهل موراعات کردنی هوکاره کان (الاسباب) به پلهی یه کهم حیسابی بو نیمکانیاتی مادی نه کردوه!، نه له (مه کهه) نه له (مه دینه)ش، بهلکو خوا رزقدهره و رزقی ددهاتی!، نینسان بو خوی گهوره بگونجی خوی گهوره بوی دیتته پیش و هاوکاری دهکا، بویه به پیزان: مسولمان له زهره و قازانجدا ده بیست وایی و یه قینی وایی به دهست خواجه، زهره ری تو و قازانجی تو، له وتاریکدا باسی قهزا و قهدهرمان

((عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَا أُنْزِلَ اللَّهُ دَاءً إِلَّا أَنْزَلَ لَهُ شِفَاءً))، صحیح بخاری، جزء ۴، کتاب الطب، باب: ما أنزل الله داءاً الا أنزل له شفاء، صفحه ۲۰۲۱، رقم الحديث ۵۳۵۴، وأطراف الحديث في البخاري (۱۹۴۶)....

((عَنْ أَسَامَةَ بْنِ شَرِيكٍ قَالَ أَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَصْحَابَهُ كَانَمَا عَلَى رُءُوسِهِمُ الطَّيْرُ فَسَلَّمْتُ ثُمَّ قَعَدْتُ فَجَاءَ الْأَعْرَابُ مِنْ هَاهُنَا وَهَاهُنَا فَقَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ ائْتَدَاوْ فَقَالَ تَدَاوَوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لَمْ يَضَعْ دَاءً إِلَّا وَضَعَ لَهُ دَوَاءً غَيْرَ دَاءٍ وَاحِدٍ الْهَرَمُ))، سنن أبي داود، کتاب الطب، باب في الرجل يتداوى، صفحه ۵۸۰، رقم الحديث ۳۸۵۵، وصححه الالباني.

کرد و گوتمان: ((هرچی له کهون روو ئەدات قەزا و قەدەری خوايه))، هەر زەرهریکت بۆ بێته پیش، له موعامه لهدا قازانج ده کهی قەدەری خوايه، زهرهت کرد قەدەری خوايه، ده بێ یه قینت و ابی قەدەری خوايه و دهسته لاتی تۆی تیدا نییه!.. بۆیه خوای پهروهردگار ده فەرموی، نه گهر خوای گه و ره به لایه کت به سهر بېنێ ته نهها خۆی نه توانی نهو به لایهت له سهر لایهت! نه گهر خوا له سهرت لانه دات که سینک ناتوانی! ﴿وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾ ۱۰۷- یونس: نه گهر خوای پهروهردگاریش چاکه یه کت له گه ل بکات به کهس مه نه ناکری، وه کو پیغه مبه ریشمان دوعای کردو فەرمووی ((الْمَانِعَ لِمَا أُعْطِيَ وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ وَلَا رَادًّا لِمَا قَضَيْتَ))، فەرمووی: خوايه نه وهی که تۆ نه بیه خشی به کهس نابه خشری، وه نه وهی که تۆ بیه خشی به کهس مه نه ناکری، وه نه وهی که تۆ پریری له سهر بدهی به کهس رهت ناکرینه وه!.

ده بێ یه قینت و ابی ههروهک چۆن پیغه مبه ره کهت (عليه الصلاة والسلام) ناوا یه قینی بووه له بواری عه قیده دا (توحید الربوبیة، توحید الالهیة، توحید اسماء والصفات)^{۱۷}، پیت و ابی ههر خوای پهروهردگار خاوه نی دهسته لاته، خاوه نی دروستکردنه، وه ئینسان به پتی دهسته لاتی خۆی که نهو ته کلیفه ی خراوه ته سهر شانی تیایدا کاری خۆی هه لده بۆیری چاکه یان خهراپه، به پرێزان: پیغه مبه رمان (عليه الصلاة والسلام) له پرووی عه قیده وه یه قینی وا بووه که وه عدی خوا به جییه، کاتی که زه عیف بووه^{۱۸} له مه که ته نهها خۆی و خیزانی (خدیجة)، دوا یی عه لی کوپی نهو تالیب که مندال بووه، دوا یی نه بو به کری صدیق، یه کهم پیاو که له گه لیدا بووه نه بو به کری صدیق بووه، نافر ته تیک که

^{۱۷} پروانه کتیبی ((مذهب شرح العقيدة الطحاوية))، لایه ۲۹ و ۳۰.

^{۱۸} له پرووی مادی و هیزه وه... نه گهرنا خاوه نی پروایه کی بۆلایین بووه!..

له گه لې دابووه خه دېجې خېزانې بووه، هه موویان خویشی له گه لدایې چوار کهس بوون!.. له چوار کهسانه وه دهستی پیکردووه نهو شورشه!!... نهو خه باته ی دهست پې کردووه یه قینی وابووه که خوی پوره دگار سهری ده خات، یه قینی وابووه که خوی گه ووه وه عدی خوی به جې ده گه یه ننې، هر له مه که که دا نهو نایه ته هاته خواره وه: ﴿سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ﴾ ۴۵- القمر، یانی: کومه له زوره که راده کهن و پشتتان تی ده کهن، هه لدین و فیرار ده کهن له بهر دهستان!، نیمامی عومه ده فهرموئ ((زور له تفسیری نهو نایه ته تینه ده گه یشتم هه تا جهنگی به در رویدا.. که جهنگی به در رویدا وه ختی که کافره کان هه لاتن و پیغه مبه (عليه الصلاة والسلام) مستی خولی ده ستدایې و فهرمووی: (شَاهَتِ الْوَجْهَ) ئاوا پرژاندی به لای کافره کانه وه، نه فهرموئ نه و جار حالی بووم و تفسیری نهو نایه ته له جهنگی به دردا تیگه یشتم))، خوی گه ووه وه عدی پې داوه که ده بی سهر که وی! که ده بی نهو جه معه رابکات له بهر دهستی مسولمانان، بویه پشتیوانی به خوی پوره دگار زور قایم بووه له گه ل نهو هه موو تازار و نه شکه نهجی که داویانه، یه قینی وا بوو که رورژیک دیت قوناغی دووه دهست پې ده کات که قوناغی سهر که وتنه.

به لې به ریزان: خوی گه ووه نه که هر وه عدی به پیغه مبه داوه (عليه الصلاة والسلام) وه عدی به نیماندارانیش داوه! نه فهرموئ ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ ۵۵- النور: خوا وه عدی به نیمانداران داوه له نیوه، نه وانه ی که کرده وی چاک ده کهن ﴿لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾: بیانکات به خه لېفه و دهسته لاتدار له سهر رووی زه وی، ﴿وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ﴾ ۵۵- النور: خوی گه ووه وه عدی پیداون نهو دینه یان بۆ بکا به فرمانپه و (حاکم)، نهو دینه ی که پتی رازی بووه بۆ نه وان و بیجگه لهو دینه به دینی تر رازی نه بووه، ﴿وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا

يَعْبُدُونِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٥٥﴾ -
النور، وه خواى گه وړه ترسيان بؤ ده گورئ به نه من و ناسايش، به مەر جى بم
په رستن و شهريكم بؤ بريار نه دهن.

نۀو نايه ته به پراستى و تاريخى تاييه ت هله ده گري!، به كورتى ده ليم چۀند
شتيكي زور گرنگى تيدايه:

يه كه مجار ده فرموي ((وَعَدَ اللَّهُ) وه عدى داوه خواى گه وړه))، خوا وه عدى
داوه به كي؟، به هم مو كه سى وه عدى داوه؟، به هم مو كه سيك كه به زوبان
ده لي: مسولمانم: وه عدى داوه! وه عدى سهر كه وتنى دنيا و قيامه تى پئ داوه؟
وه عدى پئ داوه كه بيكا به خليفه؟ دى له سهر ده ستى ئ و زيندو و بكاته وه؟
نه خير زور جيگاي ديقه ت و تيفيكرينه، خواى په روه ردگار ده فرموي ﴿وَعَدَ
اللَّهُ﴾ كي؟ ﴿الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ﴾: نه وانۀى كه له نيوۀ نيماني راسته قينه يان
هيه، ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ نيمان و عه مۀلى
صالح لاي خواى په روه ردگار په سنده، خوا وه عدى به و كه سانه نادات كه تنها به
زمانئ نيمان يان هيه و به كرده وه نه يان سۀماندوه، بؤيه خواى گه وړه وه عدى
داوه به كه سانيك كه له گۀل نيماندا كرده وهى چاك ئۀ نچام دۀدن، كرده وهى
چاكش پابه ندييه به قورئان و سونه تى پيغۀ مبر (عليه الصلاة والسلام)، كه و ابو
هيه نيمانى هيه به لام كرده وهى چاك ناكات يان كه مته رخمى لئ ده كا...
يان خوى به ئيسلامدا هۀلوا سيوه: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَى حَرْفٍ فَإِنْ
أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ انْقَلَبَ عَلَى وَجْهِهِ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ
ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ﴾ ١١ - الحج، نه گهر خيرىكى بؤ هات دلئ گوشاد
ده بئ، خو نه گهر توشى به لاو موصي به تيش بو هر هاوار ده كا و ده يكا به
قورپيوان و دوعاى دوور و دريژ، خوا نه فرموي (نۀو ئينسانه خۀساره تمۀندى
دنيا و قيامه ته)، وه كو مۀسۀليه كي كوردي هيه ده لي: ((له عيسا بوو، له

موساش بوو!)، گرنگ نه و ديه شه و نينسانه نه گهر خوی به نيسلامدا هه لواسيوه، له که ناری نيسلام رابو هسټی خوا لیې قبول ناکا، خوا ده فهرموئ بچنه ناو نیوهرېوکی نيسلام: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السَّلَامِ كَافَّةً﴾ ۲۰۸ - البقرة، واته: نهی نيماندارينه برېونه ناو نیوهرېوکی نيسلامه وه.

به لئې به پريزان..

خوا وه عدى داوه به نيمانداران، نه وانهی نيمانيان ههيه و کرده وهی چاکيش ده کهن: (۱) ﴿لَيْسَتْخَلِفْتُهُمْ فِي الْأَرْضِ﴾: بيانکا به دهسته لاتدار و خليفه له زه ويدا. (۲) ﴿وَلَيَمَكُنَّ لَهُمْ دِينُهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ﴾: نهو دينه يان - که خوا پټی رازيه و پټی خو شه و بوئ ناردوون - بوئان بکات به فهرمانېه و (حاکم). (۳) ﴿وَلَيَبْدَلْنَهُمْ مِّنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا﴾: به ته نکيد نهو ترس و له رزه ی که له سهريان بووه له کاتى زه عيفياندا بوئان ده گورئ به نه من و ناسايش خوشگوزهرانى.

نهو سټ نيعمه ته زور گه وره ن که دياره ههرسيکيان ته و او که رى يه کن، نه من و ناسايش له ژير سايهی دينی خوا دا نه بټی سه رناگرئ، چونکه نه گهر خه لک چاو ديري (رقابه) يه کی نيلاهی نه بټی، (رقابه) يه کی قيامه تى له سه ر نه بټی له گونا هان ناگه پريته وه و گونا ه ده کات، نه گهر له ترسى نه وه گونا ه نه کا چونکه مه سئوله که ی لی دياره، پاش نه وهی که مه سئوله که ی روشت گونا ه ده کات! برا گه وره که ی يان رهئيس عه شيره ته که ی لی دياره، کوئخا و موختارى دټيه که ی لی دياره وه خټی که لييان ناو ديو بوو گونا هه که ی ده کات، خيانه ت له خوی ده کات، خيانه ت له مال و مندالئ خوی ده کات، خيانه ت له ولات و نيشتمان و گهل و عه شيره تى خوی ده کات، به لام نه گهر ره قابه يه کی نيلاهی و

ترسیکی قیامه تی هېې، وه بزانی که خوا لئی ده پېچیتته وه، نهوا له بهر خاتری قیامه تی خوی نایکا!!.

بویه به پړزان: به مەرچیک خوی پهره ردگار (جل شأنه) نهو وه عده ی بهو نیماندارانه داوه، (يَعْبُدُونِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا) خوا فهرموی: بم پهرستن و شهریکم بۆ برپار نه دن، پهرستنی خوا یانی پابه ندبوون به قورثانی پیروژ، نهو قورثانه ی که خوا نه فهرموی: ﴿كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ﴾ ۱- ابراهیم، به لئی خوشه ویسته کاتم یه قینی پیغه مبهه (عليه الصلاة والسلام) بهرام بهر به خوا ناوا بووه!، که خوی گه وره سه ری ده خا روژتیک دئ (تمکین) ی دینه که ی بۆ ده کا له زه ویدا، روژتیک دیت دوا ی ترس و له رزی مه کهه ولاتیکی پیشکه ش ده کا که (مه دینه) یه، ﴿وَاذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ أَنْ يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَآوَاكُمْ وَأَيَّدَكُمْ بِنَصْرِهِ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ ۲۶- الانفال، وه کو فهرموی: وه بیرخوتان بیننه وه کاتی که ئتوه زه عیقبوون له زه ویدا، ده ترسان له خه که که بتان پینن، به لام دالده ی دان له مه دینه و، سه ری خستن له لای خوی چونکه سه رکه وتن ته نها له لای خوا وه یه! ﴿وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ﴾: رزق و روژی شی بۆ ناردن، به راستی نهو سئ نیعمه ته نیعمه تی زور گه وره دن:

یه کهم: شوینت هېې...، دووهم: سه رکه وتوو بیت و ژیرکه وتوو نه بیت، چه وساوه نه یی...، وه سییه مینیش: رزق و روژی و نه من و ناسایشت هېې.

به لېڅ خۆشه ويسته کام، يه قينی نهو پيغه مېره (عليه الصلاة والسلام) به رامېره به ئيسلام:

نهو پيغه مېره پتي وانه بوو که نهو ئيسلامه ناتواني کومه لگه ي ناده ميزاد بخاته باشتين و چاکترين ژيان، نه خير، به لکو يه قينی وا بوو که نهو ئيسلامه به خته وهري بو ناده ميزاده کان ديني! خوي گه وره له قورشان ده فرموي: ﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا﴾ ١٩ - الاسراء: نهو قورنانه هيدايه تي ئينسان ده دات بو باشتين ژيان و ريگا و باشتين کومه لگا دروست ده کات، نايه تي خوايه (جل جلاله) پيغه مېره (عليه الصلاة والسلام) يه قينی بهو نايه ته هه بوو.

که نهو نايه ته نه تواني کومه لگه يه کی ده ستپاکي داوین پاکی زمان پاکی چوست و چالاکی پر له نه من و ناسايشی خۆشگوزهران دروست بکات!!، به لېڅ پيغه مېره (عليه الصلاة والسلام) يه قينی وابوو که نهو ئيسلامه مايه ي عيززه ته، ئينسان له ژير سيبه ري نهو ئيسلامه دا عيززه، چونکه خوا فرموي: ﴿وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ﴾ ٨ - المنافقون، اته: عيززه ت بو خوايه، دواي نهو عيززه ت بو پيغه مېره ي خوايه (عليه الصلاة والسلام) پاشانیش عيززه ت بو نيماندارانه، که وا بوو خوايه کی ناوا دهسته لاتدار و کاربه جي، وه ختي که موسلمانان ده هينته ريزي عيززه ته که ي خوي (له باسکردندا) و باسيان ده کا، به راستي نيشانه ي نهو هيه:

١) موسلمانان لای خوا زور به پرين.

٢) ده بي موسلمانان عه زيزين و زليل نه بن، چونکه خوا فرموي (جل جلاله) نابی نه زولم بکن، نه قه بولیش بکن زولمتان لی بکری، ﴿لَا تَطْلُمُونَ وَلَا تَطْلُمُونَ﴾ ٢٧٩ - البقرة: نابی زولم بکن و نابی زولميشتان لی بکری! نهو نايه ته ده بوايه له هه موو ريکخواو (منظمة) يه کی مافي مروؤ و له هه موو شوي نيک که مافي ئينسانيه ت داوا ده کا بنوسريته وه.

كه واپو ئيسلام پر له عه داله ته، بهر له وهی كه نیمه نه و نایه تهمان پی بگات، پیغه مېهر (عليه الصلاة والسلام) یه قینی ته وای پی بووه و په پره (تطبيق) ی کردوه! بویه پیغه مېهر درودی خوی له سر بی كه هاته مه دینه نه و پهری برایه تی و خوشه ویستی و عه داله تی دروست کرد له ناو شهلی مه دینه دا، برایه تی دروست کرد له نیوان همر (مهاجر) يك و همر (أنصار) يك، همر موهاجیریکي کرده برا له گه ل نه نصاریه ك، همریه کی یه کیکی له گه ل ناردوه بۆ ماله وه، هتا ده لئن عه لی کوری نه بی تالیب مایه وه و كهس نه ما له گه ل خوی به ریته وه، نیامی عه لی فرموی: (یا رسول الله) من مام و كهس نه بو له گه لئې بجمه وه مالتی، پیغه مېهر (عليه الصلاة والسلام) فرموی: (أَنْتَ أَخِي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ)^{۱۹} تو برای منی له دنیا و له قیامه تدا.

خوشه ویسته كانم: پیغه مېهر (عليه الصلاة والسلام) یه قینی ته وای هه بووه كه نه و ئيسلامه نه توانی دادگری بینیته ولات، نه و ئيسلامه نه توانی کومه لگه ی ناده میزاد پر له نه من و ناسایش و رزق و روزی و خوشی و خوشبه ختی و خوش گوزهرانی بکات! بویه له مه دینه دا سه مانندی و ئيسپاتی کرد كه نه و ئيسلامه پر له عزیزه ته!

خوشه ویسته كانم: به لئې نه و پیغه مېهره (عليه الصلاة والسلام) یه قینی وا بوو كه بۆ خوی ته نازول له و دینه ناکات چونكه نه و دینه زور گه وره یه!، به ناشکرا کافره کانی قورپه یش هاتن دا وایان کرد و گوتیان نه گهر دینه کی تو راسته نیمه

^{۱۹} «أَخَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَيْنَ أَصْحَابِهِ فَجَاءَ عَلِيٌّ تَدْمَعُ عَيْنَاهُ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَحْيَيْتَ بَيْنَ أَصْحَابِكَ وَلَمْ تُؤَاخِ بَيْنِي وَبَيْنَ أَخِي فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْتَ أَخِي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ قَالَ أَبُو عِيْسَى هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ وَفِي الْبَابِ عَنْ زَيْدِ بْنِ أَبِي أَوْفَى» سنن الترمذي، كتاب الدعوات، باب: في مناقب علي بن أبي طالب، صفحة ۸۴۳، رقم الحديث ۳۷۲۰، قال الترمذي حديث حسن غريب وقال الالباني ضعيف.

يَتِيْفَايِكَ ده كمين پاش ساليك، نه گهر دينه كهي تو راست بوو نيتمهش دينه
 سهر دينه كهي تو، نه گهر دينه كهي نيتمهش رابست بوو نهوه تو وهره سهر
 دينه كهي نيتمه، پيغه مېهر (عليه الصلاة والسلام) به صراحت، بې پيچ و په ناو بې
 پورده ته نازولي له عه قيده خوي نه كړد، خوي پوره دگار ثايه تي بو ناره
 خواره ده كه بلي: ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾ ١ - الكافرون، نه بې باورېان ﴿لَا
 أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ﴾ ٢ - الكافرون، ناپه رستم نهوه كهي كه نيوه ده پهرستن! ﴿وَلَا
 أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ﴾ ٥ - الكافرون، وه نيوهش نهوه ناپه رستم كه من
 ده پهرستم كه ﴿اللَّهُ﴾ هيه، چونكه من نه باورم به نيوه هيه، وه نه باورم به
 دينه كهي نيوه هيه، نه نيوهش باورېتان به دين و پوره دگاري من هيه، له
 كوتايي ثايه ته كه دا دواي دوو جار ته نكيد، فرموي: ﴿لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ﴾
 ٦ - الكافرون، ديني خوتان بو خوتان و ديني خوميش بو خوم! پيغه مېهر
 (عليه الصلاة والسلام) له مه كه كه بانگه وازي كړد نه چو و بت و سه نه مه كان
 بشكيني! زولمي نه كړد وه له قوره يسيه كان هتا حوجه تيان بو دروست بې
 بو نهوه و ده وري بنين به لكو هر نهوه ندهي گوتبو ريگام بدن بادي ني خوا
 بلا وېكه مه وه! ﴿قُولُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَقْلِحُوا﴾ ٢: ده فرموي: بليين (لا اله الا الله)،
 سهر كه وتوو ده بن!

خوشه ويسته كانم: قوره يسيه كان باوكي نيمامي علي (كه نه بوتاليب بوو)
 نارديان بو لاي پيغه مېهر (عليه الصلاة والسلام)، گوتيان نه گهر مالي دهوي
 ده يده يني، خه زينه كاني خوماني ته سليم ده كمين، كليلي ده رگاي كه عبه ي

٢٠ «عَنْ رَبِيعَةَ بْنِ عَبَّادٍ الدَّيْلِيِّ وَكَانَ جَاهِلِيًّا أَسْلَمَ فَقَالَ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 بَصَرَ عَيْنِي بِسَوْقِ ذِي الْمَجَازِ يَقُولُ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قُولُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَقْلِحُوا وَيَدْخُلُ فِي فِجَاجِهَا
 وَالنَّاسُ مُتَقَفِّصُونَ عَلَيْهِ فَمَا رَأَيْتُ أَحَدًا يَقُولُ شَيْئًا وَهُوَ لَا يَسْكُتُ يَقُولُ أَيُّهَا النَّاسُ قُولُوا لَا إِلَهَ إِلَّا
 اللَّهُ تَقْلِحُوا» مسند امام احمد (طبعة دار احياء التراث العربي)، رقم الحديث ١٥٧١٦

تسليم ده كهن! نه گهر باشتړين ئافره تى دهوئ له قهيله كانى عه رهب بوى ده خوازين! نه گهر دهسته لاتى دهوئ ديدنه يئ! سهرودت و سامانى دهوئ ديدنه يئ، به لام با واز بهيئ!! پيغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) به وه وه لامى دانوه فهرمووى: (والله يا عم لو وضعت الشمس في يميني والقمر في يساري ما تركت هذا الامر حتى يظهره الله تعالى أو أهلك في طلبه)^{٢١} فهرمووى: وه للاحى نهى مامه نه گهر نه وروژدى كه به ناسمانه وه! بوم له سر دهستى راست دابنيئ، نه ونده دهسته لاتدار و دهوله مندم بكن! مانگيشم له سر دهستى چهپ دابنيئ! له سر نه وهى كه واز له و دينه بهيئم، واز له و فهرمانه خوايه بهيئم، وازى لى ناهيئم هتا يان خواى په وروردگار سهرم ده خا يان له پيناويدا دهرؤم!! ده بئ ئينسانى مسولمانيش ئاوابئ!

نه وه يه قينى پيغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) به رامبه ر به و ئيسلامه! ئاوا له پيناويدا خوى به خت كرووه! ئاوا يه قينى به سهركه وتنى لاي خواى په وروردگار هه بووه بؤ نه و دينه!..

يه قينى وا بووه كه نه و ئيسلامه نووره! ﴿جَعَلْنَاهُ نُورًا نَهْدِي بِهِ مَنْ نَشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا﴾ ٥٢- الشورى، خوا نه فهرموئ: نه و ئيسلامه نووره! هيدايت ده دين كه سانتيك هزى پئ ته كهن و پيمان خو شه، هيدايتى كه سانتيك ته دين و رينمونيان ده كهن، كه به نيته تى خويان به ره و خوا ده گونجئ، خوا هاو كار يان

^{٢١} ((عن يعقوب بن عتبة بن المغيرة بن الاخنس، أنه حدث أن قريشا حين قالت لابي طالب هذه المقالة بعث إلى رسول الله صلى الله عليه وسلم فقال له: يا ابن أخي، إن قومك قد جاءوني فقالوا كذا وكذا فأبى علي وعلى نفسك، ولا تحملني من الأمر ما لا أطيق أنا ولا أنت، فأكف عن قومك ما يكرهون من قولك، فظن رسول الله صلى الله عليه وسلم أن قد بدا لعمه فيه، وأنه خاذله ومسلمه وضعف عن القيام معه، فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «يا عم لو وضعت الشمس في يميني والقمر في يساري ما تركت هذا الامر حتى يظهره الله تعالى أو أهلك في طلبه» دلانل النبوة للبيهقي، جزء ٢، صفحة ١٨٧.

ده کات چونکه نه گهر ئینسان بهرۆیشتن بۆ لای خوا برۆا، نه وه خوا به (هرولة) بۆ لای ده چۆ! نه گهر ئینسان به مهتر بۆ خوا زیاتر بۆی دیته پيش! خوا بهرهمه بهرامبه به ناده میزاده کان وهك له هه دیسیکدا هاتوه كه له پیغه مبهه (عليه الصلاة والسلام) ریوايه تکراره^{۲۲}

به ئی خو شه ویسته کاتم: نهو ئیسلامه هیدایهت و نامۆزگارییه، ﴿هَذَا بَيَانٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ﴾ ۱۳۸- ال عمران، نهو ئیسلامه شیفایه، ﴿قُلْ هُوَ الَّذِي آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ﴾ ۴۴- فصلت، خوا نه فه رمۆی، نهی موحه ممد (عليه الصلاة والسلام) بلۆی: نهو قورئانه بۆ ئیمانداران (هَدًى وَشِفَاءٌ): هیدایهت و شیفایه، شیفایه بۆ کۆمه لگهی ناده میزاد.. جا نه گهر كهسانیك بلۆن: قورئان شیفایه و چاره سه ری کی شه و ناره حه تییه کانی کۆمه لگهی ئینسانی پۆ ناکرۆی، به راستی نهو ئینسانه و پرای نه وهی كه کافره، نه وه به راستی زۆر ناحالییه، خۆ میژوو (تاریخی ئیسلام شاهیده كه پیغه مبهه (عليه الصلاة والسلام) خۆی و پیاویکی ریش سپی كه نه بوو به کره و نافرته تیك كه خه دیجیه و مندالیك كه عه لی کورۆی نه بی تالییه ورده ورده زیادیان کرد، چونكه یه کیك له نیشانه کانی کۆمه لگهی سه رکه وتوو نه وه یه ورده ورده گه شه بکاو به ره و زیده بوون برۆات!، هه ر کۆمه لێك ورده ورده به ره و پوکانه وه برۆا خه له لی له خۆیدا هه یه!، بۆیه نه بو سو فیان کاتیك كه چوو بۆ لای هیره قل، هیره قل به نه بو سو فیانی گوت سه بارهت به موحه ممد و نه صحاب (عليه الصلاة والسلام) (أَيُزِيدُونَ أَمْ يَنْقُصُونَ): نه رۆی زیاد ده کهن یان كه م ده کهن؟، (قَالَ بَلْ

^{۲۲} فه رموده ی پیغه مبهه (عليه الصلاة والسلام) (يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي وَأَنَا مَعَهُ إِذَا دُكِّرْتِي فَإِنْ دُكِّرْتِي فِي نَفْسِهِ دُكِّرْتُهُ فِي نَفْسِي وَإِنْ دُكِّرْتِي فِي مَلَا دُكِّرْتُهُ فِي مَلَا خَيْرٍ مِنْهُمْ وَإِنْ تَقَرَّبَ إِلَيَّ بِشَيْءٍ تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ ذِرَاعًا وَإِنْ تَقَرَّبَ إِلَيَّ ذِرَاعًا تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ بَاعًا وَإِنْ أَتَانِي مَسْجِي أَتَيْتُهُ هَرَوَلَةً).

يَزِيدُونَ) گوتی: زیاد ده کهن!، ټینجا هیره قل گوتی: نه وه نیشانه ی کومه لې سهرکه وتووه!، بویه پیغه مېهر (عليه الصلاة والسلام) باوهړې به خوی هه بوو که نه وه دینی خوايه و، وه سهرده که ویت، خالی سییه م و کوتایي. گومانی چاک به ټیمانداران.

بویه گوتان ((گومانی چاک)) چونکه ټینسان که هه ټسوکه وت له گه ل ټیمانداران ده کا! دل و دهر و ن عایدی خوايه، ده بی یه قینت بهرامېر خوا هه بی، یه قینت بهرامېر به نیسلام هه بی، یه قینت بهرامېر پیغه مېهرده که ت هه بی (عليه الصلاة والسلام)، به لام گومانی چاکت بهرامېر ټیمانداران هه بی!، نه سل له گوماندا گومانی چاکه پیاوړیک ده یگه یتي له ریگادا نایناسی و سه لامی لی ده که ی، یان نه و سه لامت لی ده کات نابی بلتی له ترسان سه لامی کرد!، یان له بهر نه وه ی ناچار بوو نه و چاکه یه ی له گه ل کردم، ده بی نه سل له کاروباردا گومانی چاک بی، بیناسی یان نه یناسی نه سل بو ټیماندار گومانی چاکه بهرامېر به ټیماندار، به لام گومانی چاک له بهرامېر خه لکی کافردا ناکړی!، بویه خوی په روه ردگار فهرمووی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْقَى إِلَيْكُمُ السَّلَامَ لَسْتُ مُؤْمِنًا﴾ ٩٤ - النساء، که سیک که له ریگا سه لامتان لی ده کات پتی مه لئین ټیماندارنیت!، مه لئین له ترسان بوو!، له بهر نه وه ی ټیوه دلتان شق نه کردووه، بویه خوا ته فهرمووی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ﴾ ١٢ - الحجرات: نه ی ټیماندارینه خوتان له زور گومان پیاړین!، نه ها نافهرمووی: خوتان له هه موو گومانیک پیاړین!!، به لکو ده فهرمووی: خوتان له زور به ی گومانه کان بهرامېر به ټیمانداران پیاړین، ده بی هفتا عوزر بو برای مسولمانت به ټینییه وه کاتیک که شتیکی لی نه بینی به دلت نیه!، پیت وانه بی نه وه خیانه تی لی کردووی، پیت وانه بی نه وه نیازی خهراپه ی هدی! پیت وایی که عوزری بو به ټینییه وه به نه وعیک له نه وعه کان دوا ی نه وه ی (تبین) ده که ی، خواش (جل جلاله) ده فهرمووی: ﴿يَا أَيُّهَا

الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا ﴿٦﴾ - سورة الحجرات، نهی نماندارينه! نه گهر فاسقیک هاته لاتان و هه والیکي بو هینان راسته وخو باوهړ مه کهن (تَبَيَّنُوا): روونی بکه نه وه، که سیک دیت خه بهریتک بو دینسی له لای قه ومیک یان له لای که سیک یان له لای کومه لیک خه لک که حساسیه تیان بهرام بهر به تو ههیه، باوهړی پی مه که راسته وخو، چونکه نه سل له لای نیماندار گومانی چاکه!، دوو صحابه له یه کتری عاجز ببوون، یه کیک ویستی کیشه یان له لای گه وره بکات! چوه لای نه و وتی: فلانه کهس باست ده کات! هاته لای نه و دیش گوتی: فلانه کهس باست ده کا، هه ردوکیان لیان قه بول نه کرد له و نینسانه، یه کیان وتی: (مَه لَمْ يَبْلُغِ الْخِلَافَ قُلُوبَنَا) بیده نگ به نه و خیلافه نه گه یشتوته دله کافان.

خیلافی کار و عه مه ل و خیلافی زمان و مه جلیس له گهل خیلافی دله کان فهرقی ههیه، خیلاف که گه یشته دلان و تییدا نینسان برایه تی نه پاریزیت نه وه خیلافی گه وړهیه!، نه گهر نیمانداریک له نه مریکا بی و نیمانداریک له شهرقی روسیا بی و نیمانداریکیش له جنوبی نه فریقا بی مادام به دل پیکه وهن نه وه بران!، نه که به پیچه وانه وه خوا نه خواسته نه سل به لای نه و (تَشَاوَمَ) بی و گومانی خه راپ بی، نینسان ده بی (تَفَاوَلِ) ی هه بی و (تَشَاوَمَ) ی نه بی! پیغه مبه ریش فهرمووی: (إِيَّاكُمْ وَالظَّنَّ فَإِنَّ الظَّنَّ أَكْذَبُ الْحَدِيثِ)^{۲۳}: خوتان له گومان بپاریزن چونکه گومان درویه کی خه راپه!!، وه هه وړه ها فهرمووی:

^{۲۳} «حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ بُكَيْرٍ حَدَّثَنَا اللَّيْثُ عَنْ جَعْفَرِ بْنِ رَبِيعَةَ عَنْ الْأَعْرَجِ قَالَ قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ يَأْتُرُ عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِيَّاكُمْ وَالظَّنَّ فَإِنَّ الظَّنَّ أَكْذَبُ الْحَدِيثِ وَلَا تَحَسَّسُوا وَلَا تَبَاغَضُوا وَكُونُوا إِخْوَانًا وَلَا يَخْطُبُ الرَّجُلُ عَلَى خُطْبَةِ أَخِيهِ حَتَّى يَنْكَحَ أَوْ يَتَوَكَّأَ» صحيح البخاري، جزء ۳، كتاب النكاح، باب: لا يخطب على خطبة أخيه حتى ينكح أو يدع، صفحة ۱۸۵۰، رقم الحديث ۴۸۴۹، وأطراف الحديث في البخاري ((۶۳۴۵، ۵۷۱۹، ۵۷۱۷))، و أخرجه مسلم في البر والصلة، باب تحريم الظن والتجسس والتنافس، رقم ۲۵۶۳

قسهی مسولمانانم بۆ مهگیرنهوه کاتیک که زه میکیان کردووم یان ره خنیه کیان لی گرتووم بهنوعیک که وازان من پیم ناخوشه، وه عهیی موسلمانان بۆ من باس مهکن: (فَإِنِّي أُحِبُّ أَنْ أُخْرَجَ إِلَى النَّاسِ وَأَنَا سَلِيمُ الصَّدْرِ): پیمخوشه من بجمه ناو خه لک وه (سَلِيمُ الصَّدْرِ) یم، یانی دلم هیچی تیدا نه بی بهرامبهر به ئیمانداران، بۆیه ههر نهو ئینسانهش قازانج دهکا که روژی قیامهت دهچیتهوه خزمهت خوا به دلی سلیم...

جا برایانی بهر پیز: له راستیدا ده بی دل و دهر و مان پاک بی بهر له وهی که گوفتار و کردار مان نه نجام بدهین، ههر قسهیهک بکهین ده بی له بهر خاتری خوا مان بی، وه که له خوتبهی رابردوو باسی (نیخلاص) مان کرد، گوتمان: دوو مهرج هه ن نه گهر بیکهین خوا لی مان رازییه و عیباده ته که مان لی ورده گری:

۱- پابه ندبوون به شهرعی خوا.

۲- ته نیا خوا مه به ستبوون (اخلاص)، جا گومان ت چاک بی بهرامبهر به دایک و باوکت برا گه نجه که م: دایک و باوکت جاری وا هیه له مه سه له هه تی تۆ ئیشیک ده کن، چاکهیهک ده کن نه تۆ پیتوایه که نه وه بۆ تۆیان نیه و له زهره ری تۆیانه! نه... قهت دایک و باوک زهره ری کورپی خۆیان ناوی! زهره ری کچی خۆیان ناوی! زهره ری مندالی خۆیان ناوی!! مه گهر دایک و باوکیک که کافر بن و موسولمان نه بن، پاشان بهرامبهر منداله کانت گومانی چاکیان پی به به و مه دحیان بکه، ره حیان پی بکه، ده ست به سه ریاندا بهینه!، گومانی خهراپیان پی مه به ههر له ئیستاهه لی ت در دۆنگ نه بن باشه، پیغه مبه ر (علیه الصلاة والسلام) بهر زترین نمونه یه بۆ ئیمه که گومانی چاک به ئیماندار بر دوه، گومانی چاک به منداله کانی بر دوه و ره جمی پییان کردوه...!!

یه کیک له کورپه کانی عه لی کورپی نه بی طالب (یا حه سه ن بووه یان حوسهین) له کاتیکدا که پیغه مبه ر ﷺ له نوژی جه ماعه تدا بوو و ئیمامه تی ده کرد

کاتیک که رویشت بۆ سه جده منداله که چووه سهر ملی و نه هاته خواره وه
 نه ویش نه زیه تی نه داو زور تاخیر بوو له سه جده دوايي هه تا به خوشی خوئی
 هاته خواره وه، پیغه مېهر ﷺ هه لته ستاوه له سه جده، دوايي لییان پرسی یا
 (رسول الله) بۆ نه وهنده تاخیر بووی؟! فه رموی: له بهر نه وه بوو که نه و منداله
 هاتبووه سهر ملّم تا به خوشی خوئی نه هاته خواره وه نه مویست نه زیه تی بدهم!!،
 بهر پیزان، بهراستی به زهیی و رحم بهرامبهر به مندال، ئومیدی چاک بهرامبهر
 به مندال دهبی له لای دایک و باوکوه به واجب ته ماشای بکری! چۆن له لای
 منداله وه به واجب ته ماشای ریز و تهقدیریان ده کری و خوا ده فه رمووی: ﴿وَقُلْ
 رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا﴾ ٢٤ - الاسراء، نهی منداله، نهی کوپ و
 کچی باوکان و دایکان بلای په رو درگارا له دایک و باوکان خوشببی و ره حیان
 پیبکه ههروه کو چۆن ئیمه یان به مندالی گه وره کردوه؟!.. باوک و دایکیک که
 چۆن ماندوو دهبن به منداله وه مندالیش که گه وره بوو دهبی ئاوا به پرهم و
 به زهیی بی بۆیان.

وه به هه مان شیوه بهرامبهر خیزانت گومانی چاکت بهرامبهری هه بی لیی
 به دگومان مهبه، گومانی خهراپی پئ مهبه له کاره کانیدا، وه له مه جلیس و
 کوپ و مونسه باتیشدا که پیمانوايه پیغه مېهر (عليه الصلاة والسلام) گه وره ترین
 نمونه به که گومانی چاکي به خیزانه کانی بردوه، وه کو فه رمووی (خَيْرُكُمْ
 خَيْرُكُمْ لاهِلِهْ وَاَنَا خَيْرُكُمْ لاهِلِي)^{٢٤} واته: چاکترینتان نه و که سهیه که له گه ل مال

^{٢٤} «عن ابن عباس رضي الله عنهما أن رجلا استأذنا رسول الله صلى الله عليه وسلم في ضرب النساء، فأذن لهم، فسمع صوتا، فقال: ما هذا؟ فقالوا: أذنت للرجال في ضرب النساء. فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «خيركم خيركم لاهله، وأنا خيركم لاهله» قال أبو جعفر: ثم أردنا أن نقف على ذلك الضرب أي ضرب هو، فالتمسنا ذلك هل نجد عن رسول الله صلى الله عليه وسلم فيه شيئا؟ - ابن حبان، جزء ٤، صفحة ١٩٣، رقم الحديث ٤١٠١ و ٤١١٠.

- سنن ابن ماجه (ب مطبعة دار أحياء التراث العربي)، جزء ١، صفحة ٦٣٨، رقم الحديث ٢٠٣٤.

و خیزانی خوی چاک بی، وه منیش چاکرینتاتم بو مال و خیزانی خوم! جا بهراستی نهوه چاکهیه نینسان له گهل خیزانی خوی چاک بی نهک خوا نه خواسته بهچیته وه به مون و موری و به کرچ و کال و نیوچاوان گرزی که قسهیه کی خوشی له گهل ناکا، بهراستی زور خراپه کاتیک که دهچیته وه مالی خوی سهلام له مال و مندالی خوی ناکا خوی گه وه ده فهرموی ﴿فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبَارَكَةٌ طَيِّبَةٌ كَذَلِكَ يَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ ۶۱- النور: دهبی سهلام بکهن، سهلام له مالی خوتان بکهن، سهلام له منداله کان بکهن، ههتا نه گهر که سیش له ماله وه نه بوو چوویه وه ماله وه سهلام بکه!

بهریزان و خوشه ویستان: پاشان ئومید و گومانی چاکمان بهرام بهر به قهوم و میلله تی خومان: ئیمه نابی پیمان وابی میلله تی کورد له میلله تانی دنیا خهراپه بویه دهبی له گهلان خهراپ بین!! به لکو دهبی پیمان وابی که میلله تی کورد زۆربهی هه ره زۆری مسولمانه و زۆری مولته زیمه به قورئان و سوننه ته وه و له گهل ئومه تانی دنیا له پرووی خزمهت گوزارییه وه بو نیسلام و مسولمانان چاک بووه!.

بویه بهریزان: پیمان وابی که دهبی به عه طف و بهرحم و بهبه زهیی بین له بهرام بهر میلله تی خومان، له بهرام بهر قهوم و عه شیره تی خومان، نه صیحه تیان بکهین دهستان به سهردا بهینین وه (إن شاء الله) له رووی عه فوو و دهعه و بانگه وازه وه بتوانین به دلسۆزی خومانیان بزانی و نهوانیش ئیمه به دلسۆزی خویان بزانی، بویه پیغه مبهر (عليه الصلاة والسلام) که فهقی مه ککه ده کاو دهچیته وه مه ککه سهره پای شه وهی شه وه موو بازار و شه که نهجیان داوه! درکیان له پیش پیی پو کردوو و ریخۆلهی حوشریان به سهردا داوه کاتی خوی، بیران بو هه لکه ندوووه!، له شیعیهی نهبی تالییدا برسیتی و تیئویتیان

بؤ ناردووه چهند سال!!، له گهل نهوهدا که نه چيته وه مه که وه فه تحي ده کات پيغه مېهر ﷺ ده فرموي ((نهی قه و مه که م! نيوه چاوه ري چ له من ده که ن؟! نه و انيش ده لئين (أخ كريم وابن أخ كريم): تو برايه کی به پزي و برازيه کی به پزي... نه و يش ده فرموي ((إذهبوا فأنتم الطلقاء))^{۲۵}: نه فرموي برؤن نيوه نازاد بن!، جا با نيهمش نه و نهرم و نيانيه مان هه بي بهرام مېهر به خه لکی خو مان بهو خه لکه ی که له نيسلام حالي نه بووه! بهو خه لکه ی که نيسلامي به غه له ت وهر گرتووه، له هه نديکی حالي بووه و له هه نديکی حالي نه بووه، يان

((عن أبي هريرة رضى الله عنه - فذكر الحديث قال فيه فجاءت الانصار فأحاطوا برسول الله صلى الله عليه وسلم عند الصفا فجاء أبو سفيان فقال يا رسول الله ابيدت خضراء قریش لا قریش بعد اليرم فقال من دخل داره فهو آمن ومن القى سلاحه فهو آمن ومن دخل دار أبو سفيان فهو آمن ومن أغلق بابه فهو آمن - أخرجه مسلم في الصحيح من حديث يحيى بن حسان عن حماد الا انه لم يذكر قوله من دخل داره فهو آمن (أخبرنا) أبو على الروذباري أنبا أبو بكر بن داسه ثنا أبو داود ثنا مسلم بن ابراهيم ثنا سلام بن مسكين ثنا ثابت البناني عن عبد الله بن رباح الانصاري عن أبي هريرة رضى الله عنه ان النبي صلى الله عليه وسلم لما دخل مكة سرح الزبير بن العوام و ابا عبيدة بن الجراح و خالد بن الوليد على الخيل وقال يا ابا هريرة اهتف بالانصار قال اسلكوا هذا الطريق فلا يشرفن لكم احد الا افتموه فنادی منادی لا قریش بعد اليرم فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم من دخل دارا فهو آمن ومن القى السلاح فهو آمن وعمد صناديد قریش فدخلوا الكعبة فغص بهم وطاف النبي صلى الله عليه وسلم وصلى خلف المقام ثم أخذ بمنبى الباب فخرجوا فبايعوا النبي صلى الله عليه وسلم على الاسلام - زاد فيه القاسم بن سلام بن مسكين عن ابيه بهذا الاسناد قال ثم أتى الكعبة فأخذ بعضادتي الباب فقال ما تقولون وما تظنون قالوا نقول ابن اخ وابن عم حليم رحيم قال وقالوا ذلك ثلاثا فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم اقول كما قال يوسف (لا تشرب عليكم اليوم يغفر الله لكم وهو ارحم الراحمين) قال فخرجوا كما نشروا من القبور فدخلوا في الاسلام - (أخبرناه) أبو بكر بن المؤمل أنبا أبو سعيد الرازي ثنا محمد بن أيوب أنبا القاسم بن سلام - فذكره (وفيما حكي الشافعي) عن أبي يوسف في هذه القصة انه قال لهم حين اجتمعوا في المسجد ما ترون اني صانع بكم قالوا خيرا، اخ كريم وابن اخ كريم قال اذهبوا فانتم الطلقاء)) سنن الكبرى، جزء ۹، كتاب السير، باب: فتح مكة حرسها الله تعالى، صفحة ۱۹۹، رقم الحديث ۱۸۲۷۵

باوکمان دایکمان.. خزم و که سمان جیران و دراوسیمان، پیمانوايه که ده بی له گه لیاندا چاک بین و دلسوزی نهوان بین، با نیمه دکتور بین، نه خوش جاری وا هیه شعور به نه خوشیه که ی ناکات و له زهره ری خوی قسان ده کات!.

له خوی پوره ردگار داوا ده که ین که نهو یه قینه ی پیغه مبر ﷺ برویه تی به نیمه ش ببه خشی، یار به بی خویه نهو یه قینه ش به نیمه ببه خشی، خویه له سه ر ری بازی پیغه مبر و نه صحابه کانی رامن بگریت ﷺ یار به بی خویه سه ره نجامی کار و باره کاغان خیر بکه ی، یار به بی خویه شیفای نه خوشیه کاغان بیئی، رحم به مردووه کاغان بکه ی، گراوی موسلمانان بگریه وه ناو مال و مندالی خویان، هیدایه تی گه نجه سه رلیشیاوه کاغان بده ی، هیدایه تی خومان و مال و مندالمان زیاتر بده ی، خویه نهوه ی چاکه چاکتری بکه ی نهوه ی که خراپیشه هیدایه تی بده ی (یا اَرْحَمَ الرَّاحِمِین)..

أقول قولي هذا واستغفر الله لي ولكم ولسائر المسلمين فاستغفروه انه كان غفراً أعوذ بالله من الشيطان الرجيم ربنا اتنا من لدنك رحمةً وهيء لنا من امرنا رشداً..

آمین.

پاریزکاری (التقویٰ)

﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ﴾ ۱۲۸ - النحل

بسم الله الرحمن الرحيم

اِنَّ الْحَمْدَ لِلّٰهِ نَحْمَدُهُ وَنُشْكُرُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَسْتَعِيْذُ بِاللهِ مِنْ شُرُوْرٍ اَنْفُسَنَا
وَسَيِّئَاتِ اَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يُّضِلِلْ فَلَا هَادِيَ لَهُ...،
نَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيْكَ لَهُ، وَنَشْهَدُ اَنْ سَيِّدَنَا وَتَبِيْنَا مُحَمَّدًا عَبْدُهُ
وَرَسُوْلُهُ... هَذَا الرَّسُوْلُ الَّذِي بَلَغَ الرِّسَالَةَ وَاَدَّى الْاِمَانَةَ وَنَصَحَ الْاُمَّةَ وَجَاهَدَ فِي
اللهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَتَرَكْنَا عَلٰى الْحِجَةِ الْبَيْضَاءِ، لَيْلُهَا كُنْهَارُهَا، لَا يَزِيْغُ عَنْهَا اِلَّا
هَالِكٌ، اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَزِدْ وَبَارِكْ عَلٰى هَذَا الرَّسُوْلِ الْكَرِيْمِ وَعَلٰى اٰلِهِ وَاَصْحَابِهِ
وَالْتَّابِعِيْنَ وَعَلٰى اُمَّتِهِ اِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ اَجْمَعِيْنَ... اَمَّا بَعْدُ اَوْصِيْكُمْ عِبَادَ اللهِ
وَتَفْسِيْ اَوَّلًا بِتَقْوٰى اللهِ، فَاِنَّ اللهَ مَعَ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا وَالَّذِيْنَ هُمْ مُحْسِنُوْنَ، قَالَ اللهُ
(سبحانه وتعالى) فِيْ كِتَابِهِ الْحَكِيْمِ بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ
الَّذِيْ خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيْرًا وَنِسَاءً
وَاتَّقُوا اللهَ الَّذِي تَسَاءَلُوْنَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيْبًا﴾ ١ - النساء.

ثيماندارانی به پریز: شوینکه وتوانی پیغه مبهری پی شه و امان هه زره تی
موحه محمد ﷺ، میهره بانی خوی پهروردگارمان (جل جلاله) و سوژ و به زه بی
پرژیتته سر هه موو لایه کمان له رژه پیروژه و له شوینه پیروژه، نه مپوش له
وتاریکی تری رژی هه نییدا له خزمهت نیوهی به پریز ده وه ستین، وتاری
نه مپوشمان باسی بابه تیکی گرنگه له نیسلامدا که بریتییه له کاکله و
نیوه پوژکی ثانی پیروزی نیسلام، بریتییه لهو بابه تهی که خوی پهروردگار (جل
جلاله) په یوه سستی کردوه به مهرجیک له مهرجه کانی ره زابوونی خوی له
بهنده کانی، تهویش بریتییه له ((ته قوا)).

تهقوا نهو که لیمه پیروزه که له چندين جیگا له قورئانی پیروژدا ناوی هاتووه! تهقوا وشهیه کی پیروزه که له دهیان هدیسی پیغه مبر ﷺ ناوی هاتووه! تهقوا نهو وشهیه که بوته مخرجیک له نیمانداراندا بو نهوهی خوا لییان رازی بیت..

با بزاین خوی پدروهر دگار (جل جلاله) که له قورئانی پیروژدا دهفرموی ﴿وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾ ۳۶- التوبة: خوا له گهل تهقوادارن دایه، ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ﴾ ۷- التوبة: خوا تهقوادارانی خوش دهویت، ﴿وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾ ۸۳- القصص: سدره نجام بو تهقوادارانه، بزاین تهقوا یانی چی؟! وه بزاین بهرهمه کانی تهقوا چین؟! وه بزاین تهقوا به چی پیدایه دهی و به چی زیاد دهی؟!

خو شه ویسته کانم له سی خالاندا ده چینه خزمه تی نهو بابه ته پیروزه

خالی یه که م: پیناسه ی تهقوا

تهقوا یانی چی؟ یه کیك به یه کیك دهلی ((تهقوات هه بی))، یه کیك به یه کیك دهلی ((بو تهقوات نیه؟!))، بزاین تهقوا یانی چی؟.

به لی خو شه ویسته کانم: پیناسه یه کی تایبته که له لایهن زانایانه وه بو نهو وشهیه کراوه، به چهند جوړیکه، راغبی نه صفه هانی دهلی: (التَّقْوَى حِفْظُ النَّفْسِ عَمَّا يُؤْتَمُّ): تهقوا یانی پاراستنی نفوس وه پاراستنی خوت لهو شتانهی که پتی گونا هبار ده بیت) هدرشتیک که پتی گونا هبار ده بی خو تی لی بپاریزی نه وه تهقوات هه یه!، زانایه کی تر دهفرموی: تهقوا یانی (الْتَّمَسْكَ بِالشَّرِيعَةِ الْإِسْلَامِيَّةِ): تهقوا یانی ده سترگتن به شهریه تی ئیسلام، یانی نهو شهریه ته بکه یته بهرنامه و پدیره وی خوت له ژياندا، نهك خو تی پی هه لواسی، نهك له ناو گیرفانتی دابنیتی، به لکو له ناو دلتی دابنیتی و کاری پینکه ی!، تهقوا یانی

گوږاږه لیکردنی خوی پوره دگار (جل جلاله) له شتیکدا که پټی خوښه بو
 نه وه یی جبه جپی بکهین، وه له شتیکدا که پټی ناخوښه و رقی لیه تی
 خومانی لی بیاریزین! نه و شهیه و شهیه کی گشتیه، نیمامی عه لی (خوایی
 رازی بی) پیناسه ی ته قوامان بو ده کات، ده فهرمو ی (التقوی: الخوف من الجلیل
 وَالْعَمَلُ بِالتَّنْزِيلِ وَالْقَنَاعَةُ بِالْقَلِيلِ وَالْإِسْتِعْدَادُ لِيَوْمِ الرَّجِيلِ): ته قوا بریتیه له
 چوار شت، یه که م، ترسان له خوا (جل جلاله)، که له هیچ که سی، وه له هیچ شتی
 به قه دهر نه و نه ترسی، له هه موو که س زیاتر وه له هه موو شت زیاتر له خوا
 بترسی، دوو هم، (وَالْعَمَلُ بِالتَّنْزِيلِ): کارکردن به قورثان، بهو قورثانه ی که خوا
 ناردویه تیه خواره وه، سیهم: (وَالْقَنَاعَةُ بِالْقَلِيلِ) قه ناعت به که میځ له مالی
 دنیا، به که م لهو به خششه خوییه ی که خوا پیت ددهات له دنیا، هر شتی
 که خوا پټی به خشنیویت لهو ناز و نیعمه تانه نه گهر که میش بی قه ناعت ت پټی
 هه بی، که نه وه ده لیل له سهر شوکرانه ی عه بد بو نیعمه ته کانی خوا، چواره م،
 (وَالْإِسْتِعْدَادُ لِيَوْمِ الرَّجِيلِ) خو ناماده کردن بو روژی کوچکردن له دنیا، خو
 ناماده کردن بو مردن، که سیځ نه و چواره ی تیدا هه بوو نه وه ته قواداره.

له (عمری کوری خطاب) یان پرسیار کرد (خوایی رازی بی) گوتیان ته قوا چیه؟
 نه ویش وه لامی دایه وه و وتی (هَلْ سَلَكَ طَرِيقًا ذَا شَوْكٍ): نایا به ریگایه کدا
 روښتووی ریگایه که به درک و دار بو بی؟ (قَالَ نَعَمْ): فهرمووی به لی، (قَالَ
 فَمَا فَعَلْتَ): وتی چیت کرد کاتیک نه و درکانه ت بینی له سهر ریگایه که هه ن؟
 (قَالَ شَمَرْتُ وَاجْتَهَدْتُ) وه لامه که ی نه وه بوو: گوتی خوځم هه لکرد، خوځم گورج
 کردو خوځم پاراست له درکه کان که پټیان لینه نیځم، (قَالَ فَذَلِكَ التَّقْوَى)
 فهرمووی: نه وه پټی ده لین ته قوا، که واته ته قوا یانی خوږاراستن لهو شتانه ی
 زهره رت بی ده گه یه نی: هه م زهره ی دنیا هه م زهره ی قیامت.

بهره مه کانی ته قوا

يه کدم، له بهره مه کانی ته قوا نه ويه که ټينسان له قورټان حالۍ ده کات، خواي گه وره ده فهرموئ **﴿ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ﴾** ۲- البقرة: نهو قورټانه که گومانی ټيدانيه رښيشاندهره -بو کي رښيشاندهره؟ **﴿لِّلْمُتَّقِينَ﴾**: بو ته قواداران، يانی ټينسانی ته قوادار له هه موو که س زياتر له قورټان حالۍ ده بي! خواي گه وره ده فهرموئ: نهی موحه ممد ﷺ باسی نيسلام بکه، باسی دين بکه چونکه **﴿سَيَذَكُّهُمْنَ يَخْشَى﴾** ۱۰- الاعلى: نه وي که له خوا بترسيټ بيري لي ده کاته وه، زورجار به چاوي خوټان بينيوتانه و هه سستان پيکر دوه له مه جاليس وه ختيک که باسی نيسلام ده کري، باسی دين ده کري، نه وي که مسولمانه، نه وي که عه شقی دين و فهرمووده و نه صائحي قورټان و سوننه تي پيغه مبه ره ﷺ زورباش گوئی خوئی هه لده خاو گوئی ده گري، به پيچه وانه شه وه نه وي که رقی له دينه و رقی له نيسلامه، رقی له مسولمانانه، وه ختيک که يه کيک ناموزگار يه که ده کات يان وتاريک ده دات، قورټان ده خوئيټ، گوئی ناگري و خوئی مه شغول ده کات، خوئی خه ريک ده کا به شتيکه وه که گوئی لي نه بيت! له مه جاليسي ته عزيه له وانه يه هه سستان پيکر ديټ! نه ها خوا ده فهرموئ **﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ﴾** ۲- الانفال: نيمانداري راسته قينه نهو که سانه ن کاتيک که باسی خوا ده کري دليان ته زووی پيدا دي!!

﴿وَإِذَا قِيلَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا﴾: وه ختيک که ناياتي خويان به سه ردا بخويندر يته وه نيمانيان بي زياد ده بيت، به لام به پيچه وانه وه **﴿وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَخَذَ أَسْمَأُزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾** ۴۵- الزمر: نه وانه ي که باوه ريان به دواروژ نيه، باوه ريان به دواي مردن نيه، باوه ريان به خوا نيه،

وه ختيك كه باسى خوا ده كريت (جل جلاله) دليان تيكدده چيت و ناره حمت و نا مورپتاح دهن!!، له جهلسه كه دا هه لده ست دهنه دهره وه، يا نهو كه سه خوئ مه شغول ده كات، يان باسيكي تر دينيته پيشه وه.

به لام وه ختيك كه باسى غهيري خوا ده كريت، نهوانه ي كه باوه پريان به قيامه تي نيه يان زه عيفه، خوئ بو ناماده نه كردوه، زور دهرسي، حهز ناكا نهو باسه بيته پيشه وه، ﴿وَإِذَا ذُكِّرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ﴾: كه باسى خه لكى دونيا بكرئ يان باسى دونيا بكرئ نهوه ﴿إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ﴾: نهو جار خو شحال دهن، مه جليس كاتيک به دين دهر ازيته وه نهوان دليان پي تيكدده چي! وه ختي كه به دنيا دهر ازيته وه نهوان پي دلخوش دهن!!، دياره نهوه ش به كيكه له سيفه ته كاني هاوه لاني شهيتان خوا بمانپاريئ...

دوهه، له بهر هه مه كاني تهقوا، زانايي و عيلم ده سته وتنه:

نينسان وه ختي كه تهقواي هه بي و له خوا بترسي، خوا له نيسلام حالي ده كات، فيري عيلمى ده كات، چونكه خوا ده فرمويئ: ﴿وَأَتَقُوا اللَّهَ وَيَعْلَمُكُمْ اللَّهُ﴾ ۲۸۲ - البقرة: پاريز له خوا بكن، خوا فيره عيلمستان ده كات، تو عه بندي خواي نيت؟! خوا توئ دروست نه كردوه؟، هه موو ناسمانه كان و زه وي به ده ست خوا نيه؟! زانباري (عيلم) به ده ست خوا نيه؟! كه ون هه مووي له ده ست لاتي خوا نيه؟! تو ش هه ر له ده ست لاتي خوا نيت؟! بيگومان با، كه وابوو تو كه عه بنديكي نهوي بوئ بگوغيي و ليئ بترسي چون حاليت ناكات؟ چون حهز ده كات عه بنده كه ي خوئ جاهيل بيئ؟ خوا نه فرمويئ ﴿إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ﴾ ۷ - الزمر: نه گهر نيوه كافرين خواي گه وره ده وله مهنده و پيوستي به نيوه نيه! نه گهر نيوه شوكرى خوا بكن ليتان رازيه، خوا رازي نابئ عه بنده كه ي كافيئ، خوا رازي نابئ عه بنده كه ي كوفر هه ليوئريئ.

سنووری خوا بیټ خوا ناگای له تۆ ده بی، (إِحْفَظِ اللَّهَ يَكُنْ أَمَامَكَ) فه رموی: ناگات له سنووری خوا بیټ، سنوری خودا مهبه زینه، خۆت له حه رام بیاریزه خوای گه وره له کاتی ته نگانه دا دیته هانات، بزیه پیغه مبه ر ﷺ له حه دیسیکی دیکه دا ده فه رموی (تَعَرَّفْ إِلَى اللَّهِ فِي الرَّخَاءِ يَعْرِفَكَ فِي الشَّدَّةِ)^{۲۸}: له کاتی خو شیدا خوات له بیر بی له کاتی ناخو شیدا خوا تۆی له بیره!، له کاتی ته نگانه دا خوا تۆی له یاد ناچی، (فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ) ۱۵۲- البقرة، فه رموی: منتان له یاد بی من نیوه م له یاده، چه نده خوات له یاد بی نه وندهش خوای گه وره تۆ فه راموش ناکات و له گه لتدایه!

چواره م، سرانه وه و ره شبوونه وهی گونا ه و تارانه کان:

نینسان نه گه ره ته قوای هه بی، بگه رپته وه لای خوا و له خوا بترسی، خوا گونا هه کانی رهش ده کاته وه، خوای گه وره ده فه رموی: (وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَكْفُرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا) ۵- الطلاق، (ومن): هه ره که سیک، له خوا بترسی و بگه رپته وه لای خوا، ته قوای هه بی، خوای گه وره گونا هه کانی رهش ده کاته وه ده پیوشی، (وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا): پاداشته که شی بو چه ندانه ده کاته وه، نه جر و پاداشتی بو زیاد ده کات.

پینجه م، ته قوا مایه ی رزق زیاد بوونه:

سه حابیه ک (خوای لی رازی بیټ) خو ی و خیزانه که ی ده چنه لای پیغه مبه ر ﷺ، ده لاین: ((يَا رَسُولَ اللَّهِ.. كُورِهَ كِه مَان لِه غَه زَابِي لِه دُزِي كَا فَرِهَ كَانْدَا گِي رَا وِه و نه سیره، نه هاتوته وه و دل مان پیوه یه تی و زور نار هه تین))، پیغه مبه ر ﷺ

^{۲۸} «إِحْفَظِ اللَّهَ تَجِدَهُ أَمَامَكَ، تَعَرَّفْ إِلَى اللَّهِ فِي الرَّخَاءِ يَعْرِفَكَ فِي الشَّدَّةِ، وَاعْلَمْ أَنَّ مَا أَخْطَاكَ لَمْ يَكُنْ لِيَصِيبَكَ، وَمَا أَصَابَكَ لَمْ يَكُنْ لِيُخْطِنِكَ، وَاعْلَمْ أَنَّ النَّصْرَ مَعَ الصَّبْرِ، وَأَنَّ الْفَرْجَ مَعَ الْكُرْبِ، وَأَنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا» الترمذي ۲۵۱۸، وأخرجه أحمد في مسنده ۲۸۰۴ و ۲۶۶۹، وأسناده صحيح. وفي رواية غير الترمذي: رياض الصالحين، صفحة ۴۸، رقم الحديث ۶۲

فهرمووی ((برونهوه مالهوه هر بلین (لا حول ولا قوة إلا بالله)، هر نهو زیکره بکن)) نهوانیش چونهوه و هر نهو زیکره یان کرد، له ناکاو شهو له ده رگا ده درئ وه ختیګ ته ماشا نه کن کورپه که یانه هاتوتهوه لای کافره کان رای کردووه و مهر و مالآتیشیانی به غه نیمه ت هیناوه تهوه بویان، بویه خوای گه وره فهرمووی ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ﴾ ۲، ۳- الطلاق: که سیګ پاریز له خوا بکات خوای گه وره ده رگای خیری لی ده کاتموه، (مخرج) یانی ده رگای خیر، یانی ده رگای روشنایی، ده رگای نازادی و نه جات...، ﴿وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ﴾: رزقیشی بو ده نیری له شوینیګ که بو خوی هر ههستی نه کردووه و به خه یالی شیدا نه هاتووه! وه کو شهو صه حابیه به ریزه که خوی و خیزانه که ی شادبوونهوه به کورپه که یان ویری مهر و مالآت و سامانیش که بویان هاتبوو.

شه شهم، ته قوا ده بیته مایه ی کار بو ناسانبوون:

چهنده پاریز له خوا بکه ی نه وهنده کاروبارت بو ناسان ده بی، نیشی روظانه، نیشی شهوانه ت، نیشی نیداره ت نیشی دائیره ت، نیشی بازارت کاروباری ده ری و ژووری، خوای گه وره هه موو کاروباره کانت بو ناسان ده کات، چونکه ده فهرمووی ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا﴾ ۴- الطلاق: هر که سیګ پاریز له بی فرمانی خوا بکات خوای گه وره (ناسانی) داویده ناو نیش و کاره که ی و کاره کانی بو ناسان ده کات، چونکه پشتیوانی به خوا بووه، خوای گه وره ش له گه لیدایه و کاری بو ناسان ده کات.

هه وته م، خوا (جل جلاله) ته قوادارانی خوش ده ویت:

خوای گه وره ده فهرمووی ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ﴾ ۷- التوبة: بیګرمان خوای گه وره ته قوادارانی خوش ده وین، جا چون تو خوات خوش بوی نهو تووی خوش

ناوئ!؟ خوا ئو (عادل) هیه، ئو (أَحْكُمُ الْحَاكِمِينَ) هیه که خوئی له قورئاندا وهسفی خوئی ده کات^{۲۹}، چؤن توئی خوئش ناوئ وهختیک که توئ ئووت خوئشه وئ!؟ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ﴾ ۵۴- المائدة، خوای گه ووره فهرمووی: ئهی ئیماندارینه نه گهر ئیوه هه مووتان هه لگه پینه وه له دین و (مرتد) ببنه وه- خوا ئیوه لاده با، خه لکیکی تر دینئ که خوا ئه وانی خوئش ده وئ و ئه وانیئش خویان خوئش ده وئ! خوئشه ویسته کانم: خوا پتویستی به ئیمه نیه، ئیمه پتویستیما به خوایه، خوا (صمد) د، ﴿اللَّهُ الصَّمَدُ﴾ ۲- الاخلاص، (صمد) یانی هه موو شتیک پتویستی به خوا ههیه، ئو پتویستی به هیچ نییه!!، ئیمه پتویستیما به خوایه، خوای گه ووره ته نها عیباده تی له ئیمه ده وئ ئه وهش به ونا که خوا پیی ده و له مه ند ببی یا ده سته لاتئ زیاده بی، به لکو خوا هه ر خوایه عیباده تی بکهین یا نه یکهین، هیچ له مولکی خوای په روه ردگار که م ناکاته وه! له بهر ئه ود خوا ئیمه ی خوئشه وئ به و نه ندازه ی که ئیمه نه ومان خوئشه وئ.

هه شته م، سه قامگیربوونی ژیان و ده و له ت له سه ر ئه ساسی ته قوا: خوای گه ووره ده فهرموئ: ﴿أَفَمَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَى تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ شَفَا جُرُفٍ هَارٍ فَالْهَارَ بِهِ فِي نَارٍ جَهَنَّمَ﴾ ۱۰۹- التوبة، ده فهرموئ: ئایا که سیک کاره که ی له سه ر ئه ساسی ته قوا و په زابوونی خوا دابه زرینئ چاکتره و خیری زیاتره یان که سیک کاره که ی له سه ر لیواری کهنده لانیکی روخه ک دابه زرینئ؟!.

هه ر شتیک بو خوا نه بی، خوا ده ییئ!، پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی: (مَا كَانَ لِلَّهِ يَنْمُو وَمَا كَانَ لِغَيْرِهِ يَنْقُطِعُ): هه ر کاریک بو خوا بی خوا گه شه داری ده کات، گه شه ده کات!!، وه هه ر شتیک بو خوا نه بی کوتایی دئ و بهر که تی نیه!

^{۲۹} وه کو ده فهرموئ: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا بِأَحْكَمِ الْحَاكِمِينَ﴾ ۸- التین.

نیشانه‌ی راستبوون و بهر هکته و له سهر خیربوون، گه شه کردنی نه و کاره‌یه که تو له سهری، بویه حه‌دییی له سهره فهرمووی: (نه‌گهر له معامه‌له‌یه کدا جاریک قازاغت نه‌کرد، دوو جار قازاغت نه‌کرد، معامه‌له‌که‌ی بگوړه!). له بهر نه‌وه‌ی: «مَا كَانَ لِلَّهِ دَامٌ وَاتَّصَلَ وَمَا كَانَ لِغَيْرِهِ انْقَطَعَ وَانْفَصَلَ».

نویه‌م، خوی گه‌وره له دوژمنانت ده‌تپاریزی: ته‌قوا مایه‌ی پاراستنی تویه له دوژمنانت!، خوا له قورئان ده‌فهرمووی ﴿وَإِنْ تُصَبِّرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا﴾ ۱۲۰ - آل عمران: نه‌گهر نیوه صه‌برتانه‌ی و ته‌قواشتان هه‌بی، ﴿لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا﴾: فیل و سیلان و تاکتیکی دوژمن و ناحه‌زانتان زهره‌ر له نیوه نادات!!.

ده‌یه‌م، به‌هوی ته‌قوا هه‌ق و ناهه‌ق له یه‌کتر جیا ده‌که‌یته‌وه: جاری وایه تو به‌رچاوت پوون نییه، ته‌م و مژیک دیته به‌رچاوت دوو شت لی تیکه‌ل ده‌بی، هه‌ق و ناحه‌قت لی ده‌شیوی، به‌لام له خوا بترسه خوا نیله‌هامی ناو دلت ده‌کات، هه‌قت نیشان ده‌داو ده‌یدوزیه‌وه.

خوی گه‌وره ده‌فهرمووی: ﴿إِنْ تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا﴾ ۲۹ - الانفال، نه‌گهر نیوه له خوا بترسن، خوی گه‌وره (فرقان) تان ده‌داتی، واتا زانیاریه‌کی واتان ده‌داتی که جیاوازی بکه‌ن له نیوان هه‌ق و باتل، خوا له گه‌ل تو‌دایه، به‌مه‌رجیک تو له گه‌ل خوادا بیت!.

یانزه‌یه‌م، چوونه به‌هه‌شت به‌ته‌قواوه‌یه، خوا ده‌فهرمووی: ﴿تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾ ۸۳ - القصص، واته نیمه نه‌و ژيانه‌ی قیامت، نه‌و ژيانه‌ی به‌هه‌شت نه‌ده‌ینه که سانیک که له دونیادا (تکبر) بیان لینه‌داوه و فاک و فیتیان به‌سهر خه‌لکیدا نه‌کردووه، (تکبر) بیان به‌سهر زه‌ویدا نه‌کردووه،

خو بهزل ناگرن و فساد له زهوی دا ناکهن، نهو بههشته که خوا نامادهی کردوه، نهفرموی ددیدهینه نهو کهسانه، ﴿وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾: وه سهره نجامیش بو ته قوادارانه.

به لئ خو شه ویسته کاتم:

* ته قوا له سئ شتدا خو ی دهنوینی:

یه کهم: پابه ندبون و په سهندکردنی هرچی کاری چاکه و، په پیره وکردنیه تی که خوا نه مری پیکردوه، کردنی کاری په سهندو باش.

دووهم: نه کردنی کاری ناپه سهند و خهراپ.

سیههم: زیده پړویی نه کردن له کاری حلال و موباح، یانی نه کردنی نیسراف له کاری روژانه، لهو هه لسوکه وت (تعامل) هی که روژانه ههته له خواردن و خواردنه وه، له جلویه رگ، له پیکه وه ژیان (تعایش) له گه ل خه لکی.

نینجا په سهندکردنی هرچی چاکه و کارپیکردنی نهو خوی گه وړه ده فرموی ﴿اتَّبِعْ مَا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ﴾^{۳۰} ۱۰۶ - الانعام، خوی گه وړه به پیغه مبه رمان ﷺ ده فرموی ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا﴾^{۳۱} ۱۸ - الجاثیة، خوی گه وړه پیمان ده فرموی ﴿اتَّبِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ﴾^{۳۲} ۳ - الاعراف: وه دوی نهو قورثانه بکه ون که بوژان هاتوه له لایهن په وړه ردگاری خوژان، نهو هی رنیشاندهره بو چاکه و پیشگیری ده کا له خراپه قورثانی پیروژه، جانبیکی پیمان ده لئ نهو حلاله و بیکن وه دوی که ون،

^{۳۰} واته: (تو نهی موحه محمد ﷺ) شوینی نهو بهرنامه یه بکه وه که له لایهن په وړه ردگارتوه به سروش (وهی) بیت راگه به نراوه.

^{۳۱} واته: لهو دوا نیتمه توژان نهی موحه محمد ﷺ خستوته سر بهرنامه یه کی راست و رهوان له هممو کاروباریکی نهم نایینه دا، که واته شوینی بکه وه و لیتی لاهمه ده.

نه و دهش حه رامه و مه يکه ن، پيغه مبه ريش نمونه يه بۆ ئيوه ﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا﴾ ۷- الحشر، هه رچى پيغه مبه رتان پي تان بفه رموئى ((بيکه ن)) جي به جيئى بکه ن، وه هه رچى که پي تان بفه رموئى ((مه يکه ن)) يانى مه يکه ن و مونا قه شه ي تيدا مه که ن.

خۆشه‌ويسته‌كائىم: هه‌ندى شت هه‌يه زى‌ده‌پۆيى تىدا ده‌كرى، ئىنسان توشى
 چه‌رام و گونا‌ه‌بارى ده‌بى، بۆيه خ‌واى په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموى ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ
 الْمُسْرِفِينَ﴾ ٣١- الاعراف: خ‌واى گه‌وره ئه‌وانه‌ى خۆشناوى كه ئىسرافى
 ده‌كه‌ن، له ئىمامى (عه‌لى)يان پ‌رسىار كرد ((ئىسراف يانى چى؟))، فه‌رموى
 (مَابَعْدَ الْكَفَافِ إِسْرَافٌ): له د‌واى ئه‌وه‌ى كه شت به‌سه و كافيه ئىسرافه!
 هه‌رچى تۆ ده‌يكه‌ى ئه‌گه‌ر زى‌ده‌بوو له خ‌ۆت ئه‌وه پىي ده‌گوتى ئىسراف.

زیدہ لہ (مَعِيشَة)، زیدہ لہ مسروفتاتی رۆژانہت و جلوہرگ و سہیاردت،
 زیدہ لہ خانووت، زیدہ لہ ژیان و حال و بالی خۆت ئەوہ پیتی دەگوتری ئیسراف
 و نەیکە ی چاکە!.

پیغہ مبہرمان (علیہ الصلاۃ والسلام) فرمویں (إِنَّ الْحَلَالَ بَيْنَ وَإِنَّ الْحَرَامَ بَيْنَ) ۳۲: حلال دیاریکراوہ، حرامیش دیاریکراوہ (وَبَيْنَهُمَا أُمُورٌ مُشْتَبِهَاتٌ): لہ نیوان حلال و حرامدا ہندیک شت ہدیہ (شُبْہات)ی تیدان کہ نازانی نہ حلالہ و نہ

٣٢ «حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ حَدَّثَنَا زَكَرِيَاءُ عَنْ عَامِرٍ قَالَ سَمِعْتُ الثُّمَامَانَ بْنَ بَشِيرٍ يَقُولُ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ الْحَلَالُ بَيْنَ وَالْحَرَامِ بَيْنَ وَيَسْتَهْمَا مُشَبَّهَاتٍ لَا يَعْلَمُهَا كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ فَمَنْ اتَّقَى الْمُشَبَّهَاتِ اسْتَبْرَأَ لِدِينِهِ وَعَرْضِهِ وَمَنْ وَقَعَ فِي الشُّبُهَاتِ كَرَّاعٍ يَرْعَى حَوْلَ الْحِمَى يُوشِكُ أَنْ يَوَاقِعَهُ أَلَا وَإِنَّ لِكُلِّ مَلِكٍ حِمًى أَلَا إِنَّ حِمَى اللَّهِ فِي أَرْضِهِ مَحَرَّمٌ أَلَا وَإِنَّ فِي الْجَسَدِ مُضْغَةً إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ أَلَا وَهِيَ الْقُلْبُ» صحيح بخاري، جزء ١، كتاب الايمان، باب: فضل من استبرأ لدينه، صفحة ٢٨، رقم الحديث ٥٢، وأطراف الحديث في البخاري «(١٩٤٦)». وأخرجه مسلم في المساقاة، باب: أخذ الحلال وترك الشبهات، رقم الحديث ١٥٩٩

حرام، مسولمان دېې خو له وېش پياريزي، (فَمَنْ اتَّقَى الشُّبُهَاتِ اسْتَبْرَأَ لِدِينِهِ وَعِرْضِهِ): همر که سينک خوی لهو شته ی پاراست که نه زانې نه حلاله و نه حرام نه وه خوی و مال و منډال و دینه که ی پاراسته، (وَمَنْ وَقَعَ فِي الشُّبُهَاتِ وَقَعَ فِي الْحَرَامِ): همر که سينک نه مړې بکه وېته ناو شوبه، ده که وېته ناو حرام (كَالرَّاعِي يَرْعَى حَوْلَ الْحِمَى يُوشِكُ أَنْ يَقَعَ فِيهِ): وه کو شوانتيك که ميگه له که ی له دهوری پاوان بله وېرېني که پهرژینی نه یې، روژتيك دي نه و مالاته پيې داوېته ناوی و زړه که ی ده کات، چونکه له دهوری ده له وېرېني!، تو که له دهوری حرام سوړاېوه، روژتيك ديت پيت داوېته ناو حرام! (أَلَا إِنَّ لِكُلِّ مَلِكٍ حِمًى أَوْ لَا وَإِنَّ حِمَى اللَّهِ فِي أَرْضِهِ مَحْرَمُهُ): فهرمووی ناگادارېن هه موو مه ليك و ده سه لاتداريک پاوان و قه ده غه ی خوی هه یه، (أَلَا وَإِنَّ حِمَى اللَّهِ فِي أَرْضِهِ مَحْرَمُهُ): پاوان و قه ده غه ی خواش نه و شتانه ن که حهرامی کردوون و نابي سنور بشکي نري و بچيه ناويه وه، وه ختي که تو توشي حهرام بووی خوا ده تگريت، سنووری خوا شکاندن يانی خو توووشي حهرام کردن له بهر نه وه زور دېې خو ت پياريزيت.

نيمه دېې نمونه بين بو خه لکيک که له نيسلام حالي نيه نه مړې موشتاقه و دیداری نيسلامی پيخوشه، باوهش بو نيسلام ده کاته وه، به لام عه بی نيمه ده بيني بويه مسولمان نابيت، يان بويه نايه ته مه جلیسه که مان دابنيشي له وانه يه عه ييمان بيني، نيمه خو مان کردوه به نمونه ی مسولمانان زور جارش وایه زهره رمان له نيسلام داوه له بهر خوړه ووشي خراپی خو مان!، بهراستی پيوسته موراجه عه ی خو مان بکه ينه وه، همر له سه ري تا خواري پيشتر ماموستايانی ثابيني له گه ل ريزم بويان بهراستی ماموستايانی ثابيني وه کو زور له زانايان ده لين (خوي چيشتن) بهراستی خوي چيشتن!، وه ختي که ماموستا چاک بي ميلله تيش چاک دېې! وه ختي که ماموستا سه ري لي

بشيوتی، میلله تیش سهری لی ده شیوتی!، وه ختی که ماموستا لاریووه
 میلله تیش لار ده بیته وه!، وه ختی که ماموستا خوی له (شُبّهات) یدا، خه لک
 خوی له حهرامی ددها، نه ها تیمامی غه زالی ده فهرموی چی!، ده فهرموی (اذا
 دَخَلَ الْعَالَمُ فِي الشُّبّهَاتِ دَخَلَ الْعَالَمُ فِي الْحَرَامِ)؛ وه ختی که زانا خوی تووشی
 شتی که کرد که شوبه ی تیدایه، خه لک خوی تووشی حهرامی ده کا، چونکه
 ههنگاویک له ماموستا زیاتر ده چنه پیش!!

خوزگه ماموستایانیش نه مړو وه ختی که ده یانگوت ((حهرامه کچ سهری
 رروت بی)) کچه که ی هیندیکیان سهری رروت نه ده بو!!، له گهل ریزیشم بو
 ماموستایانی نایینی به لام به داخه وه هندی که له ماموستایانی نایینی نه و
 سهرده مه ی خومان که (ماموستایانی نایینی) شیان ناشیرین کردووه، ریزی
 جوبه و میزه ریشیان به راستی هیناوه ته خواره وه! که حقیقه ت ماموستا
 ده بیته رینیشاندهری نوومه ت، وه پیشی نوومه ت که وتووه یا بو به هه شتی یا
 بو جه هه نه می!، جا به راستی پتویسته ماموستایانی نایینیش به خودا بیته وه
 نه م قسم له گهل نه وانه، به لی من خوم به قوتاییه کی ماموستایانی نایینی
 ده زانم، به لام به راستی مه سئولییه تی گه وره نه مړو له نوومه تی ئیسلامیدا
 له سهر ماموستایانی نایینییه، ماموستایانی نایینی که ده لیّن ((زولم
 حهرامه)) نابی بوخویشی توخونی زولم بکه وی و له زالم نریک بیته وه!، وه ختی
 که ده لی ((خواردنی حهرام ناگری جه هه نه م خوش ده کا)) ده بی خوشی لی
 بیاریزی، وه ختی که ده لی ((سافره ت ده بی خوی داپووشی))، ده بی نه ویش
 ده عوه ی حیجاب بکاو داکوکی له سهر حیجاب بکا!، به راستی مه سئولییه تی که
 له سهر شانی هه موو لایه کمان وه ماموستایانی نایینیش یه کیکن له
 پیشه وایانی نوومه تی ئیسلامی، که پیغه مبه ر فهرمووی (زانایان میراتگری
 پیغه مبه رانن، پیغه مبه رانیش درهم و دیناریان به جی نه هیشتووه به لکو

عيلميان به جى ھىشتروە!، وه ھەروەھا فەرموى ﷺ (الْفُقَهَاءُ أُمْنَاءُ الرُّسُلِ مَا لَمْ يَدْخُلُوا فِي الدُّنْيَا وَيَتَّبِعُوا السُّلْطَانَ) ^{۳۳} فەرموى: زانايان ئەمىندارى پىغەمبەرەن (عليهم الصلاة والسلام)، بەلام بە مەرجىك لەگەڵ دەستەلاتداران -ى زالم- تىكەلاو نەبن،» وه ختىك كه لەگەڵ دەستەلاتداران تىكەلاوبوون و دوايان كەوتن، فەرموى (فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ فَاحْذَرُوهُمْ)؛ ئەو خيانەتیار لەگەڵ پىغەمبەرانی خۆیانیا نەکردوو، ئیو خۆتان لەو زاناiane بپاریزن.

بەراستی خەتەرىكە لەسەر شانى مامۇستایان، يەك لەوانە من خۆم لیڤە كە ئەو قەسەيە دەكەم خۆم بە مەسئول دەزام لەو قەسەيە، چونكە منیش دەگریتەو!!، منیش كە ئەمڕۆ نەسیحەتێك دەكەم و وتاریك دەخوینمەو، حیسابە لەسەر منیش بەلام پێویستە ئیمە ھەموومان بەخۆماندا بپینمەو، پێش ئەو مامۇستایانی ئایینی چونكە خەتەرىكە لەسەر ئومەتی ئیسلامی!!، كوفر لە ھەموو لایەكەو دەیهوئى رەگى ئیسلام بپیتەو!!، نەك ھەر لەسەردو بەلكو یەكەيەكە رەگەكانى بكوتى لەبنەو كە من و تۆ ھەستى پینەكەین!!، جا جارى وا ھەيە مامۇستایەك دەگرئى بۆ ئەوێ كە خەلكى تری پێى بگریت، كە بەداخو نەدەبوايە مامۇستایان ئەمڕۆ ئەو نەدە پەرش و بلاوین و ئەو نەدە پشتیان لەینەكبێ، كە نەتوانن واقعیكى فاسد لە ولاتی خۆمان بگۆرن!!، یا لە ھەموو دونیا، ئەگەر مامۇستایانی كوردستان ئەمڕۆ پالپشتى یەكترى بن، ئەمڕۆ ھەشت ھەزار مامۇستا لەوانەيە لە كوردستان ھەبێ، ھەشت ھەزار مامۇستا!!، با مامۇستا لەسەر شەقام و جادە و كۆلان لە دژی فەساد و بێ

^{۳۳} «الْفُقَهَاءُ أُمْنَاءُ الرُّسُلِ مَا لَمْ يَدْخُلُوا فِي الدُّنْيَا وَيَتَّبِعُوا السُّلْطَانَ، فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ فَاحْذَرُوهُمْ»، العسكري من حديث العوام بن حوشب عن أبي صادق عن علي بن مرفوعا وهو ضعيف السند. انظر: (المقاصد الحسنة في بيان كثير من الاحاديث المشتهرة على اللسان)، صفحة ۳۰۷، رقم الحديث ۷۴۶.

نه خلاقى و قومارخانه، له دژى مه یخانه و سینه ما و شتى خراب، دهنګى خوى بهرزکاته وه و بزانی تايَا خه لک به قسه ی دهکات، یان به قسه ی ناکا؟!.

به لām به راستی ئیمه هه موومان (مُقَصِّرین، وه کو مسولمانیک له بهرام بهر دینی خوا، بویه ش ده لیم ماموستایان چونکه نه وان به راستی روژی قیامت پرسیاریان لیده کړیت، بهر له وه ی پرسیار له عالم بکړی پرسیار له عالیم ده کړی!، وه کو نیمامی عه لی ﷺ فهرمووی: (پرسیار له جاهیل و له قوتابی ناکریت بۆ نه چوویت فی ربیت؟ هه تا پرسیار له زانای نه کړی بۆ خه لکت فی ر نه کرد؟!،) نه و ماموستایه دکتوره ده بی خوی بچی سهردانى نه خوشه کان بکات!، وه خوی بچی، به و خه لکه دابیته وه.

به ئی خوشه ویسته کاتم: بویه له روژی قیامه تیشدا که سیك دین ديه اوینه ناو ناګری دوزه خ وه کو پیغه مبه ر ﷺ وه صفی دهکات (يُؤْتِي بِالرَّجُلِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَيَلْقَى فِي النَّارِ)^{٣٤}: روژی قیامت کابرایه ک دهینن و دهیخه نه ناو ناګری جه هه ننه م، (فَتَنذَلِقُ أَقْتَابُ بَطْنِهِ): و یخوله کانی دینه دهر وه له زګی، (ویدوز حوله کما يدور الحمار بالرّحى): له دهوړی ریخوله ی خودا دهسورپته وه، هه روه کو چو ن گویدر یژ به دهوړی (ناعور) یدا دهسورپته وه!، (ناعور که ناو هه ل دینجی له بیر، به حه بلیک به دهوړیدا دهسورپته وه)، نه و نینسانه ناوایه له جه هه ننه م!!

^{٣٤} «عَنْ أَسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ قَالَ قِيلَ لَهُ أَلَا تَدْخُلُ عَلَى عُمَانَ فَتُكَلِّمَهُ فَقَالَ أَتَرَوْنَ أَنِّي لَا أَكَلِّمُهُ إِلَّا أَسْمِعُكُمْ وَاللَّهِ لَقَدْ كَلَّمْتُهُ فِيمَا بَيْنِي وَبَيْنَهُ مَا دُونَ أَنْ أَفْتَتِحَ أَمْرًا لَا أَحِبُّ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ فَتَحَهُ وَلَا أَقُولُ لِحَدِّ يَكُونُ عَلَيَّ أَمِيرًا إِنَّهُ خَيْرُ النَّاسِ بَعْدَ مَا سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ يُؤْتَى بِالرَّجُلِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَيَلْقَى فِي النَّارِ فَتَنذَلِقُ أَقْتَابُ بَطْنِهِ فَيَدُورُ بِهَا كَمَا يَدُورُ الْحِمَارُ بِالرَّحَى فَيَجْتَمِعُ إِلَيْهِ أَهْلُ النَّارِ فَيَقُولُونَ يَا فُلَانُ مَا لَكَ أَلَمْ تُكُنْ تَأْمُرُ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَى عَنِ الْمُنْكَرِ فَيَقُولُ بَلَى قَدْ كُنْتُ أَمُرُ بِالْمَعْرُوفِ وَلَا أَتَيْهِ وَأَنْهَى عَنِ الْمُنْكَرِ وَآتَيْهِ» صحيح المسلم، كتاب الزهد والرقائق، باب: عقوبة من يأمر بالمعروف ولا يفعله وينهى عن المنكر ويفعله، صفحة ١٢٤٧، رقم الحديث (٢٩٨٩ - ٥١)، و صححه مسلم.

(فَيَجْتَمِعُ إِلَيْهِ أَهْلُ النَّارِ: خه لکه که لئی کۆده بیتسه وه، (فَيَقُولُونَ) ده لئین (يَا فُلَانُ مَا لَكَ): نه وه چیه فلا نه که س؟، نه وه تۆی لیسه ی؟! (أَلَمْ تَكُنْ تَأْمُرُ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَى عَنِ الْمُنْكَرِ؟: نه ی تۆ نه بوویت فه رمانت به چاکه ده کرد و ریگریشت له خراپه (مُنْكَر) ده کرد؟ نه ویش ده لئی به لئی (كُنْتُ أَمْرًا بِالْمَعْرُوفِ وَلَا آتِيهِ، وَأَنْهَى عَنِ الْمُنْكَرِ وَآتِيهِ): به لئی من نه مرم به چاکه ده کرد و خۆم نه م ده کرد، وه نه هیشم له (مُنْكَر) ده کرد و خۆیشم ده مکرد!.. به راستی نه وه خه ته ریکی گه وره یه!، نه که هه ره له سه ره ماموستا به لکو له سه ره هه موو مسولمانیک، وه ختیک که به یه کیک ده لئی ((ته قوات هه بی و له خوا بترسی)) خۆیشی ته قوای نه بی!!.

جا خۆشه ویستاتم: نه وه مه به ستم نه وه یه ئیمه خۆمان ناگامان له خۆمان بی، وه لاهی نه گه ره خۆمان ناگامان له خۆمان بی وه که مسولمان دوژمنانی ئیسلام ناتوانن زه فەر به مسولمانان به یتن!!... ﴿وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا﴾ ۱۴۱- النساء، به لām به مه رجیک ﴿يَعْبُدُونِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا﴾ ۵۵- النور: عیباد ته م بکه ن و شه ریکم بۆ بریار نه دن، بمه رستن.

خوا عه بدی خۆی زه لیل ناکات! به لām عه بد خۆی خۆی زه لیل کردوه به راستی!، موسلمان عه زیزه!، خوا مه دحی کردوه ﴿وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ﴾ ۸- المنافقون.

به لئی خۆشه ویسته کاتم: ته قوا مایه ی خوا لی رازی بوونه له نینسان، بۆیه ده بی وریابین و به خۆماندا بچینه وه بتوانین ان شاء الله نه وه ته قوایه له خۆماندا به یتینه دی که خوا ده یه وی.

ته قوا چوڼ پهیدا دهبی؟

به پهیدا کړدنی عیلم، له دین شارهزا به خوا شارهزات ددکات و تهقوات پهیدا دهبی، هاتوچوی مزگهوت بکه قورنات بخوینه و نویژهکان به جماعت بکه تهقوات پهیدا دهبی، له گهل مسولمانان هه لسه و دانیشه له دهرسیان دانیشه، تهقوات پهیدا دهبی، به هاورپیه تیکردنی نیمانداران.. پیغه مبر ﷺ نه فهرموئ هاورپیه تیکردنی نیماندار وه کو نهویه بجیت له لای دوکانیک دانیشی که بوئی خوش دهرؤشیت، به لام هاورپیه تیکردنی پیاوی خراپ وه کو نهویه بچی له کوریه که به راستی نه گهر نهشت سوتینن پشکت پیده کهوئ!!

به لئ خوشه ویسته کاتم: ینجا با ئیمه بگهرپینه وه لای خوا و شهرمی لی بکهین و لئی بترسین، هه نگاوه کاتمان بو خوا بن، بو نهوهی خوای گهوره بهر کهت باوخته ناو ئیشه کاتمانه وه، چونکه به راستی تو چهنده قه دری خوات له لابی نه ونددش خوای گهوره قه دری توی له لایه!!، چهنده خوات خوای گهوره خوشبوئ نه ونددش خوای گهوره توی خوش دهوئ، چهنده رهامندی خوت بوئ نه ونددش خوای گهوره رهامندی توی دهوئ، چهنده خیراده کهی له جیبه جیکردنی فرمانه کانی نهو، نه ونددش خوای گهوره لوتف بهرامبر تو دهنوینت، چهنده نهوت له یاد بیت خوای گهوره ش نه وندد توی له یاده، چهنده له سهر خوا تو وره بی و له سهر خوا به جواب بیت نه ونددش خوای گهوره له سهر تو به جواب، چهنده تو عادات و تهقالیدی خوت بگوړی له بهر خاتری خوا نه ونددش خوای گهوره له گهل تدایه، وه چوڼ خوای گهوره فرمانی به ناگر کرد سار دبی بو حه زرتی ئیبراهیم که قانونی ناگر وایه شت دهنوینت! خوای گهوره له بهر خاتری حه زرتی ئیبراهیم که بو خوا گونجا، وهختی که فریدرایه ناو ناگره که فهرموئ: ﴿حَسْبِيَ اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾: بهسه خوای گهوره

بۆ من پشت و کۆمه کم بئ... ئیبراهیم به ته نهنا بوو، خوی گه وړه ده فهرموئ
 ﴿إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً﴾ ۱۲۰- النحل، واته: ئیبراهیم به ته نهنا نوممه تیک بوو،
 ناوا صولحا بۆ خوا: ﴿كَانَ حَنِيفًا مُّسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ ۶۷- آل
 عمران، که فریاندایه ناو ناگر خوا فهرموئ: ﴿يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَى
 إِبْرَاهِيمَ﴾ ۶۹- الانبیاء: نهی ناگره سارد ببه و سهلامهت به له سهر ئیبراهیم!
 نهو ناگره ی که سوتینه ره سارد بویه وه له سهر چه زره تی ئیبراهیم!! - که قانونی
 سوتاندنه - خوا ناوا قانونی که ون بۆ نینسان ده گۆرئ له بهر خاتری نه وه ی که
 نهو نینسانه له گه ل خوا گونجاوه و صولحاوه!.

جا با ئیمهش له گه ل خوی گه وړه دا بگونجین و پشتمان به خوا قاییم بیت،
 پشت به خوا ببه ستین بۆ نه وه ی که خوی گه وړه ش پشتمان بگریت، وه بۆ نه وه ی
 خوی گه وړه له دنیادا و له قیامه تیشدا فه زلمان له گه ل بنوینی....

له خوی په وړه ردگار ده پارینه وه و ده لئین: یار په بی خویه پشتیوانان هه رتوی
 و پشتمان بهر نه ده یت، یار په بی خویه پشتیوانی هه موو مسولمانان بکه ی له
 دنیا، خویه مسولمانان له ژیر ده ستی زالم و سته مکاران رزگار بکه ی، له
 میحنهت و دهر و به لای زالمان رزگاریان بکه ی، خویه توشی ته نگ و
 چه له مهیان نه که ی له دنیا، خویه ئیمهش و هه موو مسولمانان ته و فیک بده ی
 بۆ نه وه ی ته قوادار بین، خویه ته قوامان زیاد بکه ی....

اللهم حَبِّبْ إلینا الایمان وزینهُ فی قلوبنا وکره إلینا الکفر والفسوق والعصیان
 واجعلنا من الراشدين یاالله، أقول قولی هذا واستغفر الله لی ولکم ولسائر
 المسلمین فاستغفروه، أعوذ بالله من الشیطان الرجیم «ربنا آتنا من لدنک رحمةً
 وهیء لنا من أمرنا رشدا»..

آمین

شوگری خودا

﴿وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ
وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ﴾ ۷- ابراهیم

بسم الله الرحمن الرحيم

اِنَّ الْحَمْدَ لِلّٰهِ نَحْمَدُهُ وَنُشْكُرُهُ وَتَسْتَغْفِرُهُ وَتَسْتَهِدِيهِ، وَنَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنْ شُرُوْرٍ اُنْفُسَنَا
وَسَيِّئَاتٍ اَعْمَالِنَا، مَنْ يَّهْدِهِ اللّٰهُ فَلَا مُضِلَّ لَهٗ، وَمَنْ يَّضِلِلْ فَلَا هَادِيَ لَهٗ...،
تَشْهَدُ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيْكَ لَهٗ، وَنَشْهَدُ اَنْ سَيِّدَنَا وَتَبِيْنَا مُحَمَّدًا عَبْدُهُ
وَرَسُوْلُهُ.. هَذَا الرَّسُوْلُ الَّذِي بَلَغَ الرِّسَالَةَ وَاَدَّى الْاِمَانَةَ وَتَصَحَّ الْاِمَّةَ وَجَاهَدَ فِي
اللّٰهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَتَرَكْنَا عَلٰى الْحُجَّةِ الْبَيْضَاءِ، لَيْلُهَا كَنَهَا رِهَا، لَا يَزِيْغُ عَنْهَا اِلَّا
هَالِكٌ، اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَزِدْ وَبَارِكْ عَلٰى هَذَا الرَّسُوْلِ الْكَرِيْمِ وَعَلٰى اٰلِهِ وَاَصْحَابِهِ
وَالْتَّابِعِيْنَ وَعَلٰى اُمَّتِهِ اِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ اَجْمَعِيْنَ... اَمَّا بَعْدُ اَوْصِيْكُمْ عِبَادَ اللّٰهِ
وَنَفْسِيْ اَوَّلًا بِتَقْوٰى اللّٰهِ، فَاِنَّ اللّٰهَ مَعَ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا وَالَّذِيْنَ هُمْ مُحْسِنُوْنَ، قَالَ اللّٰهُ
(سُبْحٰنَهُ وَتَعَالٰى) فِيْ كِتَابِهِ الْحَكِيْمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ
الَّذِيْ خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيْرًا وَنِسَاءً
وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِيْ تَسَاءَلُوْنَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيْبًا﴾ ١-النساء.

برایانی به پږیز... ټیماندارانی خوښه ویست: له وتاری رابردوودا باسی
هه لویستی ټیماندارانمان کرد له بهرام بهر به لا و ناخوښی و ناره حتی ژبانی
خویندا، وتمان: ناده میزاده کان به گشتی له دنیا تا قی کرانه وه به ناخوښیه کان،
له ناو ناده میزاده کانیښدا ټیمانداران له هه موو کهس زیاتر تووښی به لا و
موصیبه ت دهن!.. بږچی؟! چونکه ټیمانداران به دواى حه قدا ده گه پږین و
هه لگری په یامی حه ق و عه داله تن، به نه ندازه ی شه وى که نینسان له حه ق و
عه داله ت نزیك بږ و هه لگری شه و په یامه بږ...، نه هلی باطل رقیان لییه تی و

دوژمنايه تي ده كهن، له ناو ئيماندارانېشدا نهوانه ي كه زور خوځيان به كلا كړدو تهوه يو خوا (جل جلاله) زياتر توشي به لا و ناخوشي و سهر ئيشه و نه زيهت و نازار دهن، به لام بوچي ئيمانداران خاوهني صه بري زور و (كبات)و ئيستقامه تي زورن؟! له بهر نه وه ي ئيمانداران دونيا به خانووي نيشته جيبون (دارالقرار)ي ژيانى خوځيانى نازانن!؛

خوځيان له دونيا به رېښوار (مسافر) ده زانن، ده پونه وه يو لاي خوځه ويستاني خوځيان كه پيغه مبه ران و شويكه وتوانى پيغه مبه رانن (عليهم الصلاة والسلام) وه به خزمه تيان ده گمن، له بهر نه وه غه مى ليئاخون، وه چوك دانادن له بهرام بهر نه و موسي به تانه ي كه به سهريان ديت.. وه هر له بهر نه وه ش خوځيان به قوتابي نه و پيغه مبه رانه ده زانن (عليهم الصلاة والسلام) كه نه وان توشي هاتون بيگومان قوتابيه كانيش ده بي ريگاي ناخوش و نازار و نه شكه نجه بيته پيشيان!، وه له هه مانكاتدا باوه ريشيان هه يه كه قهزا و قه ده ري خوايه، وه پاداشتي خيري قيامه تيشي له سهر و رده گرن بويه خاوهني صه برن، خوراگرن له بهرام بهر نه و به لا و موصي به تانه ي كه به سهريان ديت.

سبا نه مړوش له وتارى جومعه دا له خزمه تي بابه تيكي تر بين، كه بريتي به له وه: (چون بتوانين شوكرى خوا بكه ين (جل جلاله)؟) له بهرام بهر نه و ناز و نيعمه تانه ي كه به ئيمه ي به خشيوه..

نايا شوكرى خوا چون ده كريت؟ نهوانه ي كه شوكرى خوا ده كهن چ بهر هه ميكيان له دونيا و قيامه تدا ده ست ده كه ويټ؟ وه نهوانه ي كه شوكرى خوا ناكهن چ به لا و موصي به تيكيان له دونيا و قيامه تدا ديت ه سهر و، شوكرى خوا چونه و به چي ده كريت؟

خوښه ويسته کاتم، خواي پوره ردگار نيعمه تي زوري به ناده ميزاده کان به خشيوه که له ژمار نايه، خواي پوره ردگار فهرمووي (جل جلاله) ﴿وَأَتَاكُمْ مِّنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِن تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا﴾ ۳۴- ابراهيم، نه فهرموي: هر چي که داواتان کردبي نهی بهی نادهم... هر چي که نيوه ده تانه وي و پيتان خوښه و ناره زوتان ليتي هديه پيمان به خشيون! ﴿وَإِن تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا﴾ نه گهر بتانه وي ناز و نيعمه ته کاني خوا بزميرن ناتوانن چونکه نيعمه ته کاني خوا له ژمار نايه و نه نينسان ناتواني بيان زميري! له بهر نه وه هتا نيتمه پاداشتي نهو نيعمه تانه بدهينه وه هيشتا هر نيتمه قهرزاري (رب العالمين)، نهو دونيايه بو تايکردنه وه خودا خولقاندويه تي، نهو نينسانهش نهو هه موو ناز و نيعمه تهی که به سهريدا باريون و پتي دراون، هر بو نهويه نايا نهو نينسانه له موقابل نهو نيعمه تانه دا چي ده کات؟ نايا نهو نيعمه تانه بهی خودا ده زاني، يان بهی خوي؟... شوکري له سهر ده کاو پتي رازيه، يان پتي رازي نيبه! نايا چ جوړه هه لويستيتيک ده نويتني بهرام بهر خواي گه وړه له سهر نهو نيعمه تانه؟ بويه خواي گه وړه فهرمووي: ﴿إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا﴾ ۳- الانسان: نيتمه نينسانان هيدايت داوه - هيدايت داوه به ماناي هيدايتي موتهق - ماناي وايه چاومان پيداوه، گوچکه مان پيداوه، بينين و بيستن و زماغان پتي داوه، عه قلمان پتي داوه، تيگه يشتنمان پتي داوه، ريگاي راست و ريگاي لارمان بو روون کردو ته وه، نه وه هيدايتي (رب العالمين) ه، ﴿إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا﴾، نينجا نهو نينسانه لهو دوو ريگايه يه کيان به که يفي خوي هه لده بويري!

﴿إِمَّا شَاكِرًا﴾: يا به ريگاي شوکرانه دا ده پوات و شاکير ده بيت، سوپاسي خودا ده کات و خوا ده ناسي.

﴿وَأَمَّا كُفُورًا﴾: یان سپله ده بی و خوا نانسې، ریځای چوت و لار ده گریټ. ریځای هه لږ ده گری، ﴿إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كُفُورًا﴾ نه وه دوی چی؟ دوی نه وهی ﴿إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ﴾ دوی نه وهی که ریځامان بو روون کردو ته وه و هیدایه تان داوه، دوی نه وهی که نه و پیداو یستیان ه مان پیداو که (تکلیف) ی له سر نه و نینسانه داده نیتن! به لې ﴿وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ﴾ ۱۲ - لقمان: جا که سیك که به ریځای خوا په رستیدا د پروا، به ریځای پیغه مبر د پروا ﷺ بو به هه شتی، نه وه بو قازانچی خو ځیه تی، خوا ده وله مهنده: ﴿وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ﴾ هدر که سیك شاکیر و سوپاسگوزار بیټ، مسولمان بیټ، نه وه بو خو ځیه تی!

نه دی نه گهر که سیك کافر بیټ: ﴿فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ﴾ ۱۲ - لقمان، خوا ده وله مهنده، نه گهر نیټه سوپاسی خوداش نه که ین خدا سوپاسی ده کری! خوا ده وله مهنده و نه به مسولمان بونی نیټه خوا ده وله مهنده تر ده بی، نه به کافر بونی نیټه خوا له ده وله مهنده و ده سته لاتی که م ده بیټه وه! بویه فهرمووی ﴿وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ﴾، ﴿تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِّنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ﴾ ۴۴ - الاسراء، خوا فهرمووی: هدر حموت ناسمانه کان ته سبحاتی (رب العالمین) ده کهن، وه نه رزیش وه نه وهش که تیپاندايه، ﴿وَإِنْ مِّنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ﴾ ۴۴ - الاسراء: هه موو شتیك ته سبحاتی (رب العالمین) ده کات به لام نیټه نهی نینسان تیټاگهن.

به رده وام وشکانی و ده ریا، ناو و ههوا، شهو و روژ، نه سستیړه کان، ناسمان و زهوی، گیانداره کان، هه موو شتیك، نه وهی که روحی له بهره، وه نه وهی که روحی له بهر نیټه شوکری خودا ده کات. ﴿وَإِنْ مِّنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ﴾ ۴۴ - الاسراء.

به لئې خوښه ویسته کاتم: خوی پهروردگار نهو ناز و نیعمه تانه که به نیمه ی نیشانداوه، خستویه تیه بهر دهستی نیمه هه موی بۆ تاقیکردنه وهی نینسانه. ﴿وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ﴾ ۱۳ - الجاثیه.

حه زره تی سوله یان ﷺ نهو هه موو نیعمه تانه ی که خوی پهروردگار به سه ریدا باراندبوو، نهو ده که:

(با) به که یفی نهو ده ریشته بۆ هه ر کوئیته ک بیوستبایه !.

زمانزانی، له گه ل هه موو زینده وهریکا به زمانی نهو تی تی ده گیشته، له میرووله یه ک حال ی ده بوو که چی ده لئې؟!.

(شه یطانه کان)و جنۆکه له بهر دهستی نهو دا کاریان ده کرد!، نینجا فه رموی ﴿هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي﴾ ۴۰ - النمل: نهو له چاکه ی خوا به له گه ل من!، ﴿لِيُبْلُوَنِي أَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ﴾ ۴۰ - النمل، نهو بۆ نهو یه تاقیم ده کاته وه ئاخۆ نه من شوکرانه ی خوا ده که م و خوا ده ناسم و نهو شتانه له خوا وه ده زانم یان له خو میانه وه ده زانم، ﴿لِيُبْلُوَنِي﴾ بۆ نهو یه تاقیم بکاته وه ﴿أَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ﴾ شوکرانه ده که م، سوپاسگوزار ده بم، مسو لمان ده بم، خوا به رست ده بم؟ یا به پیچه وانه وه ﴿أَمْ أَكْفُرُ﴾، ﴿وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَظْكُرُ لِنَفْسِهِ﴾ ۴۰ - النمل، وه فه رموی: وه هه ر که سی شوکرانه ی خوا بکات بۆ خو ی ده یکات.

به لئې خوښه ویسته کاتم: به نه ندازه ی نهو که نینسان شوکری خوا ده کا خوی پهروردگار ناشتی و نارامی و خوښگوزهرانی و رزق و رزوی زوری بۆ ده نیړی... وه به نه ندازه ی نهو ی له شوکری خوا دوور ده که وپته وهو بی نه ک ده بی، بی وه فا ده بی، سپله ده بی، خوا نا ناسی، رووی له نیسلام و خوا په رستی وهرده گیړی، نهو نیعمه تانه له خوا وه نازانی و نهو کاته توشی به لا و نه گبه تی و نا په حه تی ده بی!!، بۆیه خوی پهروردگار بۆ نیمه ی موسلمان

ده گيرټه وه له قورنان، دده رموي ﴿وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ آمِنَةً مُطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِّنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ﴾ ۱۱۲ - النحل، واته: له زه مانېكدا پيش نومېتي نيسلام ناوهدانيهك بووه خواي گه وړه هه موو ناز و نيعمه تيكي خوي به سهردا باراندووه، ناز و نيعمه تي زور، به تاييهت دوو نيعمه تي زور گه وړه له ژيانې ناده ميزادا هه ن:

- په كيان نه من و ناسايش كه نينسان له خوي و مالي و ناموسي خوي نه مين بي و له سهروهت و ساماني خوي و خزم و كهس و كاري خوي نه مين بي و له نه من و ناسايشدا بزيي! نه وه يه كه له نيعمه ته هره گه وړه كانه.

- دووه هميان رزق و روزي، نه وه كه نينسان نه كه وټه بهر شالوي گراني و قات و قري و له فراواني رزق و روژيدا بزيي.

نه دوو نيعمه ته، كه خواي په وړه دگار بومان ده گيرټه وه له و ناوهدانيه له پيش نيسلامدا، خوا نه فدرموي: نيتمه تاقيمان كردونه ته وه كه ناز و نيعمه تي زورمان به سهردا باراندن، به لام!! ﴿فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ﴾: نه وان سپله بوون به رانېهر نيعمه ته كاني خواو روويان له نيسلام و له خوا په رستي وه رگيږا، ﴿فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ﴾ ۱۱۲ - النحل: خواي گه وړه ههم جلويه رگي برسپه تي بوز ناردن، هه ترس، واته ههم نه و رزق و روژيه ليستاندنه وه... وه ههم نه و نه من و ناسايشه لي ستاندنه وه سه رنجام كه وټنه ترس و برسپه تپه وه. خواي په وړه دگار بزيه منهت به سهر نه هلي مه كه كه شدا ده كات، دده رمويټ ﴿فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ * الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِّنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِّنْ خَوْفٍ﴾ ۳، ۴ - القرش، قوره يش خواي نه و كه عبيه په رستن كه وه ختيك بووه نه هلي نه و مه كه عبيه خوا پاراستوني هه له برسپه تي وه هه له ترس و نارېحه تي و توقاندن.

خوښه ویسته کاتم: ودهدی خویبه (جل جلاله) به نه ندازهی شهودی نینسان موسلمان بی، ته قوادار بی و له خوا ترس بی و، شوکرانهی خوا بکات خوی پوره دگار ناز و نيعمه تی خوی زیاتر به سهردا دهباریني! وه کو فهرمووی: ﴿لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ﴾ ۷- ابراهیم، نه گهر شوکری خوا بکهن خوا بوتان زیاد دهکات، وه نه گهر بی غمک و سپله بن شهو خوی گه وره (جل جلاله) عه زابتان ده دات و لیتان ناگهریت، ﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَى آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ ۹۶- الاعراف، خوا ده فهرموي، نه گهر نه هلی ناوهدانییه کان -شارو شاروچکه کان- بروا بینن و پاریزکارین، له ناسمان و زهوییه وه پیت و پیزمان بو فراهیم دههینان، له شویتیکي تر ده فهرموي ﴿فَأَخَذْنَا هُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ ۹۶- الاعراف، نیمه نه وامن گرت به هوی شهو کرده وه ناشیرینهی که نه یانکرد، شهو خورپه وشته به دو ناشیرینهی که پیادیان ددکرد...! جا به نه ندازهی شهودی که نیمه له گهل خوا بین خوا حالمان خوش دهکات.. به لام بهو نه ندازهی که روو له خوا ورده گیرین، خویبه رست نه بین، خوا ژیاغان تالتر دهکات ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ﴾ ۱۱- الرعد، خوا حال هیج قهومیك ناگورئ هتا شهوان دل و دهرونیان نه گورن، خویان بیر و باوه و قه ناعه تی خویان نه گورن...!

خوا نه گهر نيعمه تیکي به سهر میلله تیک داباراند لییان ناستینیتته وه هتا شهو میلله ته بو خوی قه ناعه تی خوی نه گورئ، هتا پشت له خوا نه کات خوا شهو نيعمه تیان لی ناستینیتته وه، ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكْ مُغَيِّرًا نُّعْمَةً أَتَعَمَّهَا عَلَى قَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ﴾ ۵۳- الانفال.

به لئې خوښه ویسته کان: چوڼ شوکرانه ی خوا بکهین؟

شوکرانه ی خوا به هم موو نندامه کان ده کړئ! زمان نه گهر قسه بکات - قسه ی خیر بکا - نه وه شوکری خوا به دهیکا...! شوکری خوا هر نه وه نیسه ټینسان بلئ: ((الْحَمْدُ لِلَّهِ)) یا: ((الشُّكْرُ لِلَّهِ)): سوپاس بو خوا، به لکو هر قسه به کی خیر له زمانې تو ده رجی.. نه وه بریتیه له شوکری خوا! شوکری خوات به و زمانه کردووه و نه و زمانه خوا داویه تی به تو باشتین وه فاش که به و زمانه دهیده به وه خوی گه وره (جل جلاله) بریتیه له وه که له خیردا به کاری بیڼی..

نه و زمانه نه گهر له جیاتی نه وه ی له جوین و له غه بیته و بو هتان و له غیمه^{۳۰} ی و جاسوسی و فیتنه یی و خه راپه کاری ټینسان به کاری بیڼی له قسه ی خیر به کاری بیڼی.. له چاکسازي نیوانی خه لکی (اصلاح بین الناس) و ناموژگاری کردنی خه لک به کاری بیڼی، نه وه بریتیه له شوکری خوا به زمان..!

شوکری خوا به گوچکه کان: نه و گوچکه کان که خوا پی داویت نه گهر گوئی پی له ناموژگاری بگری و گوئی پی له نه صیحه ت و وتاری ماموستایان بگری و گوئی پی له قورشان خویندن بگری، نه وه شوکری خوا به به گوئی کانت، له جیاتی نه وه ی گوئی پی له غه بیته بگری، گوئی پی له فیتنه بگری، له جیاتی نه وه ی گوئی پی له گورانی و هه لپه رکئ و موسیقا و له خه راپه کاری بگری..

به لئې وه هدر وه ها چاوه کانت: نه و چاوانه ی که قورثانی پی ده خوینی، نه وه شوکری خوا به! نه و چاوانه که ته ماشای ناسمان و زهوی ده که ن و ده لئین: ﴿رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ ۱۹۱ - آل عمران، نه وه شوکره به چاوه کانت! نه و چاوانه ی که ټینسان کیتابی کی پی ده خوینی ته وه و کار

^{۳۰} واته قسه هیټان و بردن له نیر موسلماناندا.

و وهزيفه ځوۍ - وهزيفه ځوۍ - پي نه نجام ددها، زه راعه تي ځوۍ ناو ددهات، نه وه عيباده تي خوايه به چاوده کانت؛ وه ههروها دهسته کانت؛ نه وه دهستانه ځوۍ که عيباده تي پي ده که ځي، نه وه دهسته ځوۍ که کاري شهره ځي پي ده که ځي، نه وه هه مووی شوکری خوايه، به قاچه کانت ده پړوی بړ شوینی پاک.. بړ خزمه تکر دنی دین، بړ خزمه تکر دنی موسلمانان، بړ راپه راندنی کاري شهره ځي خوت، وهزيفه ځوۍ شهره ځي خوت.. نه وه شوکری خوايه به پیسه کانی خوت نه نجامی دده ځي، وه ههروها دل؛ نه وه دل ځي که پره له نیمايی راست و ساغ، که رازی به قهزا و قهدهری خوا، نه وه دل ځي که قه ناعه تي وایه خواي پهره ردگار نه و ناز و نیعمه تانه ځي پیداوه نه وه شوکری خوايه به دل، له بهر نه وه شوکری خوا به هه موو نه ندامه کانی لهش ده کړیت!

خوشه ویسته کانم: یه که م جوړی شوکری خوا بریتیه له وه «سه لماندنی عه بدایه تیمان بړ خوا»، نه وه که نیسانی مسولمان بیسه لمینتی که عه بدی خوايه، نه وه شوکری خوايه!، نیمه عه بدین خوا مه عه بدمانه، نیمه خوا نه پرستین.. نیمه عه بدیکي بی دهسه لاتین، خوا خاوه نی پرستنه، شایانی کرنوش بړ بردن و خاوه نی لی ترسانه، ﴿هُوَ أَهْلُ التَّقْوَى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ﴾ ۵۶ - المدثر، هه نه و لیمان ده بوری نه گهر غه له تیک بکهین!، هه ده بی په نا بهینه وه بهر خوا، خو نه گهر هه له یه کمان کرد کي لیمان ده بوری؟! کي لیمان خوش ده بی؟! کي چاوپوشیمان لی ده کا نه گهر خوا نه بی (جل جلاله)؟! نه ی نابینی خواي پهره ردگار (حه ج) ی داناوه؟، هه موو سالتیک هه جی مالی خواي داناوه مزگهوت و مالی ځوۍ له هه موو شویتیک و له هه موو ناوه دانیه کدا هه یه، مسولمان له نویژه کانیدا، له سوجه کانیدا، له دواي نویژه کانی له خوا ده پاریته وه، داواي لی خوشبوونی لی ده کا، نه وه سه لماندنی عه بدایه تیمیه بړ خوا

(جل جلاله) خو به که م زاینه بهرامبهربه خوا، شهوه که نینسان خوا به خالقی بزانی و خوئی به (مخلوق) بزانی شهوه که خوا (جل جلاله) به دهسته لاتدار بزانی و خوئی به بی دهسته لات بزانی، خوا (جل جلاله) به دهوله مهند بزانی و خوئی به فقهیر بزانی.. ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾ ۱۵ - فاطر، خوا فهرمووی: شهی ناده میزاده کان، شهی خه لکینه، شهی ره فقهیرن خوا دهوله مهنده، خوټان به دهوله مهند مهزان!، ﴿وَمَا أَرْثِمُ مِّنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ ۸۵ - الاسراء، زانیاریه کی که مم داوه به شهوه، خوټان به (عالم) مهزان، بویه: «مَنْ قَالَ إِنِّي عَالِمٌ فَهُوَ جَاهِلٌ»: هره که سیک بلتی من (عالم) شهوه جاهیل، که س نابی به عیلمی خوئی بنازی، که س نابی به دهسته لاتی خوئی یان به زورزانی خوئی بنازی، که س نابی به دهور و بهری خوئی و به خزم و عه شیردهی خوئی و قهومی خوئی بنازی، له بهر شهوه خوا (جل جلاله) خاوه نی عزیزه ته، خاوه نی دهسته لاته، خاوه نی عیلمه، خاوه نی ژیان و مردنه. خاوه نی دهوله مهنده، خاوه نی فقهیره بو نینسان هره خوا نینسانی دهوله مهند دهکا. نینسانی فقهیر دهکا، زور که سمان بینی له ژیانی خوټاندا سالانیک کی زور دهوله مهنده به لام له نا کاو فقهیر ده بی! کی فقهیری دهکا؟ به خوئی خوئی فقهیر دهکا؟ نا خوا، جا یا تاقی دهکاته وه و شهمتحانه بوئی یا شهتقیامه بوئی! یا توله سندنده ویه یان نیعمه ته.

به لئی خو شه ویسته کانم: له بهر شهوه کاتیک که شهمی موسلمان به قه ناعه شهوه باوه رمان وایه خوا خالقمانه، رازیقمانه، (مالک) مانه، مرینه رمانه، شهینه رمانه، رزقه رمانه، زهره و قازانچمان به دهستی شهوه، دهوله مهنده و فقهیر یان به دهستی شهوه، شهوه شوکرانه ی خواجه به دل، که شهمی دهیسه لمینین عه بدی خواين، خوا (صمد) شهمی موحتاجین، خوا پیوستی به هیچ نییه!، شهمی

پتویستیمان به خواجه .. ناچارین لئی بیارینه وه نه گهر تهنگاو بووین، هیچ که سیک نییه په نای بۆ بهرین تهنها خوا نه بی (جل جلاله)، ﴿لَا مُلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ﴾ ۱۱۸- التوبة: کهس ناتوانی له بهر دهستی خوا رزگاری ببی هه موومان ده بی هاوار کهینه وه لای خوا (جل جلاله).

بۆیه هه زره تی ئیبراهیم (علیه الصلاة والسلام) دهیفرموو: ﴿الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ﴾ ۷۸- الشعراء: نهو خواجهی که منی دروست کردوه هه ر ئه ویش ریگای راستم نیشان ده دا.. ﴿وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ﴾ ۷۹- الشعراء: وه هه ر ئهو خواجهیه که خواردنم ده داتئ وه ناویشم ده دا.. ﴿وَإِذَا مَرَضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ﴾ ۸۰- الشعراء: نه گهر نه خوشیش بم هه ر ئهو شیفام ده دا، ﴿وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ﴾ ۸۲- الشعراء: وه هه ر ئه ویشه نه من ئومیدم وایه له روژی قیامه تی له گونا هه کامم ببورئ، کهوا بوو ئینسان بهو حهقیقه ته خوا بناسئ نه وه شوکری خوی کردوه، خۆی به عمه دیککی بی دهسته لاتی فه قیر ده زانی نه بهرام بهر پهروه ر دگاری خۆی که (رب العالمین) به.

خۆشه ویسته کام: خالی دووهم، ته سلیم بوونمان به ئه مری خوا.. شوکری جوړی دووهم نه ویه که دوا ی نه و دی خوا مان ناسی و خۆمان به عه بد زانی له بهرام بهر نهو خواجه، بی دهسته لات له بهرام بهر نهو دهسته لاتداره، خۆمان ته سلیمی نه مری نهو کهین نهو شوکری خواجه..! خوی پهروه ر دگار مه رجی داناوه بۆ نه و دی که ئینسان نیسپاتی بکات که خۆی ته سلیمی نهو کردوه..

زور خه لک ده لئ موسلمانم، به لام خوی پهروه ر دگار مه رجی داناوه نه و دی که ده لئ: نه من خۆم ته سلیمی (رب العالمین) کردوه و به ئه مری نهو رازیم ده بی شوئ که وتووی پیغه مبه ره که ی ﷺ نهو بی، ده بی به ریگای پیغه مبه ره که ی

نهودا پروات (عليه الصلاة والسلام)، بوييه فهرمووی ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي﴾ ۳۱- آل عمران، پييان بلې -نهی موحدهد ﷺ- نه گهر راست ده کهن خواتان خوش دهوی، شوکری خوا ده کهن و عيбаدهتی ده کهن. ده تانه وی خوا ليتان رازی بی ﴿فَاتَّبِعُونِي﴾ به دواي مندا وهرن، شوي من کهن، ريگای خوام (جل جلاله) گرتوته بهر، جا نه و کاته دوو نيعمه تی گه وره تان بو ديت: ﴿يُخَبِّئُكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ﴾ ۳۱- آل عمران.

یه که م: ﴿يُخَبِّئُكُمُ اللَّهُ﴾، خوا نيوهی خوش دهوی...

دووهه ميش: له گونا هه کانتان ده بوري ﴿وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ﴾، به لي کي پي خوش نيه خوا له گونا هی بوري؟! کي پي خوش نيه خوا خوشی بوي؟! هه موو نينسان يکی موسلمان پي خوشه، جا نه گهر که سينک که راست نه کات له گهل خوا، دروبکا له گهل خوا (جل جلاله) نه وه پي خوش نيه، نه وه ملي لاده دا له ريگای شهرع، نه وه خوی لاده دا... نه ما نه وی تر هه مووی پي خوشه، که و بو نه گهر ده مانه وی خوا خوشی بوين، نه گهر ده مانه وی خوا له گونا هه کانان بوري، با به ريگای پيغه مبه ر ﷺ بروين، چونکه پيغه مبه ر ﷺ بانگمان ده کاو پيمان ده فهرموي به دواي مندا وهرن، به ريگای سه عاده تدا وهرن، چونکه نه و پيغه مبه ره ده زاني ريگای سه عاده ت کاميه، نه و پيغه مبه ره ی ﷺ موباشر چوته خزمه ت خودا (جل جلاله) وه له وی ناموزگاريه کانی وهرگرتووه!، نه و پيغه مبه ره ﷺ، باشرين شاکير بووه، که شه و نه خه وتووه له بهر شه ونويژ، که شه و نه خه وتووه له بهر عيبا ده ت، وه ختيک عايشه (خوای لي رازی بي) پي ده فهرموي: يا (رسول الله) نه و هه موو ماندووبوونه بوچی خو خوی پهره وردگار له هه موو گونا هه کانت خوش بووه!!، نه فهرموي ﷺ ﴿أَفَلَا أَكُونُ عَبْدًا﴾

شُكُورًا»^{۳۶}، نه فهرموی ئایا عه بدیکی شاکر نه یم؟!، سوپاسی خوا نه کهم به و دی
 نه و عیبادته نه نجام بدهم، جا خو ئینسان شه و روژی هه موو ده بی له
 شوکرانهی خوی پهرودردگارد سهرف بکا.. هه موو روژی شوکرانهی خوی
 له گهل خۆدایه!! هه موو شه و یتک شوکرانهی خوی له گهل خۆدایه!!، حهقی نه مپو
 که تیدا ده ژیت چیه بیدهینه خوا؟، وه حهقی نه مشه و که خوا ریگای
 پیداوین بژین چیه بیدهینه خوا؟، هه نه وه نیه که نوێژده کانی تیدا نه نجام
 بدهیت و بهس، به لکو هه موو روژی که چاوه که مان ساغه، گوچکه که مان
 ساغه، دهم و ددانمان ساغه، زمانمان سه لامه ته، جسممان سه لامه ته، شوکری
 خوامان له سه ره که له بهرام بهر خوی پهرودردگارد نه نجامی بدهین.. به لی
 شوکری خوا به عه مه لی نه هه به قسه، وه کو خوی پهرودردگار به حه زره تی
 (داوود) ده فهرموی: ﴿اعْمَلُوا آلَ دَاوُودَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشُّكُورُ﴾
 ۱۳- سباء، که می که له بهنده کانی خوا شاکرن، زور جیگای تیفکرینه که خوی
 پهرودردگار ده فهرموی: (که می که له بهنده کانی خوا شاکرن!! سوپاسی خوا
 ده کهن و رازین به دینی خوا.. خوا په رستن، که می کن.. بو؟! چونکه دیاره
 شوکری خوا ته نیا به زمان نیه، شوکری خوا به (عمله)، خوا فهرموی
 ﴿اعْمَلُوا﴾، ماندوو بین کار بکهن کار کردنتان شوکره، ﴿اعْمَلُوا آلَ دَاوُودَ
 شُكْرًا﴾ نه و کارکردنه شوکره، ﴿وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشُّكُورُ﴾ بویه کهم کهس

^{۳۶} «حَدَّثَنَا أَبُو نَعِيمٍ قَالَ حَدَّثَنَا مِسْقَرٌ عَنْ زِيَادٍ قَالَ سَمِعْتُ الْمُغِيرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ إِنْ كَانَ
 النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَيَقُومُ لِيُصَلِّيَ حَتَّى تَرِمَ قَدَمَاهُ أَوْ سَاقَاهُ فَيَقَالَ لَهُ فَيَقُولُ أَفَلَا أَكُونُ
 عَبْدًا شُكُورًا»، صحيح البخاري، جزء ۱، كتاب أبواب التهجد، باب: قيام النبي حتى ترم
 قدماه، صفحة ۳۷۰، رقم الحديث ۱۰۷۸، وأطراف الحديث في البخاري «(۴۵۵۶، ۶۱۰۶)».

وأخرجه مسلم في صفات المنافقين وأحكامهم، باب: أكثر الاعمال والاجتهاد، رقم ۲۸۱۹

وډک پټویست به عهمل نامادهیه خزمهتی دینی خوا بکات، بویه نه فرموی ﴿وَقَلِيلٌ﴾ که من نه وانهی شوکری خوا به عهمل ده کهن، به لکو زور کهس هیه به زمان شوکری خوا دهکا به لام به عهمل نایکا بویه عه جایب نیه نهو (قلیل) هی نه مړو له سهرتاسه ری دنیا خه لکی ناحق و فاسق و موجریم و زالم رقیان لی بیته وه!، چونکه دائیمن قلیل له ناو (کثیر) دا دیاره، کهم له ناو زوردا زور چاک دیاره، جا نهو (قلیل) هی شاکیره که خوی پهرودرگار دفرموی: ﴿وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ﴾ همیشه له ناو خه لکی زوردا زور دیاره و زور دوژمنایه تی ده کړی، قانونی خوی (جل جلاله): ﴿أَكْثَرُهُمُ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ﴾ ۷۸- الزخرف، خه لکی سهر روی زهوی زوری (اکثر) یان رقیان له حق ده بیته وه، ﴿كَمْ مِنْ فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ ۲۴۹- البقرة، به لام نهو قلیلله همر به سهر نهو (کثیر) دا زال ده بی به نیزنی خوا (جل جلاله) ..

خوا دفرمویت: وه عدی خوی (جل جلاله): ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلَى لَهُمْ﴾ ۱۱- محمد، نهو (قلیل) ه نه گهر خوا له پستی بی نابی له هیچ برسی، بویه عه بدولای کوری عه باس (خوا لئی رازی بی) فرموی: (عَجِبْتُ مِنَ النَّاسِ يَخَافُونَ فِي الْقُرْآنِ حَسْبِيَ اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ): عه جایب ده میتم موسلمان برسی قورثانیس دفرموی: ﴿الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ ۱۷۳- آل عمران، ﴿اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَاؤُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُم مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ ۲۵۷- البقرة، همیشه خوی پهرودرگار پشٹیوانی موسلمانانه، به لام بی حکمت نیه جار جار خوی پهرودرگار موسلمانن تاقی ده کاته وه، ﴿يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ

الْكَافِرُونَ ﴿٨- الصَّف، خوا نووری خوی همر ته واو ده کا، خوا نهو نیسلامه تیه همر ده گیه نی به (قمه)، با کافره کانش پیمان ناخوش بی...!، فرموددی پیغمبره ﷺ رَوَّيْكَ دَي نهو موسلمانانه له سهر رووی زهوی جهنگ له گهل جوله که دا نه کهن هه موو دار و بهرد شاهیدی نه دا و بانگی موسلمانی ده کا: وهره موسلمان نهوه جوله که یه که له پاشه من خوی شاردو ته وه بیکوژه، (تَعَالِ يَا عَبْدَ اللَّهِ هَذَا يَهُودِيٌّ خَلْفِي فَاقْتُلْهُ)، به لئی نهو روژه دئ. ﴿وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَإِنَّ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ﴾ ٤٧- الحج، خوی پهروهر دگاریش وه عدی خوی ده گیه نیته جئ.

به لئی خو شه ویسته کاتم: کهوا بوو شاکیره کان نهوانن که له سهر ریگای پیغمبرن ﷺ ﴿يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولَئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ ١١٤- آل عمران، که سیک پشت له نیسلام کات زهره به خوی ده گیه نی، به خوا ناگیه نی ﴿وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ﴾ ١٤٤- آل عمران: خوا پاداشتی سوپاسگوزاران شاکیره کان- ده داته وه. که و ابو نهوانه ی سوپاسی خوا ده کهن نهوانن که موسلمانن، نهوه ی که موسلمان و خوا په رست نه بی، نهو نیعمه تانه له خوا نه زانی سوپاسی خواشی له سهر ناکات، خالی سییه م: هه موو نیعمه ته کان له خوا وه بزانی، نهو نیعمه تانه هی خو مان نیه! نینسان نه گهر هه ولېدا هه موو دنیا بنوړی، مه شریق و مه غریب بگهری، خوا شتیکی به نیسب نه کردی بوی نای، نه گهر به نی ناده م رازی بی بهو به شه ی که خوی گه وه پی داوه، خوا دلئی مورتاح ده کات. به لام نه گهر رازی نه بی بهو به شه ی که پی داوه نهو دونیایه ی له سهر زال ده کات، دنیا هه لئی ده فریوینی...، چونکه نهو دونیایه زور خه لکی هه لخه له تاندوه!! وه پیته ناگاو بوته نای نیللا نهوه ی که خوا بوته نویی...! له بهر نهوه پیویسته مروژ نهو نیعمه تانه

هممووی له خواوه بزانیټ ﴿وَأَتَاكُمْ مِنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ﴾ ۳۴- ابراهیم، خوا
 فرمووی، هرچی که ئیوه داواتان کردبی و پیتان خوش بی خوا پیی داون،
 نهیفرممووه ههروا هاتوته بهردهستان و خوتان به کرددوی خوتان وهدهستان
 هیئاوه، نا (وآتاکم): خوا پیی داون، (وسخر لکم): خوا خستویه ته ژیر
 دهستی ئیوه، ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَأَمْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ
 رِزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ﴾ ۱۵- الملك؛ خوا نهو نهزره ی بۆ ئیوه زهلیل کرددوه،
 لهسهری پرۆن، کهسابهتی لهسهر بکهن، لهبهر نهوه ههمرزی له خواوه دهزانیټ،
 خالی چوارهمینیش نهوده: که له بهرامبهر ههموو نهو نیعمه تانه دا شوکری
 خوا بکهین، شوکری خوامان لهسهر فرهزه، جا گهورهترین نیعمهت بۆ
 بچوکترین نیعمهت، ههزردتی (داوود) (عليه الصلاة والسلام) پرسپاری کرد
 فرمووی: یا (رب العالمین) بچوکترین نیعمهت که به ئیمهت داوه چیه؟، خوا
 فرمووی، داوود ههناسهیه که هه لکیشه، ههزردتی داوود ههناسهیه کی
 هه لکیشا، خوا فرمووی: ﴿هَذَا أَدْنَى نِعْمَتِي عَلَيْكَ﴾ فرمووی: نهو بچوکترین
 نیعمهتی منه بهسهر تۆوه، یه که ههناسه، ههناسه کهت بدهوه نهو بچوکترین
 نیعمهتی منه بهسهر تۆوه! ئایا ئیمه ی ئینسان له ژیاغاندا چهند ههناسه
 هه ئه کیشین و چهندی نه دهنهوه؟! چهند قومه ناومان خواردوتهوه لهو ناوه
 سازگاره ی سهر رووی دونیا؟! ئایا نهوانه ههمووی نیعمهتی خوا نین؟، نه ی
 نیعمه ته گهوره کان؟، خۆشهویسته کاتم: ناتوانین نیعمه ته کانی خوا باس بکهین،
 به لام ده توانین بلێن گهوره ترین نیعمهتی خوا بریتیه له (ئیمان).. خوا ئیمانی
 پیداوین، نهوه گهوره ترین نیعمهتی خوا به! ﴿يَمْنُونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا
 تُمْنُوا عَلَيَّ إِسْلَامُكُمْ بَلِ اللَّهُ يَمْنُ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَاكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾
 ۱۷- الحجرات، نه فرمووی: با منه تم لهسهر نه کهن که موسلمان بوون، به لکر
 خوا منه تیان بهسهر دهکا که هیدایهتی داون بۆ ریگای ئیسلام که ئیمانین

هيڼاوه، خوا منعت له سهر ئيمه دهكا، خوا هيدايتي ئيمه داوه، گه وړه ترين نيعمهت نيعمهتي ئيمان له!، جا بويه دهبې شوکري خوا بکهين که خوا ئيمه نه کردوه به کافر، باوک و باپيرمان کافر نه بوون دواي نهوه شوکري خوا بکهين له سهر نهوه که (الحمد لله) زالميش نه بووين، خوا له زولميش پاراستوني.. نهوهش شوکري دهوي، نهدي نه گهر زالم بويانيه؟! چونکه زور کهس هيهه موسلمان به لام زالمه، موسلمان به باوک و دايکي خوي نه زيهت ددها، نهوه زولمه.. نهوه گه وړه ترين زولمه که مندائیک کور بې يان کچ، باوک و دايکي خوي نه زيهت بدا که به ده سال و به زياتر فرميسکيان له سهری رشتوه و سهرما و گهرمايان پتوه بينيوه، نهوه زولمه که ئينسانیک نه زيهتي مال و مندالتي خوي بدا، موسلمانيشه و خويشي به موسلمان ده زانتي و نه هلي جومعه و جماعه تيشه، نهوه زولمه که ريگاي کچه کهي نه دا سهری رووت بې و لاقی رووت بې و بهرله بې و بچي بؤ ناو پياواني بيگانه و له گهل پياواني بيگانه هلسي و دانيشي و به تنها بچيته بازار و به تنهاش سه فر بکا، نهوه که کوري ته شجيع بکا بؤ خهراپه و خراپه کاري، بينيري بؤ خارج بؤ نهوهي به ناو گوناگاندا تيپهري نهوه زولمه، جا دهبې نهوه موسلمان سوپاسي خوا بکات که خوا له کوفري دهريڼاوه بؤ ناو ئيسلامه تي هره چه نده که زولمي دهکا و زالمه، به لام که سيک که موسلمانيشه و نهوه جوړه زولمانهش ناکات زور شوکري له سهره:

يه کهم: شوکري خوا دهکا که خوي گه وړه له کوفر دهريڼاوه بؤ ئيسلام، له کافربونهوه بؤ ئيسلام رزگاري کردوه.

دووه مينيش: له زولمه بهره و خوا په رستي راسته قينه، خويه ئيمه زور شکورين، زور سوپاسي تو ده کهين که ئيمهت کردوه به موسلمانیک که (ان شاء الله) زولمي ناکهين، سييه مينيش شوکري خوا بکا له سهر نهوه که

نەيكردوۋە بە شوئىنكەۋتۇ زالىمان، ئاخىر ئەۋەش زۆر گىرنگە! ئىنسانىيەت كافر نەبى شۇكرى خۇاى دەۋى، ئىنسانىيەت مۇسلىمان بى ۋ زالىم نەبى شۇكرى خۇاى دەۋى، ۋە ئىنسانىيەت شوئىنكەۋتۇ زالىمانىش نەبى ۋ تەئىدى زولمىش نەكا ئەۋە شۇكرى خۇاى دەۋى بەراستى، كە خۇاى پەرۋەردىگار ۋاىكردوۋە ئەۋ ئىنسانەى ھىدايەت داۋە ۋ دلى نەرم كىردوۋە، خۇشەۋىستى خۇى ۋە خۇشەۋىستى پىغەمبەرەكەى ﷺ ۋ خۇشەۋىستى دىنەكەى، خۇشەۋىستى قورئانەكەى ۋ بەھەشتەكەى خىستۇتە نىۋ دلى ئەۋ ئىنسانە، نەكافر بىۋە نەزالىم بىۋە ئەۋ ئىنسانە، ۋە نە بەدۋاى زولمى دىكەۋى ئەۋە بەراستى شۇكرى خۇاى دەۋى.

بەللى خۇشەۋىستەكانىم: شۇكرى خۇا بىكەيت لەسەر ھەمۇۋ ئەۋ نىعمەتانەى كە خۇا پىئى داۋىت، نەگەر مىندالىك خۇا پىئى بەخىشۋىت كىچ بى يان كور بى دىبى شۇكرى خۇاى لەسەر بىكەيت: ﴿أَوْ يُزَوِّجَهُمْ دُكْرَانًا وَإِنَّا نَافِعُونَ مَنْ يَشَاءُ عَاقِبًا إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ﴾ ۵۰ - الشورى، ھى ۋا ھەيە خۇا كور ۋ كىچى دىداتى، ھى ۋا ھەيە خۇا بەس كورى ئەداتى، ھى ۋا ھەيە خۇا بەس كىچى ئەداتى، ھى ۋا ھەيە ھىچىيانى ناداتى، ھەمۋىشى دەبى شۇكرى خۇاى لەسەر بىكا! نەگەر كەسىك خۇاى گەرە نافرەتىكى صالحە ۋ نىماندارى داۋەتى دەبى شۇكرى خۇاى لەسەر بىكا كە خۇاى پەرۋەردىگار ئەۋ نافرەتەى بۇ ھىناۋەتە پىش ۋ ئەۋ نافرەتە صالحەى داۋەتى، نافرەتىكى صالحە دەبى شۇكرى خۇاى بىكا كە مىردىكى مۇسلىمانى ھەيە! پىۋاۋىكى مۇسلىمانى ھەيە كە بۇ بەھەشت دەستى دەگرى نەك بۇ جەھەننەم، بۇ ناۋ مۇسلىمانان دەستى دەگرى نەك بۇ ناۋ شانى ۋ ھەلپەركى ۋ خەراپە!! ئەۋ نافرەتە دەبى شۇكرى خۇا بىكات كە مىردەكەى دەگرى پارۋى ناننى ھەللى بۇ پەيدا دەكا نەك پارەى زۆرى بۇ دىنى ۋ لەسەر يەكى دادەنى ۋ بە ھەرام پەرۋەردەى دەكا، مۇۋەك بەھەرام پەرۋەردە بى ئاگر باشتە بۇ ۋەكو ئەبۇۋ بەكرى صدىق فەرمۇۋى (ﷺ)...

به لئی خوښه ویستاتم، شوکری خوا بکه له سهر هم موو نهو هه وایه ی که پیت دراوه، له سهر نهو زه ویه ی که له سهری نه زی، له سهر نهو ناسمانه که خوا روژی تیدا داناوه، خوړیک که روناکیمان نه داتی!، مانگ و شهو روژ...، له سهر نهو هه موو ناز و نیعمه ته، نهو پیداو یستیانه ی ژیا نی نسان که خوی پهره وردگار (جل جلاله) دابینی کردوه بو ئی نسانه کان شوکری له سهر بکا، شوکری خوا بکه یی نیمه به تایبه ت له سهر نهو ولات و مهمله که ته ی خو مان، کوردستانی کی نازاد، کوردستانی ک که شوینی کی وا ناو و ههوا سازگار زور که مه له دنیا دا!، شوینی وا هه یه ههر بارانی لی ناباری و هه می شه ههر گرمه!، چوار فه سله کانی سالی نین، شوینی وا هه یه هه می شه ههر زستانه! هه می شه ههر به سته له که! نیمه (موقع) ی جوگرافیمان خوی پهره وردگار وای پی داوین که زور تایبه تمه نده و ههر چوار فه سله کانی سالی تیدایه نهو شوکری خوی دهوی به راستی، شوکری خوا بکه یی له سهر ولاتی پر له مزگهوت و حوجه و فهقی و ماموستا، شوکری خوا بکه یی له سهر نهو دینه ی که پی مان گه ی شته له سه رده می نه صحابه وه (رضی الله عنه) وه سوپاسی نهو صحابانه بکه یی و دوعای خیریان بو بکه یی که دینی ئیسلامیان هی ناوه بو نیمه نه ک خوا نه خواسته پی مان وایی که کاتی خزی هاتوون ولاتیان لی داگیر کردوون وه کو که سانی ک ده لئین، به لکو ده بی شوکری خوا بکه یی وه سوپاسی نهو صحابانه بکه یی، سوپاسی نهو که له پیوانه بکه یی که ولاتی نیمه یان به ره که تدار کردوه به هوی ئیسلامه وه، شانازی بهو ئیسلامه وه ده که یی، شانازی به دینی باو و باپیرانمانه وه ده که یی که باوک و باپیرانمان له سهر نهو ژیان وه له سهر نهو ههش مردن، نهو عزیزه تهش که نهو کاته هه بوو به هوی ئیسلامه وه نیستا فهرموون هه موو ولاته کان چیان لی هاتووه؟! له بهر نهو ی عزیزه تی ئیسلامیان له ده ست داوه، هه موو ولاتانی عهره بی ببینه که چو ن زیلله تیکیان توش هاتووه له بهرام بهر چه ند ملیو نی ک

جوله که که زولم له فهلهستین دهکا، زولم لهو هه موو موسلمانان دهکا، جا نهک هه له بهر ئیسلام بهلکو له بهر عه ره بایه تی و قه و مایه تی خو شیان له وه لام نایین، عیززه تی ئیسلام له کوئ وه بی عیززه تی نه مرۆ له کوئ!!، کاتی خوئ —هه بۆ نمونه ده لیم— هارونه ره شید (رحمه الله) خه لیه ی موسلمانان بوو رۆژیک هاته ده ره وه هه ور بوو له ئاسمان، گوئی: ئه ی هه وه بهاره له هه کوییه ک لهو دنیا به ده باری بهاره خو به ره مه که ت هه دیته وه لای من!! (أمطري فَإِنْ لِي حُرْأُجْكَ): فه رموی بهاره، خو له هه شوینیک بهاری به ره مه که ت و به رو بو مه که ت دیته وه بهرده ستی من، دهسته لاتی موسلمانان ئاوابوو!!، ئه وه دهسته لاتی ئیسلام و موسلمانان بوو... به لام ئه مرۆ وه ره مو قاره نه ی بکه له گه ل دهسته لاتی ئه و به ناو موسلمانانیه که هه ن بۆیه حا لی موسلمانان وایه، به لام وه عدی خوا به ده بی ئه و ئیسلامه و ئه و (قَلَّةٌ قَلِيلَةٌ) که خوا له قورئاندا باسی کردووه هه هه بن، خوا ی پهروه ر دگاریش دین له سه ر دهستی ئه وان دینیته وه...!

یاره بی خوا به، هیدایه تمان بده ی بۆ ئه وه ی بینه ئه و (قَلَّةٌ وَقَلِيلَةٌ) که خوا ی پهروه ر دگار هه لئێ بژاردوون، یاره بی خوا به هیدایه تمان بده ی بۆ ئه وه ی عه بدی راسته قینه ی تۆ بین خوا به هیدایه تمان بده بۆ ئه وه ی به وه ی که تۆ له خو رازی کهین، یاره بی خوا به هه رچی خێره بانه ی نه پێش، ئه وه ی که شه ر و ناخو شییه لی مان دوور که به وه، یاره بی خوا به خێر و بیڕ به سه ر و لات ه که ماندا بهاری، یاره بی خوا به و لات ه که مان له ناخو شی و نا په حه تی و به لا و مو صیه ت به دوور بگریت.

خوا به وه زعی ئیمه و هه موو موسلمانانی دنیا چاکتر بکه ی یاره بی خوا به ئه و ده رد و به لایه ی که بۆ موسلمانانی دنیا به تاییه ت موسلمانانی کوردستان

کولیزیریک له وتاره کانی شههید ماموستا عبدالله قهسری

و عیراق و نهو مهنتیقهیه بهرپویه خواجه هه موو موسلمانانی لی پپاریزی (یا
رب العالمین)، یاره بیی خواجه شیفای نه خوشیه کائمان بیی، یاره بیی خواجه له
مردووه کائمان خوشبی...

اقول قولي هذا واستغفر الله لي ولكم و لسان المسلمين فاستغفروه انه كان
غفاراً، أعوذ بالله من الشيطان الرجيم ﴿رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي
الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾.

آمین

نیعمه ته کانی خودا به سهر ئینسانه وه

﴿وَأَتَاكُمْ مِنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِنْ تَعَدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا
إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ﴾ ۳۴ - ابراهیم

بسم الله الرحمن الرحيم

اِنَّ الْحَمْدَ لِلّٰهِ نَحْمَدُهُ وَنُشْكُرُهُ وَتَسْتَغْفِرُهُ وَتَسْتَهِدِيهِ، وَنَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنْ شُرُوْرٍ اَنْفُسَنَا
وَسَيِّئَاتِ اَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللّٰهُ فَلَا مُضِلَّ لَهٗ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهٗ...،
نَشْهَدُ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ لَا شَرِيْكَ لَهٗ، وَنَشْهَدُ اَنْ سَيِّدَنَا وَنَبِيَّنَا مُحَمَّدًا عَبْدُهٗ
ورسوله... هَذَا الرَّسُوْلُ الَّذِي بَلَغَ الرِّسَالَةَ وَاَدَّى الْاِمَانَةَ وَتَصَحَّ الْاِمَّةَ وَجَاهَدَ فِي
اللّٰهِ حَقَّ جِهَادِهٖ وَتَرَكْنَا عَلٰى الْحِجَةِ الْبَيْضَاءِ، لَيْلُهَا كَنْهَارُهَا، لَا يَزِيْغُ عَنْهَا اِلَّا
هَالِكٌ، اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَزِدْ وَبَارِكْ عَلٰى هَذَا الرَّسُوْلِ الْكَرِيْمِ وَعَلٰى اٰلِهٖ وَاَصْحَابِهٖ
وَالْتَّابِعِيْنَ وَعَلٰى اُمَّتِهٖ اِلٰى يَوْمِ الْقِيَامَةِ اَجْمَعِيْنَ... اَمَّا بَعْدُ اَوْصِيْكُمْ عِبَادَ اللّٰهِ
وَنَفْسِيْ اَوَّلًا بِتَقْوٰى اللّٰهِ، فَاِنَّ اللّٰهَ مَعَ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا وَالَّذِيْنَ هُمْ مُحْسِنُوْنَ، قَالَ اللّٰهُ
(سبحانه وتعالى) فِيْ كِتَابِهٖ الْحَكِيْمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ
الَّذِيْ خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيْرًا وَنِسَاءً
وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِيْ تَسَاءَلُوْنَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيْبًا﴾ ١ - النساء.

سپاس و ستایشی بڼې پایان و نه پراوه بڼې خواى گهوره (جل جلاله) وه درود و
سه لام بڼې سر گیانی پاکى پیغه مبهري موحه محمد ﷺ وه بڼې سر گیانی یاوه رانی
و شوینکه وتوانی تا روژی قیامت...، موسلمانانې به پریز: که خواى پوره ردگار
نیهمی ټینسانى دروست کردووه کومه ټیک ماف و ناز و نعيمه تی له ژماره
نه هاتووی به سهردا رشتوین وه له بهرامبه ریشدا کومه ټیک واجبی له سهرشان
داناوین...، (حقوق) و (واجبات) له عهداله تی (رب العالمین)ه (جل جلاله) هم
مافی به ټینسان داوه، ناز و نعيمه تی زوری پڼې داوون، وه هم کومه ټیک شيرك

و وهزیفه ی خستوته سهر شان وه کو واجب، بۆچی خوی پوره ددگار نه وه هه موو ناز و نیعمه ته ی له گه ل نیمه کردوه؟، بۆ نه ووی له موقابیلدا واجبمان له سهر دابنئ چونکه له موقابیلی هه ر نیعمه تیکدا پیوستمان به شوکریک هه یه بۆ خوی پوره ددگار، نیعمه ته کانی خوی پوره ددگاریش له ژمار نه هاتوون به لام نیمه ی ئینسانی زه عیف... نیمه ی ئینسانی نه فام، که خوی پوره ددگار که میک زانیاری پیداوین^{۳۷} که واته هه ر چه نده زانابین هه ر نابئ بلین شت ده زانین، نیمه نه که هه ر نه و واجباتی سهر شانمان بهرامبه ر به نیعمه ته کانی خوی گه وره جبه جئ نه کردوه به لکو نه و ناز و نیعمه تانهش نابین که خوی پوره ددگار به سه ریدا باراندوین!، مافه کانی خوشمان که خوی پوره ددگار به سه ریدا باراندوین هه ستیان پئ ناکهین، بۆیه به چاکی ده زانم نه مپۆ بچینه خزمه تی نه و نیعمه تانه ی خوی پوره ددگار...، بادلۆپیک له ده ریای نیعمه ته کانی خوی پوره ددگار به سه ر خۆماندا باس کهین، بۆ نه ووی نیمه ی ئینسان به گشتی وه نیمه ی موسلمانیش به تایبه تی بزاین چه نده نیمه قه رزداری (رب العالمین)ین؟!، نیعمه ته کانی خوا (جل جلاله) چین؟، نیعمه ته کانی خوی پوره ددگار به چی زیاد ده بن یان که م ده بن له سهر عه بده کان؟ وه عه بده کان له بهرامبه ر خوا، وه له بهرامبه ر نه و ناز و نیعمه تانه ی خوا (جل جلاله) پیویسته چی بکه ن؟، وه کو خوی پوره ددگار ده فهرموی (جل جلاله) ﴿وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصَوْهَا﴾ ۱۸ - النحل: نه گه ر نیوه بتانه وئ نیعمه ته کانی خوا بژمیرن ناتوان، نه وه ته حه دایه کی (رب العالمین)ه بۆ به نده کان... هه موو کۆمپیوته ری دنیا کۆیکه وه، هه موو ره قه م حیسابه کانی دنیا کۆیکه وه، هه رچی حیسابزان (حاسب)ی له سهر رووی نه م زه ویه له هه موو زه مه نه کان کۆی بکه وه ناتوانئ نیعمه ته کانی خوا بژمیئرئ!، چونکه هه ر هه ناسه یه که له هه ناسه کانی نه و ژیا نه

^{۳۷} وه کو ده فهرموی (جل جلاله) «وَمَا أُوْتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا» ۸۵ - الاسراء.

نیعمه تیکه!، هر دلّوپه ناوړیک له دلّوپه ناوړه کانی ټهو که ونه نیعمه تیکه!، هر دهنکه دانه ویل یه که به هم موو جوړه کانی له و که ونه نیعمه تیکه!، هر دره ختی که نیعمه تیکه...! هر وشکانیه که، هر تهرایه تیکه، ناسمانه کان، نه ستیره کان، مانگ و روژ، هم موو نه دنامه کانی لاشه ی ټینسان، ده ست بهر زکړدنه وه بۆ خواردن، بۆ ناو خواردنه وه، هم مووی نیعمه تن!، مندال و نه وه و خزم و کهس و عه شیرت و ولات و نیشتمان و هه ست و نه ست و عه قل و... نه وانه هم مووی نیعمه تی خوان کئی نه توانی بیان ژمیږی؟! بیگومان ناتوانین، بزیه ده لټین (صَدَقَ اللهُ الْعَظِيمُ)، ناتوانین بیان ژمیږین.

خوښه ویسته کانم.. با ناوړیک له ده ورو بهری خوښان بده دینه وه، هه ندی هه ست بکه یین به و نیعمه ته گه وړانه ی که خوی گه وړه له گهل ټیمه ی کردووه.. بۆ نه وه ی بزاین له موقابیلدا چی پیویسته له سه رمان، له نیعمه ته کانی خوی په ورو دردگار ټیمه ی به ټینسان وه به باشتړین شیوه خولقاندووه..! رده خنت له خوت هه یه؟! بلټی خوی به حزم ده کرد چاود کانم له پستی برزیه کانم بوونایه و برزیه کانم له راستی چاوه کانم بوونایه..، چاوه کم له جیتی که پوو (لوت) م بوایه و لوتم له جینگای گوتیه کانم بوایه!، نایا که سمان نه توانین گورانکاری (تغیر) ی ټهو نیزامه ی خوښان بکه یین به چاکتر؟، که سمان پیمان ده کړی؟!، نه خیر چونکه خوا ده فهرموئ که ټیمه ی ټینسانی له باشتړین شیوه دروست کردووه: ﴿فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ﴾ ۸- الانفطار، ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ﴾ ۴- التین، واته: به راستی ټینسانان له باشتړین شیوه خولقاندووه..!

له نیعمه ته کانی خوی په ورو دردگار بۆ ټیمه ی موسلمان -به تایبه تی تر- که ټیمانی پیداوین ټیمه ی کردووه به موسلمان، دوی ټهو ی بۆ هه موو ټینسانه کان ریگای راست و ریگای هه لای روون کردو ته وه: ﴿إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا﴾ ۳- الانسان، خوا فهرمووی: ټیمه ریگای راست و

رنگای چهوتان بۆ عهده که ی خۆمان روون کردو تهوه جا هزی لییه با (شاكر
 بى، هزی لی نیه با (كفور بى)، ﴿وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ
 شَاءَ فَلْيُكْفُرْ﴾ ۲۹- كهف، نهوه حهقه له لای خواوه هاتوو ئیمان، نیسلامه،
 قورنانه، پیغه مبه ره ﷺ، هه كه سیك هزی لییه با موسلمان بى دنیا و
 قیامه تی ههیه، هه كه سیك هزی لییه با کافر بى نه دنیا شی ده می نی نه
 قیامه تیشی ده بى!، نیعمه تی ئیمان گه و ره ترینی نیعمه ته له سه ره رووی زه وی
 خوی گه و ره داویه تی به موسلمانان، داویه تی به ئینسان به گشتی-، نه گه ره
 ئیمانان هه بى دنیا شان ههیه و قیامه تیشان ههیه، خو نه گه ره ئیمانان هه بى
 دنیا شان نه بى قیامه تان هه ره ههیه!، به لام نه گه ره ئیمانان نه بى هه مو
 نیعمه ته کانی دنیا مان هه بى هیچمان نیه!، خو شحالی بۆ نه وه كه سه ی
 ئیمانداره! خو شحالی بۆ نه وه كه سه ی به موسولمانی ده ژى و به موسولمانی
 ده مرى، وه به موسلمانیش زیندوو ده کریته وه و له ژیر بهیداغی (لااله الا الله)
 له مهیدانی مه حشه ره راده وه ستی، له سه ره هه و زی كه سه ره ئاو به ده ستی
 موحه مه ده خواته وه ﷺ، ده چیته نه وه به هه شته ی كه بۆ پیغه مبه ران (عليهم
 الصلاة والسلام) خوی گه و ره رازاندویه تیه وه، به لام خه جاله تی بۆ نه وه كه سه ی
 موسلمان نیه و ئیمانی نیه، كه ده ست به تال ده بى له دنیا وه به ده ست به تالی
 ده چیته ده ره له دنیا، ده چیته ناو چالی ناگرینی ناو قه بر، پاشان له مهیدانی
 مه حشه ریشدا روو زه رده، تۆز و غوباری به سه ره ده مووچاوی ههیه، خه جاله تی
 به رده ستی خواجه (جل جلاله)، غه رق ده بى له عه ره قی روژی قیامه ت و له
 گه رمایی نه وه روژه!، كه خو ره یه ك میل به سه ره سه ری ئینسانه وه دووره، ده چیته
 نه وه جه هه ننه مه ی كه هه تاهه تایى ئینسان تییدا ده می نیته وه مادام موسلمان
 نه بووه!!.

بۆیه به راستی ئیمان گه و ره ترینی نیعمه ته بۆ ئینسانه کان، ده بى نه وه نیعمه ته
 هه ست پى بکهین، ئیمه منه ت به سه ره خوا ناکهین (جل جلاله) خوا منه تان

له سر ده کا: ﴿يَمْنُونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَمْنُوا عَلَيَّ إِسْلَامَكُمْ بَلِ اللَّهُ يَمْنُ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَاكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ۱۷ - الحجرات، خوا نه فرموي: نهی موحده ده خه لکيک منعت به سرده ته کا له بهر نه وهی موسلمان بووه، پييان بلای خوا منعتان له سر ده کا نيوهی کردووه به موسلمان، نه گهر نيوه راست ده کهن بؤ شوکری خوا ناکهن؟!.. به لکو دهبی بلين: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ﴾ ۴۳ - الاعراف، سواسی نهو خوايه ده کهن که نيهمی هيدايهت داوه بؤ نهو نيمايه، نه گهر خوا نيهمی هيدايهت نه دابايه نهو هيدايهت همان وهر نه ده گرت!!، هه موومان دهبی بلين (الحمد لله).. ده نيودهش له گهل من بلين (الحمد لله)...

برا به ريزه کانم.. يه کيک له نيعمه ته کانی تر به سر نينسانه وه عه قله! نيتم زورجار به لای که سيکدا تيته پهرين که شيت بووه، بؤ خويمان سکمان بؤی دوسوتی، به پهروشه وه بؤی دهر وانين، يا نه گهر زه مير و ويژدانان نه بی پتي پیده کهنين، هه بؤ خوت بير که وه نينسان هه تا شيتيک نه بينی قه دري عه قل نازانی!.

که ته ماشا نه که ی پاک و پيسی ليک جيانا کاته وه و جلی بهری پيسه!، عه وره تی خوئی ناشارپته وه، بؤ خوئی نازانی چون ده ژبی، نازانی کيی دوسته، کيی دوژمنه، کوئی زهره ره کوئی قازانجه؟! بؤ بير له وه ناکه يته وه که عه قل نيهمی و لي کردووه (زه بت) مان بکا، نهو عه قلهی که خواي گه وره کردوويه تی به شوانی نه فس نه گهر نه فس ويستی هه له يه بکا عه قل دهبی جله وی بگري، عه قلی چاک نهو عه قله يه که شوانی نه فس بی، نه فس پتي خوش بوو شتيک بکاو پتي توشی دوزه خ بی دهبی نهو عه قله جله وی توند بکا نه هيلی، بؤيه خوشه ويسته کانم يه کيک له نيعمه ته کانيش عه قله، پاشان يه کيکی تر له نيعمه ته کان نهو نيسلامه يه - که شهريعه تی ژيانه - دواي نيمايه، نهو پيغه مبه ره خوشه ويسته يه ﷺ که خوا نارديه تی بؤ رزگاری عه بده کان، نهو

قورئانه یه که مه صدری ژيانی ئيمه يه، ژيانی سه عاده تمه ندی دویا و مسوگرکردنی قیامت، نهو شهریه ته که نینسان هتا نه چیته ناوی له زه تی ماناکانی قورئان نازانی، نازانی تامی شهریه تی ئیسلام چونه، هی وا هیه له خورا ره خنه له قورئان ده گریت ره خنه له دین ده گری، هتا زور کهس له ولاتی خومان به داخه وه.. لهو ماوه ی پیشوو برادرېک کوری به ستوه -ناوی نادهم- گوتیه تی (کئی ده لئی خوی گه وره راستی کردوه له قورئان، له بهر نه وه ی گویا و تراوه هه زره تی (موسی) روبری شق کردوه، کئی باوهر به من ده کا بچه سه ر زئی دوکان و بلیم رووبارم بۆ شق بوو؟!).

نهو ته حه ددایه کی خویا (جل جلاله)، ئایا ئیمه ی موسلمان مافی نه وه مان هیه که ره خنه له خوا بگرین، ره خنه له قورئان و دینه که مان بگرین؟! نهو دینه ی نیعمه ته بۆ ئیمه، بۆیه ده لیم: هتا ئیمه نه چینه ناو ناوهرېکی قورئانی پیروز و له ماناکانی حالی نه بین، نازانین نهو ئیسلامه چه نده مه زن (عظیمه)!!، نهو قورئانه چه نده شیفایه بۆ ده رده کانی ئیمه، وه بۆ (مستقبل ی دنیا و قیامه تی ئیمه).

خۆشه ویسته کاتم نه وانه نیعمه تی خوان به سه ر ئیمه وه به لام به داخه وه هه ستیان پێ ناکه یین، پاشان: صیحه تی باش، نینسان تا نه خۆش نه بی قه دری ساغی نازانی، نهو صیحه ته نیعمه ته، ده ستت ساغه، زمانت ساغه، گوێچکه ت ساغه، چاوت ساغه، به ده نت ساغه، نه توانی چاکه بکه یت به ده ست، به زمان، به چاو، به گوێچکه، گوئی له قسه ی باش رابگری، ته ماشای شتی چاک بکه ی، شتی چاکت به دل دا بی، به رامبه ر به خوا به رامبه ر به دین و به موسولمانان، دلت غه ش و بوغز و هه سودی تیدانه بی، توپه بی و ئینتقامی تیدانه بی، نه وه ش چاکه ی دلّه، نهو صیحه ته ی که خوی گه وره به نینسانی داوه بۆیه پیغه مبه ر ﷺ فه رموی دوو نیعمه ت هه ن نینسان زور لییان بی ناگیه:

یه کیان: تهن دورستی باشه، لهش ساغیه، نهوی تریشیان: (الفراغ): نهوه که
 نینسان بی نیش بی! زورجار نینسان کاتی به دهسته وه هیه نهو بی نیشیه
 نیستغلل ناکا چاکه تیډا بکا، دوو رکات نویژی تیډا بکا و قورنانی تیډا
 بخوینی، زیکری تیډا بکا، قسه یه کی خیر، سهردانی نه خوښ، هه موو نهو
 خیرانه له وهختی فهاغدا ده کړی که نیمه قه دری نازانین.

خوښه ویسته کاتم: یه کیکی تر له نیعمه ته کان نهو رزقه یه که خوی گه وړه به
 نیمه ی داوه، له دانه ویله و میوه جات، له بارانی ناسمان، خوی پهرودر دگار
 داویه تی، به لام نیمه هستی پی ناکه یین. نیمه برسی تیمان نه بینوه بویه نازانین
 قه دری نهو وه زعه ی نیمه که نیستا تیډا ده ژین که تیرین، نیعمه تی خویه!!،
 نه وانه ی که له برسی تیمان ده ژین و برسی تیمان بینوه ده زانن، نیستاش له زور
 ولاتان به هه زاران کهس له برسان ده مرن! به لام نیمه نابین و هستی پی
 ناکه یین بویه بو خومان نازانین وه بیریشی لی ناکه یینه وه..

وهختیک که خوی پهرودر دگار نهو نایه ته ی نارد ه خواره وه: ﴿كَمْ لَسَّالْنِ یَوْمَئِذٍ
 عَنِ النَّعِیمِ﴾ ۸- التکاثر، -خوا فرمووی- به ته نکید له هه موو نیعمه تی که
 پرسپارتان لی ده کړی روژی قیامت، صهابه یه که هه لساوه فرمووی: (یا
 رسول الله ﷺ) له چی پرسپارمان لی ده کړی له کاتی که نیمه له وه تی هه یین له
 شهر و شور داین، له وه تی هه یین نانی گه غمان نه خواردوه نه ویش به نیوه سکی
 نانی جومان خواردوه، خوا له وهش پرسپارمان لی ده کا؟!، پیغه مبه ر ﷺ
 فرمووی (نایا نیوه نابین نه عله تان له پییه؟، وه نهو نابین که خوی گه وړه
 ناویکی سازگاری پی داون؟!، فرموویان: به لی، فرمووی نهو نیعمه ته و له وه
 پرسپارتان لی ده کړیته وه له روژی قیامتدا! ﴿اِنَّ هَذَا النَّعِیمَ هُوَ الَّذِی تُسْأَلُوْنَ

عَنْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ^{۳۸} ئەي چى به ئىمه دەگوترى؟! ئەي ئىمه چۆن وەلامى خوا
بدەينەوہ لەو ھەموو نىعمەتانەي کە خوا بە ئىمەي داوہ؟! ئەگەر لەسەر ئەوہ
ئەصحابي پيغەمبەر پرسیاريان لى بکرى لە رۆژي قیامەت ئەي ئىمه ئەو
ھەموو ناز و نىعمەتەي ھەمانە!

پیاويک بۆي گيڤرامەوہ کە ريش سپيەکاغان بە پيريان ديت کاتي خۆي برنج و
ئەو ھەموو ميوەجاتە نەبووہ ھەتا جوړي ميوەجاتي ئىستا ھاتووہ بۆ
کوردستانی خۆمان، جاران نەبووہ، بە ئەنواعي خواردن و گوشت و ميوەجات،
زستان، ھاوين، بەھار، پایيز ھەر جارەي بە نەوغيك!!، يەكيك يەكيك
دەعوەت دەکات دوو سى نەوغي گوشتي بۆ حازر دەکا!، دوايش پيى دەلى:
کا کە قسورم عەفو کە!

ئىمەي موسلمان بەراستی زۆر شتمان گۆراوہ!، جا ئەگەر ميوانيکم ھات و
گۆشتم نەبوو پيم عەيبە، لە شەرمي رووي دەچم گۆشتيشي بۆ دەکرم وە
لەدواي گۆشتەکش دەبي داواي ليڤوردني لى بکەم نەوہ قسورم ھەبووہ!
مەعنای ئەوہ نيە تۆ خزمەتي ميوانەکت مەکە، بەلام ئىمە بەراستی
ھەموومان بەگشتي قەدری عافيت نازانين، نازانين ئەوانە ھەموو ناز و
نىعمەتي خوان!، تەماشای سەر گوفەکەکان -مەزبەلەکان- بکە بزانە چەند
برنج فری ئەدری! چەند خواردني باش فری ئەدری! ئەوہ ھەمووي بەراستی ئەو
ناز و نىعمەتانەن کە ئىمە تيیدا مەستولين رۆژي قیامەت لەمنەوہ ھەتا ئیوہي
بەريز... وەنەبي کەسمان لەو شتە بەدەرین ھەموومان گوناھبارين بايي خۆمان
لەو مەزوعە، بەلام دەبي بەخۆماندا بيینەوہ.

^{۳۸} صحيح مسلم ، کتاب الأشربة ، رقم الحديث ۲۰۳۸

خوښه ويسته كانم، يه كيكي تر له نيمه تده كان ټاو و هه وايه؛ ټيمه ناتوانين له سهر نه وانه به دريژي پرژين، به لام نهو ټاو و هه وايه؛ سي دهقيقه ههوات لي برې ده مري، تنها سي دهقيقه؛ بويه ههر هه ناسه يه ك نيمه تده، سي رور ټاو و خواردنت لي منع بكن ده مري؛ نهو ټاو و خواردنه كه مايه ټياني بوونه وهره نهك ههر ټينسان؛ پاشان نهو مانگه ي كه ټيمه به سهر سهرې خو مانه وه دهيينين شه وانه، نهو هيه كه خوي گه وره كرويه به سه به بي نيزامې ټاو له سهر رووي زه وي؛ نهو مانگه كه نه گهر له زه وي نزيكتر بيته وه هه رچي ټاوي سهر رووي زه ويه هه مووي ديتته ده وه؛ وه نه گهر له زه وي دوورتر بكه ويته وه هه رچي ټاوي سهر رووي زه وييه.. به ده رياكانه وه، به به حره كانه وه، به كانيا وه كان و روباره كان، هه مووي ده چنه وه ټاو زه وي؛..، ټايا نهو نيزامه كي دينا وه؟ خوي گه وره به نيمه تده بو ټيمه ي ټينساني دانا وه، نهو تيشكي خوره نه گهر له دانه وي له نه دات وشك ده بي، شويټك كه سي بهر بي شتي لي ناروي؛ داري لي ناروي؛ ټايا نه وانه هه مووي نيمه تده نين؛ نهو بوونه وهره به گشتي خوي گه وره رزقي هيچ شتي كي له ياد نه كرووه تهنانه ت مندا لتي كي ساوا له بهر مه مكي دايكيه تي خوي گه وره چ جوړه شيري كي بو ناماده دهكات، بو ټينسان بير نه كاته وه؟ ته ماشا نه كه ي نهو بز نه نهو مهره نهو مانگايه ي كه تازه گولكه كه ي يان به رخه كه ي ده بي، يان كاريله كه ي لي بهر ده بيته وه، خوي گه وره چي نه داتي؟: ﴿لَبْنَا خَالِصًا سَائِغًا لِلشَّارِبِينَ﴾ ٦٦- النحل، نهو شيره چون دروست ده بي؟.. ده فرموي: ﴿مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ﴾ نهو شيره له بهيني خوين و پيسايي دروست ده بي - سبحان الله- ته ماشاي گواني ههر گيانداري ك بكه خوي گه وره له كوئ دروستي كروون؟ له بن سكيه تي له بهيني سك و ورگي نهو حيوانه (كه پيسايي تي دايه) وه له بهيني گوشته كه و خوينه كه نهو شيره سپيه به تام و به له زهت و ساف و سازگاره كه خوا نه فرموي ﴿لِلشَّارِبِينَ﴾: بو نه وي كه بيخونه وه دروستمان كرووه، بو عيبرهت

وهرناگرڼ؟، تهماشای شیري مه مکی دايک بکه له کاتيکدا که تازه مندال له کي له دايک بووه جوړه شيریکه شيریکي ناسک!، نه ها زورجار بينيوتانه تازه نه گهر گياندار زاووزي بکا نه شو شيره تامي لي نايه، بوجي؟ چونکه نه و گيانداره بچوکه پيوستي به شيریکي ناسک هيه و تهممولى هم موو شيریک ناکات، هي منداليش به ههمان شيو له بهرامبر مه مکی دايکی شيریکي ناسکی دوي شيري ههفته يه کهم روونتره و له گدل ههفته ي دوو هم فهرقي هيه!، ههفته ي دوو هم به قوه تره ، ههفته ي سييم هم روا.. ههفته ي چواره م.. مانگی يه کهم، مانگی دوو هم.. چون نينسان عيبره تي وهرگرتووه شيري قوتوي داناوه ((توز)) نه وه که ده لين خه تي سهوزه و، نه وه خه تي سوره و..، نه وه له بهر نه وه يه که نه وعيه تيان جيايه، نه وه به قوه ته، نه وه بي قوه ته، مندال له که تهممول ناکات، -سبحان الله- نه و جوړه شيره!!، نه و ريکوپيکی نيزامه!، نينجا له گهر مه ي هاويندا شيري ناو مه مکی دايک فينکه بو نه و مندال!، بو نه و دي تروشي نه خوشي نه بي! له سه رمای زستاندا شيري دايک گهر مه!، بابچين هم موومان ته جربه بکه ين هه تا نيتاش دکتوره کان سهريان سورماوه نه و شيره ي دايک چنده ها ماده ي تي دايه که نينسان ناتواني له هيچ شتيکی تر دا نه و ماددانه بدوزيته وه!، بو په روره ده کردني نه و مندال، که خوي گه وره له يادي نه کردووه!.

خوشه ويسته کانم: نه وه ره هه تي خوي په روره دگاره به سر نيتمه وه، به راستي ناتوانين نيمه ته کاني خوا بژميړين به سر خومان! له چيمان که مه؟! خوا چي پي نه داوين؟!، جل و بهرگ، جاران -پياويک بزي گيرامه وه- که له ديه ک يه کورته و شهروالي باشي لي بووه که هم موويان بو سه فهر وريان گرتووه! به لام نيتمه کيمان هيه چنده قاتي جل و کراسي تايبه تي نه بيت؟ وه نه گهر بو چنده سه فهریک له بهرمان کرد، ده لين: کاکه نه وه زورمان بو سه فهران له بهر کردووه!، به تايبه ت خوشکاني به ريز (شافره تان)، هي وا هيه بو دوو سي سه فهر

جلینکی له بهر کردووه: ده لږ نه وه بۆ سه فەریکی تر نابێ! ده بێ مۆدیلیکی تر بکړیت هەر مۆدیلیک که له نه وروپاوه دەر ده چی نیمة لیږه له کوردستانی خۆمان پیاده ی ده کهین! نه وه هه موو ناز و نیعمه ته ی که خوی گه وره به سه هر نیمة داباراندووه! به وه راناو هستین ته ده دای شتی تر ده کهین یا ته مه ننای هه ږام ده کهین و جلوه رگی هه ږامیش په یدا ده کهین بۆ نه و دی که پیی تاوانبار بین، به تاییه ت خوشکانی به ړتیز: به داخه وه که که متر موراعاتی نه وه ده کهن.

جا نیمة ی ئینسان به راستی له هیچمان که م نییه وه زۆر جار گله یی له (زه مه ن) ده کهین، ده لږین: نه وه بارودوخه بارودوخکی خه راپه، به لام نه وه گونا هه، چونکه پیغه مبه ر ﷺ ده فەرمووی ((لَا تَسْبُوا الدَّهْرَ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الدَّهْرُ))^{۳۹} فەرمووی جوین به زه مان مه دن! چونکه خودا زه مه نه جل جلاله .. نه و دی که له درێژایی زه مه ن بووه و هه ر ده بێ خوا به (جل جلاله)، ره هه ته ی خوا له ئیمامی (شافعی) بێ که فەرمووی (نَعِيبَ زَمَانًا وَالْعِيبَ فِينَا، وَمَا لِزَمَانِنَا عِيبٌ سَوَانًا)، فەرمووی: عه یب له زه مان ده گرین نه وه زه مه نه ش هه یج عه یی نییه ته نها نیمة نه بێ! نیمة زه مه مان خه راپ کردووه، نیمة بووینه مایه ی ناشیرین کردنی بارودوخ و زه مه ن، که زه مه ن بۆخوی پا که و ناشیرین نیه نیمة ی ئینسانین ته گه ر خه راپ بووین.. ته هلی زه مان خه راپ ده بێ نه ک زه مه ن!، بۆیه به راستی عه یب ته نها له خۆمانه .

جا خوی په و ره ر دگار فیل له که س ناکات! ته گه ر ته ته و ی نیعمه ته کانت بۆ زیاد بن خوا ریگی بۆ داناوی، ته گه ر ته ته و ی نیعمه ته کانت لی ټی برین خوا بوی روون کردوویه وه چۆن نه وه نیعمه تانه ت لی ټی قه ته ع ده بن.. خوا (جل جلاله)

^{۳۹} «عَنْ هِشَامٍ عَنْ ابْنِ سِيرِينَ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَا تَسْبُوا الدَّهْرَ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الدَّهْرُ»، صحيح مسلم، كتاب الاقفاظ من الادب وغيرها، باب: النهي عن سب الدهر، صفحة ۹۸۸، رقم الحديث (۲۲۴۶ - ۵).

فهرموى: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِّنْ دُونِهِ مِنِّ وَالٍ﴾ ۱۱ - الرعد: خواى گه وره بارود وځي هيچ قه وميک ناگورې که نيغمه تيکي به سهردا باراندين هه تا نه و قه ومه بږ خويان بير و باوړ و دهر ووني خويان نه گورن، هه تا خويان خويان نه گورن بږ خه راپه .. وه ختې که ميلله تيک له چاکه وه بږ خه راپه گورې خواش نيغمه ته کانی به سهردا ده گورې؛ بږيه له نايه تيکي تر دا فهرموى له سوره تي (الانفال) ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكْ مُغَيِّرًا نُّعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ ۵۳ - الانفال: خوا (جل جلاله) که نيغمه تيکي له گه ل قه وميک کردې ناگورې هه تا نه و قه ومه بږ خويان له خويان نه گورن، جا نيغمه تي خوا به چي زياد ده بې يگومان به عيباده تکردن و ته قوا زياد ده بې، به رازيبون و قه ناعه ت به به شي خوا نه و نيغمه تانه زياد ده بن بږ نينسان وه خواى گه وره ده يانپارتيږي .. خواى په روه ردگار فهرموى ﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ ۹۶ - الاعراف، فهرموى: نه گهر نه هلي ناوه دانيه کان نيمان بينن و ته قوايان هه بې له خوا بترسن و روو له خوا بکه ن نيمه ده رگاي خيري ناسمانه کان و زهويان لي ده که ينه وه، قسه ي خوايه (جل جلاله)، خږ (رب العالمين) بږي وه عد نيه له گه ل عه بدې خږي، نه گهر عه بده کان روو له خوا بکه ن خواى گه وره ده رگاي خيري ناسمانه کان و زهويان لي ده کاته وه، وه کو نه فهرموي: ﴿وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِن شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِن كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ﴾ ۷ - ابراهيم: نه گهر نيوه نه هلي قه ناعه ت بن، شوکرانه ي خوا بکه ن و سوياسي خوا بکه ن .. مه منوني خوا بن له سهر نيغمه ته کان ﴿لَا زِيدَنَّكُمْ﴾: به ته تکيد بږتان زياد ده که يني!

وه عدې خوايه (جل جلاله) نه و پاره و مولکه ي که نينسان هه يه تي نه و سه روه ت و سامان و ميوه جات و مهر و مالاته ي که نينسان هه يه تي! هي خوايه، نه گهر

نیمه شوکرانه‌ی خوی له‌سړ بکه‌ین وه‌لېی ببه‌خشین و صه‌ده‌قه‌ی لی بکه‌ین، خوا ده‌زانې نه‌وه نیمه‌ شاکرین نیمه به قه‌زا و قه‌ده‌ری خوا به نیعمه‌ته‌کانی خوا، نه‌وکاته خوا بومان زیاد ده‌کا.. بویه پیغه‌مبه‌ریش فهرمووی (علیه‌الصلاة و السلام): «مال له صه‌ده‌قه‌دا که‌م نابې، وه‌صه‌ده‌قه‌ش له‌مال که‌م ناکاته‌وه» بویه نیمه هه‌تا خاوه‌نی صه‌ده‌قه‌بین، خوی گه‌وره به‌ره‌ک‌ت زیاتر له‌مال و سامانمان زیاد ده‌کات خوی گه‌وره ده‌فه‌موئ ﴿ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ ﴾ ۷- ابراهیم، فهرمووی: نه‌گه‌ر نیوه کوفرانه‌ی نیعمه‌تی خوی بکه‌ن، نیعمه‌ته‌کانی خواتان له‌یاد نه‌بې و نا سوباس بن نه‌وه بزنان عه‌زابی خوی گه‌وره زور به نیش و نازاره!!.

خوی گه‌وره وه‌کو باسم کرد، منه‌تی به‌عیباده‌تی نیمه نیه! بی نیحتیاجه له‌و عیباده‌ته‌ی نیمه، نیمه مه‌منونین، نیمه موحتاجین به‌و عیباده‌ته‌ چونکه نه‌گه‌ر نیمه‌ش عیباده‌ت و ته‌سبیحاتی (رب العالمین) نه‌که‌ین نه‌وا بوونه‌وه‌ر هه‌مووی عیباده‌ت و ته‌سبیحاتی خوا ده‌کا!، خوی په‌روه‌ر دگار ده‌فه‌رموئ ﴿تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ خَلِیماً غَفُوراً﴾ ۴۴- الاسراء، هر جهوت ناسمانه‌کان و نه‌رز و هرچی تیاندایه ته‌سبیحاتی خوا ده‌کا، به‌لام نیوه له ته‌سبیحاتی نه‌وان ناگه‌ن!.

جیگای تیفکرینه!!، نه‌وانه‌ی قورنان خوینن ده‌زانن، نه‌وانه‌ی که‌ عه‌ره‌بی ده‌زانن، خوا (جل جلاله) فهرمووی: ﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ﴾، وشه‌ی (مین) ی بؤ داناه!، واته هه‌موو ورد و درشت ده‌گریت‌ه‌وه و هیچ شتیک لی به‌ده‌ر نیه، هه‌موو له‌و که‌ونه ته‌سبیحاتی (رب العالمین) ده‌کا، ته‌سبیحاتی شتی (جماد) وشتی (قسه) نه‌که‌ریش رازیبونه به قه‌زا و قه‌ده‌ری خوا!، نه‌و شاخه رازیبه به‌وه‌ی که‌ خوا

کردو ویه تی به شاخ! نهو ناوه رازیه! نهو بهر و به حره رازیه! نهو ناسمانه رازیه!
 نهو نهستیرانه ی له ناسمان ده خولیننه وه، شهو و روژ... نهوانه هه مووی رازین به
 قهزا و قهدهری خوا! شوکری خوا ده کهن!، بویه به پریزان: خوی گه وره پیویتی به
 عیباده ی نیمه نیه.. نیمه پیویتیمن به فه زلی خوایه.. پیویتیمن به وه یه که
 خوی په روه ردگار (جل جلاله) بانبات بو به هشت..

خوی په روه ردگار ده فهرموئ ﴿وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ آمِنَةً مُطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا
 رِزْقُهَا رَغَدًا مِّنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعَمِ اللَّهِ فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ
 بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ﴾ ۱۱۲- النحل، خوی گه وره باسی قهومیکنان بو
 ده گیریتته وه (شاریک که له پیش نیسلامدا هه بووه) نه فهرموئ: خوی گه وره
 هه موو ناز و نیعمه تیکی له گهل کردن: نه من و ناسایش که نیعمه تی خوایه،
 له گهل رزق و روژی که نیعمه تی دووه می خوایه (جل جلاله)، چونکه نهو دوو
 نیعمه ته زور گه وره ن!، یه که م: نینسان له خوشیدا بژی و ترسی له سهر نه بی،
 دوو م نینسان فه قیر نه بی، نهوه دوو نیعمه تی گه وره ن له ژیا نی نینساندا، دوی
 نیمن و نیسلام!.. بویه خوی په روه ردگار فهرمووی: رزق و رویمان به سهردا
 باراند بوون، وه نه من و ناسایشمن بو ناربوون، به لام نهوان پشتیان له
 نیعمه ته کانی خوا کرد و وازیان له شوکرانه بویری نیعمه ته کانی خوا (جل جلاله)
 هیئا، بویه: ﴿فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ﴾ خوی گه وره جلوه رگی
 برسیتی و ترسیه تی بو ناردن، نهو دوو موصیبه ته:

- یه که م: برسیتی.

- دوو م: ترس (خوف) ی بو ناردن، نهوه ش به هوئی که سابه ته که یان و
 کرده و کانیا نه وه جا نیمه به نه ندازه ی نهوه ی که شوکرانه ی خوا ده که یان خوا:

- یه که م: له موصیبه ته که مان که م ده کاته وه.

- دووهم: له نیعمه ته کانیشمان زیاده کات، به داخه وه زورجار که برایه کمان نه خوښ ده بی، خوښکی کمان که نه خوښ ده بی (صبر) ی نییه و ئیمانی بایی نه و ونده نیه، ناشوگری ده کا و ناشکور ده بی که چهند ساله نه خوښه یان چهند روژتیکه نه خوښه و سهری دیشی و وه زعی ناره حه ته، یا ثافره تیک به ده ست مندا له کانی ناشوگریه ده کا، ده لی: بو من ههروام؟! یا خواجه بو وه زعم چاناکه ی؟، یا خواجه تا که نگی؟، نه وانه هه مووی ناشوگریه که به داخه وه زورجار خوشکافان نه و دیان به سهر زماندا دی، جا نه و ئینسانه (نه گهر پیاوه وه نه گهر ژن) نه گهر نه خوښ بی یا خاوه نی موصیبه تیک بی، زورجار ته حه موولی ناکا، قسه یه که ده کا خوی گه و ره له خوی دهره غیجی، نه و ههش به راستی پیویسته خومانی لی بیاریزین و پیویسته نارامگرین له سهر ناخوشیه کان.

نینجا له کوتاییدا ده لیم، چی بکهین بو نه و دی خوی گه و ره لیمان رازی بی؟... رازی بی نه به رامبه ر نه و نیعمه تانه ی که به نیعمی به خشیوو و له ژمار نایه ن!، نیمه له وتاری نه مپوی جومعه دا ته نها نیعمه ته کاغان جوړیک سهر ژمیر کردن نه و دی که له بهرچاومانه و به زه قی ده یینین. نه گهر نا نیعمه تی خوا سهر ژمیری نا کرین! خو نه گهر بچینه سهر باسکردنی هه ر نیعمه تیک له و نیعمه تانه نه و هه ر یه کیک لیان وتاریکی جومعه ی ده وئ!! بویه ده لیین: له بهرامبه ر ناز و نیعمه تی خوی گه و ره دا نیمه ده بی:

۱) عه بدایه تیمان بو خوی گه و ره چاک بی، چونکه خوا فهرمووی ﴿فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ * الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ﴾ ۴، ۳- القریش، به نه هلی مه که که ده فهرمووی: ده با نه و خواجه پیه رستن، خوی نه و که عبه یه که نه وانی رزگار کرد له برسیه تی وه رزگاری کردن له ترس، نه و دوو ناز و نیعمه ته ی بو ناردن که رزق و روژی و نه من و ئاسایشه، خوی گه و ره نه و ناز

و نيعمه تانهى به نيمه داوه له موقاييلدا عيادهتى چاكي دهوئ چونكه نه وه
واجبى سهرشامانه: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ ۵۶-
الذاريات، واته: جنوکه و نينسانم تهنيا بو پرستنى خوډ دوستکردوون.

(۲) پاشان، ته بليغى نهو دينه: نهو دينه دينى خوايه، نهو دينه رابگيه نن، خوا
فه رموى ﴿وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ﴾ ۱۱- الضحى: له به رامبهر نهو
نيعمه تانهى كه بو توډ ناردووه نهى موحه مه د ﷺ وه بو نوممه ته كهى توډ
ناردووه نيوه دينى خوا راگيه نن، (فَحَدِّثْ): ته بليغى دينى خوا بکه نه!
دينى خوا بو خه لك راگيه نن، نهو ناز و نيعمه ته به شوکرى کرده وه (عَمَل)
وه لام بده نه وه..

(۳) يارمه تيدانى دينى خوا، خزمه تى دينى خوا، خزمه تى موسلمانان، خوا
نه فهرموى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ﴾ ۱۴- الصف: نهى
نيماندارينه دينى خوا سهرخن، كه به داخه وه نيمه موسلمان، هه موو
شتمان وه بيرى نيستا كه متر بير له وه ده كهينه وه سهر خستنى دينى خوا
چون ده كرى؟! چون دينى خوا سهر بخري؟! خواى گه وه نيمه تاقي ده كاته وه
نه فهرموى دينى خوا سهرخن، يارمه تى دينى خوا بدهن خزمه تى دينى خوا
بکه نه به لام به داخه وه كه نه مړو له سهرتاپاي دونيا نه گهر كه سانيك بيان هوى
خزمه تى دينى خوا بکه نه يان كوينه وه له ده وروبه رى يهك.. به ناوى
نيرهاب و تيرورست توډه تبار ده كرين، نهو كاته نيمه ش ده ليين دهى با
نه كه وينه ناو نهو تاوانبارانه.. يان ده ستمان به كالوى خوډمان گرتووه (با) نهى
با، بيده نكي لى ده كهين!! جا خو له بهر خاترى كوفر و دوډمنانى نهو دينه
دهست له دينى خوا هه لئاگرين! دينى خوا خزمه تى دهوئ و نه مانه ته به سهر
شانى موسلمانانه وه، دينى خوا هه موو قورثانه ههر نايه تيک نيهه!، هه موو
قورثانى پيروزه، وه خوا ده زانى نيمه پيمان ده كرى بويه فهرزى کرده وه.

له بهر نه وه به راستی سهر خستنی دین.. خزمه تی دین، خزمه تی
موسلمانان به کشتی له هه ر ولا تیک له ولا تاندا هه بن نه وه واجبی سهر شانی
نییمه، پاشان:

٤) شوکری خوا به ((دل))، شوکری خوا به ((دهست))، شوکری خوا به ((زمان))،
وه کو خوی پهره ردگار داوا له هه زه ته تی (داوود) ده کا و نه فرموی:
﴿اعْمَلُوا آلَ دَاوُودَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشُّكُورُ﴾ ١٣ - سبأ، نهی (ال
داود) شوکری خوا بکه ن به عه مه ل، به عه مه ل نیسپاتی بکه ن که شوکری
خوا ده کهن، که له موقابیل هه ر ناز و نیعمه تیکدا شوکریکتان له سه ره،
هه زه ته تی داوود پرسیری کرد (یارب العالمین) گچکه ترین نیعمه تی تو چیه
به سه ر منه وه؟ خوا فرموی: (تَنَفَّسْ) نهی داوود نه فهس بکیشه...
نه فهسیکی هه لکیشا و خوی گه وره پیی فرموو: (هَذَا أَدْنَى نِعْمَتِي عَلَيْكَ)
فرموی: نه وه گچکه ترین نیعمه تی منه له سه ره تو!!، یه ک نه فهس!!!.

ته ماشاکه نه مه ده رسی تیدایه: یه ک نه فهس که هه لکیشا نه گهر خوی
گه وره نهیداته وه ده مریت!، یه کجار ئینسان نه فهسی راکیشا نه گهر خوی
گه وره نه فهسه که ی نه داته وه ده مریت!، پیوستی به یه ک نه فهس هه یه!، نه وه
نه فهسه ی هه لکیشا پیوستی به نه فهسیکی تر هه یه، وه هه وره ها...، جا
ته ماشا بکه نه وه نیعمه تانه له شه و و روژیکدا چه ند دووباره ده بنه وه!!،
فرموی نه وه گچکه ترین نیعمه ته که تو هستی پیی ده کیت! نه دی نه و ناز و
نیعمه تانه ی که هستی پیی ناکه یه؟!، پیغه مبه ر ﷺ به صحابه یه ک (که
پرسیاری کرد نیعمه ته کانی خوا چی و چین؟ فرموو: چاوت له سه ر یه ک دابنئ،
که چاوی له سه ر یه ک دانا، فرموی بیر بکه ره وه... یه عنی چاو له سه ر یه ک
دابنئ یان بیر بکه وه بزانه نیعمه ته کانت له ژیاندا چین؟ یان نه گهر خوی گه وره
نه و چاوه ت هه لئه هیئتته وه چی ده که ی؟!.

نېنسان له موقابیلی نه وه که چاویکی هېڅ له دنیا چ دهکات؟! نازانی چوڼ
 بیهینیتته وه نه گهر چاو کوږېږو؟! بویه خوی پهرود دگار وه بیرمان دینیتته وه
 نیعمه تی شه و روژ، ده فرموی: ﴿أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَى
 يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بَضِيَاءَ أَفْلا تَسْمَعُونَ﴾ ۷۱ - القصص، واته:
 نه گهر خوی گه وره نه و روژه تان لی بستینیتته وه تا روژی قیامت (روژ
 نهیه ته وه و هه موو دنیا هه شو بې) کی هیه روناکیان بې بهینیتته وه و
 روژتان بې بکاته وه؟ نایا نیوه نایستن؟! وه فرموی: ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ
 عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بَلَيْلٌ تَسْكُنُونَ فِيهِ
 أَفْلا تُبْصِرُونَ﴾ ۷۲ - القصص، واته: نه گهر خوی گه وره شهوتان لی
 بسینیتته وه تا روژی قیامت و دنیا هه مووی هه روژ بې کی هیه شهوتان بې
 بهینیتته وه تییدا نیراحت بکه؟ نهی نیوه ناینن!! له بهر نه وه، نه وه
 هه مووی نیعمه تی خوی پهرود دگارن به سر نیمه وه به لام نیمه هه ستیان پی
 ناکهین، جا نیمه ی موسلمان به راستی دهی به زمان - به لای که موه - شوکری
 خوا بکهین، زیکری خوا زور بکه نه وه شوکری خوی! (الحمد لله) زور بلتی له
 ژياندا. (سبحان الله وبحمده) زور بلتی، (سبحان الله العظيم) زور بلتی، (لا اله الا
 الله) زور بلتی، (استغفر الله) زور بلتی به و مانایه ی که نېنسان قهرزداری خوی
 (جل جلاله) .. (استغفر الله) یانی خوی من په شیمانم و قهرزداری تو تو خاوه نی
 عه فوو و مه غیره تی و داوی لیخو شېونت لیده کهم، جا نه گهر بانه وی خوا
 له خو رازی بکهین، بهرام بهر نه و نیعمه تانه ی که خوا پی داوین دهی شاکیر
 بین: ﴿اعْمَلُوا آلَ دَاوُودَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ﴾ ۱۳ - سبأ، خواش
 (جل جلاله) فرموی که میك له بهنده کانی من شوکرانه بژیرن!...

یاره بی خوی لیت ده پارینه وه، وه ده لنین له و که سانه مان حساب بکهیت
 که شاکیرن، یاره بی خوی له وانه مان حساب بکهیت که شوکرانه بهی و

هه ست به ناز و نيعمه ته کانی تو ده کهن، يارې بېي خوايه عياده تي
راسته قينه مان پي بېه خشې، يارې بېي خوايه فه هميکي (صحيح) و
تيگه يشتنيکي راسته قينه مان له و دينه پي بېه خشيت.. يارې بېي خوايه
خوشه ويستي خوت و پيغه مېره کت و قورئانه کت له دلّمان بچه سپيني،
يارې بېي خوايه خوشه ويستي هه موو موسلماناني دونيا له دلّماندا بچه سپيني،
يارې بېي خوايه رزگارمان بکه ي له هه موو به لا و موصي به تيك که له و سه رده م
و بارودوخه دا گيروده ي ئيمه و هه موو موسلماناني دونيا ده ي، يارې بېي خوايه
هه رچي موسلماننه له سر رووي زه وي له به لا و موصي به ت رزگاري بکه ي،
خوايه له ناخوشي و نارده تيه کان بپاري زي، يارې بېي خوايه ئيمه ش و هه موو
موسلماناني دنيا له ده ستی تاغوتان و کافر و مولحيان بپاري زي..

اقول قولي هذا واستغفر الله لي ولكم و لساير المسلمين فاستغفروه انه كان
غفاراً، أعوذ بالله من الشيطان الرجيم ﴿رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي
الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾.

آمين

دلى نينسان

قال رسول الله ﷺ:

«إِنِ انْ فِي الْجَسَدِ مُضْغَةً إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ
الْجَسَدُ كُلُّهُ.. أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ» رواه البخاري.

بسم الله الرحمن الرحيم

اِنَّ الْحَمْدَ لِلّٰهِ نَحْمَدُهُ وَنُشْكُرُهُ وَتَسْتَغْفِرُهُ وَتَسْتَعِيْذُ بِهِ، وَنَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنْ شُرُوْرٍ اَنْفُسَنَا
وَسَيِّئَاتٍ اَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللّٰهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يُّضِلِلْ فَلَا هَادِيَ لَهُ...،
تَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيْكَ لَهُ، وَنَشْهَدُ اَنْ سَيِّدَنَا وَتَبِيْنًا مُحَمَّدًا عَبْدَهُ
وَرَسُوْلَهُ.. هَذَا الرَّسُوْلُ الَّذِي بَلَغَ الرِّسَالَةَ وَاَدَّى الْاِمَانَةَ وَنَصَحَ الْاُمَّةَ وَجَاهَدَ فِي
اللّٰهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَتَرَكْنَا عَلَى الْحِجَةِ الْبَيْضَاءِ، لَيْلُهَا كَنْهَارُهَا، لَا يَزِيْغُ عَنْهَا اِلَّا
هَالِكٌ، اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَزِدْ وَبَارِكْ عَلَى هَذَا الرَّسُوْلِ الْكَرِيْمِ وَعَلَى اٰلِهِ وَاَصْحَابِهِ
وَالْتَّابِعِيْنَ وَعَلَى اُمَّتِهِ اِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ اَجْمَعِيْنَ... اَمَّا بَعْدُ اَوْصِيْكُمْ عِبَادَ اللّٰهِ
وَنَفْسِيْ اَوَّلًا بِتَقْوَى اللّٰهِ، فَاِنَّ اللّٰهَ مَعَ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا وَالَّذِيْنَ هُمْ مُحْسِنُوْنَ، قَالَ اللّٰهُ
(سُبْحَانَهُ وَتَعَالٰى) فِيْ كِتَابِهِ الْحَكِيْمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ
الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً
وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيْبًا﴾ ١ - النساء.

ئيماندارانى بهرېز، شويټکه وتوانی پیغه مبهري پیښه وا چه زره تی موحه مده
ﷺ، ئیسلام که خوی بهر وهر دگار وه که بهر نامه و پهیره وی ژيان بو
ناده میزاده کانی نار دووه بریتییه له سی بهشی سهره کی که:

یه که میان: عه قیده و بیرو باوهره.

دووه مان: خوا په رستییه..

سییه مینیان: خو ره وشته، عه قیده و بیرو باوهره پش بریتییه لهو ئیمان و
قه ناعه ته که به هر سیټک جوړی نه ندامه کان پیاده ده کری.. یه که میان دلّه، وه

پاشان زمانه و پاشانیش هه موو ئەندامه کانی ترن، وه کو زانایان فەرموویانه: (الایمان هو التصديق بالجنان والاقرار باللسان والعمل بالارکان): نیمان بریتییه لهو قهناعت و بیرو باوه‌ره‌ی که له‌دڵدا جیگیرده‌بی، نیمان به‌خوا، وه به‌به‌رنامه‌ی خوا، نیمان به‌ پیغه‌مبه‌ران (علیهم السلام)، وه نیمان به‌ مه‌لائیکه‌ته‌کانی خوا، نیمان به‌ کیتابه‌کان، وه به‌ روژی دواپی، وه به‌ قه‌زا و قه‌در، نیمان به‌ روکنه‌کانی نیسلام وه نیمان به‌ته‌واوی، نیسلامه‌تی شتیکه له‌ دڵدا جیگیر ده‌بی، بۆیه دڵ مه‌رکه‌زێکی حساسه له‌ناو ئەندامه‌کانی تری له‌شی نینساندا، له‌به‌ر ئەوه ده‌مه‌وێ ئەم‌پ‌رۆ باسی (دڵ) بکه‌ین له‌ روانگه‌ی قورئانه‌وه، وه له‌ روانگه‌ی نیسلامه‌وه....

جیاوازی دڵی نیماندار له‌گه‌ڵ دڵی بی پروایان، دڵی ره‌ق و دڵی نه‌رم، دڵی روون و دڵی ره‌ش، ئەو دڵانه‌ی که نووری نیسلامیان تێدایه وه ئەو دڵانه‌ی که نووری نیسلامیان لیّ دووره چ جیاوازیه‌کیان هه‌یه؟ وه دڵه‌کان چۆن چاره‌سه‌ر ده‌بن؟، خۆشه‌ویسته‌کانم: پتویسته بزانی ((دڵ گه‌وره‌ترین نه‌ندامه له‌ لاشه‌ی نینساندا)) وه پیرۆزترین وه‌زیفه‌ی هه‌یه! که بریتییه له‌ خوێن به‌رپێکردن و خوێن هێنانه‌وه، زۆر حساسه!!، وه زۆریش ناسکه!، زۆر جار ده‌گوتری فلا‌نه که‌س مرد و دڵی راوه‌ستا، دڵ ئەگه‌ر رابه‌وستی نینسان ده‌مریت، دڵ به‌رده‌وام له‌ لاشه‌ی نینساندا خوێن ده‌با و خوێن ده‌هینیته‌وه، یه‌کجار پروات و نه‌گه‌رپته‌وه نینسان مردوه!، دڵ زۆر حساسه له‌ناو ئەندامه‌کانی له‌شی نینساندا، نینسان زۆر زه‌عیفه له‌ روی دروستبوونییه‌وه، خوای په‌روه‌ردگار زۆر به‌ زه‌عیفی خولقاندووه: ﴿لَخُنُ خَلْقَانَهُمْ وَشَدَدُ مَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا أَمْثَالَهُمْ تَبْدِيلًا﴾ ۲۸- الانسان خوا فەرمووی: نینسان به‌ زه‌عیفی خولقاوه! نینسانێک که خۆی پێ زۆره و (تکبّر) به‌سه‌ر زه‌وی لیّ ده‌دا و لاف و گه‌زاف ده‌کا و پتیاویه نامری و به‌ دونیا که‌یف خۆشه و گوریسی له‌بن دونیا راخستووه.. ئەو نینسانه

خوى له خويدا زور زديغه، بويه خوى پوره دگار دده رموى ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ﴾ ۵ - الطارق: با نينسان سهر بكات كه له چ دروست كراوه؟!،

به لى به پريان: دل گه وړه ترين نه دنامه له نينسان وه پير ورترين وه زيفه شى هه يه، به لكو شوينى خو شويسن و رق لي بونه وه يه، خو شه ويستى به دل ده بى و رق لي بونه وه ش هر به دل ده بى؟! دواى نه وه، مهر كه زى په سندر كړنى برياره! ميشك بيرده كاته وه ته و جيه ده نيرت پاشان دل ته صديقى ده كات، ميشك بريار درده كا به لام بو په سندر (تصديق) كړنى پيوستى به دل هه يه، دل ده بيت بريار بدات بكرت يان نه كريت، زور جار خه يالكت بو دى، به ميشكت بير له شتيك ده كه يوه نه وه ميشكه (توجيه) ده دات و ده داته دل، نه دله نه گهر قه ناعه تى پى هه بوو بريارده كه ي جبه جى ده كا و نه گهر قه ناعه تى پى نه بوو ره تى ده كاته وه! نه وه خه ياله، نه بو بريار و وه مه كه له ميشكدا هه يه ره تى ده كاته وه.. كه وا بوو دل مهر كه زى ته صديقه بويه پيغه مبر ﷺ فهرموى ((التَّقْوَى هُنَا)): ته قوا ناليره يه - نيشاره تى بو ناو سينگى پير و زى خوى كړد ﷺ - به لكو دل مايه ي سهر كه وتن و تيا چوونى نينسانه، ته ماشا كه ن پيغه مبر مان ﷺ دده رموى، ((إِنَّا فِي الْجَسَدِ مُضْغَةً إِذَا صَلَحَتِ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ وَإِذَا فَسَدَتِ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ.. أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ))^۱ واته: ناگادار بن پارچه گوشتيك له ناو لاشه ي نينساندا هه يه، نه گهر نه وه پارچه گوشته چاك (صالح)

^۱ «(حَدَّثَنَا أَبُو نَعِيمٍ حَدَّثَنَا زَكَرِيَاءُ عَنْ عَامِرٍ قَالَ سَمِعْتُ التُّعْمَانَ بْنَ بَشِيرٍ يَقُولُ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ الْحَلَالُ بَيْنَ وَالْحَرَامِ بَيْنَ وَبَيْنَهُمَا مُشَبَّهَاتٌ لَا يَعْلَمُهَا كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ فَمَنْ اتَّقَى الْمُشَبَّهَاتِ اسْتَبْرَأَ لِدِينِهِ وَعَرْضِهِ وَمَنْ وَقَعَ فِي الشُّبُهَاتِ كَرَّاعٍ يَرْعَى حَوْلَ الْحِمَى يُوشِكُ أَنْ يُوَاقِعَهُ أَلَا وَإِنَّ لِكُلِّ مَلِكٍ حِمًى أَلَا إِنَّ حِمَى اللَّهِ فِي أَرْضِهِ مَحْرَمُهُ أَلَا وَإِنَّ فِي الْجَسَدِ مُضْغَةً إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ))، صحيح بخاري، جزء ۱، كتاب الايمان، باب: فضل من استبرأ لدينه، صفحة ۲۸، رقم الحديث ۵۲، وأطراف الحديث في البخاري ((۱۹۴۶)). وأخرجه مسلم في المساقاة، باب: أخذ الحلال وترك الشبهات، رقم الحديث ۱۵۹۹

بوو، باقی نندامه کانی تر چاک ددردهچن، نه کهر نهو پارچه کوښته خهراپ بوو و ټیکچوو باقی نندامه کانی تر ټیکدهچن و خهراپ ددردهچن...! ((ألا وهي القلب)): ناگداربن شهوش دلّه!، جا نه گهر دل چاک بی، نهو دلّه به نندامه کانی ترهوه به ستراوه تهوه و چاکه یان پی دهکات!! نه گهر دلش ټیکچوو و خهراپ بوو نهوه باقی نندامه کانی تر ټیکدهچن!، به لگه ی به قووت تریشمان بو نهو قسه یه نایات و فهرمووده کانی خوی پهرودر دگارن له قورنانی پرؤزدا که دل نه ساسه بو چاکبوونی نینسان وه بو خهراپوونی، دلی نینسان عاصیمه ی مهمله که تی نینسانه، چۆن نه گهر دهوله ټیک، پایته خته که ی بگری نه موو ولاته که ده شیوی و ټیکدهچی!، مهرکه زیهت نامینئ! دلش نه گهر شهیتان به سهریدا زال بوو نهو کاته نندامه کانی تر دهسته وهستان ده میتنه وه و هیچیان پی ناکری! له بهر نهوه دل نندامی کی زور حساسه له لاشه ی نینساندا.

دلی نیماندار چ دلّیکه وه نیشانه کانی چین؟:

دلی نیماندار نهو دلّیه که خوی پهرودر دگار وه سفی دهکات (جل جلاله)، و دکو ده فهرموئ ﴿أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَىٰ نُورٍ مِّنْ رَبِّهِ﴾ ۲۲- الزمر، نینسانی موسلمان که خوا سینهی گوشاد دهکات به نیسلام نهوه له سهر پوښنایی یه، ﴿فَهُوَ عَلَىٰ نُورٍ مِّنْ رَبِّهِ﴾: نهو که سه له سهر نوریکه.. نهو نووره له کوئ هاتووه؟ (مِّنْ رَبِّهِ): له لایه ن پهرودر دگاره که ی، له لایه ن (مُرَبِّي) یه که ی، له لایه ن خالیک و رازیکه که ی، له لایه ن مرینه ر و ژینه ر که ی، له لایه ن قازانچ گه یه ندر و زهره ر گه یه ندره که ی، نهو خوی یه که ناو و خواردن و هه ناسه ی نهو نینسانه ی به دهسته، خوا بو خوی نووره، رونا که ره وه ی ناسمانه کان و زهوییه: ﴿اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ۳۵- النور، به لئ نهو

نوردهش که دراوه به نینسان خوا پیی داوه، ﴿يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ﴾
 ۳۵- النور: خوی پورهردگار نووری خوی ته داته که سانیك، نهو نیمان و بیر
 و باوهړ و قهناعت و نیسلامه تیبه ده داته که سانیك که خوی دیه ویت، نهو
 نینسان نهی که بهره و خوا دهړون و نیه تیان بهره و خوی به پیرانه وه دی
 و خوا دهیانداتی نهو نووره، بهلئ ﴿فَمَن يُرِدِ اللَّهُ أَن يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ
 لِلْإِسْلَامِ وَمَن يُرِدْ أَن يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصْعَدُ فِي السَّمَاءِ
 كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ ۱۲۵- الانعام، هر که سیك
 نیازی وای بی بگهړیته وه لای خوا، نیه تی بهره و خوا چاك بی، خوی گه وړه
 ورده ورده هاوکاری ده کات بو سهر ریگای راست، که سیك خوا بیه ویت
 هیدایه تی بدا و دلی فراوان بکا: ﴿يُشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ﴾ دلی ده کاته وه بو
 نیسلام!! هر دلئك کراوه بی بو نیسلام و، نیسلامی تی دابی نهو دلّه دلی
 نیمانداره. ﴿أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ﴾ ۱- الشرح، خوا فهرمووی به
 پیغه مبه رمان ﷺ نایا دلّمان شهر نه کردیت؟! دلّمان نه رکر دیه وه بو نیسلام؟!،

بهلئ به پرتان: نیشانه کانی دلی نینسانی موسلمان چین؟

۱) په کهم نیشانه ی سهلامه تی نهو دلّه و ساغی نهو دلّه یه، ساغی له پرووی
 مدعنه ویه وه نهک له پرووی ماد دیه وه، نهو دلّه دلئیکي پاکه یان پیسه، نهو
 دلّه خاوه نی فهمی سه لیمه یان تیگه یشتنی هه لیه؟! ته و جیهاتی سه لیم
 ده رده کا یان ته و جیهاتی قه بیح و غه لته؟ نه ها خوی پوره ردرگار
 ده ربه ری نهو که سانه ی که روژی قیامت سهر که وتون ده فهرمووی ﴿إِلَّا مَن
 أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ﴾ ۸۹- الشعراء، روژی قیامت تی مال و سهروه ت و
 سامان و عه شیرت و که سوکار دیفاع له نینسان ناکا! به لکو نه وه ی که
 به که لک بی لهو روژدها: ﴿قَلْبٍ سَلِيمٍ﴾ دلئیکي سه لیمه!!، نهو دلّه سه لیمه ش

نمونه مان ئیبراهیمه (علیه الصلاة والسلام) که خوی پوره دگار له حقی نه ودا نه فهرموی ﴿إِذْ جَاءَ رَبُّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ﴾ ۸۴ - الصافات: هاته خرمهت خوا به دلکی سلهیمه وه، پیغه مبه (علیه الصلاة والسلام) هه موو جار ده فهرموو: نهی صه حاییه به یرزه کاتم، زه می خه لکیم له لا مه کهن، نه گهر خه لکیکیش گله ییه کی بووبی یان تیبنیه کی بووبی، غه ییه تیشی کردم بوم مه گپرنه وه ((فَإِنِّي أَحِبُّ أَنْ أَخْرَجَ إِلَيْكُمْ وَأَنَا سَلِيمُ الصَّدْرِ))^۱ نه فهرموی: له بهر نه وهی پیمخوشه که چومه دهر وه بوناو خه لک (سَلِيمُ الصَّدْرِ) بم، واته دلتم سه لامهت بی و هیچی تیدا نه بی بهرامبه به خه لک.

۲) دلی ئینسانی موسلمان بی غه شه، دلی ئینسانی موسلمان حیق و بوغز و قینی تیدا نه له بهرامبه موسلماناندا، له بهرامبه دایک و باوکیدا دلکی پاکي هیه و حقدی لیان هه لئاکری، له بهرامبه خیزان و مال و مندالیدا دلکی پاکي هیه و دلی به گومان نه، به گومانه وه ته ماشای چونه دهر وه و هاتنه ژووره وه کانی ناکات، به گومانه وه ته ماشای شهریکی دوکانه کهی و موعامه له کهی ناکات.. نه صل له ئیسلامه تییدا (حسن الظن) هه ده بی ئینسان گومانی چاکي به موسلمانان هه بی، نه صحابی پیغه مبه (رهزای خویان لیبی) ده یان جار گومانی چاکیان به که سیک ده برد که هه له یه کیان لی ده بینی ئینجا گومانیکي خهراپ!.. به لاه... له به داخه وه زورجاران به جاریک که شتیک ده بینین له موسلمانیک و به دلان نییه، یه کسه ر خواحافیزی لی ده کهین و زه ربیکي به سه ردا دینین و ده لیین، نه ها

^۱ ((عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يُبْلَغُنِي أَحَدٌ مِنْ أَصْحَابِي عَنْ أَحَدٍ شَيْئًا فَإِنِّي أَحِبُّ أَنْ أَخْرَجَ إِلَيْكُمْ وَأَنَا سَلِيمُ الصَّدْرِ)). سنن أبي داود، كتاب الادب، باب في رفع الحديث من المجلس، صفحة ۸۲۹، رقم الحديث ۴۸۶۰، قال الالباني ضعيف (المشكاة ۴۸۵۲)).

ئو گوناھه مان لی بینی تازه به که لک نایی!!، به پیران نینسان نه به چاکه یه که دهیته پیاوی چاک وه نه به خهراپه یه کیش دهیته پیاوی خهراپ!، نینسانی چاک زور جار هه لیه کی له دهستدئ، خهراپه یه کی له دهست دئ، به لام په شیمان دهیته وه. ئو نینسانه که په شیمان بوویه وه: «التَّائِبُ مِنَ الذَّنْبِ كَمَنْ لَا ذَنْبَ لَهُ»^۲، نینسانیک که موسلماننه و گوناهیك دهکات، به تاییهت ئه وانیه که دهچن بو حج و سه فدی حج دهکن پیغه مبر ﷺ ئه فدی رموی: که تهویه یه کی نه صوحی کرد وهک ئه وه وایه که تازه له دایک بوو بی!!^۳، واته هیچ گوناھی نه بی، له بهر ئه وه نینسان به گوناهیك نابیته پیاوی خهراپ وه نینسان به چاکه یه که نابیته پیاوی چاک، زور جار پیاوی خهراپیش چاکه یه کی له دهست دئ! قسه یه کی خیری له دهست دئ، شتیکی خیر دهکا موسلمانانیش ئیستفاده ی لی بکن، پیاوی چاکیش نیه و ئه و چاکه یه شی له دهست هاتوه!!،

به لئ به پیران: بویی یه کیك له ئه صاحب (خوالی رازی بیت) له گه ل صهحابیه کی تر نیقاشیکیان بوو یه کی کیش ویستی کی شه یان زیاد بکات هات زه می ئه می له لای ئه و کرد و زه می ئه ویشی له لای ئه م کرد!!، ئه و صهحابیه فدی رموی (مه لم

^۲ «حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ سَعِيدٍ الدَّارِمِيُّ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الرَّقَّاشِيُّ حَدَّثَنَا وَهْبُ بْنُ خَالِدٍ حَدَّثَنَا مَعْمَرٌ عَنْ عَبْدِ الْكَرِيمِ عَنْ أَبِي عُبَيْدَةَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ عَنْ أَبِيهِ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ التَّائِبُ مِنَ الذَّنْبِ كَمَنْ لَا ذَنْبَ لَهُ»، سنن ابن ماجه، كتاب الزهد، باب: ذكر التوبة، صفحة ۷۰۴، رقم الحديث ۴۲۵۰، وقال الالباني حسن «في سلسلة الضعيفة تحت الحديث ۶۱۵ و ۶۱۶».

^۳ «وَلِذَلِكَ لَمَّا رَوَى عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: مَنْ حَجَّ هَذَا الْبَيْتَ فَلَمْ يَرِفْ وَلَمْ يَفْسُقْ رَجَعَ كَيَوْمِ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ يُرِيدُ وَاللَّهُ أَعْلَمُ أَنَّهُ لَا ذَنْبَ لَهُ لِأَنَّهُ مَا أَتَى بِهِ مِنَ الْعَمَلِ قَدْ كَفَّرَ سَائِرَ ذُنُوبِهِ فَصَارَ كَيَوْمِ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ لَا ذَنْبَ لَهُ وَاللَّهُ أَعْلَمُ».

بروانه (موسوعة الشاملة)، که ناماژه به «المنتقى - شرح الموطأ، جزء ۳، باب حدثني عن مالك أنه بلغه أن...» دهکات.

يَبْلُغُ الْخِلَافَ قُلُوبِنَا) فهرمووی: بېدهنگ به نهو خيلاف و جياوازيه نه گه يشتوته ناو دلان، خيلاف و جياوازي جاري وا ههيه بهزوبانیش دهېي به لام که گه يشته دل نهوکات خه تهره بو ئينسان و هه له به ئينسان دروست دهکات..

به ئي خوښه ويسته کانم: ئينساني موسلمان دهېي دلي سه ليم و سه لامهت بي و حيقد و بوغزي تيډا نه بي.

۳) نيشانه يه کي تر له دلي ئيماندار نهويه که باسي خوا ده کړي دلي ده له رزي!، براياني بهرېز، موسلماناني خوښه ويست: يه کيک له عه لاماتي ئيماني راسته قينه ئينساني موسلمان - پياو بي يان نافردت - نهويه که باسي خوا کرا ترسي به دلدا بي، وه دلي بلهرزي، خواي گه وره ده فهرموي: اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ ۲- الانفال، ئيمانداري راسته قينه نهو که سانه يه کهم سيفه تيان نهويه، وهختي که باسي خوا کرا ﴿وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ﴾ دليان ده ترسي!، دليان ده له رزي و تهزووي پيدا دي، له مه جليسيکدا که ماموستا وتاريک ده خوښيته وه يان ته فسيري قورئانت بو ده کړي و ناموژگاريته ده کړي، که باسي خوا کرا، تهزووت به دلي دابي و برسي، نهوه نيشانه ئيمانه!!

۴) وه يه کيکي تر له نيشانه کاني دلي ئيماندار نهويه که کاتيک ناياتي خواي به سهردا ده خوښدرېته وه ئيماني پي زياد ده کا... ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ... زَادَتْهُمْ إِيمَانًا﴾ ۲- الانفال، وهختي که ناياتي خواي به سهردا ده خوښدرېته وه نهو ئينسانه ئيماني پي زياد ده کا، هر ئينسانيک به ناياتي خوا ئيماني زياد بوو نهوه موسلمانتيکي تهواوه، کاتيک که ناياتي خواي به سهردا ده خوښدرېته وه چ له تهعزيه بي، چ له مونسبه باتي گشتي

بې، چ له کاتې جومعه بې، چ له کاتیکې تردابې له هر مه جلیسیک و کوریکدا وهختیک که نایاتی خوات به سهردا خوینراوه دلّت ته زووی پیدا هات و ترسای له خوا و نیمانت پې زیاد بوو نه وه نیشانه ی نیمانه ده بې دلّت پې خوش بې!

۵) نیشانه یه کی تر له نیشانه کانی دلّی نیماندار نه وه یه که پشت به خوا ده به ستی. وه کو خوی پوره دگار فرموی: ﴿وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ ۲- الانفال، واته: پشت به خوا ده به ستی، نینسانی نیماندار دلّی قه ناعه تی هیه به نیمان، قه ناعه تی هیه به خوا، دلّی (قوي) یه به چسې؟، به خوا...، پیغه مبر ﷺ وهختیک که له مه که خوی و نه بوو به کری صدیق ﷺ هیجره تیان کرد موسلمانانی هه موو له پیش خویدا بهرې کردبوو، دوژمنانان به دواياندا هتا چونه نه شکوه تی (ثور)، له وې ته نها خوی و نه بوو به کر له ژوریدا بوون، وهختیک که کافر دکان هاتنه به دره رگای نه شکوه ته که نه بوو به کر ﷺ ترسا.. پیغه مبر ﷺ فرموی ﴿لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا﴾: مه ترسه خوا له گه لماندایه.. ((مَا ظَنُّكَ بِأَتَيْنِ اللَّهَ تَالَهُمَا)): نه ی نه بوو به کر رات چیه به رامبر به دوو که سان که سییه مینان خوا بې (جل جلاله)؟!

دوو که س سییه مینان خوا بې نابې ترسن!، نه و پیغه مبره خوشه ویسته مان ﷺ دلّی پر له نیمان بوو بویه نه ته ترسا و پشتی به خوا نه به ست، نه گه رنا چ له شکرې مسولمانانی له نزیک نه بوون هتا پشتی پیتان به ستی!! به لام دلّی به نووری نیمان و نیسلامه تی زور قایم بوو، (توکل)ی له سهر خوا زور قایم بوو، زور پشتی به خوا نه به ست و باوه ری زور به و نایه ته ی هه بوو که خوی گه وره فرموی: ﴿أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ﴾ ۳۶- الزمر، نایا خوا به س نییه بړ عه بدی خوی؟!، یان فرموی: ﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ

أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ﴿٣﴾ - الطلاق، هر که سیك خوا بکات به پشٹیوانی خوئی، ﴿فَهُوَ حَسْبُهُ﴾: خوا به سیه تی، جا خو شه ویسته کاتم، یه کیك له نیشانه کانی دلی ئیماندار، شهویه به نووری ئیمان و ئیسلامه تی دلی زور قایم بی وه تنها خوا ی گه وړه به پشٹیوانی خوئی بزانی (جل جلاله).

٦) خالینکی تر شهویه تنها سیبوری به ئیسلام بی، دلی مسوسلمان نیشانه یه کی تری شهویه وهختی که باسی ئیسلامه تی بکری دلی خوش ده بی، به لام باسی غهیری ئیسلامه تی کرا دلی ناره حهت ده بی!، نه ها خوا ی په وړه ردگار ده فهرمو ی: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ﴾ ٢٨ - الرعد، نهوانه ی ئیماندارن دلیان (مطمئن) ده بی به چی؟ ﴿بِذِكْرِ اللَّهِ﴾: به یادی خوا.. شهویه ئیمانداره به یادی خوا دلی (مطمئن) ده بی و ده حه سیته وه و ده گه شیته وه، شهودی که غم و خفه تی هیه یان دلی توند و ناره حه ته با بی نی بیر له قورنان و ئیسلامه تی بکاته وه، بیر له نایاتی خوا بکاته وه، هاتو چو ی مزگهوت بکات دلی ده گه شیته وه و ده کړته وه ﴿وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ﴾: دلی (مطمئن) ده بی به یاد (ذکر) ی خوا نه گهر گو ی له قسه ی خیر بگری و فیکر له شتی چاکه بکاته وه.

جا نهو که سه ی دلی (مطمئن) ه به زیکی خوا شهو ئیمانداره وه شهودی ئمانداریشه ده بی دلی (مطمئن) بی به زیکی خوا، کهوا بوو خوا (جل جلاله) فهرمو ی ﴿أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾: ناگادار بن به زیکر و یادی خوا دلان نارام ده گرن، نه گهر ده تانه وی دلان (مطمئن) بی، دلان گوشاد و فراوان بی، زیکی خوا بکه ن، چ یاد کردنی خواو یاد کردنی ئیسلامه تی وه یاد کردنی مردن و قیامت و به هشت و دوزه خ وه چ زیکر کردن به زمان، دلت (مطمئن) ده کا، بیگومان خوا ی گه وړه وه عدی داوه.

۷) دلی نیماندار ناموژگاری وهرده گری له قورثان، خوی پهرودر دگار فهرمووی: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرَى لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ﴾ ۳۷-ق، واته: نهو قورثانه ناموژگاریه، بو کي ناموژگاریه؟، بو ههموو نینسان، به لام کي نیستفاده ی لی ده کا؟، کي گویی بو راده گری وهریده گری (لَمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ) بو نهو کهسه ی که دلی هیه!! ههموو کهس دلی هیه!، به لام خوی پهرودر دگار مبهستی لی ره دا نهو که سانه نیه که دلی ((مادی)) یان هیه، مبهستی دلی ((مه عنه وی)) یه، نهو دله ی که روونه به نووری ثیمان، گش و روونا که به نووری ثیمان، نهو دلانه ی که روون و ساغن، نهو دلانه ی که چاویان هیه حق ده بینن و حق وهرده گرن.

۸) یه کیکی تر له عه لاماتی دلی نیماندار نهو دیه که نارامه و قه ناعه تی هیه.. خوی گه وره نه فهرمووی: ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ۴- الفتح: نهو خوایه ی که سه کینه ت و نارامی (طَمَآنِيَةً) ی خسته ناو دلی نیماداران هوه له سه رده می پیغه مبه ر ﷺ و د له ههموو سه رده می کدا، هر خوا سه کینه ت و نارامی ده خاته دلی نیمانداران به هو ی نهو دی که یادی خوا ده کن و پشت به خوا ده به ست!!

دلی نینسانی موسلمان قه ناعه تی هیه و زور خوی به دنیاوه مه شغول نا کا پیی وایی ده بی ههموو دنیا هی نهو بی!، چاوی له مالی خه لک بی، چاوی له سه روه ت و سامانی دنیا بی و ههمووی له سه ریه ک دانئ!! نا، دلی نینسانی موسلمان قه ناعه تی هیه، وه کو پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی: (الْقَنَاعَةُ كَنْزٌ لَا يَفْتَنُ)؛ قه ناعه ت خه زینه و مالی که نابری ته وه! نینسان نه گهر قه ناعه تی

“ (الْقَنَاعَةُ مَالٌ لَا يَفْتَدُ وَ كَنْزٌ لَا يُفْنِي)»، الطبراني في الاوسط والعسكري من حديث المنكدر بن محمد بن المنكدر عن أبيه عن جابر والقضاعي بدون: وكنز لا يفنى عن أنس، وكذا ليست الجملة عند العسكري. انظر: (المقاصد الحسنة في بيان كثير من الاحاديث المشتهرة على اللسنة)، صفحة ۳۱۵، رقم الحديث ۷۷۹.

هه بې، وا ته زانې مالي دنيای هه موو هه به!! به لام په کيک نه کمر ماليشی زور بې و قه ناعه تی نه بې پيويوه هيچی نيه!! بويه به راستي قه ناعه ت له دلدا نه ساسه بو نه وهی نينسان له خوشيدا بې! زور نينسانی فقير و هه ژار هه به زور راحت ده ژي! کاتيک که به يانيان ده چي بو نيش و ماندوو ده بې به لام نيواران ديتته وه و ده حسيتته وه، وا ته زانې هه موو دنيای هي نه وه!! وه زور نينسانی بې دينپش هه به حال و وه زعيشی زور چاکه، به لام نه گهر هه موو دنياشی هه بې دلشی هه تونده!، به لي خوی په روه دگار دلی مسولمانی روشنا کردوو به نووری نيمان له بهر نه وه پيغه مېهر ﷺ نه فهرموي ((لَوْ كَانَ لِابْنِ آدَمَ وَادِيَانِ مِنْ مَالٍ لَابْتَغَى ثَالِثًا))^۹: نه گهر به نی نادم دوو شيوی پر له مالي هه بې ((وادی) به عنی نيوان دوو گردولکه))، نه گهر پر زيری هه بې ((لَابْتَغَى ثَالِثًا)): پتي خوشه سي هه بن!! ((وَلَا يَمْلَأُ جَوْفَ ابْنِ آدَمَ إِلَّا التُّرَابُ)): نهو نينسانه نه وه نده چاوتير (طماح) ه...! ته نها به خوّل ورگی پر ده بې!!، له بهر نه وه قه ناعه ت ماليکه و نابريته وه.

۹) په کيکی تر له عه لاماتی دلی نيماندار، نه وه به زور له قيامه تي نه ترسي... خوی گه وړه له وه صفي نيمانداران ده فهرموي: ﴿رَجُلٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ﴾ ۳۷- النور: نهو نينسانه نيماندارانه ی که تيجاره ت و کرين و فروشتن و مه شغوليان ناکا له نوړ و زه کات و عيباده ت و طاعه ت بو خوا

^۹ «حَدَّثَنَا أَبُو عَاصِمٍ عَنْ ابْنِ جُرَيْجٍ عَنْ عَطَاءٍ قَالَ سَمِعْتُ ابْنَ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا يَقُولُ سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ لَوْ كَانَ لِابْنِ آدَمَ وَادِيَانِ مِنْ مَالٍ لَابْتَغَى ثَالِثًا وَلَا يَمْلَأُ جَوْفَ ابْنِ آدَمَ إِلَّا التُّرَابُ وَيَتَوَبُّ اللَّهُ عَلَى مَنْ تَابَ»، صحيح بخاري، جزء ۴، كتاب الرقائق، باب: مايتقى من فتنه المال، صفحة ۲۳۱، رقم الحديث ۶۰۷۲ / ۶۰۷۳ و أخرجه مسلم في الزكاة، باب: لو أن لابن آدم واديين لابتغى ثالثا. رقم ۱۰۴۹

وہ له روژیک دترسن که دلہ کان دلہ رزن و هلده پېرن لهو روژہ دا..
 نینسانی مسولمان لهو روژہ نترسی که دلہ کان هلده پېرن! نهو دلہ
 دترسی که لهو روژہ دا نهو وه زعی دیتہ بدرچاو، نهو وه زعی قیامت
 دهبینی و فیکری لی ده کاتهوه.. ﴿وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ
 الْهَوَىٰ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ﴾ ۴۰ - النازعات: هر که سیک نه فسی خوئی
 بگریتهوه له خهراپه و لهو روژہ ترسی که له بهرامبر خوا راده گری لهو
 (محکمه) به نهوه به هشت جیگایه تی!!

خوشه ویسته کاند له دی دلی رهق چونه؟!

دلی رهق: نهو دلہ به که کویره!، حق نابینی، وه کو خوی پهره ردگار
 فهرمووی: ﴿وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَىٰ وَأَضَلُّ سَبِيلًا﴾ ۷۲ -
 الاسراء: هر که سیک له دنیا دا کویر بی له قیامتیش کویره!!، عه بدولای
 کوړی نوم مه کتوم صهاییه کی به ریزی پیغمبر ﷺ که (مؤذن) ی بوو.. هاته
 لای وهختی نهو نایه ته هاته خوازه وه فهرمووی (یا رسول الله) جا من کویرم
 به عنی له قیامتیش هر کویر ده بم؟! پیغمبر ﷺ بهم نایه ته وه لامی دایه وه
 فهرمووی: ﴿فَالِهَآ لَا تَغْمِي الْاَبْصَارُ وَلَكِنْ تَغْمِي الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ﴾ ۴۶ -
 الحج، خو مه بهستی کویری چا ونه. کویری، کویری دلہ!! نهوه موصیبه ته
 نینسان به دل کویر بی نه که به چاو!!، به دل کویری به عنی حق نه بینی، دلی
 رهق نهو دلہ به که بهنو ئیسرا ئیلیه کان هه یان بووه!!، وه کو خوی پهره ردگار
 بومان ده گریتهوه، که له گمل هه زه تی موسا روشتن به ده شتی کدا داوای

سپهريان کرد خوا هموری بو ناردن، داوای نانيان کرد خوا (من) و (سلوی) ٦١ و
 بو ناردن؛ داوای ناويان کرد حه زره تی موسا به گوپاله کدی له بهرديد؛ ﴿وَإِذْ
 اسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ نَضًا
 قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ﴾ ٦٠ - البقرة، دوانزه کانيو لهو بهرده رهقه هاته
 دهره وه...!! هر يه کيک لهو تيرانه ي که له گه ليدا بوو - دوانزه تيره بوون - هر
 يه کيکيان چونه سهر ناوی تهو جوگه لهی که لهو بهرده هاته دهره وه؛ له گه ل
 تهو هاشدا بهو ناز و نيعمه ته شوکر نه بوون و رازی نه بوون وه داوای شتی زور زور
 بې نرخيان کرد، تهو جار خواي گه و ره باسيان دهکا و زه میان دهکا که دليان رهق
 بووه!! فهرمووی: ﴿ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً
 وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشْقُقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ
 وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ ٧٤ - البقرة:
 دليان رهق بوو تهوانه، وهکو چی؟ وهکو بهرد!! يان رهقتر له بهرد!!! جا دليک
 رهقتر بی له بهرد تهوه چ دليکه؟!! تهو دلته ی که نووری نيمان و نيسلامه تی
 ناچيته ناو و بری لی ناکاته وه و وه ريناگر ی تهو دلته به رهقتر له بهرد؛ خوا
 ته فهرمو ی ﴿وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشْقُقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ﴾: بهر دی وا هه به شق
 ده بی و ناوی لی ديتته دهره وه!!! ﴿وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ
 بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ ٧٤ - البقرة: بهر دی وا هه به له شوي نی بهرز بهرده بيتته وه

٦١ «وَوَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ وَأَنزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَىٰ كُلُّوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا
 وَلَكِنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ» ٥٧ - البقرة. (من) جوړه خواردنیک بووه که هه نديک ده ليين
 (گه زړه)، وهکو بهر ده هاته خواره وه بو بهنو نيسرانيليه کان له بهر بهر بدياندا، همرکه سيک پاش
 خواردنی ليی په زمه منده و پاشه کموت بگردايه تهوه خواردنه که خراپ ده بوو و که لکی نه ده ما.
 (السّلوٰی) جياوازی له ليکنده نموهی هه به له نيتر راقموانانی قورنان، زوړ بهر يان له سر تهون که جوړه
 بالنده بهک بووه... بو زانياری زياتر پروانه: (الجامع لاحکام القرآن) مجلد ١، صفحه ٤٠٦ و ٤٠٧ و ٤٠٨.

له ترسی خوا!!، سهره دلی ټینسانې مسولمان چوڼ به ثایاتی خوا نهرم نابې؟! ټه دلهی که زور گچکوکهیه و گوشت و خوینه، ټهې باشه چوڼ به ثایاتی خوا نهرم نابې؟! خوای گهوره دهفرموی: ﴿فَهِیَ کَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً﴾: وهکو بهرد وایه و بهلکو رهقتریش له بهرد!، دیاره ټهوه ټهوه دلهیه که نووری نیسلامهتی ناچیته ناوی..

بهلې خوښه ویسته کاتم: دلی رهق ټهوه دلهیه که خوای گهوره موری لهسهر داوه وهکو فهرموی ﴿کَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ ۱۴ - المطففین، خوا ټهفرموی وهختی که ټینسان گوناھی زور کردن، دلی پهردهی بهسهر دا نهدری، ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا﴾ ۲۴ - محمد: ټهوه دلانهی که ټهوه هموو ثایات و حه دیسه یان بؤ دهخریته پروو و باسی ټیسلامیان بؤ دهکری بهلام هیچی ناچیته ناو، دهبې بؤ ټهوه دلانه ټهوه نده رهق بووبن؟! ټهوه خوای پهروهردگار زه می ټهوه نعوغه دلانه دهکات و به قفلندراویان حسیب دهکات، هه ره شهیه بؤ ټینسان که نه گهر دلی نایهت و حه دیس و فهرموده دی خوای (جل جلاله) نهچیته ناو و وهری نه گری سزای سهختی ههیه روژی قیامهت!، بهلې بهریزانم: نیشانهی دلی رهقیش ټهوهیه که دلی دهگوشری وهختی که باسی دین دهکری، زورجار دیقه تان داوه که باسی دین دهکری زور کهس پیی قهلسه، دلی دهگوشری له مهجلیسیکدا حز دهکا بجیته دهرهوه، حهزی له ناموزگاری ماموستا نییه، یان پیی ناخوښه باسی دینی له لا بکری، بهلام که باسی دونیای له لا بکری پیی خوښه، بهس باسی خوای له لا نهکری!! ټهوه خوا دهفرموی ﴿وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ﴾ ۴۵ - الزمر: وهختی که بهتهنها باسی خوا کرا دلی ټینسانې بی دین ټیک دهچی!.

﴿اشْمَازَتْ﴾: په عنی دلی ده گوشری، په کیك له علاماتی نینسانی بی دین نهویه که باسی خواو دین کرا دلی بگوشری... پئی ناخوش بی که باسی دین بکری وختی که باسی غهیری خوا کرا، باسی بت و سنده مه کان کرا، باسی شتی تر کرا (يَسْتَبْشِرُونَ): وهکو موژدهیه کیان بدهیی ناوا دلیان خوش دهبی، دلی تیماندار نهویه که به تیمان و نیسلامهتی دلی بکریته وه و تیمانی پی زیاد بی و ته زووی به قهلبدا بی، به لام دلی بی دین نهویه کاتیك باسی خوا ده کری دلی ده گوشری!

په کیکی تر له علاماتی دلی رهق نهویه که دوو دلّه! وهکو خوا (جل جلاله) فهرمووی دهربارهی مونافیه کان ﴿مُتَّبِعِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَلَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا﴾ ۱۴۳ - النساء: دوو دلن، نه له گهل کافره کاندان و نه له گهل موسلمانانیش، وه له هه مانکاتیشدا خوا نه فهرموی: ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ﴾ ۱۰ - البقرة، نه خوشی دوو دلی و دوو پوویان له ناودا ههیه، به لی به پیزانم: نیمی موسلمانانیش دهبی خو مان بیاریزین لهو جوړه دلانه بو نهوهی نووری نیسلامهتی و تیمان زیاتر له دلدا بچه سپی و جیگیربی، خوانه خواسته، پردهیه یان خه قییمان له دل نه دری دواپی نه توانین تیمان و نیسلامهتی له دلدا جی بکهینه وه، نهها په کیك لهو دلانهی که نووری نیسلام و تیمان وهرناگری، ناموژگاری وهرناگری خوی گهوره دهربارهی ده فهرموی ﴿وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَئِكَ كَالْإِطْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْعَافِلُونَ﴾ ۱۷۹ - الاعراف، نه فهرموی نیمه بو جهه ننه میمان دروست کردووه زور له جنوکه و نینسان، دلیان ههیه به لام پئی تیناگن، چاویان ههیه و پی ی

راستى پى نابينن، گويان ههيهو حهقى پى نايستن ...، مسولمان نهو كهسهيه قسهى حهق وهردهگرى له ههر كهسيك كه بيكات؛ له بهر نهوه با ئيمهش وهكو كۆمهليك مسولمان، وهكو شوينكه وتوانى پيغه مبهري ﷺ دلان به نوورى ئيمان و ئيسلامهتى وه به خو شه ويستى خوا و پيغه مبهري ﷺ و خو شه ويستى قورئان و دينى خوا زياتر جوش بدهين بۆ نهوهى ههم لهو دونيادا سهر كهوتوو بين وه ههم له قيامهتيشدا سهر فراز بين، نه گهر دهشمانهوى دلان ئارام بى بهتايبهت نهوانهى نه خو شى (دهروونى - نفسى) يان ههيه، نهوانهى نه خو شى (دل توندى) يان ههيه، يان نهوانهى نه خو شى (مس الجن) ههيه، نهوانه ده بى ئاگادار بن به چهند شتيك دليان گوشاد دهبيتتهوه:

يه كه م به زيكرى خوا، زيكرى به يانيان، زيكرى ئيواران، زيكرى پيش خهوتن، به كه مى مهزانه؛ (آية الكرسي) بخوينه پيش نهوهى بخهوى، وه زيكره كانى پيش خهوتن زورن بياغوئينه نهو دلته دهكرتتهوه و دهپاريزرى له دهستوه شاندى جن و شيطان، وه هاتوچوى مزكهوت بكه، به هاتوچو كردنى مزكهوت دلته دهكرتتهوه ئيمانته پى زياد ده بى، دلته قايم ده بى..

هاتوچوى موسلمانان.. ئينجا له هه مانكاتدا قورئان خويندن، ئينسان به قورئان خويندن دلته دهكرتتهوه و دلته شاد ده بى!! سينگفراوانى و (طمأنينة) بۆ دى.. قهناعهتى بۆ دروست ده بى!! به لام ههر كتابيكي تر بخوينهوه غهيري قورئان عيبادهت نيه وه دلته سيبورى و سه كينهت (طمأنينة) بۆ ناي!!

جا به پريزان و خو شه ويستان، مسولمانانى نازيز، به راستى ده بى ئيمهش بزانين سه عادهتى ئيمه له دونيا و له قيامهت چيه؟..

لە خۇاى گەورە دەپارېتمەوہ.. يارەببى خۇايە دلەكانان بە نوورى ئيمان و ئىسلام زياتر جۆش بەدى.. يارەببى خۇايە ئيمان و ئىسلام لە دلەكاندا زياتر بچەسپېنى، خۇايە دلەكانان بە نوورى ئيمان و ئىسلام رووناك بکەيتەوہ، خۇايە خۆشەويستى خۆت و پېغەمبەرەكەت و دینەكەت لە دلەكاندا جىگىر بکەى، خۇايە ھەرچى ئەتۆ پېت ناخۆشە لە دلەكاندا دەريبھېتى، خۇايە ھەرچى ئەتۆ پېتخۆشە لە دلەكان بېچەسپېنى.. خۇايە خۆشەويستى مۇسولمانانمان لە دلەكاندا جىگىر بکەى، يارەببى خۇايە ھەرچى سيفەتى چاکە ھەيە لە دلەكاندا بچەسپېنى، وە ھەرچى سيفەتى خراپە، خۇايە لېمان دوور بکەيەوہ، يارەببى خۇايە تەوفاقمان بەدى بۆ ئەوہى بتوانين عەبدى راستەقىنەى تۆ بېن، خۇايە بوغز و قين و ھەسەد و خەراپەمان لە دلەكان ھەلگىرى بەرامبەر بەخۇمان.. بەرامبەر بەمال و مندالمان و دايک و باوکمان وە ھەموو مۇسلمانان...

اقول قولى هذا واستغفر الله لى ولكم و لسانى المسلمين فاستغفروه انه كان غفاراً، أعوذ بالله من الشيطان الرجيم ﴿رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾.

آمين

مزگهوت و نوږتی جه ماعت

﴿وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾ ۱۸ - الجن

بسم الله الرحمن الرحيم

اِنَّ الْحَمْدَ لِلّٰهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِيْنُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنْ شُرُوْرِ اَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ اَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللّٰهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يُّضِلِلْ فَلَا هَادِيَ لَهُ...، نَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيْكَ لَهُ، وَنَشْهَدُ اَنْ سَيِّدَنَا وَتَبِيْنَا مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.. هَذَا الرَّسُوْلُ الَّذِي بَلَغَ الرِّسَالَةَ وَاَدَّى الْاِمَانَةَ وَنَصَحَ الْاُمَّةَ وَجَاهَدَ فِيْ اللّٰهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَتَرَكْنَا عَلٰى الْحِجَةِ الْبَيْضَاءِ، لَيْلُهَا كَنْهَارُهَا، لَا يَزِيْغُ عَنْهَا اِلَّا هَالِكٌ، صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلٰى اٰلِهِ وَاَصْحَابِهِ صَلَاةً وَسَلَامًا اِلَى يَوْمِ الدِّيْنِ، اَمَّا بَعْدُ يَا عِبَادَ اللّٰهِ اَوْصِيْكُمْ وَنَفْسِيْ اَوَّلًا بِتَقْوٰى اللّٰهِ وَطَاعَتِهِ، وَلُزْمِ اَوْامِرِهِ وَكَثْرَةِ مَخَافَتِهِ فَاِنَّ التَّقْوٰى شِعَارُ الْمُؤْمِنِيْنَ وَدِثَارُ الْمُتَّقِيْنَ، وَوَصِيَّةُ اللّٰهِ تَبَارَكَ وَتَعَالٰى فِيْ وَفِي النَّاسِ اَجْمَعِيْنَ، قَالَ اللّٰهُ (سُبْحٰنَهُ وَتَعَالٰى) فِيْ كِتَابِهِ الْحَكِيْمِ اَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيْمِ ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيْبًا﴾ ١ - النساء.

نيماندارانی بهر پیر، نهی نومته پیغمبره خودا چه زرتی موحه مهده ﷺ، له روژیکې وا پیروز که روژې جومعه په داوای رحمت و میهره بانی و به زه بی بز خومان و هه موو مسولمانانی د دنیا، له خوای په روه ردگار ده کهین، ده پارینه وه له خوا و ده لیتین: یار به بی خودایه له گونا هه کامان خو شبیت، یار به بی خودایه عاقبه ته کرده وه کامان خیر بکه ی، یار به بی خوایه له سهره مه رگدا به مسولمانیتې بما غرتنی، یار به بی خودایه شیفای نه خو شبیه کامان بده ی، یار به بی خودایه له مردوه کامان خو شبیت به تاییهت دایک و باوکمان.

خوښه ویسته کان: له ولاتسې مسولماناندا دوو دروشمې زهق و گه وړه بهرچاو ده که ون، که نیشانه ی نيسلامییه تی شو ولاتانه و شو هاوالاتیانه که له و ولاتاندا ده ژین، په کیڅک له و دروشمانه بریتییه له مزگهوت که مائی خوایه، نه ویتیشیان بریتییه له جهماعه تکرډن له و مزگهوتانه دا، نه وانه دوو دروشمې گه وړه و زهق له ناو کوښه لگه ی مسولماناندا، له راستیدا پیوسته نیمه ی مسولمان گه وړه یی مزگهوت و نویژی جهماعهت بزاین بویه له وتاری نه مړوی جومعه دا باس له و دوو خاله ده که م به و نومیډه ی که هه موو لایه کمان سوودی لیوهرگرین.

مزگهوت و نویژی جهماعهت هه ردوکیان تی که له کیشن و بده که وه جوان، چ مزگهوت له هه شوینیک بې نه گهر جهماعه تی تیدا نه کری غه ریه!، وه چ جهماعه تی که نه گهر له مزگهوت نه بې شو تام و له زه ته ی نییه، بویه حه قیقه تی گه وړه یی مزگهوت، وه حه قیقه تی گه وړه یی و فزلی نویژی جهماعهت حه زده که م بې بهریتان روون بکه موه که له راستیدا نه مړو نیمه ی مسولمانانی دنیا زور که م گرنگییمان به و دوو بابته داوه!، هه شاریک یان هه ناوه دانییه که که مزگهوتی تیدا نه بې سهروسیما ی مسولمانه تی پتوهدیار نییه، نه گهر دنییه که مزگهوتی نه بې چند ناخوښه!، زورجاران ده بینین به هو ی مزگهوت و نویژی جهماعه ته وه، یان به هو ی بوونی جومعه وه روژی هینی له کاتی وتاری هینی شو خه لکه په کتری ده بینن ته عاروف و نولفهت و ره حمت و به زه یی و خوښه ویستی له گه ل په کتریدا نوی ده که نه وه، مزگهوت لیقانیکی مسولمانانه له زور شویندا به تاییهت له هه ندیک شار یان دی گه وړه دا له بهر که سابهت و زراعت و مه شغه له تی نینسانه کان به هو ی مزگهوت وه په کتری ده بینن!، یان له بهر ته وه ی که مسولمانان وازیان له نویژی جهماعهت هیناوه به هو ی جومعه وه په کتری ده بینن، بویه به راستی مزگهوت دروشمې شاری مسولمانانه، هه ناوه دانییه که مزگهوتی تیدایې نه گهر دی بې یان ناحیه یان

قهزا بئې یان پارېزگا بئې، به نه ندازه ی برونې مزگه وته کانی هه ست به مسولمانیتې نهو شوینه ده کړئ، گه وره یی و گرنگی مزگه وت به کورتنی لهو خالانه دا ده بینین که باسیان ده که ین:

یه که م: داد گه ربی ئیسلام له ناو مزگه وتدا بؤ مسولمانان و بؤ ناده میزاده کان به گشتی دروسته بئې، مزگه وت قوتا بخانه یه که پیغه مبه ر(علیه الصلاة والسلام) یه که مین به پرتوه به ری بووه له سهرده می خویدا، خوله فای راشیدین (رضي الله عنهم) یه که مین ماموستای بوون دوا ی پیغه مبه ر، صه حابه به پرتوه کان یه که مین قوتابی بوون که له مه درده سی پیغه مبه ر (مزگه وت) دا ته خه روجیان کردووه، مزگه وت داد گه ربی و عه داله تمان بؤ دروست ده کات له ریزه کانی نویژ کردندا، دهسته لاتداریک له ریزی بئې دهسته لاتیک و، هه ژاریک له ته نیشتی دهوله مه ندیک، جوتیاریک و کریکاریک و خوینده واریک و نه خوینده واریک و زانیه ک و نه زانیک له ته نیشتی یه کتری ریز ده کات. به بئې فه رپ و جیاوازی دونیایی!، ته نها یه ک سه نگی مه حه ک و یه ک ته رازوو هدی به بؤ نه ودی که نهو خه لکه ی ناو مزگه وت هه لسه نگی بئې نهویشیان بریتیه له فه رمووده ی: ﴿إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ﴾ ۱۳ - الحجرات، واته: به پرتو ترتان له لای خوا نهو که سه یه که پارېزکارت ترانه!، بؤیه به پرتزان پیغه مبه ر (علیه الصلاة والسلام) فه رموی (لا فَضْلَ لْأَحَدٍ عَلَى أَحَدٍ إِلَّا بِالتَّقْوَى) ^{۴۷} واته: که س به سه ر که سدا فه زلئ نییه ته نها به ته قوا نه بئې!، یه که مین هه نگو و عه داله تمان فیر ده کات.

^{۴۷} «(حدثنا أبو عبيدة عبد الوارث بن إبراهيم العسكري ثنا عبد الرحمن بن عمرو بن جبلة ثنا عبيد بن حنين الطائي قال سمعت عمدا بن حبيب بن خراش العصري يحدث عن أبيه أنه سمع رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول المسلمون إخوة لا فضل لأحد على أحد إلا بالتقوى»، المعجم الكبير للطبراني، باب الحاء: حبيب بن خراش العصري، جزء ۴، صفحة ۳۵، رقم الحديث ۳۵۴۷.

دوهم: سهرچاوه و مه لېه ندى زانست و زانياريه، عيلم و معرفه ت له مزگه وتدا په خش ده كړئ و وهرده گيرئ كه برتتیه له قورثانی پرؤز و سوننه تی به پرېزی پیغه مېهر ﷺ، بچين قورثان له كوئ بخوئنين و؟ له كوئ سوننه تی پیغه مېهر (عليه الصلاة والسلام) وهرگرين و فيرين؟ له كوچه و كؤلانه كان؟ له شويته گشتتیه كان؟ يان له مزگه وت؟!، مزگه وت شوئنی چاره سهری كيشه ی مسولمانانه، مزگه وت نه خو شخانه یه هه موو دهرمانه کانی كيشه کانی كؤمه لگا (مُجْتَمَع) ی نينسان له مزگه وتدا ده ستده كه وئ، نهو كيشه كوشندانه ی كه نينسان پئی تاقي ده كړتیه وه برتتیه له قه تل و زينا و ريبا و ریا و خه راپه كاری و به رپه لایى بازار په كان و به رپه لایى ئافره ت...، له كوئ و له لای چ دكتورېك چاره سهر ده بئ؟ بېگومان له مزگه وت له مالى خودا (جل جلاله)، له لای دكتوره پسرپوره كان كه ماموستايانن، نهو دهرمانانه له لای كئ ده ست ددكه ون؟ نهو صيده لييه به رپزه كه قورثانی پرؤزه و هه موو دهرمانتیکى دهرده کانی كؤمه لگای نينسانیه تی تېدايه له كوئيه؟ له لای ماموستايانه!، بؤيه خواى په روه ردگار ده فهرموئ: ﴿اَتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُهْتَدُونَ﴾ ۲۱- يسس، واته: شويئى نهو كه سانه بكه ون كه داواى كړتتان لئ ناكهن و خوشيان هيدايه ت دراون، پیغه مېهران (عليهم الصلاة والسلام) به نومته كانيان فهرموه: ﴿فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ﴾ ۷۲- يونس، واته: داواى پاره و كړيم لئ نه كرده ون و، به پاره فيرتان ناكهين به لكو پاداشتم ته نيا له سهر خوايه!، جا بؤيه مزگه وت مه لېه ندى فيربوونى زانست و زانيارى يه كه نه مړؤ وازى ليته نراوه!، نه مړؤ خه لك به لايدا تېده په رئ وانا زانئ نه وه مزگه وته به لكو وه كو ژوورېكى ناسابى ته ماشاى ده كړئ!، پیغه مېهر (عليه الصلاة والسلام) روژيكيان دتیه ژوور بؤناو مزگه وت ته ماشاده كات له گو شه يه كى مزگه وت حهلقه ی زيكړه وه له گو شه يه كى مزگه وت حهلقه ی فيربوونى عيلمه،

پيغه مېهر (عليه الصلاة والسلام) ده چي له ناو حلقه ي عيلم داده نيشي!، له بهر گه وره يي عيلم وه ناچي له حلقه ي زېکر دابنيسي که نهو شيان هر پيروزه!، به لام نه وه رينمايي يه بو مسولمانان که خه لکينه مزگهوت شويني وهرگر تني عيلمه، مسولمانينه حلقه ي عيلم و چوک دادان له بهرام بهر وهرگر تني عيلم، له بهرام بهر ماموستايه کي بهر پزي ناييني که عيلم و معرفه تي قورئان و سوننه ت فيرده کات نه وه گه وره ترين عبادته.

به لي خوشه ويسته کانم، مزگهوت مده رسه و قوتابخانه يه تييدا مسولمان ته خه روج ده کات، ته رييه و ته عليم و ته زکيه ي نه فس له مزگهوت دا نينسان فيري ده بي!، مزگهوت شويني که نينسان ده ستپاکي و داوئپاکي و خو وره وشتي چاکي لي فيرده بي، و ته تييدا ريزو حورمه ت دانان بو دايک و باو کي و ده رود راوسي و مسولمانان فيرده بي، نه مانه ت و هاو کاري و براي ته تي و خوبه که مگري...، هه مو نه وانه نينسان له کانياوي ئيسلام و سه رچاودي مسولمانان که بريتيه له قورئاني پيروز و سوننه تي پيغه مېهر (عليه الصلاة والسلام) که نهو يش له مزگهوت و له بهر ده ستي ماموستا دايه وهرده گري.

سيه م: يه کي کي تر له گه وره ييه کاني مزگهوت نه ويه که يه کريزي مسولمانان ده پاريزي، مسولمانان ريز ده کات، ئولفه ت و هاو کاريان بو دروست ده کات، تو ده چيته مالي کي؟ ده چيته مالي خوا (جل جلاله)، کي خاونه يه تي؟ خدا (جل جلاله)، ناموزگاري کي وهرده گري؟ هي خدا (جل جلاله)، کړنوش و سه جده بو کي ده به ي؟ بو خدا (جل جلاله)، نه و براي ته تي و يه کريزيه ي نيوان مسولمانان چون و به چي دروست ده بي؟ به فهرمووده و ته و جيهاتي نه و که نه فهرموي: ﴿وَأَلْفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا أَلْفَتْ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلْفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ ۶۳ - الانفال، نه فهرموي: نه ي

موجه محمد (عليه الصلاة والسلام) ته گهر ههرچی له زهوییه سهرفی بکهی ناتوانی
برایه تی دروستبکهی و دلی ئیمانان بهیه کهوه جوش بدهی به لام خوا ته نلیفی
له نیوان دلی نهواندا کردوه، دلی بهیه کهوه بهستون و بهیه کهوهی جوشداون
بههوی ئیمان، ﴿فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا﴾ ۱۰۳ - آل عمران، واته: ئیوه
بههوی نیعمه تی خوا بوونه برای یهک، دهزانن نیعمه تی خوا چییه؟ نیعمه تی
خوا ئیمان، گه وره ترین نیعمه تی خوا ئیمان، ته گهر لیټان پیرسم ئیستا
ناماده بووانی مزگهوت ئیوه خه لکی کوټن؟ نه ری کاکه ئیوه خه لکی چ
عه شیرت و قهومیکن؟ خه لکی چ بنه مالیه کن؟ له چ دئییه کهوه هاتون بؤ
نم مزگهوت؟ ناتوانی نهوه حیساب بکهین سهرژمیژیکی قورسه چونکه نهوه
پالنه ری که خه لک دهیټن بؤ مزگهوت ته نها ئیمان، پالنه ری ده مارگیری
حیزبایه تی و قهومیایه تی و عه شیرتایه تی نییه، ده مارگیری بنه مالایه تی
دیهایه تی نییه، به لکو ته نها ئیمان پالمان پیوده دهی، بویه ته توانین بلیټن هه
مزگهوتی له دهیان عه شیرت و بنه مال و له دهیان خه لکی جؤراو جؤری تیدایه
به بی نهوهی پیرسی کییه له ته نیشتن راوه ستاوه نوټ ده کات و روهی له خوا
کردوه، مسولمانان ناوا مزگهوت یه کریزییان بؤ دروست ده کات، مزگهوت ناوا
خزمهت به ئینسانیهت ده کات و برایه تی بؤ ئینسانه کان دروست ده کات به بی
نهوهی له کؤمه لیک بهرژه وندهی دنیاییدا یه کتری بناسن، وه به بی نهوهی هه
شهریکی بازار و دوکان بن برایه تی ئیمانان له مزگهوت نهوه بؤ دروست ده کات
چونکه ته گهر ئینسان برایه تی له ئیمان نهوه نه بی برایه تی هه سهرزاره کی و
روکه شییه و هه رگیز سهرناگری، هه برایه تییه که له سهر نه ساسی ئیمان نه بی
ته نها زمانه و نایټه واقع، زؤر که سمان بیټی برایه تی دروست کرد به لام
له بهر نهوهی له سهر نه ساسی ئیمان نه بووه هه لده وه شیټه وه، بویه ده لیټن نهوه ئیمانیه
برایه تی راسته قینه دروست ده کات، نهوه ئیمانیه وام لیټه ده کات نه مانه تم هه بی له

بهرامبر برای مسولمان و خیانت و غهشی لی تهکم و به برای خومی بزنام، چاکه ی نهو به چاکه ی خوم و ناخوشی نهو به ناخوشی خوم بزنام.

چواره م: مایه ی نزیکبوونه وه مانه له خوا (جل جلاله) به هوی نویژی جه ماعت، به هوی به شداری کردن له وتاری ههینی، به هوی نویژد سوننه ته کان، به هوی نهو وه که نینسان نه توانی لهو شوینه پیروژدها گه وره ترین عیبادهت بکات، نینجا مایه ی سرپینه وه ی گونا هه کانه، گو یبگرن له فهرموده ی صه حیچی پیغه مبر (علیه الصلاة والسلام) که نیمامی بوخاری ربوایه تی ده کات ده فهرموی: (أَعْظَمُ النَّاسُ أَجْرًا فِي الصَّلَاةِ أَبْعَدُهُمْ فَأَبْعَدُهُمْ مِمَّ شَأْنًا) ^۸ واته: گه وره ترین پاداشت بو نویژکاران که دین بو مزگهوت بو نهو که سانه یه که ریگایان له مزگهوت دوور بیت، نه فهرموی ﷺ: که دین بو مزگهوت به ههر ههنگاو یك که هه لیده نی پله یه کی پی به رزده بیت هوه و گونا هیکی لی رهش ده بیت هوه!، مزگهوت و نویژی ناوا گونا هان له نینسانی داده مالی: گه وره ترین پاداشت بو نینسانه نویژکاره کان به جه ماعت نهو یه که دوور بی له مزگهوت به لام به داخوه نه مریو مزگهوت هه کاتمان زیاتر بو موناسه به تی ته عزیه و هه ندی موناسه به تی گشتی دونیایی و نهو جوړه باب تهانی ژن گواسته نه وه و نا نهوانه دهوی!، مزگهوت یك که خوی پهروه ردگار ده فهرموی: ﴿وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾ ۱۸ - الجن، واته: مزگهوت هه کان مالی خوان، که واته له گه ل خوادا هاواری که سی تر مه کهن، باسی دنیا مه کهن، عومهری کوری

^۸ ((حدثنا محمد بن العلاء قال حدثنا أبو أسامة عن بريد بن عبد الله عن أبي بردة عن أبي موسى قال قال النبي صلى الله عليه وسلم أعظم الناس أجرا في الصلاة أبعدهم فأبعدهم ممشى والذي ينتظر الصلاة حتى يصليها مع الإمام أعظم أجرا من الذي يصلي ثم ينام))، صحيح البخاري، جزء ۱، كتاب الجماعة والامامة، باب: فضل صلاة الفجر في جماعة، رقم الحديث ۶۲۳

خه کتاب (خو لیتی رازی بئ) روژیک هاته مزگهوتی پیغمبر (علیه الصلاة والسلام) بیینی دوو کهس قسه ده کهن واته نوږه کهیان ته واکړدبوو وه قسه کانیشیان قسه ی حرام نه بوو به لام باسی وه زع و مدعیشته و گوزهرانی دنیا بوو، زوری پینا خوشبوو چویه پیش لیان فهرمووی: ئیوه کین له مزگهوتی پیغمبر قسه ده کهن؟، گوتیان ئیمه میوانین و له دهرهوی شار هاتوینه ئیره، فهرمووی: وه لاهی نه گهر میوان نه بوونایه مو حاسه بهیه کی توندم ده کردن له بهر نه وهی له مزگهوتی پیغمبر (علیه الصلاة والسلام) قسه ی دنیایی ده کهن!، مزگهوت شوینی تا عت و عیباده ته، شوینی کړنوش و سه جده و ته وجیهات و درگرتنه، نه ک تنها شوینی نه وه به بؤ موناسه به تی ته عزیه بی جا نه گهر که سی دهری مسولمانه یان کافر، نیمانداره یا خود موجریم ده بی ته عزیه که شی بؤ له مزگهوت دابنن جا نه و جار کئ دیت ته عزیه موشکلیه نییه!، کابرا به له شی پیسه وه دیت مزگهوت، نوږنه که ره دیت مزگهوت، هاو به شدانه ره یا خود بته پرست و کافر دیت کهس به کهس نییه!!، به راستی نه وه بی پرتییه به رامبر مزگهوت، بی پرتیش به رامبر مزگهوت بریتییه له بی پرتیکردن به رامبر به خوا (جل جلاله) چونکه مزگهوت مالی خوایه، ده بی ئینسان به نه ده به وه بیت مزگهوت، که دئی له درگای مزگهوت دده ی پیغمبر (علیه الصلاة والسلام) نه فهرموئ: به پی راستت و ره ژووره وه چونکه نیشانه ی پاکیه تی مزگهوت که ده بی به پی راستت بییه ژووره وه، که ده پویه دهره وه به پی چپت و ره دهره وه، کاتیک دتیه ژووره بلئ: خوایه هاتمه مزگهوت داوای ره همتی ت دهره وه، که دتیه چویه دهره وه بلئ: خوایه داوای فزلتی ت دهره وه، مزگهوت شوینی کی پاکه به لام به داخه وه هره کو له نیشانه کانی هاتنی روژی قیامه ته مزگهوت کاغان زیاتر دپارتیننه وه و مزگهوت زور دهن به لام

عباده تیډاناکړی!، شه ها پیغه مېهر (عليه الصلاة والسلام) ده فرموی: (مِنْ أَشْرَاطِ السَّاعَةِ أَنْ يَتَبَاهَى النَّاسُ فِي الْمَسَاجِدِ)^۹ واته: له نیشانه کانی هاتنی روژی قیامه ته که خه لک خوئی به مزگه وتان هه لده کیښی!، مزگه وتی زور دروست ده کړی و مزگه وت زور ده پراژیندړیته وه ده لیتن: فلانه که سه نهو مزگه وتهی دروست کړووه!، یان که سی ده لی: نهو مزگه وته هه رده بی دروست بکه م و ناوی خویشی له سهر ده نوی!، به راستی مزگه وت شوینی عباده تکرردن و له خواترسان و له خوا پارانه وهیه نه ک شوینیکی وایی که پراژیندړیته وه و تنها بو مونسه باتیش به کاربی!، مزگه وتیکی قورینه (له قور دروست کرابی) به لام به عباده ت رازاندرایته وه تنانه ت عباده ته که شی زور به تام و له ززه ت تره له مزگه وتیکی تر که رازانراو ته وه در و دیواره کانیشی هه مووی به له وحه و رده م و نایه ت و هده یس زه خرده رازانراو ته وه که نهو نینسانه ی نویژ ده کات نازانی چون نویژ بکات بیی ده روات!، خو مه علومه که نابی تنانه ت نهو قوماش و فرشی که نویژی له سهر ده که ی نابی ئاوا نه قش و نیگار و ره سی تیډا بن بو نه وهی بیرت له سهر نویژه که نه روات!، بویه پیغه مېهر (عليه الصلاة والسلام) ده فرموی: کاتی نویژ ده که ی ته ماشای شوینی سه جده ت بکه!، به لام نیمه له بهر نه وهی ته قوامان که م بووه نه ک هه ر ته ماشای شوینی سه جده ناکه یین به لکو سه رمان ده سوړپنین و بهرز ده کهینه وه، بیرمان له لای مزگه وت نییه و خومان مه شغول ده که یین چونکه نیمانه که مان زور لاواز و زه عیف بووه، به لی پیغه مېهر (عليه الصلاة والسلام) ده فرموی: (مِنْ أَشْرَاطِ

^۹ «أخبرنا سويد بن نصر قال أنبأنا عبد الله بن المبارك عن حماد بن سلمة عن أيوب عن أبي قلابة عن أنس أن النبي صلى الله عليه وسلم قال من أشرط الساعة أن يتباهى الناس في المساجد»، سنن النسائي، كتاب المساجد، باب: المباهاة في المساجد، رقم الحديث ۶۸۹.

السَّاعَةِ أَنْ يَمُرَّ الرَّجُلُ فِي الْمَسْجِدِ لَا يَصْلِي فِيهِ رَكَعَتَيْنِ^٥ واته: له نيشانه کانی هاتنی رږڅی قيامته خه لك به ناو مزگوتی تېده پهری و نوږڅی تېدا ناکات! نه مړ وای لېهاتووه! مه گهر که سی له سه فهریدا به ته نشت مزگوتیدا بپرات بډ نه وهی بچی ده ست به ناو بگه یه نی له ناو دهسته کان یان بچی دهستی بشوات نه گهرنا بډ عیبادت روونا کاته مزگوت! له بهر شه وه به راستی نیمه شه ریزه مان وهک پیویست له مزگوت نه ناوه، له وه ختی کدا که خوشه ویستترین شویته مزگوت له لای خدا (جل جلاله)، له سهر رووی زه ویدا پیرو زترین شویته چونکه پیغه مبهر (علیه الصلاة والسلام) ته فهرموی: (أَحَبُّ الْبِلَادِ إِلَى اللَّهِ مَسَاجِدُهَا)^٥ واته: خوشه ویستترین جیگا له لای خوا له سهر رووی زه وی مزگوته کانن، (وَأَبْغَضُ الْبِلَادِ إِلَى اللَّهِ أَسْوَاقُهَا) واته: وه بوغزیتراوترین شوییش لای خوا بریتییه له بازاره کان، چونکه بازار شویتی سویند به درو خواردنه، شویتی درو کردن و ریا و تهرارزو بازییه بډ نه که سانهی که سیفاتی خه راپیان هیه، چونکه ناتوانین بلتین: له بازاردا کهس نییه درو بکات و ته نه

^٥ ((أَخْبَرَنَا أَبُو طَاهِرٍ نَا أَبُو بَكْرٍ نَا يَوْسُفُ بْنُ مُوسَى وَأَحْمَدُ بْنُ عُثْمَانَ بْنِ حَكِيمٍ الْأَوْدِيِّ قَالَ حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ بَشْرٍ قَالَ يَوْسُفُ بْنُ الْمُسَيْبِ قَالَ ثَنَا الْحَكَمُ بْنُ عَبْدِ الْمَلِكِ عَنْ قَتَادَةَ عَنْ سَالِمِ بْنِ أَبِي الْجَعْدِ عَنْ أَبِيهِ قَالَ ثَمَّ لَقِيَ عَبْدَ اللَّهِ رَجُلٌ فَقَالَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ مَسْعُودٍ فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ صَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَهُوَ يَقُولُ إِنْ مِنْ أَشْرَاطِ السَّاعَةِ أَنْ يَمُرَ الرَّجُلُ فِي الْمَسْجِدِ لَا يَصْلِي فِيهِ رَكَعَتَيْنِ وَأَنْ لَا يَسْلُمَ الرَّجُلُ إِلَّا عَلَى مَنْ يَعْرِفُ وَأَنْ يَرِدَ الصَّبِيُّ الشَّيْخَ))، صحيح ابن خزيمة، كتاب الصلاة، باب: كراهة المرور في المساجد من غير أن تصلي فيها والبيان أنه من أشراط، رقم الحديث ١٣٢٦

^٥ ((وَحَدَّثَنَا هَارُونُ بْنُ مَعْرُوفٍ وَإِسْحَاقُ بْنُ مُوسَى الْأَنْصَارِيُّ قَالَ حَدَّثَنَا أَنَسُ بْنُ عِيَاضٍ حَدَّثَنِي بَنُ أَبِي ذَبَابٍ فِي رِوَايَةِ هَارُونٍ وَفِي حَدِيثِ الْأَنْصَارِيِّ حَدَّثَنِي الْحَارِثُ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ مَهْرَانَ مَوْلَى أَبِي هُرَيْرَةَ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ أَحَبُّ الْبِلَادِ إِلَى اللَّهِ مَسَاجِدُهَا وَأَبْغَضُ الْبِلَادِ إِلَى اللَّهِ أَسْوَاقُهَا))، صحيح مسلم، كتاب المساجد و مواضع الصلاة، باب: فضل الجلوس في مصلاه بعد الصبح و فضل المساجد، رقم الحديث ٦٧١

راستگوييۀ كان ناماده دهن، تنهها نهوانه ي كه دادپهروهرن ناماده دهن، بهلكو هه موو كه سيكي تيدايه بازار بويي شهي تانيش شويي خوي دكاتهوه له بازار بهلام شهي تان نايي بو مزگهوت!، هه بويي پيغهمبهه (عليه الصلاة والسلام) ددهرموي: (اِذَا رَأَيْتُمُ الرَّجُلَ يَتَعَاهَدُ الْمَسْجِدَ فَاشْهَدُوا لَهُ بِالْإِيمَانِ) واته: نهگهه پياويكتان بيني بهردهوام هاتوچوي مزگهوتي دهكرد نهوه شاهيدي بو بدهن ئيماني ههيه، دياره له پيروزي نهو مزگهوتهيه!.

يه كيڪ لهوانه ي كه لهژير سيبهري خودا له روژي قيامهتدا رانهوستي كه (يَوْمَ لَا ظِلٌّ إِلَّا ظِلُّهُ)^{٥٢} نهويه (رَجُلٌ قَلْبُهُ مُتَعَلِّقٌ - أَوْ مُعَلَّقٌ - بِالْمَسَاجِدِ)^{٥٣} واته: پياويك كه دلهكه ي بهسترايستهوه و پهيوهستبي به مزگهوتهوه، نهو كهسه لهژير سيبهري خوا رادهوهستي روژي قيامهت كه تنهها سيبهري نهو ههيه لهو روژه.

بهلي خوشهويستهكانم: هه لهبهه پيروزي و گهوهه ي نهو مزگهوتهيه كه مالي خودايه خوي گهوهه ريگرتني مسولمانان له مزگهوت و مهنعكردي مسولمانان له عيبادهتي مزگهوت و رووخاندني مزگهوتهكان ي به گهوهه ترين زولم داناوه له قورثاني پيروزا! نهفهرموي: ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسَاجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا﴾ ١١٤ - البقرة، واته: كي لهو كهسه زالم تره كه ريدهگري لهوه ي مسولمانان له مزگهوتدا عيبادهت بكهن و ههول نهوات مزگهوتهكان بروخيئي و داينبخات؟!، كي لهو كهسه زالم تره؟! نهگهه خوا بفهرموي: ((كي لهو كهسه زالم تره)) ماناي وايه كهس لهو كهسه زالم تر نييه!!، مهگهه نهو كهسه ههه كافيي نهگههنا زولميكي گهوهه ي ئينسان له

^{٥٢} واته: هيچ سيبهريك لهو روژه نييه تنهها سيبهري نهو نهبي!.

^{٥٣} صحيح البخاري، كتاب الجماعة والامامة، باب: من جلس في المسجد ينتظر الصلاة وفضل المساجد، رقم الحديث ٦٢٩.

خوی بوه شینننه وه ریگا له مسولمانان بگری عیبادت له مزگه وتدا بکه ن یان کاتیان بؤ دابنې له ساعات نه ونه ونه وه بؤ ساعات نه ونه ونه د؛ مزگه وت مالنې خوايه بؤ هه موو مسولمانیک وه کو په که، شوینی عیبادت تیدا کړنه، جا بابتوانین لهو نیعمه ته گه وره یه که نیعمه تی مزگه وته سوود ودر بگرین، ریز لهو نیعمه ته بگرین که مزگه وته مالنې خوايه بؤ نه وهی خوای په ورو در دگار خوښی بوین چونکه نه گهر به وبقار و ریز و حورمه ته وه له مزگه وت که مالنې خوايه هه لسو که وتمان کرد خوداش خوښی دهوین.

خالی دوو هم به کورتی ((گه وره یی نویژی جه ماعه ت))؛ نه وهش به راستی په کیکه له وانه ی که مسولمانان نه مړو زور به ساده یی ته ماشای ده کن، خه لک پیوايه نویژی جه ماعه ت سوننه تیکی زور ناسایه و نه گهر روژیک له عومردا یان له مانگیکدا روژیک یان له روژیکدا فزیکدا به جه ماعه ت نویژه که ی بکات نیر نه وه سوننه ته و نه گهر بیکات خیریک زوری ده گاتی و نه گهر نه شیکات گوناھی ناگاتی؛ یان نه گهر بیکات و نه یکات هه ر په که خو نویژکردن واجب جه ماعه ت واجب نییه؛ خه لکیکی زور نه مړو وا ده لې و وا حالیی بووه به لام نه توانین بلین وانیه، نیسلامه تی نویژی جه ماعه تی هه روا به ساده یی دا نه ناوه بؤ مسولمانان، زور له زانایان ده فرمون: نویژی جه ماعه ت واجب؛ نینجا نویژی جه ماعه ت نه گهر سوننه تیش بی سوننه تیکی مو نه ککه ده یه، نینجا با بزاین قازانجه کانی نویژی جه ماعه ت له چی دایه؟ خو نینسان به دوای قازانجا ده گهری؛ نه گهر دوکانی هه یه، نه گهر تیجاره تی هه یه...، با بزاین قازانجی نویژی له چی دایه؟ هه ر به کورتی قازانجی قیامه تی ده لېن هی دنیایی زورن حیساب ناکرین؛ نه وهی که با سمر کرد له ((مزگه وت)) دا بابنه تی ثولفه ت و په کترناسین و هاوکاری و تعارف و بریاه تی و په کریزی و لیقانو نه وانه ی هه موو تیدانه مزگه وت، هه مووی له نویژی جه ماعه تیشدا ته حقیق ده بی به لام

وېږای نه وانه با بزاین له فەرموده ی پیغه مېهر (علیه الصلاة والسلام) که بوخاری ریوایه تی کردووه (خو لئی رازی بن) له گه وره یی نویږی جه ماعه ت د فەرموئ: (صَلَاةُ الْجَمَاعَةِ تَفْضَلُ صَلَاةَ الْفَذِّ بِسَبْعٍ وَعِشْرِينَ دَرَجَةً) ^{۵۰} یه کیك له قازانجه کانی نه ویه که یه ک نویږ به جه ماعه ت به رامېهر به بیست و هوت نویږ هیه که به تنها بکړئ!!، بویه ده لئین مزگهوت خه زینه یه که نینسان تییدا به هره مه ند دې، خه زینه یه که به پله ی سییه مین له خه زینه کانی سر رووی زه وی، له یه کیك له خوتبه کانی رابردوودا نه و فەرموده یه م خوتنده وه که پیغه مېهر (علیه الصلاة والسلام) فەرموویه تی ^{۵۱}: یه ک نویږ له مزگهوتی مه دینه دا به هه زار نویږ هیه له مزگهوته کانی تر دا بیجگه له مزگهوتی حرام و قودس!، یه ک رکات له مزگهوتی - مه دینه - پیغه مېهر (علیه الصلاة والسلام) به هه زار رکات هیه له مزگهوته کانی تری دنیا!، وه یه ک نویږ له مزگهوتی حرام به سه د نویږ هیه له مزگهوتی مه دینه، واته یه ک نویږ له مزگهوتی حرام به سه د هه زار نویږ هیه له مزگهوته کانی تری دنیا!، بویه ده لئین موږده تان لیبئ حایه به ږیزه کان نه وانه ی که مائی خواتان بینیه و هه جتان کردووه نه وانه ی که ده یانه وی بچن موږده تان لیبئ و خوا به قیسمه تان بکات و به قیسمه ت نه وانه ش بکات که نه یانینیوه و نه یانکردووه!، به راستی نیعمه تیکی گه وره یه

^{۵۰} «حدثنا عبد الله بن يوسف قال أخبرنا مالك عن نافع عن عبد الله بن عمر أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال صلاة الجماعة تفضل صلاة الفذ بسبع وعشرين درجة»، صحيح البخاري، كتاب الجماعة والامامة، باب: وجوب صلاة الجماعة، رقم الحديث ۶۱۹

^{۵۱} «حدثنا عبد الله بن يوسف قال أخبرنا مالك عن زيد بن رباح وعبيد الله بن أبي عبد الله الاغر عن أبي عبد الله الاغر عن أبي هريرة رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم قال صلاة في مسجد خير من ألف صلاة فيما سواه إلا المسجد الحرام»، صحيح البخاري، أبواب التطوع، باب: فضل الصلاة في مسجد مكة ومدينة، رقم الحديث ۱۱۳۳ و مسند أحمد بن حنبل، جزء ۱، صفحة ۱۸۴.

يك ركات نوښت به سهد هزار ركاتى مزگه وته كانى ترى دونيا چونكه بويه
خوای پوره دگار ناوای داناوه خوا حه كيمه و غه ييزانه ددزانی خه لك به
زه حمت ده گاته نهو شوينه بويه به هره مه نديان ده كات، بويان ته عويز ده كاته وه
هې هموو ساله كانى ترى عومريان، ددزانی وه زعيك دادى ناوا به زه حمت
خه لك حه جى بؤ ده كړئ، نه گهر له وئ به جه ماعه ت نوښت بكا زياتریش ده كا.

جا خه زينه سيبه مينيش مزگه وته كانن، هر نوښت كيش له مزگه وتدا به
بيست و حه وت نوښت تر هديه، سهد هزار ئينجا نه وېتر هزار و نه وېتر پيشيان
بيست و حه وت... سى خه زينه هديه!، جا نه گهر نه شگه ينه مزگه وتى حه رام و
مزگه وتى مه دينه، سهد هزاره كه شمان نه بئ، هزاره كه شمان نه بئ، با بيست و
حه وته كه مان هېئ!، نه گهر تۆ سندوقى ته ماتت هېئ لهو بازاره بيست و
پېنچ دينارت بؤ بكات به لام له بازارى نه وېتر سى دينارت بؤ بكات، وه نه گهر
بېبه يته شاريكى. تر په نجا دينارت بؤ بكات، ئايا نايكه و به دوايدا ناچى؟
بېگومان با، به لام نهو به بيست و حه وت نوښت بؤ ده نوسى له بهرامبهر يهك
نوښت!، به راستى نه زانين و نه فاميه كه ئينسان نهو تيجاره ته نه كات، نه زانى و
نه فاميه بؤ خوئ وه زهره ريكى گه ورهيه بؤ قيامه تى خوئ، نه گهر دهيه وئ خوا
لېى رازى بئ با هاموشوى مزگه وت بكات نهو نيعمه ته له ده ست خوى نه دات،
پېنچ فېرزه له ماله وه بكه ده كاته پېنچ نوښت له شهو و روژيك، به لام نه گهر
بېئ بؤ مزگه وت پېنچ بيست و حه وتى بزانه ده كاته چند؟ ۱۳۵ نوښت!، سهد و
سى و پېنچ نوښت له كوئ و پېنچ له كوئ!!، بويه خو شه ويسته كانم نه وه
يه كه مين فزل و چاكه و گه ورهيه نوښت جه ماعه ته له مزگه وتدا.

پيغمبر (عليه الصلاة والسلام) له گه ورهيه نوښت جه ماعه تدا به تايبه ت نه وانه و
كه ريزى يه كه مين ده گرن، يان نه وانه و زو دت نه مزگه وت، يان نه وانه و
ريگيان دووره دين، يان نه وانه و كه بؤ نوښت عيشا و به يانى دين نه فرموى:

(لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِي النَّدَاءِ وَالصَّفِّ الْأَوَّلِ ثُمَّ لَمْ يَجِدُوا إِلَّا أَنْ يَسْتَهْمُوا عَلَيْهِ لَأَسْتَهْمُوا)^{٥٦} واته: نه گهر خه لك بزانی خیر و پاداشتی بانگدان له چى دایه و چهنده زوره، وه نه گهر بزانی خیری نویژی جه ماعهت و ریزی به کهم چهنده زوره وه هیچ شتیك نه دوزنه وه تهنها پیشك هاویشتنه بئ له نیوان خویان (قورعه) نهوا قورعهی له نیوان خویان ده کهن بزانی بؤ کئ بئ نهو بانگدانه وه ریزی به کهم بؤ کئ بئ!!، به لام ئیمه نایزانی، بویه پیغه مبهر (عليه الصلاة والسلام) نه فهرموی: ((نه گهر بزانی)) به لام دیاره نایزانی بویه ناوا لئی بئ ناگاو غافلین، له فهرموده به کی تر که نهویشیان ئیمامی بوخاری ربوایه تی کردوه ده فهرموی: (إِنَّ أَثْقَلَ الصَّلَوَاتِ عَلَى الْمُنَافِقِينَ صَلَاةُ الْعِشَاءِ وَالْفَجْرِ وَلَوْ يَعْلَمُونَ مَا فِيهِمَا أَتَوْهُمَا وَلَوْ حَبَوًّا)^{٥٧} واته: قورسترین نویژ له سه ر مونا فیه کهان نویژی عیسا و به یانییه چونکه نهوان نویژیان بؤ خوا نییه بؤ ریا و بهرچاوی خه لكه، له بهر نه وه بؤ نویژی عیسا و به یانی نایتن، یان نه گهر بشهین به قورسی ده یکهن، جا به کیك له عهلاماتی نیفاقیش ته مبه لی کردنه له نویژ، تاخیر کردنی نویژ که به داخه وه تاخیر کردنی نویژیش بؤته شتیکی عاده تی، نویژی عه سر

^{٥٦} ((حدثنا عبد الله بن يوسف قال أخبرنا مالك عن سمي مولى أبي بكر عن أبي صالح عن أبي هريرة أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال لو يعلم الناس ما في النداء والصف الاول ثم لم يجدوا إلا أن يستهموا عليه لاستهموا ولو يعلمون ما في التهجير لاستبقوا إليه ولو يعلمون ما في العتمة والصبح لاتوهما. ولو حبوا))، صحيح البخاري، كتاب الاذان، باب: الاستهام في الاذان، رقم الحديث ٥٩٠.

^{٥٧} ((عبد الرزاق قال أخبرنا الثوري عن أبي إسحاق عن عبد الله بن أبي البصر عن أبي بن كعب قال صلى بنا رسول الله صلى الله عليه وسلم الفجر فلما سلم قال أشاهد فلان قالوا نعم ولم يحضر الها ثلاثا فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم إن أثقل الصلوات على المنافقين صلاة العشاء والفجر ولو يعلمون ما فيهما أتوهما ولو حبوا وإن الصف الاول على مثل صف الملائكة ولو علمتم ما فضيلته ابتدعوه وصلاتك مع الرجل أذكى من صلاتك وحدك وصلاتك مع الرجلين أذكى من صلاتك مع الرجل وما أكثر فهو أحب إلى الله))، مصند عبد الرزاق، كتاب الصلاة، باب: فضل الصلاة في جماعة، رقم الحديث ٢٠٠٤

ده کات بهره بهره ی مه غریبه!، نویژی مه غریب ده کات بهره بهره ی عیشایه!، نویژی نیوهره ده کات نریکی عه سر بۆته وه!، نویژی به یانی ده کات نریکی هه تاو هه لاته!، ته وانه ش خیره که زور که مده که نه وه! چۆن ده بی نویژ تاخیر بکری؟! پیغه مبهه (عليه الصلاة والسلام) فهرمووی: گه وره ترین عیبادت دوا ی ئیمانیه نمان وه کو عیبادته تێ تاک (فرد) نویژه له کاتی خۆیدا (الصلاةُ عَلَى وَقْتِهَا) وه کو عیبادته تێ کۆمه ل (جماعي) جههاد کردنه له پیناوی خوا (الجهادُ في سبيلِ الله)، جا له راستیدا نویژکردن وه کو عیبادته تێکی فهردی له وه ختی خۆیدا گه وره ترین عیبادته بۆیه ئینسانی مسولمان ده بی لێ به ناگا بیت وه لێ دوانه که وی، وه ده شفه رموی: نه گهر بزانه چ خیری که له دوو نویژه دا هه یه (نویژی به یانی و عیسا) له سه ر سک و ئانی شه که کان بۆ ده رۆیشتن بۆ ته وه ی بگه نه مزگه وت!!.

به لێ خو شه ویسته کام: به لām نه گهر ته ماشای زیان و زهره ره کانی ئاماده نه بوون له مزگه وت و نویژی جه ماعت بکه ین دیاره ته وانه ش زۆرن ته نها نیکی تیا ده که ین به فهرمووده یه کی پیغه مبهه (عليه الصلاة والسلام) که نه فهرمووی: (وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَمُرَ بِحَطْبٍ فَيَحْطَبَ ثُمَّ أَمُرَ بِالصَّلَاةِ فَيُلَوِّدَنَّ لَهَا ثُمَّ أَمُرَ رَجُلًا فَيُؤَمِّمَ النَّاسَ ثُمَّ أُخَالِفَ إِلَى رَجَالٍ فَأُحْرَقَ عَلَيْهِمْ بُيُوتُهُمْ)^{هه} واته: به راستی نریکبوو شتیکی وا بکه م بلیم داری سوتاندم زۆر بۆ کۆ بکه نه وه، دوا یی بلیم: با بانگده ر بانگبدات، دوا یی هه ندی خه لک ئاماده بکه م بلیم: وه رن با بچین ته و مالانه ی که پیاوه کانیان له ماله وه ن

^{هه} «حدثنا عبد الله بن يوسف قال أخبرنا مالك عن أبي الزناد عن الأعرج عن أبي هريرة أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال والذي نفسي بيده لقد هممت أن أمر بحطب فيحطب ثم أمر بالصلاة فيؤذن لها ثم أمر رجلا فيؤم الناس ثم أخالف إلى رجال فأحرق عليهم بيوتهم والذي نفسي بيده لو يعلم أحدهم أنه يمد عرقا سمينا أو مرماتين حسنتين لشهد العشاء»، صحيح البخاري، كتاب الجمعة والامامة، باب: وجوب صلاة الجمعة، رقم الحديث ٦١٨

نه هاتوون بۆ نوښی جه ماعت ماله که یان له سهر بسوتین!!، مال سوتاندن له سهر نهو که سانه ی نوښی جه ماعت ناکه!!، نهو به لگه یه له سهر نهو ی که نه هاتن بۆ نوښی جه ماعت گونا هه!!، وه هاتن بۆ نوښی جه ماعت فه زیله یه ک و گه وره یه کی زوره و گرنگی پیدراوه له ئیسلامی پرورداد، به داخه وه که ئیمه نه ک ههر نوښه جه ماعت که کافان فه وتاندوه به لکو نوښه تاکه کانیشمان وه نوښی مسولمانه پشینه کافان ناچن که صحابه به پرته کان و سه له فی صالحه، نهوانه له نوښیکدا له یه ک رکاتدا نیوسه عات قورئانیان ده خویند به لام ئیمه نه ک ههر نیوسه عات یان ده یان پینج ده قیقه قورئان ناخوینن، نه ک ههر سوږه تی (الإخلاص) له دوا ی فاتحه دا ناخوینن به لکو جاری وا هه یه سوږه تی فاتحه ش به په له ده خوینن نازانین چۆن نوښه که ته واو ده که یه!!، له بهر نهو ی بیرمان ههر له بارودوخی دنیا و که سابه ت و مه شغه له ته به مال و مندال و خوشگوزهرانی دنیا!!، یان به کیشه کانی دنیا، نازانین نهو ی به که لکماندی ههر نهو یه، یه که مین شت که روژی قیامت له نینسانی ده پرسریته وه نوښه!!، ناشلین با نوښ زور دروښی به لام با نوښه که گونجاوبی، چونکه ده فهرموی: روژیک له روژان مه عازی کوږی جه بهل (خوالی رازی بی) نوښی ده کرد سوږه تی (البقره) ی له نوښه که دا خویند، که لهوانه یه هه موولاتان بزائن که شه سوږه ته چهنده دروښه دروښترین سوږه ته له قورئاندا، له نوښیکدا سوږه تی (البقره) بخوینی زوره، سه عات و نیویک تا دووسه عاتی به لای که مه وه دهو، ده فهرموی: یه کیک هات ناوی حازمی کوږی ئوبه ی بوو نیشی به په له ی هه بوو کاروانچی بوو نوښه که ی دابه ست نهویش ته ماشای کرد مه عاز ههر نوښه که ی دروښ کرده وه و ویستی سوږه ته که ته واو بکات، سه لامی دابه وه و چو له ولاره نوښی کرد و به دوا ی نیشی خویدا روښت، پاشان چویه لای پیغه مبه ر (علیه الصلاة والسلام) شکایه تی له مه عاز کرد، پیغه مبه ر (علیه الصلاة والسلام) مه عازی

بانگکرد و پیتی فهرموو: (فَتَان.. فَتَان.. فَتَان) سئ جار فهرمووی: تو فیتنهت دهوی؟ چۆن دهبی نوێژ نهونده دريژ بکړيتهوه له کاتيکدا که خه لک ههيه نيشی ههيه؟!، نهوجار پیتی فهرموو: پرژ سورته کانی مام ناوهندی بخوینه که نهو سورته تانهن که له دواي سورتهی (الحجرات) دین، یانی سورته ههيه سئ لاپهړهيه و چوار لاپهړهيه و سورته ههيه دوو لاپهړهيه و بهلانی کهمهوه دوو لاپهړهيه، ههرچو نیک بئ نوێژ به چاره گیک ههتا نیوسهعات یان بیست دهقیقه تهواو دهبی، به لام نیمه به دوو دهقیقه نوێژه کامان تهواو دهکین! نازانین چۆن نوێژه کامان تهواو دهکین؟! بۆیه نوێژی جهماعهت بهره که ته که ی له وه دایه که نینسان له گهل نیمامدا نوێژ دهکات وه حهره کات و سه که ناتی تهواوه، گویده گری له ههر حهره قیکی قورئان خیریکی دهگاتی له نوێژه که دا وه غه له تیش ناکات!، نهو هه لسان و دانیشن و حهره کاته ی به خیرا له مال له وه زۆرتر فیری بووه، ته نانهت له نوێژی جهماعهتدا پیغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) ناموژگار ییه کمان دهکات ده فهرمووی: سهرتان پیش نیمام له سوژده و رکوعدا بهرز مه که نه وه، یان پیشتر مه رونه سوژده، وه پیشی نیمام مه که نه وه له حهره کاتدا، نه فهرمووی^{۹۰}: نایا ناترسن نیوه که سهرتان بهرز ده که نه وه پیش نیمام سهرتان بیته سهری گویدریژ؟!، دیاره نه وه خه ته ری که به راستی!، نینسان نابئ وه پیش نیمامی بکه و یته وه، نینسان له نوێژی جهماعهتدا فیری نیداره و نیازم دهبی، جا با نیمهش وریابین نهو عیبادته له دهست خو مان نه دهین فریای نوێژی جهماعهت بکهوین، ته ماشا بکهین یه کیکی وه کو عومهری کوری خه تتاب (خوالی رازی بئ) روژیکیان عه سر بوو گه رایه وه گوئی له بانگی عه سر نه بوو له ناو باخچه که ی خو ی بوو ههتا گه رایه وه نوێژی جهماعهتی عه سر کرابوو به نوێژی جهماعهت رانه گه یشت، فهرمووی:

^{۹۰} المنتقی لابن الجارود، کتاب الصلاة، باب: القراءة وراء الامام، رقم الحديث ۳۲۵.

له بهر نه و دی نهو باخچه یه نهو نویژه جه ماعه ته ی له ده ستدام ده بی نهو باخچه یه بکه مه خیر، یه ک نویژی جه ماعه ته ی له ده ستچووه یه ک باخچه ی کردو ته خیر!، وتوویه تی: نهو باخچه یه بوو بویه هو ی نه و دی که نهو نویژه جه ماعه ته ی له ده ستدام!، ئینجا گله یی له صه حابه کان ده کرد ده یوت: بو نایین ته عزیه م لی بکه ن بلین: (أَعْظَمَ اللَّهُ أَجْرَكَ) خوا پاداشت بداته وه و بو ت قهره بوو بکاته وه، خو نه گهر کورپیکم مردبایه هه موو خه لک ده هات و وای ده گووت، نه ی بوچی ئیستا نویژیکم به جه ماعه ت فه و تاره که س نالی خوا بو ت پر بکاته وه!، خو نه وه گه وره تره عیباده تی قیامه تی له ده ستداوم!، کور هه رده بی بری نه مړونا سبه ی، له راستیدا نه وانه بهر له وه ی پیاوی دنیا بن پیاوی قیامه ت بوون، مه ردی دنیا و قیامه ت بوون!، با ئیمه ش نه گهر نه شتوانین وه کو نه وان بین بابتوانین ورده ورده شوین پیان هه لگرین و هه ندی شتمان وه نه وان بجی، به لای که مه وه نه گهر نویژمان نیوسه عاتیش نه بی با بتوانین نویژه کاغان سی ده قیقه و چوار و پینج ده قیقه ی پیچی!، با بتوانین له نویژی جه ماعه تدا ناماده بین و نویژی جومعه نه فه وتینین که هه ر که سی سی نویژی جومعه (سی خوتبه) نه یه ته مزگه وت به یی فهرمووده ی پیغه مبه ر (علیه الصلاة والسلام) یه کیل له نیشانه کانی مونا فیه کانی تیدایه !!.

جا له خوی په روه ردگار داواکارین، ده پارینه وه و ده لئین: یاره بی خواجه بمانکه ی به نه هلی مزگه وت، یاره بی خواجه نویژی جه ماعه تمان له لا خو شه ویست بکه ی، خواجه مزگه وتمان له لا خو شه ویست بکه ی، خواجه مزگه وته کاغان بو عیززه تمه ند بکه ی، خواجه مزگه وته کاغان زیاتر ناوه دان بکه ی ته وه، یاره بی خواجه مزگه وته کاغان بو بکه ی به مایه ی سه رکه وتن و بلا بوونه وه ی ئیسلامه تی، خواجه له مزگه وت فیری دین و تاعه تمان بکه ی، له قورثان و سوننه ت شاره زاترمان بکه ی، یاره بی خواجه ته وفیقمان بده ی بو

نوهی بتوانین له مزگه و ته کائمان له ماله کانی تودا له مانگی ره مه زانی پیروز
عیباده تی تۆ بکهین یا رب العالمین، خواجه ته و فیکمان بدهی بۆ نه وهی به
مسولمانیتی بژین و به رسولمانیتی برین، یارهبی خواجه ته و فیکمان بدهی بۆ
نوهی بتوانین عیباده تی راسته قینهی تۆ نه انجام بدهین، یارهبی خواجه شیفای
نه خوشیه کائمان بهیینی، خواجه له مردووه کائمان خوشبی، خواجه رسولمانان
سه رنجهی له هه موو دونیا، خواجه ته و فیکمان بدهی به سهر دوژمنانیاندا، خواجه
دوژمنانیان سووک و ریسوا بکهی.

نامین

أَقُولُ قَوْلِي هَذَا وَاسْتَغْفِرُ اللَّهَ لِي وَلَكُمْ وَلِسَائِرِ الْمُسْلِمِينَ فَاسْتَغْفِرُوهُ إِنَّهُ كَانَ
غَفَّارًا، أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

(رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ)

آمین

مافه کانی منداڻ له سهر

باوک و دایکی (۱)

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ
وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ
مَا يُؤْمَرُونَ﴾ ۶- التحريم

بسم الله الرحمن الرحيم

إِن الْحَمْدُ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَشْكُرُهُ وَنَسْتَغِيثُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ... وَتَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَتَشْهَدُ أَنَّ سَيِّدَنَا وَنَبِيَّنَا مُحَمَّدًا عَبْدَهُ وَرَسُولَهُ... هَذَا الرَّسُولُ الَّذِي بَلَغَ الرِّسَالَةَ وَأَدَّى الْأَمَانَةَ وَنَصَحَ الْأُمَّةَ وَجَاهَدَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَتَرَكْنَا عَلَى الْحِجَةِ الْبَيْضَاءِ، لَيْلُهَا كَنْهَارُهَا، لَا يَزِيغُ عَنْهَا إِلَّا هَالِكٌ، صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَمَنْ دَعَى بِدَعْوَتِهِ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ... أَمَّا بَعْدُ عِبَادَ اللَّهِ أُوصِيكُمْ وَتَفْسِي أَوْلَا بِتَقْوَى اللَّهِ وَطَاعَتِهِ، فَإِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ، قَالَ اللَّهُ (سبحانه وتعالى) فِي كِتَابِهِ الْحَكِيمِ الْقُرْآنِ، بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ ١ - النساء.

سویاس و ستایش بو خوای گهوره، درود و سهلام بو سهر گیانی پیغمبرمان موحه محمد ﷺ، نیماندارانی بهر پریز: ره همه تی خوای پهروه ردگار له سهر نیوه و هموو مسولمانانی دنیا له وړوږه پیر وږه دا، له خوای پهروه ردگار ده پارینه وه که له دهر دو به لاو ناخوشی یه کانی زه مانه بمانپاریزی وه ناخیری عومرمان خیریکا، وه به مسولمانی بمانزیښتی و به مسولمانیش بمانفریښتی.

بهر پریزان: زورن نهو باوک و دایکانه ی که ته مړو له بهر دهستی کور په کانیان یان منداله کانیان ده نالین...!، زورن نهو باوک و دایکانه ی ته مړو له بهر نار په حه تیان

له بهر دهستی کور و کچه کانیان روژانه دهیان دوعا ده کهن بۆ شهوی له دهستیان بچن و بمرن!، له کولیان ببنه وه، زۆرن شه باوک و دایکانهی که شه مرۆ کورده کانیان روژشتوون بۆ هه نده ران (خاریج) پرسیشیان پینه کردوون و ئیستا به داخی شه مندالانه وه له ماله کانیان نار هه تن!، وه له ناو خه لکدا خویمان پی شه رمه زار و عه بیداره به هوی خه راهی منداله کانیانه وه، نه گهر به رسین بۆچی؟! بۆ ده بی وابی باو و خبی پی له به رامبه ر خه لکیدا شه رمه زاری؟! بۆ باوک و دایک دوعا له منداله کانیان بکه ن؟! بۆ باوک و دایک شه ونده نار هه تن و پر درده سه ری بن له به رامبه ر منداله کانیان؟! ... بیگومان ده لپین له به ر شه وهی شه مرۆ باوکان و دایکان گه وه ترین وه زیفه ی خویمان له به رامبه ر منداله کانیاندا پشتگوێ خستوه!، شه میش بریتیه له وه زیفه ی پهروه رده کردن و پتگه یانندن به پی شه ریه ته ئیسلام، دوینی باوکان و دایکان مافی منداله کانیان پیشیل کردوه شه مرۆش منداله کان مافی باوکان و دایکان پیشیل ده کهن!، زۆر که س واده زانی مافی مندال هه شه وهیه پاره ی بداتی و ناره زوه کانی تیر بکات و جلوه برکی بۆ بکری و هه رچی ویستی بۆ جیبه جی بکات!!، به لام نازانی که منداله کانی به هوی پشتی کردنی له پرووی پهروه رده وه دوایی لیی ده بنه درک و به لا و موصیبه ت، پاشان پیی چاره سه ر نا کرین!، خرای پهروه رده گار که شه فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ﴾ ٦ - التحريم، واته: شه ئیماندارینه خۆتان و مال و مندالتان له ناگری دۆزه خ بیاریزن، پاراستنی منداله کان له ناگری دۆزه خ مه سئولییه تیکه له سه ر شانی باوکان و دایکان، خرای پهروه رده گار روو له شه وان ده کات، ئینسان چه نده به غه می خۆیه وهیه خۆی له ناگری دۆزه خ بیاریزی و بجیت به هه شت ده بی به غه می منداله کانیشیه وه بی که شه وانیش بچه به هه شت و نه چنه دۆزه خ، به لام به هوی چی؟، نه که له به ر شه وهی که جلوه برگیان بۆ ناکات یان پاره یان پینادات یان ناره زوه کانیان تیر ناکات، به لکو له به ر شه وهی له قوئاعی

مندالیتیدا مافی مندالنه کانیان نه داوه؛ جا بیتگومان باوکان و دایکان مافیان ههیه له سهر مندالنه کان و مندالنه کانیس مافیان ههیه له سهر باوکان و دایکان، ههریویه له وتاری نه مړودا به کورتی گرنه گرتین نهو مافانهی مندالنه کان باس ده کهین به سهر باوکه کان و دایکانیشهوه به لام زیاتر به سهر باوکهانهوه.

پیغه مبهه (عليه الصلاة والسلام) ده فرمووی: (مَامِنْ مَوْلُودٍ إِلَّا يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ) ^{٦٠} واته: هه مندالیک له دایک ده بی به فیتیه تیکی خواپهرستی له دایک ده بی، له سهره تادا نهو مندالنه خواپهرسته، فیتیه ته کهی سه لیم و پاکه؛ (فَأَبَواهُ يَهُودَانِهِ أَوْ يُمَجَّسَانِهِ أَوْ يُنَصِّرَانِهِ) فرمووی: دواى نهو دی له دایک ده بی باوک و دایکن ده بنه هوکار جا یان ده یکن به جو له که یان ده یکن به مه جوسی (ناگر پهرست)، یان ده یکن به گا ور و نه صرائی، که و ابوو مه ستولییه تی باوک و دایک مه ستولییه تیکی گه ورهیه؛ باوک و دایک جاری وا ههیه ده بنه ریخوشکه ر و رتیشاندهر به رهو به ههشت، به رهو سه عاده تی دنیا و قیامه تی مندالنه کان، جاری واش ههیه به رهو دوزده و نه گبه تی و به لا و موصیه تی دنیا و قیامه تی مندالنه کهیه، جاری له مندالییدا ههستی پیناکات به لام که گه ورده بو له دهستی ده رچوو نهو جار ناخ و ئوف ده کیشی په شیمانیش داد نادات، مندال نیعمه تیکی گه ورهیه نه گهر صالح بیت چونکه به پیتی فرمووده ی پیغه مبهه ﷺ مندالی صالح نه گهر کورپی یان کچ په کیکه لهو سی شتانه ی که مردوو لی سوو دمه ند ده بی؛ و ده کو فرمووی: (وَوَلَدٌ صَالِحٌ يَدْعُو لَهُ) پاش سه ده قه ی جاریه، پاش عیلمیک که به جیتی هیشتوو و خیری بو ده چی، مندالیک صالح

«(حدثنا عبدان أخبرنا عبد الله أخبرنا يونس عن الزهري قال أخبرني أبو سلمة بن عبد الرحمن أن أبا هريرة رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم ما من مولود إلا يولد على الفطرة فأبواه يهودانه أو ينصرانه أو يمجسانه كما تنتج البهيمة بهيمة جمعاء هل تحسون فيها من جدعاء ثم يقول فطرة الله التي فطر الناس عليها لا تبديل لخلق الله ذلك الدين القيم سورة لقمان» صحیح البخاری، کتاب الجنائز، باب: إذا أسلم الصبي فمات، رقم الحديث ١٢٩٢

که دوعا بۆ دایک و باوکی دهکات له دواى مردنیان نهوا دایکان و باوکان لیتی بههره مەند دهبن، مندالی صالح نهك هەر نیعمه ته بۆ دنیا، باوکان و دایکان پیتی سهر بهرزن و فخر و شانازی پیوه دهکهن، وه پیتی سهر بلندن له ناو خه لکدا، به نه مانه تی و وه فاو راستگویی و دهستپاکی و خوهره و شتی چاک و به هه لسوکه وتی جوان له ناو خه لکدا، له ناو هاوړپیکانیدا، له گه ل ماموستا کانیدا، له گه ل دراوسی تکانی، له گه ل نه هلی گه ركه، به لکو له قیامه تیشدا پیتی سهر بهرزن و مایه ی بههره مەندبوون و پله بهرزیو نه وه ی باوکان و دایکان!!، بۆیه فهرموده ی صه حی پیغه مبه ره ﷺ فهرموی: (تُرْفُ لِلْمَيِّتِ بَعْدَ مَوْتِهِ دَرَجَتُهُ فَيَقُولُ يَا رَبِّي أَيُّ شَيْءٍ هَذَا؟، فَيَقُولُ وَلَدُكَ إِسْتَغْفَرَكَ) ١١ ده فهرموی: باوکان و دایکان دواى مردنیان پله یان بهرزه بیته وه ورده ورده، روژی قیامت پله یان وا بهرزه ده بیته وه باوک ده لی خوایه نه وه چیه، چی روویدا وه پله و دهره جاتی نیتم بهرزه ده بیته وه!!، فهرموی: نه وه منداله که ته له دواى مردنی تۆ دوعات بۆ دهکات بۆیه پله کانی تۆ بهرزه ده بنه وه، بۆیه مندالی چاک نیعمه تیکی گه ورده، کی نه و نیعمه ته که سب ده کا؟، به هۆی کیه خوی پهروه ردگار نه و نیعمه ته دینیه بهرهم؟، به هۆی باوکان و دایکانه وه!.

با بزانب گرن گترین نه و مافانه چین که منداله کان هدیانه به سه ر باوکان و دایکانه وه؟

یه که م: په یدا کردنی دایکی مسولمان، هه ر له کاتی داخوازی نافره تدا پیاوی مسولمان ده بی بیر له وه بکاته وه که نه و نافره ته ده بیته دایکی منداله کانی!، نه و دایکه نه گه ر چاک بی منداله کانی چاک دهره ده چن، وه نه گه ر خهراپ بی منداله کانیشی خهراپ دهره ده چن!، بۆیه ده بی نه و کاته ی که داخوازی نافره تیک ده کا ره چاوی نه وه بکات به یانی نه و نافره ته ده بیته بهر په رس و

١١ الادب المفرد لامام البخاري، صفحه ٢٨، رقم الحديث ٣٦.

سهرپه رشتیار و خاوهنی منداله کانی، ثافره قوتاځخانه و مه دره سهیه، ثافره ت ماموستایه له ماله وه، نه گهر ماموستا خه راپ بوو قوتایه کانیش خه راپ ده بن!، بویه پیغه مبر ﷺ ده فهرموئ: (تُنَكِّحُ الْمَرْأَةَ لَارْبَعٍ: لِمَالِهَا وَلِحَسْبِهَا وَجَمَالِهَا وَلِدِينِهَا) واته: ثافره له بهر چوار شتان داخوازی ده کری: یان له بهر نه وهی جوانه، یان له بهر نه وهی ده وله مهنده، یان له بهر نه وهی خاوهنی شوړه ته و کچی: ټینسانیکي خانه دان و به ناویانگه، یانیش خاوهنی دین و نه خلاقه، بویه فهرموئ: (فَاطْفَرُ بِذَاتِ الدِّينِ تَرَبَّتْ يَدَاكَ) واته: نهو ثافره تهی دینی هیه داخوازی بکوه مه به ست بئ، نهوه خوړه وشتی نیسلامه تی هیه چونکه تو ده که وسته ناو نیسپراحت!، زورن نه وانیه که نه مړه به دهستی خیزانه کانیشیانه وه ده نالینن که نازانن منداله کانیان په روږده بکه ن له بهر نه وهی کاتی خوی که داخوازیانکرووه بیریان له خوړه وشت و دینی خیزانه کانیان نه کردو ته وه به لکو زیاتر فکریان له جوانی و ده وله مهندهی ثافره ته که کردو ته وه، فکریان له سومعه و پله و پایه ته هل و بهیتی ثافره ته که کردو ته وه!، گه وړه ترینی خوښیه کانی دنیا بریتییه له ثافره تی چاک!، پیغه مبر ﷺ فهرموئ: (الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَخَيْرُ مَتَاعِ الدُّنْيَا الْمَرْأَةُ الصَّالِحَةُ) ٦٢ واته: دنیا خوښیه کی کاتییه، چاکترین نیعمه ت و خوښی دنیا بریتییه له ثافره تی چاک، ټینسانی مسولمان ثافره تیکی باشی هه بی، خیزانیکي چاکی هه بی له گه وړه ترین نیعمه تدا ده ژی!، چهند خوښه ټینسان له ماله وه کیښه و موشکیلهی نه بی، سهر بلند بی به خیزانه کهی، په روږدهی منداله کانی به شیویه کی نیسلامه تی پیاده بکات، وه له هه موو رووه کانه وه پیی سهر بلند بی چهند

٦٢ «حدثني محمد بن عبد الله بن غير الهمداني حدثنا عبد الله بن يزيد حدثنا حيوة أخبرني شرحبيل بن شريك أنه سمع أبا عبد الرحمن الحبلي يحدث عن عبد الله بن عمرو أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال الدنيا متاع وخير متاع الدنيا المرأة الصالحة»، صحيح مسلم، كتاب الرضاع، خير متاع الدنيا المرأة الصالحة، رقم الحديث ١٤٦٧

خوښه!!، بږیه خوښه ویسته کاتم ته گهر ده مانه وئ منداله کاتمان صالح بن، کچه کاتمان صالحه بن، ده بئ خومان و کور کاتمان له سهره تاي داخوازیکردنی نافره ته وه حساب بؤ نه وه بکهن نه و نافره تانه ده بن به دایکی منداله کانیان و ده بئ حساب بؤ نه و روژه بکهن که چوڼ پوره ردیان بکهن؟.

دووم: هه لېږاردنی ناویکی شهرعیی خوش بؤ منداله کان، ناو
ههیه حه لاله و ناویش ههیه حه رامة!، پیغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) فهرمووی:
(إِنَّكُمْ تُدْعَوْنَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِأَسْمَاءِكُمْ وَأَسْمَاءِ آبَائِكُمْ فَأَحْسِنُوا أَسْمَاءَكُمْ) ^{۶۳} واته:
ئیوه به ناوی خوتان و باوکتانه وه له قیامه تی بانگ ده کریڼ جا ناوی چاک له خوتان بنین!، وه فهرمووشی: (أَحَبُّ الْأَسْمَاءِ إِلَى اللَّهِ عَبْدُ اللَّهِ وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ) ^{۶۴}
واته: خوښترین ناو له لای خوا (جل جلاله) ناوی (عبدالله) و (عبد الرحمن)، که نه فهرموئ: نه و دوو ناوه خوښترینان، وه ناوه کانی پیغه مبه ر ﷺ و ده کو:
موحه ممد و نه محمد و مهمود.... هتد، به لام به داخه وه نه مپړو که سی و اهیه پی عهیه ناوی له کوره که ی بنی (عبدالله)؛ که سی و اهیه پی عهیه ناوی له کوره که ی بنی (موحه ممد) ﷺ؛ لیرو له ویش جار جار ده بیستینه وه که تنانته له دائره کاند (کاتب نفوس)ی و اهیه مونا قه شه له گهل باوکان و دایکان ده کات له وه ختی قهیدکردنی منداله کانی و پیان ده لئ: بؤ ناوتان ناوه موحه ممد؟!، یان ده لئ بؤ ناوتان ناوه (عبدالله)؟!، له بهر نه وه ی عه بدی خوایه!، پیی ده لئ بؤ ناوت ناوه موحه ممد؟، ده لئ: له بهر نه وه ی موحه ممد ﷺ

^{۶۳} ((حدثنا عمرو بن عون قال أخبرنا ح حدثنا مسدد قال ثنا هشيم عن داود بن عمرو عن عبد الله بن أبي زكريا عن أبي الدرداء قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم إِنَّكُمْ تُدْعَوْنَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِأَسْمَائِكُمْ وَأَسْمَاءِ آبَائِكُمْ فَأَحْسِنُوا أَسْمَاءَكُمْ قال أبو داود بن أبي زكريا لم يدرك أبا الدرداء)) سنن أبي داود، كتاب الادب، باب: في تغير الاسماء، رقم الحديث ۴۹۴۸.

^{۶۴} صحيح مسلم، كتاب الادب، باب: النهي عن التكني بأبي القاسم وبيان ما يستحب من الاسماء.

پيغه مېرمه، بۆ ناوت ناوه (ألياس)؟، له بهرته ودي يه كيټكه له پيغه مېرمه كان،
 بۆ ناوت ناوه (موصعب) يان (نه نه س)؟، له بهرته ودي يه كيټكه له
 نه صحابه كاني پيغه مېرمه (عليه الصلاة والسلام)، مونا قه شهيه كي دوو روډريزي له گهل
 ده كات له بهرته ودي ناويكي بيگانه ي له نه وروپاوه نه هيتاوه له كور و كچه كه ي
 بنې!، له كاتي كدا نه گهر لتي بپيچيه وه له وانه يه بؤخوي ناوي نه حمده يان
 موحه ممد يان مه جمود بي، نه ي نه گهر لتي پيرسي بؤجي ناوت نه حمده؟،
 ده لي: باوك و دايكم نه يان زانيوه ناوم ليتين!!، نه و كه سه ي مونا قه شه له گهل
 باوكان و دايكان ده كا له سهر نه و ناوانه كه ناوي پروژن نه وه له چند حاله تيټك
 به ده ر نيه: يان رقي له ئيسلامه!، له بهرته ودي ههر ناويك بؤني ياد كړدني
 خوداي ليتي (جل جلاله) وشه ي عه بد ي به سهر وه بي پتي ناخوشه، دلي پي
 تي كده چي، وه ههر ناويك بؤني پيغه مېرمه ي ليتي ﷺ پتي نار ه حه ت ده بي!، وه
 ههر ناويك بچيته وه سهر صحابه كان پتي نار ه حه ت ده بي، يان يش باوكان و
 باپيراني خوي پي نه فام و بي عه قل بووه كه ناويان له و ناوه نه حمده!!، نه گهر
 خويشي ناوي نه حمده و موحه ممد و طه و ياسين نه بي باوكي يه كيټكه له و
 ناوانه!، ده بي باوكان و باپيراني نه فام و بي عه قل بووين كه ناويان له ئيمه ناوه
 نه حمده و موحه ممد و عَبْد الرَّحْمَن و عَبْدُ اللَّهِ و... هتد، وهك بلي شهرمان به و
 ناوانه بي!!!، يان ئيحتيمالي هيه پتي وا بي كه ده بي ناوي منډاله كان يش له
 نه وروپا بيتين له بهرته ودي نيشانه ي پيشكه و تنه!!، پتيوايه نه گهر ناوي
 منډاله كاني هه روا ته قلدي نه وروپا بي نه و ميلله ته كه مان پيشده كه وي!، هيچ
 نه ماوه خو مان ته قلدي نه وروپا نه كه ين ته نها ناوه كاغان ماوه!، (كاسترو) و
 (گيڤارا) و (سليڤانا) هه موو نه و ناوانه ي كه نه مړ له نه وروپاوه دپنه
 كوردستاني ئيمه!، ده بي ئيمه ناوه كاغان نه ماين؟!، ناوي چاكان نه ماوه!!!،
 چ بهر د و شاخي كوردستان نيه ناوماني له كور و كچه كاغاني بيتين ته نها

دهبى كه سيك كه نازانين چؤن مردووه؟ چ كافرېكه و له كوي مردووه؟ نه مړ
 بينين ناوى له كور و كچه كه مانى بنين!!، نه وه چهندي به چهندي و نه وه چ
 هلته گري؟، بويه دهلئين باوكان و دايكان خويان سهرېشكن ناوى چاك بو
 منداله كانيان هلېږن، وه نه گهر ناوه كان خوش نه بن و شهرعبي نه بن له
 روژى قيامه تدا شو كور و كچانه شكايه له باوكان و دايكاني خويان
 دهكهن!، وه كاتيک كه گه ورهش ده بن پييان شهرمه له ناو خلكدا بهو ناو ناو
 بهينرين!، هي وا هه يه ناوى كافرېكى لينراوه كه گه وره ده بى مسولمانېكى
 مولته زيمه!، چى بكا شو كه سه؟ ده بى ناوى خوى بگورې!، له بهرته وه مافېكه
 له مافه كاني مندا له كاهى شيرعبي جوان و خوشى لينري.

سپيه م: سوننه ته كاني دواى له دايكبوون بو مندا له پياده بكرى،
 به كورتي دهلئين: شيرينكردنى ده مى مندا له به خورما يان به شتيكى تر كه
 (تحليلك) پي دهلئين، وه بانگ له گوڼى راسته دانى و قامه له گوڼى چه په دا
 كردنى، وه سوننه تكرردنى و له هه مانكا تيشدا سهرتاشيني (حلق) كه به گرانايى
 شو مووانه زيو بكاته خير، وه (هوژه بانه) كه بو كوران دوو مهره (له
 فهرموده يه كدا هاتووه يه كيكيشيان ههر ده بى)، وه بو كچانيش يه كيكه، وه
 پاشان دايك بوى هه يه دوو سالى ته واو شير بداته منداله كه ي: ﴿وَالْوَالِدَاتُ
 يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ﴾ ۲۳۳ - البقرة، كه زورجار دايك زولم له
 كوره كه يان كچه كه ي ده كات به وه ي پيش نه وه ي بگاته دوو سالى شيرى لى
 ده پريته وه نه وه ش له كاتيكا كه منداله كه پيوستى پييه تى گونا هيكه.

چوارهم: مافى هره گرنگ به سهر دايكان و باوكان
 په روه رده كردنى منداله كه يه!، له سهره تادا ده بى نيمان و عقيده له دل و
 دهر وونى شو منداله دا جيتگر بكرى!، ههر له ته مهنى چوار سالي دا وشه (لاله
 الا الله) له ميشك و دل و دهر وونى شو منداله دا ده بى بچه سپينريت!، مافى شو

مندالیه به سهر دایک و باوکیه وه، خو شه ویستی خودای له دلدا پروینری،
 ئینجا ورده ورده خو شه ویستی پیغه مبهري ﷺ له دلدا پروینری و بوی
 باسبرکری، چونکه وه ختیك كه گه وره بوو له قسه ی پیغه مبهري ﷺ دهرناچی
 له بهرنه وهی به مندالی نهو خو شه ویستی بهی وه رگرتوه، پیاویك دیته خزمهت
 پیغه مبهري ﷺ كهس ناماده نییه ژنی بداتی له بهرنه وهی ره شه سهره!، نهویش
 بوی داخوازی ده کات له پیاویك كه کچه که ی بداتی پیاوه کesh به پیغه مبهري
 ده فهرمووی: نهی پیغه مبهري خوا با بچمه وه ماله وه پرسیک به کچه که م و
 خیزانه که م بکه م، پیغه مبهريش ریگای پیته دات، (دیاره نهو فهرمووده یه
 به لگه یه له سهر نهو ی که کچان ده بی پرسیان پی بکری كه به شوو نه درین، که
 گه رایه وه بو ماله وه به خیزانه که ی گوت پیغه مبهري مان ﷺ داوای کچه که مانی
 کردوه بو فلانه که سه، دایکیشی سهرتا موافق بوو به لام که زانی بو فلانه
 که سه ی ره شه سهره و رهنک و روخساری ره شه گوتی: رازی نیم کچه که ی خوم
 بده مه نهو ئینسانه!، کاتی كه کچه که ی گویی لیبوو لهو قسانه و نهو
 گفتوگو یه باوک و دایکی زور توره بوو هاته بهرام بهریان و گوتی: ئیوه چون
 ناترسن له خوا كه قسه ی پیغه مبهري ﷺ ده شکین؟!، مادام پیغه مبهري
 فهرموویه تی بو نهو ئینسانه پیغه مبهري من به زایه نادات!، له بهر نهو من
 رازیم و قبولم نییه قسه ی پیغه مبهري (عليه الصلاة والسلام) بشکین!، مندان
 نه گهر به پهروه رده یه کی ئیسلامه تی پهروه رده بکری له داهاتو شدا كه گه وره
 بوو شاوا ده بی!، خو شه ویستی پیغه مبهري ﷺ وای لی کردوه كه قسه ی
 پیغه مبهري ناشکین!

یه کیکی دیکه له مافه کانی مندان به سهر باوک و دایکیه وه نهو یه: له
 ته مهنی ههوت سالیدا ده بی فهرمانیان پی بکری نوژ بکه ن کوران و کچان،
 پیغه مبهري (عليه الصلاة والسلام) فهرمووی: (مُرُوا أَوْلَادَكُمْ بِالصَّلَاةِ وَهُمْ أَبْنَاءُ سَبْعِ

سين^{٦٥} واته: نه مړ به منډاله کانتان بکهن له حوت سالیډا نوږ بکن، نوږيان فیر بکهن، (واضربوهن علیها وهم أبناء عشر) واته: له ده سالیډا نه گهر نوږيان نه کرد لیان بدن، (وفرّقوا بینهم في المضاجع) فهرمووی: له ده سالی جیگیان لیکنر جودا بکه نه وه، نابی کچ و کوږ پتکه وه بجهون له ماله وه!، وه باشتروایه له یهک ژورودا نه خهون، به لام نیمه به پتی شو فهرموودهی پیغه مبهه (عليه الصلاة والسلام) هه لسوکه وت ناکهین، که کردوویه تی به دوو قوناغ: قوناغیک هه تا ده سالی، قوناغیکیش له ده سالی به سه ره وه، نه وانهی که نه مړ له ده ست کوږ و که کانیان ده نالین و بیزارن نه نجامی نه وه یه له قوناغی یه که مدامنډاله کانی خوږیانان نیهمال کردووه!، هه تا ده سال ده چتی به کوږه کانیان نالین: چاکه بکهن و خهراپه مه کهن!، بایین په روه رده یه کی نیسلامه تیان فیر بکهن، نه وه یان نه کردووه!، خو شه ویستی خوا پاشان پیغه مبهه که ی، وه خو شه ویستی مزگه وت و مسولمانان له دلیاندا نه روږینراوه هه تا ده گاته ده سال، که ده سالیس به سه ره وه تیپه ری منډال زور شت ده بینی و براده ره کانی کاریگه ری (تأسیری) خهراپی له سه ردا ده نین نه وکاته له ده ست باوک وډایکی ده رده چتی!، بویه له قوناغی حوت سالی تا ده سالی ده بی نه و منډاله قورثانی فیر بکری به پتی توانا، وه فیری خوږنده واری بکری، نه و باوک و دایکانه ده بی ماموستا بونډاله که یان بگرن، بینیرن بونډاله مزگه وت، بیکه ن به قوتابی قورثان، چونکه پیغه مبهه (عليه الصلاة والسلام) فهرمووی: (مَنْ قَرَأَ الْقُرْآنَ وَعَمِلَ بِهِ اَلْبَسَ اللّٰهُ وَلَدِيْهِ تَاجًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ، ضَوْءٌ اَحْسَنُ مِنْ ضَوْءِ

^{٦٥} ((حدثنا مؤمل بن هشام يعني الشكري ثنا إسماعيل عن سوار أبي حمزة قال أبو داود وهو سوار بن داود أبو حمزة المزني الصوفي عن عمرو بن شعيب عن أبيه عن جده قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم مروا أولادكم بالصلاة وهم أبناء سبع سنين واضربوهم عليها وهم أبناء عشر وفرّقوا بينهم في المضاجع))، سنن أبي داود، كتاب الصلاة، باب: متى يؤمر الغلام بالصلاة، رقم الحديث ٤٩٥.

الشَّمْسِ) ټیمامی موسلیم ریوایه تی کردووه، ده فهرموی: همر که سې قورئان بخوینې و کاری پې بکا روژې قیامت خوای په روره دگار تاجیکی پر له گه وهر له سهر سهری باوک و دایکی نهو منداله (نهو که سه) داده نې که رووناکي نهو تاجه جوانتره له رووناکي خوړا، به هوې چی؟ به هوې نهو هی کوره که یان یا کچه که یان قورئانی خویندوه و یه کی که له هه لگرانی شیعار ی قورئان، کاری پنده کات و بله ته قوایه، باوک و دایکی فه قیرحالی ناحالیی واشمان هیه پېی ناخو شه کوره که ی بچیته مزگهوت و قورئان بخوینې، پېی ناخو شه کچه که ی بچیته لای فلانه نافره ته و قورئانی پېلی، و نه زانې نه گهر چویه مزگهوت له دهستی ده چی، نازانې نهو ده نیعمه تی که بو قیامت!!، نازانې نه گهر کوره که ی قورئاخوین بیت نهو قورئاخویندنه ی کوره که ی همر خیریکی پیبکات خیریک ده گاته وه باوکی و دایکی، له بهر نه وه نهوان هوکارن وه پالپشتی نهو کوره یاخود نهو کچه یان کردووه، چونکه: (مَنْ دَلَّ عَلَى خَيْرٍ فَلَهُ مِثْلُ أَجْرِ فَاعِلِهِ) ٦٦ نه گهر باوکان و دایکان ریگای چاک به کور و کچه کانیا نیشان بدن همر کاتیک که خیریک ده که ن بو دایک و باوکانیشیان ده گهر یته وه به لام به پیچه وانه شه وه نه گهر ریگایان بو خهرا په نیشان بدن همر گونا هیک ده یکه ن گونا هیکیش بو باوکان و دایکان ده گهر یته وه!.

بویه همر له قوناغی یه که مدا پتویسته باوک کوره که ی له گهل خوی بهینې بو مزگهوت و نوژی جه ماعت، له گهل خوی بیگیرې بو مه جلیسی پیاوان، له سه فهدا جار جار له گهل خوی بیگیرې، له گهل زانایانی ثایینی دایبیشینې، ماموستای چاکي بو بگری، دایک ده بی کچه که ی بنیریته لای نافره تی چاک، هاوړی چاک بو کچه که ی دیاری بکا و پېی بلې له گهل کي هاتوچو ده که یت؟

٦٦ صحیح مسلم، کتاب القسامه و الحاربین و القصاص و الدیات، باب: بیان إثم من سن القتل، رقم الحدیث ١٦٧٧

کئ سەلام و کەلامی له گەلت هەیه؟، ئینجا فیری راستگویی و دەستپاکی و تەنانەت فیری نادابی خواردنی بکات!...، وەکو پێغه مبهەر (علیه الصلاة والسلام) به مندالێکی فەرموو: (سَمُ اللّٰهُ وَکُلَّ یَمِیْنِکَ وَکُلَّ مِمَّا یَلِیکَ) ^{٦٧} واتە: ئەو غولام (ئەو مندالە) بسم الله بکه له کاتی خواردندا وە بە دەستی راستیشت بخۆ وە لەلای خۆشت را بخۆ!، بە دەستی راست نان بخۆ و ئاو بخۆرە وە چونکە شەیتان بە دەستی چەپ ئاو دەخواتە وە و خواردن دەخوات!، بۆیە ئینسانی موسولمان دەبێ دروشمە کانی ئیسلامەتی پتووە دیاربن و هەر لە مندالییە وە مندالە کە ی رابھێنێ، ئینجا له کاتێکدا که چاکە یەکی له دەستدێ بە خەشی بداتی و سوپاسی بکات بۆ ئەوێ ئەو مندالە هەست بکات باوکی یان دایکی سوپاسی دەکات لەو کاتە ی که چاکە یەکی ئە نجامدا وە، وە ئە گەر هە ئە یە کیشی له دەستەات موخاسە بە ی بکات، ئە ک هەر لێی ئە پێچیتە وە هەر غە لە تیک بکا و لە گەل کئ دە گەرئ شوو نیو هە و بیتە وە مالتی باوک ئە لئ: کورە کەم له کوئ بویت؟ دایک ئە لئ: کچە کەم له گەل کیدا بویت؟، بۆیە دەبێ بە راستی باوکان و دایکان (قُدوة حَسَنَة) بن، ماموستا بن، تەنانەت درۆی بە گالتەش لەلای مندالە کان ئە کرئ که بە داخە وە دایکان فیربوون رۆژی وا هە یە دە یان درۆ لە گەل کورە کان یان کچە کان یان دە کەن وا ئە زانن بە درۆ حیساب نییە!، ئە هە مانکاتدا پێغه مبهەر (علیه الصلاة والسلام) ئە فەرموئ: (مَنْ قَالَ لِصَبِيٍّ تَعَالَ هَاكَ

^{٦٧} «حدثنا علي بن عبد الله أخبرنا سفيان قال الوليد بن كثير أخبرني أنه سمع وهب بن كيسان أنه سمع عمر بن أبي سلمة يقول ثم كنت غلاما في حجر رسول الله صلى الله عليه وسلم وكانت يدي تطيش في الصحيفة فقال لي رسول الله صلى الله عليه وسلم يا غلام سم الله وكل بيمينك وكل مما يليك فما زالت تلك طبعتي بعد»، صحيح البخاري، كتاب الاطعمة، باب: التسمية على الطعام ولاكل باليمين، رقم الحديث ٥٠٦١.

ثُمَّ لَمْ يُعْطِيهِ فَهِيَ كَذِبَةٌ^{٦٨} واتہ: ہر کہسی بہ مندالیک بلی: ہا وەرہ
 نهوشتہ بدهمی، دوايي نہدایي نهوہ بہ درو له سہری حیسابہ!، یان دایک بہ
 کورہ کی دہلي: وەرہ مہگری دہتہ مہ مالی خالت، دوايش نایبات کہ نهوہ
 بہ درو له سہری حیسابہ!، نایا دایکان روژي چہند درو له گہل مندالہ کانیان
 دہکن بہو شیوہیہ دوايي مندالہ کانیش فیری درو دہبن!!، یاخود باوکان!، بویہ
 دہبی مندالہ کان رابیڼ له سہر خوړوہ وشتی چاک، مندال له مالہوہ تہ ماشای
 باوک و دایکی خوی دہکات نهوان چی بکن تہ ماشایان دہکری و تہ حہمولى
 مہسئولیہ تی دنیا و قیامہ تیش دہکن!.

بویہ خوښه ویستہ کانم، پتویستہ نهوہش بلیڼ کہ عیلم و نه دہب بہیہ کہوہن،
 کہسیک عیلمی ہہبی بہ لام نه دہبی نہ بیټ بہ کہلک نایي!، وہ کہسیکیش
 نه دہبی ہہبی بہ لام عیلمی نہبی نهویش وہ کو داریکی بیہر وایہ!، بویہ نهوہ
 زہ کہریای عہ نہری ددہ رموي: ((علم بلا أدب کُنا رِ بلا حَطَب)) واتہ:
 زانستیک نه گہر خوړوہ وشتی چاکي له گہلدا نہبی وہ کو ناگریک وایہ بہبی
 سووتہ مہنی!، ((وَأَدَبٌ بِلَا عِلْمٍ کَرُوحٌ بِلَا جِسْمٍ)) واتہ: وہ خوړوہ وشتیک زانستی
 له گہلدا نہبی وہ کو روحيکی بی لهش وایہ!، بہیہ کہوہ هاوتہ ریب بہ کہلک دین،
 زور کوری وا ہہیہ عیلمیشی پیہ بہ لام نه دہبی نیہ بہ لام نازانی هلسوکہوت
 له گہل خہلکی بکات و نه خلاقى باشی نیہ، وہ زور کہسی وا ہہیہ نه دہب و
 نه خلاقیشی ہہیہ بہ لام عیلمی نیہ، دہبی بہیہ کہوہ بروڼ بؤ نهوہی کہ بزانی
 چوڼ خواپہ رستی دہکات.

^{٦٨} ((حدثنا عبد الله حدثني أبي ثنا حجاج قال ثنا ليث قال حدثني عقيل عن بن شهاب عن
 أبي هريرة عن رسول الله صلى الله عليه وسلم انه قال من قال لصبي تعال هاك ثم لم يعطيه فهي
 كذبة))، مسند إمام أحمد، جزء ٢، صفحة ٤٥٢، رقم الحديث ٩٨٣٥.

جا خۆشه ویسته کاتم: نامانه وئ وتاره که زږ دريژ بکهینه وه به لام نه وونده ده لېن که به راستی نه گهر مندا له سهر په ورو ده ی ئیسلامه تی په ورو ده بکری و رابه یترئ باوک و دایکان له گه ورو پیدا تام و له زه ته که ی لیو ده ده گرن! پی پی سه ربلند دهن و شانازی پیوه ده که ن!، وه کو نه و مندا لانه ی که له پیش ئیمه دا ته نریخی ئیسلامه تی به نمونه ده یانه ی ئیتوه:

عبدالله ی کوری عومهر به لای شوانی کدا تیده په ری که مندا لیکه، سه لامی لیده کات و به مندا له که ده لئ: نه ی کاکی شوان مه ریکمان له و مه رانه پینا فروشی؟، نه ویش ده لئ: هی من نییه، ده لئ: قهیدی ناکا.. نه گهر خاوه نه که ی هاته وه بلئ گورگ خوار دوویه تی!، شوانه مندا له که ش ده لئ: فاین الله: نه دی خدا نایینئ، خدا له کو ئیه؟! خۆ خدا ده مانینئ! چۆن من نه و درو یه بکه م؟!، نه و مندا له نه و قسه مه نتیقی و به هیژدی له به رامهر عبد الله ی کوری ئیمامی عومهر فهرموو بویه عبدالله که گه رایه وه له ریگا هر نه و قسه یه ی دووباره ده کرده وه و ده یفه رموو: فاین الله؟..، قسه ی نه و کوره گه نجه ی دووباره ده کرده وه، مندا لیک که له سهر نه ساسی دین و عه قیده و ئیمان په ورو ده کرابئ ناوا ده بی!.

نه بو حه نیفه به لای مندا لیکدا تیده په ری گه مه ویاری به قوری ده کات، به مندا له که ی ده لئ: ناگات له خۆ بی له قوری نه چه قی!، مندا له که ش ده لئ: من ناگام له خۆ یه به لام تو ناگات له خۆت بی! من نه گهر له قورپشدا بچه قم هیچ زیانم بو خه لک نییه به لام نه گهر تو له قوری بچه قی عاله میک له قوری نه چه قیت!! تو ناگات له خۆ بی!، نه و مندا له ناوا عاقل و بیر تیژ تی گه یشتوه که نه گهر زانایه که هه له بکات میلله تیک هه له ده کات و سه ره نجامی خه راپ ده بی، بویه نه بو حه نیفه (خوالی رازین) نه فهرموی: دوا ی نه وه هه موو جار ی یه ک

مافه کانی منداڤ له سهر

باوک و دایکی (۲)

﴿وَإِذْ قَالَ لِقْمَانُ لابْنِهِ وَهُوَ يَعِظُهُ يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ
وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا عَلَى وَهْنٍ وَفَصَّالَهُ فِي عَامَيْنِ أَنْ اشْكُرْ
لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَيَّ الْمَصِيرُ وَإِنْ جَاهَدَاكَ عَلَى أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ
فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ثُمَّ إِلَيَّ
مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ * يَا بُنَيَّ إِنَّهَا إِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ
فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَاوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ
* يَا بُنَيَّ أَقِمِ الصَّلَاةَ وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَصْبِرْ عَلَى مَا أَصَابَكَ إِنَّ
ذَلِكَ مِنْ عَزَمِ الْأُمُورِ * وَلَا تَصْعَقْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ
لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ * وَأَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَاعْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ إِنْ أَنْكَرَ
الْأَصْوَاتُ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ﴾ ۱۳-۱۹ لقمان.

بسم الله الرحمن الرحيم

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَسْتَهْدِيهِ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ
 أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يُضِلِّ فَلَا هَادِيَ
 لَهُ...، وَنَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَنَشْهَدُ أَنَّ سَيِّدَنَا وَنَبِيَّنَا مُحَمَّدًا
 عَبْدَهُ وَرَسُولَهُ، هَذَا الرُّسُولُ الَّذِي بَلَغَ الرِّسَالَةَ وَأَدَّى الْأَمَانَةَ، وَنَصَحَ الْأُمَّةَ وَجَاهَدَ
 فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ حَتَّى أَتَاهُ الْيَقِينُ، صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ صَلَاةٌ
 وَسَلَامًا إِلَى يَوْمِ الدِّينِ... أَمَّا بَعْدُ يَا عِبَادَ اللَّهِ أَوْصِيكُمْ وَنَفْسِي أَوَّلًا بِتَقْوَى اللَّهِ
 وَطَاعَتِهِ، وَلُزِمَ أَوَامِرِهِ وَكَثَرَتْ مَخَافَتِهِ، فَإِنَّ التَّقْوَى شِعَارُ الْمُؤْمِنِينَ وَدِشَارُ الْمُتَّقِينَ
 وَوَصِيَّةُ اللَّهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى فِيَّ وَفِي النَّاسِ أَجْمَعِينَ، أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ
 الرَّجِيمِ ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا
 زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ
 اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ ١ - النساء، ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ
 مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ ١٨ - الحشر.

نيماندارانی بهر پریز، نهی خوښه ویستانی خودا و پیغه مبهری خودا ﷺ، سه لام
 و میهره بانی خوی پروهردگار پرژیتته سهر نیچه و هه موو مسولمانانی دونیا
 له لم روزه پیروزه دا، له خوی گه وره ده پاریینه وه و ده لیتین: یاره بی خوی به رووی
 ره همه تی خوتمان تی بکه ی، یاره بی خوی به گونا هی نیچه له گه لمان نه که ی،
 یاره بی خوی به ده رگای ره همه تی خوتمان له سهر دانه خه ی، خوی به خوتمان و مال
 و مندا ل و نه هلی ولات و نیشتیمانان له به لاو نافاتی زه مانه پیاریزی.

به پړېزان: نه گهر به وردی چاویک بگپړین به واقعی ته مړوی مسولمانان له دنیا، یان چاویک بگپړین به نومه تی نیسلامی به شیویه کی گشتی له کومه لگای مسولمانان، وه پاشانیش چاویک بگپړینه وه به رابردووی زیړینی خومان له سهرده می پیغه مېهر ﷺ و نه صاحب (رضي الله عنهم) دا، نه و سهرده مهی که خوی پوره دگار ده فهرموئ: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ﴾ ۱۱۰- آل عمران، واته: نیوه باشتین نومه تن نهی نومه تی موحه مه د ﷺ که بؤ سهر رووی زهوی هاتون چونکه ﴿تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ ۱۱۰- آل عمران، واته: فهران به چاکه نه کهن و ری له خهراپه ده گرن، وه باوه پتان به خوی پوره دگار هدی و به مسولمانی ده ژین، چ کاتیک نومته (خَيْرَ أُمَّةٍ)؟ چ کاتیک نیمه ی مسولمان باشتین که سین له سهر رووی زهوی؟، وه ختی که فهران به چاکه بکهین و ریگا له خراپه بگرین، وه ههروه ها به مسولمانی بژین...، ته ماشا ده کهین له نیوان نومه تی نیسلامی رابردو و نومه تی نیسلامی نه مړو جیاوازیه کی زور زور ده بینین!، جیاوازی له پرووی پوره ده، له پرووی بانگه واز، له پرووی به خووه خه ریکبون و به دنیاوه خه ریکبون!، جیاوازی له بابه ته شه خسی و نه فسییه کان و خو په رستی (أَنَانِيَّة) که هر که س بؤخوی مه شغولی دنیا بیت و ناگای له برای خوی نییه!!، بابه تی حوکم و یاسای نیسلامه تی که فهران موشکراوه!، بابه تی حوکم پانپی ده ولت و، پاراستنی کیانی مسولمانان و، موقه دده ساتی نیسلام و، به دهم کیشه یه کتیه وه هاتن زور جیاوازه!!، له کاتیکدا له سهرده می پیغه مېهر (عليه الصلاة والسلام) له سهر نیهانه کردن به نافرته تی که پیغه مېهر (عليه الصلاة والسلام) جهنگیک به ریا ده کات به لام نه مړو له ولاتان له ههر کوئ هنن مسولمانان نیهانه ده کرین و دهر به دهر ده کرین و لییان ددری و مه زلومن، هه موو هه واله کانیش خومان ده بیستین که چی دوعاشیان

بۇ ناكړئ، تەزوومان به له شدا نايي، به راستى نه وه نيشانه يه كه له بى هيزى باوهړ و ئيمانى خويمان!.

يه كيځ لهو بابە تانهى كه ئيمه مى مسولمان فه رامنځته كړدووه بابە تى (په روږده يه!)، په روږده نېسى خويمان پاشان په روږده نزيكترين كه سى خويمان كه مال و منډالمان، جاران كوښه لگا (مجمع) مى مسولمانان له سه روږده مى پيغه مېهر (عليه الصلاه والسلام) هم ئهركه جيبه جى كراوه پاشان خوله فاي راشيدى و دواى نه وانيس هتا گه شتووه به ئيمه ورده ورده كال بوته وه له سه روږده نېسى په روږده روژانه مى مسولمانان هاتووه، له سه روږده نېسى ئيسلام و ئيمان و ته قوا و مزگهوت..، به لام نه مړو له بهر نه وهى نه وه په روږده يه مان وازليهنه او نه ستا نه وه ده يي نېن كوښه لگاى مسولمانان چونه!!، دونيا چون پر له فساد و بهر نه لايى و بهر نه وشتي بووه!، نه وهى دده موي له وتارى نه مړوډا به تايبه تى ئاماره پي بكه م په روږده كړدى منډاله كانه، يان مافه كانى منډاله كان به سه روږده دايك و باوكه وه، له هندنك له وتاره كاندا به كورتى ئاماره مان به هندنك بابە ت كړدووه به لام نه مړو به تايبه تى قسه له سه روږده (مافه كانى منډال به سه روږده دايك و باوكه وه) ده كين، ئوميد هوارم كه هندنك رينومايى هيه باوكان و دايكان پياده ي بكه يان گه غه كانمان له كورپان و كچان تيبينى بكه بى نه وهى له پاشه روژدا كاتيك ماليك به يه كه وه دهنين و ژيان به سه روږده نه وه خالانه ره چاو بكه ن.

بهريزانم: مه ستولييه تى باوك و دايك له قيامه تدا زور قورسه!، نه گهر نه ركى خو يان جيبه جى نه كنه جگه له گونهبارى له دونيا شدا ده كه ويته بهر هره شه و گله يى و گازانده و سه روږده تهرىخ، نه گهر باوكيك دايكيك كوپه كه ي يان كچه كه ي چاك ده رچى هم له دونيادا پيى سه روږده، له ناو خه لك پيى

سهربرزه، له سه فهدا يان له گهل جيرانه کانی يان له گهل ميانه کانی يان له قوتاخانه يان له موعامله ي بازاردا پتي سهربرزه!!، به پيچه وانه شوه نه گهر منداله کي خهراپ دهرچي کچ بي يان کور پتي سهرشور خه جاله تمند و په شيمانه له ناو خه لک!، پتي شهرمه بلتي فلانه منداله يان فلانه کهسه کوري منه يا خود کچي منه!، يان هر خزمي منه!، حاشاي ليده کات له بهر نه وه ي خهراپ دهرچوه!، ته مه نه نجامي چيه؟، نه وه هه مووي نه نجامي بي غه مي باوکان و دايکانه که له منداليه وه گرنگيان به منداله که يان نه داوه!، جا له وانه يه جانيبيکي گرنگي پيدايي به لام جانيبه کانی تري واز ليهي ناوه، مندال هر له خو يه وه نايته که سيکي چاک نه گهر کوربي يان کچ!، مه سئولييه تي له سر شاني باوک و دايکه.

مندال نهک هر له دونيادا نه گهر چاک بي نيمه تيکي گوره يه به لکو له دواړو ژيشدا نيمه ته نه گهر نينسان به نيمانه وه بری و مندالي چاکي له دوا جيبميني چنده خوشه نينسان وه کو زه خيره يه ک ورده ورده له دونيادا چاکه ي بؤ دي بؤ نه وه ي له قيامه تدا ده وله مه ندبي!!، چاکه کانی بهر که تدار بن و پتي ده وله مه ند بي!!، فهرمووده ي صه حيحي پيغه مبه ره (عليه الصلاة والسلام) نه فهرموي: (إذا مات الانسان انقطع عمله إلا من ثلاثة، إلا من صدقة جارية، أو علم ينتفع به، أو ولد صالح يدعو له)^{١٩} واته: نه گهر به ني ناده م مرد هه موو کرده وه کانی لي دهرچرين ته نها سي شت نه بي: صه ده قه ي جاريه، خوتان زورجار بيستوتانه که خيرتيکي نه بر اوه به جي به يتي، شتيک به جي به يتي له ناو

^{١٩} ((حدثنا يحيى بن أيوب وقتيبة يعني بن سعيد وابن حجر قالوا حدثنا إسماعيل هو بن جعفر عن العلاء عن أبيه عن أبي هريرة أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال إذا مات الانسان انقطع عنه عمله إلا من ثلاثة إلا من صدقة جارية أو علم ينتفع به أو ولد صالح يدعو له))، مسند إمام أحمد، جزء ٢، صفحة ٣٧٢، رقم الحديث ٨٨٣١.

مسولمانان بهردهوام مسولمانان نيستيفادهي لي بکهن و سوودي لي بيین، پاشان زانست و زانياريهک ياخود ناموژگاري به نووسين به وتار به ههرشيويهک لهناو ميلله تهکوت و خه لکي دهووبه رتدا به جي بهيلي و نيستيفادهي لي بکري بؤ دواړوژي خوت بهردهوام شو خيرهت پيده گات، وه سيته مينيشيان مندالي چاک کچ بې يان کور دوعاي بؤ بکات، جا مندا لهک ههر کور و کچ به لکو نه وه و نه وه نه وهش ده گريته وه بهره و خوار، واته بايره گه ورهيهک چنده مندالي له دوا به جي مينن هه تا دنيا خه راپ ده بي شو چاگانه ي ورده وده بؤ ده چن چونکه گرنگي پيدا ون، زانايان ده فهرموون ته نانت پيغه مبر نوح (عليه الصلاه والسلام) که دواي نادم بايره گه وره ي نيمهيه چنده چاکه بکري له چاکه کاني نوموت چاکه يهک بؤ شو له بهر شو وي خوي هه ولي داوه شو نوموته بيته خوا به رست و نه ولاده کاني خوا به رست بن!!، جا نيمه ي مسولمانيش ده بي وا چاوه ري بکهن و وا ته ماشا بکهن که شو مه سئولييه ته به رستي مه سئولييه تيکي قورسه که يان ده بيته نيمه تيکي گه وره وه يان خوا نه خواسته ده بيته خه جالته ييهک هم له دنيا و هم له دواړوژيش، چنده ناخوشه بلين: شو فلانه کهس که کورپکي خه راپه کوري فلانه کهسه، يان فلانه کهچه فلانه ثافره ته کچي فلانه کهسه له فلانه گه رده کدا، نينسان شهرمي پتي هه بي، به رستي زور ناخوشه بويه بهر له وه شو مه سئله يه بيته پيش و شو پيناخوشه بونه ي بيته سهر له سهره تادا. گرنگي پيده!

مندالي چاک نيمه تيکي گه ورهيه له قيامت -وه کو باسکرد- بهردهوام شو خه يرا ته بؤ نينسان ديت ته نانت له روژي قيامتدا وه کو پيغه مبر (عليه الصلاه والسلام) فهرمووي: (رُفِعَ لِلْمَيِّتِ دَرَجَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَيَقُولُ يَا رَبِّي أَيُّ شَيْءٍ هَذَا؟، فَيَقُولُ وَلَئِكَ اِسْتَغْفَرْتُكَ) واته: بهردهوام پله و پايه ي مردو له روژي قيامتدا بهرز ده بيته وه، پرسيار ده کات نه ي خوي خوم شو چيه پله و پايه بهردهوام

بهرز ده پيټه وه؟، خوداش ده فمر موی: نه وه مندا له کي خوته له دونيا خير و چاکت بؤ ده نيړي داواي ليخوشبون و دوعات بؤ ده کات!، هدا مندا دوعا بؤ باوک و دايکي يان باپير و داپيرهی خوی بکات بهرده وام له روژی قيامه تدا سزای سوک ده بی و دهره جاتی بهرز ده بی!!، جا چه نده به خوته وه خهريکی نه وندهش به مندا له کانتوه خهريک به چونکه مندا له کانیشته نه گهر چاک بن ههر زه خيرهی تون، وه نه گهر خهراپيش بن ههر زه خيرهی تون! زورن نه وانه س نه مړو له بهرده ستي کوره کانيان دنالين!، زورن نه و باوکانهی نه مړو شهرميان به کوره کانی خويانيانه!، زورن نه و باوکانهی نه مړو له بهرده ستي کوره کانيان خو دشارنه وه نازان چي بکمن؟، کوره کانيان به قسه يان ناکمن!، له قسه يان دهره چن و ريژ و حورمه تيان ناگرن، نيهانه يان ده کمن، زورن نه و دايکانهی به ههمان شيوه له بهرده ستي کوره کان و کچه کانيان دنالين!، بی نه ده بيه بؤ کوران و کچان له بهرامبر باوک و دايکياندا دنگ بهرز بکمنه وه چ جای بی نه ده بی تر!!، تنها دنگ بهرز کردنه ويان له بهرامبر باوک و دايکياندا بی نه ده بيه!، به لام تو بلتي نه و نه غامه ی نيستا کوره کان و کچه کان و ده ده ستیان هيناوه بهرهمی باوکان و دايکان نيه؟!، نه توانين بلين زورتيک له و بهرهمه هؤکاره کي ده گه پيټه وه سر باوکان و دايکان!، چونکه پيغه مبر (عليه الصلاة والسلام) فمر موی: (مَامِنْ مَوْلُودٍ إِلَّا يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ)^{۷۰} واته: هه موو مندا ليک که له دايک ده بی به مسولمانی له دايک ده بی، (فَأَبَواهُ يَهُودَانِهِ أَوْ يَمَجْسَانِهِ أَوْ يَنْصَرَانِهِ) باوک و دايک دواي نه وه يان ده يکمن به مه سحي (گاور) يان ده يکمن به جوله که يان ده يکمن به ناگره رست (مجوسي)، نه و مندا له که له دايک ده بی بی گوناوه، مندا ليکی پاکه، به لام نه گهر باوک و دايک له ماتيکدا نه هلی دين و ته قوا بن مندا له کاش ته ماشايان ده کات، وه نه گهر يش له سياحه

^{۷۰} صحيح البخاري، كتاب الجنائز، باب: إذا أسلم الصبي فمات، رقم الحديث ۱۲۹۲

و سه فہری گوناھو نادى و مہلہا و گہشت و گوزارو بى دینى و خہراپہ و خہراپہ کاریدا ژيانيان به سہر بہرن خو ديارہ مندالہ کانیش تہ ماشای نہوان دہ کهن، زورچار ديقہ تمانداوہ کاتیک کہ سہردانى مالیکمان کردوہ وہ ختیک کہ گوتراوہ با نویژی جہماعہت بکہین لہ گہل چہند براہک یان خاوہن مالہ کہ کورہ کان زور بہ سہر سورمانہوہ تہ ماشای نویژی جہماعہت و چونیہ تی نہو نویژہ و ہرہ کات و سہ کہ ناتى نویژہ کہ یان کردوہ!، نہوہ ہویہ کہى دہ گہریتہوہ سہر نہوہ کہ نویژکردن و نویژی جہماعہت لہ لای نہو مندالانہ غہریہ!، روژیک لہ روژان باوکى دەستی مندالہ کہى نہ گرتوہ بو مزگہوت!، دەستی نہ گرتوہ بو لای کوڑى مسولمانان بو نہوہى گوپی لہ ناموزگارى ماموستایہک بگرئ، بو نہوہى بیتہ مزگہوت و لہ نویژی جہماعہتدا بہژدارى بکات، بو نہوہى کہ فیڑى بیتہ نہہلى مزگہوت و خوشہ ویستی مزگہوت لہ دل و دہروونیدا جیگیر بى، لہ بہرئہوہ وہ کو گوتراوہ: «چى بچینى نہوہ دہدووریہوہ!»، لہ مالیدا باوک و دایک چ ہرہ کاتیک بکہن مندالہ کانیش ناوا فیڑ دہبن!، بویہ مہسئولیہ تیکی قورسہ برا بہریتزہ کانم!!.

لہ مافہ کانی مندال بہ سہر باوک و دایکہوہ:

یہ کہم: کہ لہ گہل گہنجہ کانمہ پیویستہ بیر لہوہ بکہنہوہ نہ گہر دہیانہوئ مندالہ کانیان صالح بن، کورہ کانیان صالح دہرچن و کچہ کانیان صالحہ دہرچن با ہہولبدن دایکیکی مسولمانیان بو پیدایا بکہن!، وہ ختیک کہ بیر لہ ژنہینان و داخوازی ثافرہ تیك دہ کہیتہوہ تہنہا بیر لہ ثارہ زووی خوت مہ کہوہ، بیر لہ پاشہرؤژی مندالیکیش بکہوہ کہ دواپی خواى گہورہ دہتداتئ، نہ گہر دایکہ کہ مسولمان نہ بى، نہہلى دین و تہقوا نہ بى نہو کورہى کہ تہمہنات وایہ بیتہ پیایکی چاک وہ کو خوت یاخود لہ بہرہدہستی نیسپراحت

بکهي کاتيک که گه وره ده بې و له دواي مردنت دوعات بو بنيرئ نه وه ناييښي و به پيچه وانه وه ديتته بهر! بويه سهره تا به که م مافي منډال نه وه يه دايکيکي مسولمانی بو پهيدا بکهي، باوکانيش نه گهر ده يانه وي نه وه کانيان صالح و صالحه بن با کچي چاک و نافرته تي چاک بو کورپه کانيان بدوزنه وه! پيغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) فهرمووي: (تُنَكِّحُ الْمَرْأَةَ لَارْبَعٍ: لِمَالِهَا وَلِحَسْبِهَا وَجَمَالِهَا وَلَدِينِهَا)^{٧١}، واته: ٢١ نينسان له بهر چوار شتان نافرته تيک داخوازي ده کات: يان له بهرته وه ي نافرته تيکي ده ولته مهنده، يان له بهرته وه يه که نافرته تيکي جوانه، يان له بهرته وه يه که نافرته تيکي خانه دانه و نه سه بيکي بهرزي هيه، يان له بهرته وه ي که نافرته تيکي مسولمانه و به دين و نه خلاقه، (فَاطِفَرِ بِذَاتِ الدِّينِ تَرَبَّتْ يَدَاكَ) نه و نافرته بخوازه که دين و نه خلاقي هيه ته وکاته ده که وسته نيو خوځي راحت و گوزهراني چاک له دنيا و هم له قيامه تدا پي سهر بهرزي و سهر فرار ده بي! له بهرته وه ده بې نينساني مسولمان کاتيک که نيازي داخوازي کردني نافرته تيکي هيه بير له نه دهب و نه خلاقي ره سه نني نيسلامه تي بکاته وه، وه له هه مانکات ده بې خوشکي مسولمانيش نه گهر ده يه وي منډاله کاني صالح و صالحه بن، نه گهر ده يه وي ماتيکي به خته وهر له دنيا پيکه وه بنې با بير له وه بکاته وه شو به پياويکي مسولمان بکات، نه که ته نها به دواي پاره و سه ياره و خوځي دنيا دا بگهرئ که دواي نه وانه هه مووي ده بنه ناخوځي! جواني ته نها ماوه يه که دواي نه وه ي که نه گهر دين و نه خلاقي تيډا نه بو له بهر چاوي نينسان ده بيږي! ده ولته مهندي ته نها ماوه يه که نه گهر که سيک ده ولته مهند بو

^{٧١} «حدثنا مسدد حدثنا يحيى عن عبيد الله قال حدثني سعيد بن أبي سعيد عن أبيه عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال تنكح المرأة لأربع لمالها ولحسبها وجمالها ولدينها فاطفر بذات الدين تربت يداك»، صحيح البخاري، كتاب النكاح، باب: الإكفاء في الدين، رقم الحديث ٤٨٠٢.

ئەوكلاتە مەنتى بە دەولە مەندايەتى ئافرەتەكە نامىنى؛^{۷۱} وە بەھە مانىشېو
خانەدانى و پلە و پاىە و مەنصەبى خەزورانىش داد نادەن بە ئىنسان وەختىك
كە ئافرەتەكە لەگەل پىاوەكەيدا رىكوپىك نەبووا، بۆيە خۆشەويستەكانم: يەكەم
مافى مندال ئەوہىە دايكىكى مسولمانى بۆ پەيدابكرى، پاشان دوعا بكەى
لەكاتى داخوازىدا وە لەكاتى گواستەنەویدا وە لەكاتى سەرجىيىشدا؛
لەوكلاتەدا كە ئەو پىاوە لەگەل خىزانەكەيدا جوت دەبى پىويستە بلى: (اللَّهُمَّ
جَنِّبْنَا الشَّيَاطِينَ وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا)^{۷۲} خودايە شەيتان لە ئىمە دوور
بجەردە، وە شەيتان لەو مندالەشمان دوور بجەردە كە دەماندەيتى، ئەوكلاتە
شەيتان زەرەدرى لىنادات، بۆيە سوننەت وایە حەدىسى سەحیحى پىغەمبەرە
(عليه الصلاة والسلام) شەوى لەسەر جىدا ئەو دوعايە بكرى بۆ ئەوہى مندالەكەت
توشى زەرەر و زيان نەبى و دوايى شەيتان دەستى لىنەدات!

دووەم: بەجىھىنانى سوننەتەكانى پىغەمبەر (عليه الصلاة والسلام) لە
منداليتى ئەو مندالەدا، لەوانە: سوننەتەكانى رۆژى لە دايكبوون، شىرىنكرىنى
دەمى مندالەكە (تحليك) جا ئەگەر بە خورما بى يان بە شتىكى شىرىن بى
دەمى شىرىن بكرى، سوننەتى پىغەمبەرە (عليه الصلاة والسلام) كە ئەوہى كردووە
لەگەل حەسەن و حوسىنى نەوہەكانى (كوپانى عەلى كوپى ئەبى تالىب)، وە لە
ھەمانكاتدا بانگدان لەگوپى راستى وە قامەتكرىن لەگوپچكەى چەپى، ئەوانە
كە سوننەتى پىغەمبەرە (عليه الصلاة والسلام) وە پىادەى كردوون، سوننەتن بۆ

^{۷۱} «حدثنا علي بن عبد الله قال حدثنا جرير عن منصور عن سالم بن أبي الجعد عن كريب عن
بن عباس يبلغ به النبي صلى الله عليه وسلم قال لو أن أحدكم إذا أتى أهله قال بسم الله اللهم
جنبنا الشيطان وجنب الشيطان ما رزقنا»، صحيح البخاري، كتاب الوضوء، باب: التسمية
على كل حال وعند الوقاع، رقم الحديث ۱۴۱

نیمه ی مسولمانیش که له کاتی منداالبوندا له روژی یه که مدا نه وانه پیاده بکړی، ده کړی دوی روژی یه که میش به لام له روژی یه کهم باشته.

دو حقیقه تی تریش هیه ده بی نینسان بیزانی که له روژی له دایکبوندا نه و مندا له هم موو مافیکی دهسته بهر ده کړی بو غوونه: نه گهر له روژی جه ژنی ره مه زاندا له دایک بی ده بی سهر فتره ی بو بدری، نابی بلنی جا نه و تاز له دایک بووه، نه خیر سهر فتره ی نه و مندا له ش واجب ده بی، وه نه و روژه ی که له دایک ده بی میراتی ده که ویته سهر باوکی و برای و دایکی، به داخه وه که نیستاش -چند جاریک باسما نکر دووه- مه سته له ی میرات له ناو کورده واری خو ماندا زور به بی شهرعیانه ته وزیع ده کړی، وه زور به بی شهرعیانه ته ماشای ده کړی، ته نانه ت زور مال هه ن زور باوک و برا کهه کان و خوشکه کانیا ن له میرات درده کهن، چ جای نه وه ی که مندا له به لکو هر به گه وره یی له میراتی درده کهن، به راستی نه وه ی زولم و تاوانیکه خه جاله تیبه له بهرام بهر خوا روژی قیامت، به هیچ شیوه یه که شهرعی نیبه میراتیک بهش بکړی که خوی گه وره دایناوه تو هیندیکانی لی لا دده ی خو تو له خوی گه وره باشتر نازانی؟، خوی په ورو دگار شتیکی به فهرز دانابی بو نافر هتان و خوشکان چون نه توانی تو لی زهوت بکه ی؟، هر که سه چندی ده که وی ده بی حقی بدریتی جا نه گهر روژی له دایکبونیشی بی نه وه بوخوی نه و میراته ی بو واجب ده بی کور بی یان کچ.

سییه م: له روژی حه و ته مدا ناویکی خوشی لی بنی، مندا له حقیقه تی کاتیک که گه وره ده بی ره خه له باوکی بگری بلنی: باوکه گیان بوچی نه و ناوه ناخو شت لیناوم؟، به تایبه ت له ناوه کانی نه مړو که زوریان ناشه رعین، نه و ناوانه ی که بو کوره کان و کهه کانی مسولمانان نه مړو

بەكار دېن بەداخمۇ زۆرىيان ناشەئىن، لەبەرئەۋە دەبىي ناۋى خۇش لە كۆرپەكان
 ۋ كچەكان بىرئىن بۇ ئەۋەي كە گەۋرەبۇ پىتى شەرم نەبىي، ۋە پىغەمبەرىش
 (عليه الصلاة والسلام) فەرمۇي: ناۋى خۇش لە كۆرپەكان ۋ كچەكانتان بىنئىن چۈنكە
 لە رۇژى قىيامەتدا بە ناۋەكانى خۇيانەۋە بانگيان دەكرىت!

پاشان ھۆزەبانە (العقيقة) كە ئەۋەشيان ديارە بەپىتى تۈانا سۈننەتە بەلام
 بەگۈيرەي سۈننەتى پىغەمبەر (عليه الصلاة والسلام) ئاۋايە كە بۇ كۆرپان دوو مەر
 سەربېردى ۋ لە ھادىث دا ھاتۈۋە كە يەككىش دەبىي، بۇ كچانىش يەككى كە
 ديارە ئەۋە لە سۈننەتى پىغەمبەر (عليه الصلاة والسلام) دا ھاتۈۋە ۋە سەھابەكان
 پىادەيان كىرۈۋە ئەۋە بەپىتى بوۋى دەستەللاتى ئىنسان، پاشان سەرتاشىنى
 مىندالەكە ۋ خىر كىرەن بەپىتى گرانايى موۋى سەرى ئەۋ مىندالە لەگەل كىشانى
 بە زىو، كاتىك بە زىو كىشەت ۋ چەندە گران بوۋ بە ئەندازەي ئەۋە بە قىمەتى
 زىۋەكە خىرى پى بىكەي، ئىنجا سۈننەتكىرىنى ديارە ئەۋەش يەككىكە لە
 مافەكانى، پاشان شىر پىدانى دوو سالى تەۋاۋ كە خۋاي پەروەردگار
 دەفەرمۇي: ﴿وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُنْمِ
 الرِّضِيعَةَ﴾ ۲۳۳ - البقرة، زۆر دايك ھەيە ھەر زوۋ مىندالەكەي لە شىرى خۋى
 دەكاتەۋە بەبى ھۇ پىيوايە كە گوناھى ناگاتى، شىرى دايك لە بەرامبەر
 مىندالەكەيدا ۋاجبە بۇيە خۋاي پەروەردگار ۋاىكردۈۋە ئەۋ شىرە لە زىستاندا بۇ
 مىندال گەرمە ۋ لە ھاۋىنىشدا بۇ مىندال فىتكە، ئەۋ شىرە لە رۇژى لە
 دايك بۈۋىيەۋە ھەتا دەگاتە دوو سالۋە ۋەردە ۋەردە جۇرايەتتەيەكەي دەگۈرئ بەپىتى
 ھەجى مىندالەكە، لەبەرئەۋە زۆر گرنگە كە دايك ۋ باۋك ۋا بىكەن ئەۋ شىرەي
 دايك بىرئى بە مىندالەكان، دوو سالۋە بۇيە ھەيە شىرى بداتى لەسەرىيەك ئەۋ
 كەسەي كە دەيەۋى شىردانەكە تەۋاۋ بىكات ۋ سالىۋەختەكەي (حۈل) تەۋاۋ

بکات بهرامبر منداله که نه گهرنا نه توانی وه ختی که سالیك تیپه ری یان خواردنی دیکه به کارهینا لئی بکاته وه به لام به رازیوونی میړده کهی.

چواره م: به خټوکردنی منداله که له لایه ن باوک و دایکه وه، دیاره
 نه وه ش سوننه نیه و واجبه، به خټوکردنی به پټی عورف سونه ته کانی نیسلام
 ده بی همر له مندالییوه بتوانی گه شه یان پټیدا نه گهر کچ بی یان کور بی، هی
 وا هیه زور به کچان سه ربهرز نییه!، دیاره نه وه ی که وا ده کا و نه وه
 تیروانینه ی هیه نیمانی ناته واوه!، نه گهرنا مندا ل کچ بی یان کور به راستی
 نیعمه تی خوایه، بویه پیغه مبر (علیه الصلاة والسلام) هانی نه وه مسولمانانه
 نه دات که کچ په ورورده ده کهن به تاییه تی نه وه مالهی که کچان په ورورده ده کا
 خیری زیاتر ده گاتی تا نه وه مالهی که کورن په ورورده ده کات!، فهرموده ی
 پیغه مبره (علیه الصلاة والسلام) ده فهرموی: (من عالَ جَارِئَتَيْنِ حَتَّى تَبْلُغَا جَاءَ یَوْمَ
 الْقِیَامَةِ اَنَا وَهُوَ كَهَاتَيْنِ وَضُمَّ اَصَابِعُهُ) ^{۷۳} واته: همر که سیك دوو کچان له
 مالیکیدا به خټو بکات به په ورورده یه کی مسولمانه تی تا گه ورده بن له روژی
 قیامه تدای من و نه وه وکو نه وه دوو په نجه واین، په نجه کانی له گهل یه کتری
 جووتکرد!، یان فهرموی: (اَنَا وَكَافِلُ الْیَتِیْمِ فِی الْجَنَّةِ هَكَذَا) ^{۷۴} نه وه حه دیسی
 صه حیچی نیمامی بوخارییه فهرموی: من و به خټوکه ری مندالی یه تیم وه کو
 نه وه دوو په نجه واین به یه که وه له به هشتدا!، که واپوو به خټوکردنی منداله کان چ
 جای نه وه ی که واجبه به لام نیعمه تیکی گه ورده شه بو دواړوژ و ده بی نینسانی
 مسولمان نیستیغلالی بکات، زولم همر نه وه نییه که نینسان له که سیکی تری

^{۷۳} صحیح مسلم، کتاب البر والصلة والاداب، باب: فضل الاحسان الى البنات، رقم الحديث ۲۶۳۱.

^{۷۴} ((حدثنا عمرو بن بینها أخبرنا عبد العزيز بن أبي حازم عن أبيه عن سهل قال رسول الله صلى الله عليه وسلم اَنَا وَكَافِلُ الْيَتِيمِ فِي الْجَنَّةِ هَكَذَا وَأَشَارَ بِالسَّبَابَةِ وَالْوَسْطَى وَفَرَجَ بَيْنَهُمَا شِئًا بَاب إِذَا عَرَضَ بِنْفِي الْوَلَدِ))، صحیح البخاری، کتاب الطلاق، باب: اللعان، رقم الحديث ۴۹۹۸

بکات له بازار له موغامه له له دائره له کوئ... به لکو ئینسان زولم له مال و مندالی خویشی بکات هر زولمه!

له هه مانکاتدا خوشه ویسته کانم، دواي گه شه کردنی له بواری عه قلی دا پیویسته نه و منداله عه قیده ی ئیسلامه تی له دل و دهروونیدا دروست بکه ی؟
یه کم شت که مندا ل ته ئسیری تی ده کا بۆ عه قیده و مه بده نی که شه ی تانی لی دور ده که ویت ه وه فی تر کرد نییه تی به وشه ی (لا اله الا الله) له مندالییدا نه م وشه یه ی فی تر بکه نه گه رچی سه ره تای وشه کانی به (باوکه) و (دایکه) ده ستی پیده کات به لام دواي نه و وشانه لی مه گه ری شتی تر فی تر ببی هه تا به (لا اله الا الله) ده ستی پیده کات! بۆ نه وه ی نووری ئیمان بچی ته ناو دلی و شه ی تان زه فه ری پی نه بات له مندالییه وه.

پاشان کاتی که فی ری زمان ده بی ده گاته هه وت سالیی نوژی فی تر بکه، نوژی که پیغه مبه ر له ته مه نی هه وت سالییدا نه م به باوکان و دایکان ده کات ده فره موئ: (مُرُوا أَوْلَادَكُمْ بِالصَّلَاةِ وَهُمْ أَبْنَاءُ سَبْعِ سِنِينَ ، وَاضْرِبُوهُمْ عَلَىٰهَا وَهُمْ أَبْنَاءُ عَشْرٍ) رواه ابو داود، نه فره موئ: له کاتی هه وت سالییدا نه م به بکه ن به منداله کانتان نوژی بکه ن، وه له ده سالییشدا نه گه ر نوژی نه کرد لیی بده!، لی مه گه ری تی به ری به سه ری دا و دوايی که گه وه به و له ده ستت ده رب چی، (وَفَرَّقُوا بَيْنَهُمْ فِي الْمَضَاجِعِ) واته: له ده سالی ده بی کوړ و کچ له یه کتر جودا بکری ته وه بۆ خه وتن و نابی له یه ک شویندا به یه که وه بجه ون.

دیاره قورئان خویندن به هره یه کی گه وه یه نه ک هر بۆ مندا ل به لکو نه و مناله ی ده یخوینی زوری پا دا شته که ی ده گه ری ته وه بۆ باوک و دایکی!، نیعه تی کی گه وه یه مندال له سه ره تا وه فی ری قورئان خویندن ببی!، گو یبگر ن له فره مروده ی سه حی حی پیغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) فره موئ: (مَنْ قَرَأَ

الْقُرْآنَ فَأَحْكَمَهُ وَعَمَلَ بِمَا فِيهِ أَلْبَسَ اللَّهُ وَالِدِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تَاجًا، ضَوْءُهُ أَحْسَنُ مِنْ هَذَا الْقَمَرِ^{٧٥} هر که سې قورئان بخوینې و کاریشی پیبکات روژي قیامت تاجیک له سهر سهری باوک و دایکی نهو کهسه داده نې که قورئانی خویندووه و عه مه لی پیکردووه، پروونا کایی نهو تاجه له روونا کایی مانگ جوانتره!!، دیاره باوک و دایک به هره مه ند دهن به قورئان خویندن و عه مه ل پیکردنی منداله کانیان، بویه جیگای خوځه تی باوک و دایکانی منداله کانیان هان بدهن له سهر نهوه که فیږی قورئان خویندن بېن، له سهر مزگهوت و جومعه و جه ماعت و مه جلیسی مسولمانان رابین.

خوځه ویسته کانم: پاشان خوځه ویستی خوا و پیغه مبهری خوا (علیه الصلاة والسلام)، دواي نهوهی که ینسان وشهی (لا اله الا الله) فیږی منداله کانی دهکات دهبی خوځه ویستی خوا و پیغه مبهریان له دلدا دروست بکات!، وایان لیبکات که خویان له هه موو کهس زیاتر خوځبوې، وه کو خوی گه ووه ده فرموی: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ﴾ ۱۶۵ - البقرة، واته: نیمانداران گه ووه ترین خوځه ویستیان بو خویاه، دهبی تو که نهوهت تیدایه به منداله کهشت نهوه یه کلا بکه یته وه، خوځه ویستی خوا پاشان خوځه ویستی ئیسلام و قورئان له لای نهوه له هه موو شتیک گه ووه تر بی ته نانهت له خوځه ویستی خوت و دایکی!، وه له هه مانکاتدا خوځه ویستی پیغه مبهر (علیه الصلاة والسلام) چونکه فرموی: (وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى

^{٧٥} ((حدثنا عبد الله بن وهيب الغزي ثنا محمد بن أبي السري ثنا رشدين عن ربان بن فايد عن سهل بن معاذ بن أنس عن أبيه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال من قال سبحان الله العظيم بني له غرس في الجنة ومن قرأ القرآن فأحكمه وعمل بما فيه ألبس الله والديه يوم القيامة تاجا ضوؤه أحسن من هذا القمر))، المعجم الكبير، جزء ۲۰، باب الميم: معاذ بن أنس الجهني، رقم الحديث ۴۴۵، صفحة ۱۹۸.

أَكُونُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَالِدِهِ وَوَلَدِهِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ^{٧٦} واته: سویندم بهو خواهی که گیانی منی به دهسته کهستان نیمانی ته و او نییه ههتا وای لینی منی خوشر نهوی له خوئی و له باوک و دایکی و هه موو خه لکی!، ده بی شو فهرموده به بو منداله کانی شهرح بکات که منداله کانی ده بی پیغه مبهریان (علیه الصلاة والسلام) خوشر بوئی، وه سوننه ته کانی پیغه مبهریان خوشر بوئی ته نانهت له باوک و دایکیان شو کاته شو مندالانه باوک و دایکیان لیتی به هره مه ند ده بن له روژی قیامت.

پاشانیش مافیکی تری شو مندالانه شهیه که ره فیا قیاه تیکردنی باوک یا خود دایک له مه جلیس و سهردان، شه که زور کاریگری ههیه باوک جار جار منداله که له گه ل خوئی بگیری، کورپه که له گه ل خوئی بیاته مه جلیسی پیاوان و گوپیگری له قسهی پیاوچاکان، منداله که له گه ل خوئی بگیری بو سه فهر بو شوینانهی که مونسه باتی گشتین و خیری ئیسلام و مسولمانانی پیوهیه، شو مونسه باتانهی که وتاری تیدا پیشکesh ده کری، شو مونسه باتانهی که مسولمانانی زور لی هه بن بو شهوی که شو منداله چاوی بیته شه، شو منداله گوپی له قسهی ماموستایان بی، شو منداله شتی تر بیننی بیجگه له وهی که له ماله وه کومه لیک شتی سنووردراو (محدود) ده بیننی، بو شهوی بزانی له مه جلیسدا چون داده نیشی، وه له مه جلیسدا خه لک چون قسه ده کات، کاتی که پیاو لیک قسه ده کات هه موویان گوپی بو راده گرن نه که له ماله وه که فیتر بووه هه موویان بهیه که وه قسه ده کهن!، شو منداله با شتی وا فیتر ببی له مه جلیسی پیاوان که باوکی هانی ده دات و له گه ل خوئی دهیگری، وه ههروه ها دایکیش به هه مان شیوه کاتیک که ده چیته مالتیک که که له گه ل خوئی ده کاته ره فیک بو شهوی فیتر بی، بو شهوی بتوانی کاتیک که گه وره ده بی

^{٧٦} مصنف عبدالرزاق، کتاب الجامع لامام معمر بن راشد، باب: المرء مع من احب.

كەچەكەي بە نۆينەرى خۆي بىئىر بۆ مالىك بۆ شىئىكى پىيىست، وه كاتىك كە پىياو لەگەل خۆي دەبات بۆ شوئىنىك ئەو مىندالە فىر دەبى لە دواپۇژدا يان دواي چەند سالىك چەند مانگىكى تر كە بىئىر بۆ شوئىنىك ئەگەر بۆ مونسەبەتىكە تەغزىيە لە جياتى باوكى دەيكات، ئەگەر بۆ جىبەجىكردى كاريكە لە جياتى باوكى جىبەجىي دەكات مامەلەيەكە... ئەو مىندالە ئەگەر لە سەرەتادا فىرى نەكەي بە غەمەلىي تەنھا. بە قسەو بە زمان زۆرجار فىر نابى!

لەبەرئەوۋە دانىشتن و گوڭگرتن لە قسەي پىياچاكان ديارە كاريگەرىي ھەيە لەسەر مىندالەكان، جارى واھەيە باوك لە مالىھە ئايەت و ھەدىس بۆ كوپرەكانى دەخوئىنىتەوۋە كەمتر وايە ئەو مىندالانە گوڭ لە باوك و دايكى خۇيانيان رابگرن چونكە بە غەربىي نازانن زۆرتەر شەرمىان لىناكەن!!، بەلام ئەگەر بچى بۆ وتارى مامۇستايەك يان بچى بۆ مەجلىسى پىياچاكيك زياتر ئىستىفادە لە ئامۇژگارىيەكانى دەكات تەننەت ئەگەر بۆ تەعامولكردى بىي لەگەل باوك و دايكىشىدا، پىغەمبەر (عليه الصلاة والسلام) دەفەرموي: نمونەي رەفيقايتى پىياي چاك وەكو ئەوۋە وايە كە غەتر بفرۇش!، بۆيە ئەگەر يەككىك بچىتە لاي ئەو جۆرە پىياو ئەگەر ھىچىشى پىنەبرئ بەلام بۆنى خۇشى بۆ دى!!، نمونەي رەفيقايتى پىياي خەراپىش وەكو خاوەنى كوورەي ئاگرين وايە ئەگەر نەشتىسوتىنى پرىشكت پى دەكەون!!، جا بىگومان پىغەمبەرى خوا ﷺ راستى فەرموۋە، بەراستى پىياي چاك بەرەكەتە لە ھەر شوئىنىك بىي، ئىماندار وەكو بارانى بە بەرەكەت وايە لە ھەر شوئىنىك وە نەرزى بکەوي ئەو بارانە سوودى دەبى!!، جا ھەر كەسى لە مىسولمانى نرىك بىي ئەو بەرەكەتەي بۆ دى!!، ھەر كەسى لە زاناي مىسولمان نرىك بىي ئەو بەرەكەتەي بۆ دى، خۇ مامۇستا قسە بە پارە ناكات، ئامۇژگارىيەكان بە پارە پىشكەش ناكات، خۇ بۆ دونيا و قىامەتى تۆيەتى!!، بۆ دونيا و قىامەتى مىندالەكەي تۆيەتى، جا ئەگەر دەستى

مندالّه کهت بگری و بیهیښی بۆ مزگهوت یان بۆ لای ماموستایه ک، ماموستایه کی بۆ بگری بۆ نه وهی فیږه نویږی بکات، فیږی نه خلاقی بکات له بهرامبر باوک و دایک و جیران و هاوړپیکانی به پاستی نه وه به خته وهرییه که بۆ خۆت نه ک تنهها بۆ مندالّه که!.

خۆشه ویسته کاتم، پاشان خوړپه وشت و نه خلاق سهره تا له ماله وه فیږی ده بی، به که م شت فیږی بکه چۆن دهستی به سهر داده هیښی، چۆن وا ده که ی به قسه ت بکات، ده سته سهر داهیتان کاریگری زوره بۆ مندالّه کان!، ماچکردنی مندالّ کاریگری زوره بۆ نه وهی که مندالّ قسه له باوک و دایکی خوی وهر بگری!، نیستا مندالّه کان له نه وروپا و ولاته غه رییه کان که هه ست به عه تف و حه نانی باوک و دایک ناکه ن بویه نه و ره حم و به زه یییه نییه و بویه نه و به ره لایی و فساد و بیته خلاقییه هیه چونه که په روه دهی باوک و دایکیان نه بیښوه، په روه دهی ماموستا و مزگه وتیان نه بیښوه، مندالّ له ده روه له (دایه نگا: حضانة) په روه ده نه کړی و نایه ته وه لای باوک و دایک به لّام لیږه له ناو باوه شی دایک و باوکیدا په روه ده نه کړی!، باوک و دایکی چۆنی رابه یښی ناوای لیږی، پاشان وای لی بکات لیږسینه وه و پاداشتی هه بی کاتیک که مندالّه نیشینکی چاک ده کات هانی بده و سواسی بکه!، وه ختی که نیشینکی خه راپیش ده کات مو حاسه به ی بکه!، بۆ مو حاسه به کردنیش ده بی ئینسان بزانی چ جوړه مو حاسه به یه ک به کار دیتی!، گوړپاکی شانی مندالّ نه ک به و شیوه یی که نه زیه تی زور بخوا به لّام گو یگر تنی مندالّ کاریگریه کی راسته و خوی هه یه وه کو زانایان باسی ده که ن!، گو یی مندالّ بگره و تو زیک ناوا نه زیه تی بده که هه ست بکا به وهی مو حاسه به ی ده که ی که له پاستیدا نه و گو یگر تنه کاریگری خوی له سهر دهروونی مندالّ دروست ده کات، وه له هه مانکاتدا ته شجیع کردنی له کاتیکدا که چاکه یه کی کردو وه یان هه نگاو یکی باشی ناوه وه به خشیني

شتیک پیی وه هدییه پیته خشینى بهراستی نه وه کاریگری له سهر دل و دهروونی نه و منداله دروست دهکات.

پاشان فیرى راستگوپی بکه که له گهل دراوسیکانیدا له گهل منداله کاندا راستگوپی له گهل خهلکیدا راستگوپی، راستی خوشه ویستی خوییه و دروزن دوژمنى خودایه، فیرى نه وهی بکه چون نهینى دهپاریزی!، قسه یه که له باوک و دایکییه وه گوپی لی ده بی ناچی له دهر وه بلاوی بکاته وه!، باوک و دایک له ماله وه زور قسان ده که نه گهر هر قسه یه که راو منداله کان چون له دهر وه باسیان کرد و له مه جلیسه کان گیرایانه وه هیچ بو باوک و دایکان نامینیته وه!!، بهلام نه گهر باوک و دایک وریا نه بن پهرورده ی منداله کانیاں بکه زوری له سهر قهرزدار ده بنه وه!.

وه له هه مانکاتیشدا خیانت نه کردن له نه مانهت، نه و منداله فیرده بی چون خیانت له نه مانهت ناکات وه چون هاوکارى مسولمانان و منداله مسولمانه کان دهکات، وه له هه مانکاتیشدا وای فیر بکات چون ته عامول له گهل باوک و دایکی خوی دهکات!، چون ته عامول له گهل میوانه کانی دهکات و میوانه کان به خیر دینى، یان که دینه وه ژوورى چون له دهرگا ده دات، تا نیستاش منداله کانی نیمه ی مسولمان وه نه که هر منداله کان به لکو به داخه وه پیاهه کانیشمان فیر نه بوون کاتیک که دینه وه له دهرگا نادهن، له مالى خویان له دهرگا نادهن که نه وه باش نییه خوشه ویسته کاتم، نه گهر که سیش له ماله وه نه بی له دهرگا بده پیش نه وهی بییه ژووره وه، هر راست دهرگا مه که وه و بییه ژووره وه، له وانه یه نه وکاته ی تو دینه ژووره وه دایکت یان باوکت خه ریکی گورپنى جل و پوشاکیه تی!، یان خیزانه کهت نافرته تیکی تری له لایه و پیی ناخوشه تو به و شیویه بیته ژووره وه!، یان بو نمونه مندالیک دینه ژووره وه

دایک و باوکی به جوړېک ده بینې... له بهرته وه سوننه ته که منداله کان دینه ژووره وه یان ده چنه ژووری باوک و دایکیان له درگا بدن، وه ههروها نه گهر باوکیش ده چته ژووری منداله کانی هر له درگا بدات وه به هه مانشیوه نه دنامانی ماله وه بهو جوړه هه لسوکوت بکن چونکه سوننه تی پیغه مبهره (علیه الصلاة والسلام) که پیاده دی نه کهن.

یان له پیغه مبهریان پرسې: چوڼ له درگای مال بدین؟، فه رمووی: وه ختی له درگا نه دهن له راستی درگا که رامه وه ست، له تهره فیکي درگایه که رابو ست، یان له لای چه پی یان له لای راستی رابو ست، بؤ شه وی که کاتی درگایه که ده کریتته وه روو بهرووی نهو ماله نه بیه وه، به لکو نهو که سه پی ناخو شه شهرم ده کات یان نافرته ټیکه درگا ده کاته وه، به لکو شتی که له حه وشه که یه له ژووره وه یه که کهس حهز ناکات بیبینی له بهرته وه نهو خووره وشتانه ټینسان خویشی عیبه ته لی وهر بگری وه بتوانی منداله کانیش فی بکات.

له هه مانکاتدا دوزینه وهی برادر بؤ مندل، ده بی پی بلی: تو له گهل فلانه منداله ی گهره کدا ره فیک به!، نه گهر کچیشه دایکی پی بلی تو له گهل نهو کچه دا ره فیک به!، نه که هه بؤ خوی بجی برادر بؤ خوی بدوزیتته وه و دواپی وه ختی که ده زانی له گهل برادره که ی سه فهری کردو وه و چوته هه نده ران!، به راستی نه وه نه سه فه!، کاتی باوک منداله کانی له ده ست ده چی له بهرته وه یه که خوی ناگای لی نیبه چ دوستیک و چ مندالیکي ره فیکه هه تا دواپی وای لیدی ده که ویتته ژیر کاریگه ری ره فیکه کانی!!.

وه له هه مانکاتیشدا دادگه ری له نیوان منداله کانیدا که نه وه ش کاریگه ری راسته وخوی هدی، که چوڼ بتوانی ته نانه ت له ماچکردندا یان له کرینی هدی له سه فهدا بتوانی دادگه ری له نیوان منداله کان.

له کړتاييښدا دهلييم: (قُدْوَة حَسَنَة) له لايمن باوک و دايکه وه په بڼ منداله کان، باوک و دايک له ماله وه چي بکه ن شاوا ته ماشايان ده که ن!، شهر بکه ن منداله کان زياتر فيري شهر دهن، درو بکه ن له گهل يه کتريدا زياتر فيري درو دهن، باوک و دايک بڼ وه عدي له بهرامبر يه کتريدا بکه ن منداله کانيش شاوا بڼ وه عدي له بهرامبر يه کتريدا ده که ن!، له بهرته وه واجبي سرشاني باوکان و دايکانه له ماله وه (قُدْوَة حَسَنَة) بن، غوونه ي چاک بن، بڼ يه پيغه مبر (عليه الصلاة والسلام) ده فرموي: وه ختي که دايک گوتي منداله کم ها وهره شو شته ت بده مي و دواي نه يداي نه وه دروي کردوه!، روژي چهند جاران دايک بانگ ده کات کورم يان کچم وهره شو شته ت بده مي دوايش نايداتي!، مندال فيري درو دهن، له بهرته وه مسئوليه تي گه وره له سر شاني باوک و دايکانه وه ماله وه قوتابخانه يه که بڼ مندالان بڼ کوران و بڼ کچان جا له پيناوي نه وه ي به خته وهر بين له دونياش و له قيامه تيښدا با نيمه بتوانين منداله کانمان له ده ست دهرنه چن بتوانين له مندالييه وه پروه رده يان بکه ن، بتوانين به سهر يان رابگه ين بڼ نه وه ي هم له دونياشدا له بهر ده ست يان به سيينه وه، خاوه ني مه دح بن و خاوه ني زهم نه بن و پتيان سهر برز بين و سهر نرم نه بين وه له دواړو ژيښدا دوعاي خيرمان بڼ بنيرن!

له خوي گه وره ده پارينه وه ده ليين: ياره بي خوايه منداله کانمان صالح بکه ي، خوايه هيديا به تمان بده ي بڼ نه وه ي راسترين خوړه وشتي نيسلامه تي له منداله کانماندا به ينيينه دي، خوايه خومان و مال و مندالمان هيديا به ت بده ي بڼ راستريني قسه و کرداره کانمان يارب العالمين.

أَقُولُ قَوْلِي هَذَا وَاسْتَغْفِرُ اللَّهَ لِي وَلَكُمْ وَلِسَانِ الْمُسْلِمِينَ، أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ
الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
(رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ)
آمين

توره بوون

﴿الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ
وَالْكَاظِمِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ
وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ ۱۳۴ - آل عمران

بسم الله الرحمن الرحيم

اِنَّ الْحَمْدَ لِلّٰهِ تَحْمَدُهُ وَتَشْكُرُهُ وَتَسْتَغْفِرُهُ وَتَسْتَهْدِيهِ، وَنَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنْ شُرُوْرٍ اَنْفُسَنَا وَسَيِّئَاتٍ اَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللّٰهُ فَلَا مُضِلَّ لَهٗ، وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَا هَادِيَ لَهٗ..، نَشْهَدُ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيْكَ لَهٗ، وَنَشْهَدُ اَنْ سَيِّدَنَا وَتَبِيْنَا مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُوْلُهُ.. هَذَا الرَّسُوْلُ الَّذِي بَلَغَ الرِّسَالَةَ وَاَدَّى الْاِمَانَةَ وَجَاهَدَ فِي اللّٰهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَتَرَكْنَا عَلٰى الْحِجَةِ الْبَيْضَاءِ، لَيْلُهَا كُنْهَارُهَا، لَا تَزِيْغُ عَنْهَا اِلَّا هَالِكٌ، صَلَوَاتُ اللّٰهِ وَ سَلَامُهُ عَلَيْهِ وَ عَلٰى اٰلِهِ وَاَصْحَابِهِ اِلَى يَوْمِ الدِّيْنِ.

اَمَّا بَعْدُ يَا عِبَادَ اللّٰهُ اَوْصِيْكُمْ وَنَفْسِيْ اَوَّلًا بِتَقْوٰى اللّٰهِ وَطَاعَتِهِ وَلُزُوْمِ اَوْامِرِهِ وَكَثْرَةِ مَخَافَتِهِ فَاِنَّ التَّقْوٰى شِعَارُ الْمُؤْمِنِيْنَ، وَوَصِيَّةُ اللّٰهِ تَبَارَكَ وَ تَعَالٰى فِي الْقُرْاٰنِ الْعَظِيْمِ لِلنَّاسِ اَجْمَعِيْنَ، قَالَ اللّٰهُ (سبحانه وتعالى) فِي كِتَابِهِ الْحَكِيْمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ ١ - النساء.

برایانی بهر پریز، نیماندارانی خوښه ویست، نهی نومته تی موحه محمد ﷺ، ره حمه تی خوی په روره دگار پرژئ به سر نیمه ی مسولمان و هدمو مسولمانانی دنیا له م روژه پیروزه دا، یاره بی خویه عاقیبه تی عومرمان خیر بکه ی، یاره بی خویه به مسولمانی بامزیه نی و به مسولمانی بامزیتنی، یاره بی خویه له دنیا و له قیامت له ژیر نالای (لا اِلَهَ اِلَّا اللّٰهُ مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللّٰهِ) دا بامغه سیئیه وه، نامین..

خوښه ویسته کانم: بابه تی نه مړو له وتاری هه نی بابه تی که په پتویسته هه مو نیمانداران لئی ناگادارین وه به نه دازه ی به شه رعیدانانی به پتی

قورثان و سوننه تی پېرۆزی پېغه مېهر (عليه الصلاة والسلام) رەفتاری پې بکهین و وهرېبگرین، نه میشیان بابە تی تورە بوون و تورە نه بوونه بۆ ئینسان له هەردوو حالە تی پەسەند و ناپەسەند، تورە بوون له ئینساندا غەریزه که خوا ی پەرورەدگار خولقاندوویە تی؛ هەموو ئینسانێک مادام پېی نه گوترێ ((ئینسان)) قابیلیه تی تورە بوونی هەیه، ئیمە ی مسوڵمانیش دەبێ تورە بوومان بە پېی رەزابوونی خوا و پېغه مېهری خوا بێ ﷺ، بە داخه وه زۆر جار نه و غەریزه ی تورە بوونه له شوینی ناپەسەند و ناشەرعیی بە کار دێنن، له شوینی کدا که پتویستە تورە نابین بە لām له شوینی کدا که پتویست نیه تورە دەبین؛ تورە بوونی کیش که بە پېی شەرعیه تی خوا نه بێ له شەیتانه وهیه، شەیتان و نەفس ئینسانی هان دە دەن، که شەیتان زāl بوو بە سەر عەقڵی نینساندا نه و عەقڵە بە هۆی نه و نەفسه وه نه توانی کاری غەلەت به ئینسان بکات بە هۆی تورە بوونه وه، جا له راستیدا زۆر جار ئینسان بە هۆی تورە بوونه وه بریاری وای داوه دوایی زۆر زۆری له سەر که وتوه؛ زۆری له سەر پەشیمان بۆته وه بە لām دادی نه داوه!

بابزانین ((تورە بوون)) چیه؟، وه تورە بوونی پەسەند کامهیه و له چ کاتی کدا پتویستە تورە ببین؟، وه له چ کاتی کدا پتویست نیه تورە ببین؟، وه بزانی زبانه کانی تورە بوونی ناپەسەند چیه؟، وه چاره سەر هه کانی تورە بوون چیه؟...

یه که میان: تورە بوون یانی چی؟

تورە بوون بریتییه له هه لچونی ئینسان به دل و کار کردنی نه و هه لچونه له سەر ئەندامه کانی ئینسان و لیکه و تنه وه ی نه نجامی ناشکرا، جا جاری وای ههیه که ئینسان تورە ده بێ به دل تورە بوونه که ده خواته وه، جاری وای ههیه تورە ده بێ به دل کاریگه ری له بۆ چون و عەقڵی ئینسان ده کات، قسه یه کی غەلەت له زمان دەر ده چیت، زمان وه ده نگ دێنی، جاری وایه تورە بوون ده ست به کار دێنی،

جاری وایه تورپه بون نه دماه کانی تر به کاردیتی!، جا چ به باری چاکدا وه چ به باری خهراپه دا، به شیوهیه کی گشتی تورپه بون چاک نییه تنهها لهو حاله تانه دا نه بیت که پتویست، چونکه یه کیک هاته خرمهت پیغه مبه ر ﷺ وتی: نهی پیغه مبه ری خوا ناموژگاریم بکه!، شهویش فهرمووی: (لا تَغْضَبْ: تورپه مبه!، جاری دووهم پرسیاری کرده وه فهرمووی: نهی پیغه مبه ری خوا ناموژگاریم بکه، جاری دووهمیش ههر پتی فهرموو (تورپه مبه)، جاری سییه میش ههر دوویاری کرده وه وتی: ناموژگاریم بکه فهرمووی (تورپه مبه!، ههر نه وه نده وه لامهی دایه وه...، بوچی چونکه نهو ئینسانه غهریزه ی تورپه بونی زور زیاد بو، له کاتی نادرستیشدا ههر تورپه ده بوو بویه فهرمووی تورپه مبه، سیفه تی تورپه بونی هه میشه یی له ئینساندا (ئینسانیک که هه میشه تورپه و توند و نیوچاوان گرژیت) په سهند نییه!، جا بویه ئیسلام تورپه بونی هه میشه یی ره فز کردوه.

تورپه بون یان په سنده یان ناپه سنده، وه زانایانیش ده فهرموون: ئینسان که تورپه ده بی چوار حاله تی هه یه، جاری واهیه ئینسان زوو تورپه ده بی به لام زووش چاک ده بیتته وه، نه وه حاله تی یه که میانه...، حاله تی دووه میان: زوو تورپه ده بی به لام دره نگ چاک ده بیتته وه، حاله تی سییه میان: دره نگ تورپه ده بی به لام دره نگ چاک ده بیتته وه، حاله تی چواره مینیشیان: دره نگ تورپه ده بیت به لام زوو چاک ده بیتته وه!، باشرین حاله ت لهو چوارانه نه وه یه که ئینسان دره نگ تورپه بی به لام زوو چاک ده بیتته وه!، نه وه بو تورپه بونی په سهند له حاله تی ناساییدا، وه خهراپترینیشیان نه وه یه زوو تورپه ده بی به لام دره نگ چاک ده بیتته وه!، جا ئیمه ی مسولمان بابزاین ئیسلام چیمان پی ده لیت و له چ کاتیکدا دروست نییه ئیمه تورپه بین:

یه کهم حالت لهو حاله تانه ی که پویست نییه ئینسان لیی
 توره ببی نه وه یه، مسولمانیک یان بهرامبره کهت که ئیمانداره هله یه کهت
 له بهرامبره د بکات، ئیمه ئینسانین وه له کومه لگای ئینسانیه تیشدا
 ده ژین!، ده ورو بهرمان ئینسانن ئینسانیش قابیلی غه له ته، نه تو بلئی نابی
 کهس غه له ت بکا نه وه نابیت!، کافره کان کاتی خوی ده یانگوت: ﴿كُلُوا أَنْزِلَ
 عَلَيْنَا الْمَلَائِكَةُ﴾ ۲۱- الفرقان: بوی خوی گه ورو مه لانیکه تی بو نه نار دووین
 تا ته بلیغمان بکات؟، بو ئینسانیکی کردووه به پیغه مبره؟!، یان ده یانگوت:
 ﴿أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا﴾ ۹۴- الاسراء: نه وده چو خوی گه ورو ئینسانیکی
 کردووه به پیغه مبره (رسول)؟! شتی وا چو نه ده بی؟!، خوی په ورو در دگار
 فهرمووی: ﴿قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِمْ مِّنَ
 السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا﴾ ۹۵- الاسراء، فهرمووی: نه ی موحه ممد (علیه الصلاة
 والسلام) پیان بلئی نه گهر له نه رزدا مه لانیکه ت هه بو نایه ئیمه ش مه لانیکه تمان
 به پیغه مبره نه نار دن، به لام له نه رزدا وه له دونیادا ئینسان هه نه بو یه
 ئینسانان نار دووه!، ئیمه ئینسانان له ده ورو بهره، ئینسانیش قابیلی غه له ته،
 ئینسان هه میشه نه فسی له گه لی دایه نه فسیش هه موو کات فهرمان به خه راپه
 ده کات مه گهر نه فسیک خوا ره حی پیبکات، ﴿إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا
 رَحِمَ رَبِّي﴾ ۵۳- یوسف، مه گهر خوا ره حم به که سیک بکات نه گهر نا نه فسی
 هه میشه هاوکاری که ری کتیبه؟ هاوکاری که ری شهیتانه، شه ری نه فسی و شهیتان
 به یه که وه یه و (مُتَّفِقِينَ)، له یه که سدن گهرن، نه وه شهیتانه و نه وه ش نه فسه
 هه میشه ئینسان وا لی ده کهن توره ی بکهن و برپاری غه له ت بدات و قسه و
 کرده وه ی غه له ت بکات و نه نجامی غه له ت دروست بکات نه دی کی له
 موقابیلیان راوه ستاوه و مونافه سیان ده کات و له سه نگره یاندا یه؟، عه قل و
 ئیمان!، عه قل و ئیمان له بهرامبره نه فسی و شهیتاندا راده وه ستن، چه نده عه قل

بریتیز بیت و چنده نیمانش بهیژ بیت نهونده سہنگریان بهیژو زال
(مسیطری) ده بیت بهسہر دوزمنہ کانیاندا کہ شہیتان و نهفسہ!

جا خو شہ ویستہ کاتم: خوای پەرور دگار (سبحانہ و تعالی) پیتمان دہ فرموی:
سیفہ تی نیمانداران نهوہیہ دہ بی رقی خو یان بخو نہوہ، له قورئاندا دہ فرموی
﴿وَالْكَاطِمِينَ الْغَيْظِ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ ۱۳۴ - آل
عمران: نهوانہی کہ دہ چنہ بهہشت نهوانن کہ رقی خو یان دہ خو نہوہ! (زین
العابدین) زانای به ناوبانگ جاریکیان غولامیکی هہبوو ناوی بو به سہردا
دہ کرد بو دہستنوژ له نا کاو مہ سینہ کھی کہ و تہ خواروہ سہری شکاند، (زین
العابدین) کہ سہری بهرز کردوہ و سہری خوینی پیدا هاتووہ و دیارہ نهوہی کہ
ناوی به سہردا کردووہ زیرہک بووہ و ناگای له قورئان هہبووہ نهو نایہ تہی
بو خویندوہ و فرموی: ﴿وَالْكَاطِمِينَ الْغَيْظِ﴾ نهوانہی رقی خو یان دہ خو نہوہ،
تورہیی خو یان دہ خو نہوہ ﴿۱۳۴ - آل عمران، نهویش فرموی نهوہ رقی خو م
خواردوہ! نایہ تہ کھی بو تہ و او کرد و فرموی: ﴿وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ﴾ نهوانہی
کہ خہلکی عہفو دہ کهن ﴿۱۳۴ - آل عمران، فرموی: عہفوم کردی!
نهو جار هہموو نایہ تہ کھی تہ و او کرد و فرموی: ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ خوا
چاکہ کارانی خو شہووی ﴿۱۳۴ - آل عمران، فرموی: نهوہ نازادم کردی!
نهوانہ نهونده نیلتزامیان به قورئانہوہ کردووہ وہختی نایہ تیان بو
خویندراوہ تہوہ تہ سلیم بوون!، به لی سہری شکاوہ، کاتیکی نارہ حہ تہ، به لام
قسہیہ کی ناشیرینی به دہمدا نہ هاتووہ!، دہ بی عہفووی بکات، له بهرئہوہ
نیسانی مسولمان دہ بی خواہنی عہفو بیت، خوای گہورہ دہ فرموی:
﴿وَلْيَغْفِرُوا وَلْيَصْفَحُوا﴾ ۲۲ - النور، واتہ: با مسولمانان عہفو یان هہ بیت و
خواہنی سینگفراوانی بن، هہمیشہ دلشوند و نارہ حہ ت نہ بن، زوو نہ کونہ
نارہ حہ تی و دلشوندی له بهرامبر ہر ہلہیہ کی موقابیلدا، خوا دہ فرموی
﴿أَلَا تُجِبُونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ﴾ ۲۲ - النور، واتہ: نایا پیتمان خو ش نییہ خوا

عہ فوتان بکات؟!، کئی پتی خۆش نییہ خودا عہ فوی بکات؟!، جا کہ واپرو خوا
 نہ فرموی نہ گہر عہ فو لیبور دنتان هہ بیټ، سینگفراوانیتان هہ بیټ خوا
 عہ فوتان دہ کات، ہر کہ سیټک لہ ہر خاتری خوا مسولمانیک عہ فو بکات لہ
 کاتیټکدا دہستہ لاتی هہ یہ تۆلہی لیټ بسینیتہ وه خوا عہ فوی دہ کات، (العفو
 عِنْدَ الْمَقْدِرَةِ أَفْضَلُ)^{۷۷}: لیبور دہی لہ کاتی دہستہ لاتدا ہونہرہ نہک لہ کاتی
 بئ دہستہ لاتیدا، (وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ)
 ۴۰- الشوری، لہ ہرانبہر ہر خرابہ یہک دہتوانی تۆلہ و ہر بگریہ وه، بہ لام
 نہ گہر عہ فوی بکا و ناشتی بکا نہ وه پاداشتی لہ سہر خوا یہ، جا تۆلہی دونیا
 ہیچ نییہ و پاداشتی لای خوا زۆرہ!، (زین العابدین) نہک ہر تورہ ش نہ بوو،
 بہ لکو چاکہ یہ کیشی لہ جینگا دانا و نازادی کرد!.

خۆشہ ویستہ کام: نیمہی مسولمانیش دہ بئ خواہنی عہ فو و لیبور دن بین لہ
 بہ رامبہر هہ لہی برابہک، خوشکیټکمان...، ہر کہ سیټک هہ لہ یہ کمان لہ
 بہ رامبہر دہ کات، خۆ دونیا خہراپ نایټ عہ فوی دہ کەین!، تہ ماشای
 پیټغہ مہر ﷺ بکہین چہ ندہ سینگفراوان بووہ!، خوا نہ فرموی: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ
 فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾ ۲۱- الأحزاب، واتہ: بیټگومان بۆ نیتوہ هہ یہ لہ
 پیټغہ مہری خودا سہرمہ شقییہ کی چاک، کابرابہک ہاتوہ - بہ نہ زانی -
 عہ بابہ کە ی پیټغہ مہری ﷺ راکیتشاوہ بہ جوړیک کہ خیتی عہ بابہ کی لہ گہردنی
 دیار بووہ!، سووری کردۆتہ وه و خہریکبووہ خوړنی لیټیت!، صہ بابہ کان
 ویستویانہ تورہ بین پیټغہ مہر فرموویہ تی نہ خیر، لئی تورہ مہ بن بزانی چی
 دہوټ، زۆر بہ نہ رمیی!!!، جاریکی دیکہ^{۷۸} نہ عرابییہک ہاتوہ و لہ ناو

^{۷۷} حلیۃ الاولیاء، جزء ۵، صفحہ ۲۶۱.

^{۷۸} «حدثنا عبد الله بن عبد الوهاب حدثنا حماد بن زيد عن ثابت عن أنس بن مالك أن أعرابيا بال في المسجد فقاموا إليه فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم لا تزموه ثم دعا بدلو من ماء فصب عليه»، صحيح البخاري، كتاب الوضوء، باب: صب الماء على البول في المسجد، رقم الحديث ۲۱۷.

مزگهوت میزی کردووه!، نهوکاته مزگهوت ناوا بهو شتوه نهبروه که نهو رایه خ و نهو هه موو دیکور و نهوانه ی هه بیټ، سه حابه کان په لاماریاندووه و ویستویانه نه هیلن، پیغه ممبر ﷺ فهرمووی: لئی گه پین با میزه که ی ته و او بکا!، دوا یی کابرا رویشتووه و فهرمووی بینن ستلی ناوی پیدا بکن، تورپه بوون له که سیک که هه لیه کی کردووه، نهوه به جوریک له جوریکانی ناپه سندن داده نریت، که سیکی نه زان هه لیه کی دهکات که لهوانه یه نه زانیت، یا لهوانه یه ههر نه وهنده بزانت، هه لیه کی کرد قابیلی عه فووه!.

دووه میان: کاتیک نه فامیک قسه دهکات، زورجار له مه جلیسیکدا
نه فامیک قسه دهکات که به لئی قسه کانی جی خوی نییه، یان کاریک نه نجام ده دات کاره که جی خوی نییه، به لام نایت نینسان به قسه ی نه فامیک تی بکه ویت!، توشی هه لویستیکی ناخوش بیی که دوا یی له سهری په شیمان بیته ووه!، خوا ده فهرمویت (جل جلاله): ﴿وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا﴾ ۶۳ - الفرقان. بهنده راسته قینه کانی خوا نهوانن که له سهر نه رز به هیمنی و نارامی ده رۆن، وه ختیک که جاهیلنیکش قسه یه کی دهکات نابه دلپانه، هه روا به قسه یه کی چاک وه لامی نه دهنه وه و ده رۆن، یان ده لپن سه لامت له سهر بی و زوری ناهیننه سه ره خۆ، نابی نینسانی مسولمان نه وهنده دلی گچکه بیت که به قسه ی هه موو که سیک تورپه بی!، پیغه ممبر (علیه الصلاة والسلام) زور شتی گه وره ی پی گوتراوه!، جا نه گهر پیغه ممبر هه موو خه لکی لئی رازی نه بی ده بی من و تو هه موو خه لکمان لی رازی بی؟!، بو خه لک هه مووی له خوا رازییه هه تا له تو رازی بیت؟!، پیغه ممبر (علیه الصلاة والسلام) پیش نه وه ی بیته پیغه ممبر پییان ده گوت (الصَّادِقُ الْأَمِين) به لام دوا یی گوتیان شاعیره، گوتیان کاهینه، درۆن (کاذب) ه، گوتیان (مجنون) ه، گوتیان ساحیره، هه موو نهو سیفه ته خه راپانه یان

دایه پال، وه ختیک که بوو به پیغه مېهر (عليه الصلاة والسلام) ټینجا نهو
تومه تانه یان بو هه لېه ست، خو کاتیک که بوو به پیغه مېهر وه حی بو هات،
به رزتر و به ریزتر و چاکتر و پاکتر بوو، نهی بوچی پی دهلین (ساحیر، شیت،
شاعیر، لیی گوراوه، ماموستای خه راپی هه یه)، نه خیر.. که و ابو خه لکی
ناحالیی هه هه یه! ﴿وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ إِلَّا مَن رَّحِمَ رَبُّكَ وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ﴾
۱۱۸، ۱۱۹- هود، ټینجا گوینگر له نیمامی شافعی (خدا لئی رازی بیت) له
به رامېهر قسه ی نه فاماندا چ ده فرموی؟، ده فرموی:

يُخَاطِبُنِي السَّفِيهُ بِكُلِّ قُبْحٍ
فَأَكْرَهُ أَنْ أَكُونَ لَهُ مُجِيبًا
يَزِيدُ سَفَاهَةً وَأَزِيدُ حِلْمًا
كَعُودٍ زَادَهُ الْاِحْرَاقُ طِبْيًا

واته: نینسانی نه فام به هه موو شیوه دواندنیکي ناشیرین ده مدوینتی، وه
منیش پیمنا خو شه وه لامده ره وه ی قسه کانی نه ویم و خوم به ینمه ریژی وی!، نهو
هه رچنده گه مژه بیت و قسه ی نابه جی زیاتر بکات، نه و امنیش نه رم و نیانی
له به رامېهریدا زیاتر ده نویتیم!، وه کو بخوریك که هه تا زیاتر بسوتی بونی
خو شتر ده بی!...

نینسانی مسولمانیش هه تا زیاتر به ربهره کانی بکری، وه هه تا زیاتر رقی
هه لېسینن و ململانیی له گه لدا بکه و نارېه هه تی بکه و، نه جر و پاداشتی لای
په روه ردگار گه وره تر ده بیت!، بونی خو شتر ده بیت، مسولمان نه گه ره لسه ر
ریگای راست بیت غه یبه تی بکری و به خراپه باسی بکری بو وی قازانجه، وه کو
نیمامی غه زالی فرموی: (وه ختی مسولمانیک خه لکی بی دین زور رقیان لی
بیته وه نه وه نیشانه ی نه وه یه که خوا خو شی ده ویت)، چونکه ماقول نییه
نینسانیک هه موو خه لکی لیسی رازی بن!!، وه کو زور جار گوتومانه، هی

واهیدیه ده لیت: فلا نه کهس پیاوړکی زور چاکه هه موو خه لکی لی رازین! هر گیز ناکریت ټینسان هه موو خه لکی لی رازی بن! چونکه خه لکی له دونیا دوو تاقمن: تاقمیک خو شه ویستی خوایه، تاقمیکیش دوژمنی خوایه! ماقولنه تو دؤست و دوژمنی خوات هه موو هر لی رازی بن؟!، هیچ ماقول نییه، خو کهس له پیغه مبهه بهر زتر و چاکتر و پاکتر نه بووه نهی بو دوژمنی هه بوون!.

به لی خو شه ویسته کاتم، سییه مینیشیان: له کاتی نه خو شکی و موسیبه تدا پیویست نییه ټینسان توږه بی!، ټینسانه و به لا و ناخو شکی به سهر دین، خوا نه فهرموئ: ﴿وَلْتَبْلُوْكُمْ بَشِيْءٌ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْاَمْوَالِ وَالْاَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِيْنَ﴾ ۱۵۵ - البقرة، واته: تاقیتان ده کهینه وه به رویشتنی مال و سامان و میوه جات و مندال و... و ده به ترسیتی و برسیتی، موژده بده به خوراگران نهی پیغه مبهه (عليه الصلاة والسلام)، نهوانه کی که صهر ده گرن و توږه نابن و ناشکور نابن، ټینسان تاقی ده کریته وه: سه یاره ی وهرده گهریت، یاخود (ده عم) ده کات، زراعتی نه مسال نایه ته بهرهم، قازانچ ناکات له مامه له کهی... پیویست ناکات قسه یه کی غه له ت بکات یان ناشکور بیت!، خوا نه فهرموئ: ﴿لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَّاَزِيْدَنَّكُمْ﴾ ۷ - ابراهیم، واته: نه گهر شوکری خوا بکه نه و جار بو تان زیاد ده کهین، هی واش هه یه که نه خو ش ده بیت ناشوکر ده بیت و جاری و اهیدیه ده لی: من له وه تی هاتومه ته ناو نهو خانوه هر نه خو شم!، یان له وه تی جیرانی فلا نه کهسم هر نه خو شم، یان من هر گیز ساغ نه بووم، خوایه بو من هر نه خو شم!، نهو ناشکور یانه ټینسان ی و لی ده کهن خوی پی له خوی توږه بکات!، نه خو شکی دهسته لاتی خوایه و قهزا و قهدهری خوایه بو ټینسان خو شه ویسته کاتم، زانایه ک ده فهرمویت: به لای مزگه وتیکدا تیپه یریم ته ماشام کرد که سیکی سقه ت لهوی چاری نییه و دهستی نییه و دوعا ده کات و ده پاریته وه و ده لیت: (خوایه من

زور مه منوغم نهو به لا و موصیبه تانه ی که بو خه لکت ناردوون بو منت نه ناردووه!، سه قه ته و کویره!!، نهو زانایه لپی نزیك ده بیته وه و ده لئی: نه وه چییه نهو به لا و موصیبه تانه ی بو خه لک هاتووه و بو تو نه هاتووه بابزائم؟، نهویش ده لئی: (الحمد لله الذي مَنَحَنِي لِسَانًا ذَاكِرًا وَقَلْبًا شَاكِرًا وَبَدَنًا عَلَى الْبَلَاءِ صَابِرًا)، نه فهرموی: سوپاسی نهو خوییه ده کهم که زمانیکه داومه تی هه رده م له زیکر و یادی خوا دایه کاتیک به لایه کم به سهر هاتووه!، سوپاسی نهو خوییه ده کهم که دلکی داومه تی دل به کهم هه میسه سوپاسی خوی کردووه!، دل م قه ناعه تی هه بووه، ناشکور نه بووه بهرام بهر به موصیبه ته کان، وه جهسته یه کی داومه تی که له سهر به لا و موصیبه ت صه بری گرتووه!، وه ختیك که ده ست و چاوم نه ماون جهسته م وای نه کردووه که ناشکور یه که به زمان و دل م بکات!، به لئی خو شه ویسته کان: ئینسانی مسولمان ده بی له بهرام بهر نه خو شیه کاندنا ناشکور نه بی، پاشان فهرموی: نه ی نهو موصیبه تانه ی که خه لک هه یه تی له تو دا نییه چین؟!، فهرموی: موصیبه ت نه وه نییه ئینسان چاوی کویر بیت، یان نه خو ش ده بیت!، نا...، به لکو نه وانه نیعمه تن نه گهر ئینسان له سهر دینی خوا بیت، نه گهر ئینسان مسولمان بیت نه خو شی نیعمه ته! چونکه صه بری له سهر ده گری و له سهر صه بریش پا داشتی ده دریته وه، نافره تیك دیتسه لای پیغه م بهر (علیه الصلاة والسلام) نه خو شی بورانه وه (صرع) ی هه یه و ده بوریته وه، وه له کاتیکشدا که ده بوریته وه خو ی روتده کاته وه و عه و په تی به ده رده که وئ، ده فهرموی: نه ی پیغه م بهری خوا دو عام بو بکه!، پیغه م بهر (علیه الصلاة والسلام) ده فهرموی: پیتخو شه دو عامت بو بکه م که چاک بیته وه یان ناوایی که له سهر نه خو شیه که ت به رده و ام بیت و خوا به هه شت بداتی؟، فهرموی: ده مه وئ خوا به هه شتم بداتی به لام ده مه وئ یه که دو عام بو بکه ی که له کاتی بورانه وه مدا خو م روت نه که مه وه، پیغه م بهریش (علیه الصلاة والسلام) نهو دو عایه ی بو ده کات

که له مەودوا خۆی رووت نه کاتهوه؛ ئەگەر نا داوای دوعای چاکبونهوه له پیغه مەبر ناکات (عليه الصلاة والسلام)، بەلێ ئەو موصیبه تانه چين که بۆ خەلک هاتوو و بۆ ئەو نه خوڤه سهقه ته نه هاتوو؟، ئەفهرموئ: موصیبه ت ئەو نه نییه ئینسان نه خوڤیبت، بەلکو موصیبه ت ئەو هیه ئینسان چاو و دهست و دلێ ساغ بیټ، هه موو به دهنی ساغ بیټ، به لām سه جده بۆ خرا نه بات و بئی دین بیټ!!، ناگای له خوا نه بیټ، ئەو موصیبه تی گه ورهیه که ئینسان له دینی بیټ؛ نه که له به دهنی، به لێ خوڤه ویسته کاتم ئینسان ده بئی له به رامبه ر نه خوڤیه کاند توره نه بئ و ناشکور نه بیټ.

ئینجا، له به رامبه ر رای جیاوازا: ده بینی جاری وا هیه به رامبه ر که ت رایه کی جیاوازی هیه، لئی توره مبه؛، به تاییه ت ژن و میرد جاری وایه هه موو روژیک تیکده گیرین له سه ر رایه کی جیاوازا، هی وا هیه هه موو روژیک تیکده گیرئ له گه ل خیزانه که ی له به رته وه ی رای جیاوازه، عه جاب نییه؛، خو دنیا خه راپ نابئ ئەگەر جاریک به قسه ی خیزانه که ت بکه ی، یان خیزانه که ت به قسه ی تۆ بکات؛، ئەگەر یه کیکتان توره بوو ده بئی ئەو یتریان توره نه بئ ئەگەر نا هه ردوو له مائی توره بن وه زعی مائی ده شیوت؛، ئینسان پیویسته جار جار رای خیزانه که ی خوڤی وه ربگری، وه به قسه شی بکات، بۆ ئەوه ی به سه ر خویدا نه شکیتته وه و هه ست بکات که ئەویش خاوه نی را (رئی)یه، وه ئەگەر رای خوڤی ده ربړی و له گه ل رای تۆدا جیاواز بوو گالته به رایه که ی مه که؛، لئی توره مبه و چاوپوڤشی لی بکه، ئیمامی شافعی (خردا لئی رازی بیت) فهرموویه تی: (هه میشه کاتی که له گه ل که سی کدا گفتوگۆم کرد بیټ هه زم کردوو هه ق له سه ر زوبانی ئەو ده رکه وی)^{٧٩}، ئینسان نابئ ئەوه نه ده

^{٧٩} «وَدِدْتُ إِذَا نَظَرْتُ أَحَدًا أَنْ يُظْهِرَ اللَّهُ الْحَقَّ عَلَى يَدَيْهِ».

به خیل بیت پتی وایی هر نهو راست دهکات؛ پتی وایی هر نهو رایه کی راسته، وه ده بی همموو خه لک له رایه کانیاندا غه لک بن بهس نهو رایه کی راست بی؛ نیامی شافیی ده فرموی: رای خو م پی راسته به لام نیحتی مالی هیه هه لک ش م، رای به رانبره که شم پی هه لک به لام نیحتی مالی راستی هیه، که نه مه خو به که مزانی (تواضع) پهیدا دهکات، (مَنْ تَوَاضَعَ لِلَّهِ رَفَعَهُ اللَّهُ)^{۸۰} واته: هر که سی له بهر ره زابوونی خوا خو بی به که م بگریت، خدا - له نیو خه لکیدا - به رزی دهکات.

خالی دووهم: له چ کاتی کدا پیویسته توره بین؟

یه که م: له کاتی کدا که بیړیزی به رامبه به خوا (سبحانه وتعالی) و پیغه مبه بکریت، هر کاتی ک بیړیزی به رامبه خوا و پیغه مبه کرا له قسه و کرده و ددا پیویسته نینسان توره بیت، چونکه پیغه مبه (عليه الصلاة والسلام) بو شخسی خو توره نه بووه؛ نه زیه تیاند او توره نه بووه، به لام له بهر خاتری خوا و له سر دینی خوا ده بی توره بی، نه ها خوی په روه دگار ده فرموی: ﴿وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ﴾ ۱۴۰ - النساء، نه فرموی: نه گهر بیستان گالته به نایه ته کانی خوا کرا، گالته به نیسلام کرا، له گهل نهو که سانه دامه نیشن؛ وه له گهل نهو که سانه مه رو ن که گالته به دینی خوا و نایاتی خوا ده که ن؛ بوچی؟ چونکه: ﴿إِلَيْكُمْ إِذَا مَثَلْتُمْ﴾ ۱۴۰ - النساء، واته: نیو هه وه کو نهوان ده بن نه وکاته،

^{۸۰} «حدثنا أبو معاوية عن الاعمش عن أبي ظبيان عن جرير قال نزلنا الصفاح فاذا نحن برجل نام في ظل شجرة قد كادت الشمس تبلغه قال فقلت للغلام انطلق بهذا النطع فأظله فلما استيقظ إذا هو سلمان قال فأتيته أسلم عليه قال فقال يا جرير تواضع لله فان من تواضع لله رفعه الله يوم القيامة»، مصنف ابن أبي شيبة، كتاب الزهد، كلام عمر بن الخطاب، رقم ۳۴۴۶۱

نابې نینسان تورې نه بې!، وه نه گهر لهو حالاتاندا نهو مه جلیسه ی که تییدا گالته به دین ده کړی، گالته به نیسلام و مسولمانان و سوننه تی پیغه مبهه ده کړی نینسان لیپی تورې نه بې وه کو نهوان هشری ده کړیت!!، خوا ده فهرموی: ﴿إِنَّكُمْ إِذَا مَثَلْتُمْ﴾، نیوهش وه کو نهوان حیسابتان بو ده کړی چونکه مه جلیستان مه جلیسی نهوانه!، وه کوړ و کوږونه وه تان کوړ و کوږونه وهی نهوانه، له گه لیان دانیشتون کاتیک نهو قسه کوفرانه یان کردوه و لیان جیانه بونه وه.

دووه م: دیفاع کردن له برای مسولمان، وه ختیک که مسولمانیک زولمی
لی ده کړی پیویسته نینسانی مسولمان له سهری تورې بی، بوچی؟، چونکه خوی په روه ردگار ده فهرموی: ﴿لَا تَظْلُمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ﴾ ۲۷۹ - البقرة، واته: نه زولم بکه، نه قه بولی زولمیش بکه!، نینسان بوخوی زولم ناکا - وه کو مسولمان - به لام نابې قبولیش بکا زولم له خوی بکړیت وه زولمیش له مسولمانانیش بکړیت، له حالی هیاتیشدا ده بی دیفاعیان لی بکات وه له حالی مردنیشدا، نه بوجه عفری مهنصور نه وهی که به غدادی دروستکرد، زانایه که له مه جلیسه کهی دانیشتووه، نه بوجه عفر ده لیته زاناکه: زه همت نه بی نهو قوتوه مه ره که بهم بده ری!، نهویش ده فهرموی: نهو قوتوه مه ره که بهت ناده می!، ده لی: بو نامده یتي؟، له یه کتری تورې ده بن، ده فهرموی بوی ناده می چونکه ده ترسمن نامه یه کی پی بنوسی بهو حوبره که کومه لیک مسولمان توشی به لا بکهی، نه منیش شهریکی گونا که ی تو ده م له روژی قیامت خودا بانگ ده کات: (أَيُّنَ الظُّلْمَةُ وَأَعَوَانُ الظُّلْمَةِ؟)^{۸۱}: کوان زالمه کان و یارمه تیده ری زالمه کان؟، ده ترسیم منیش له یارمه تیده ری زالمه کان له گه ل تو ریز بکړیم له روژی قیامت، ده بی دیفاع له مسولمانان بکړی وه نینسان

^{۸۱} الورع، جزء ۱، صفحه ۹۳، تمتة جزء الاول من الكتاب.

له سهر مسولمانان تورپه ببي، كچيكي ساليحهى مسولمان له سهردهمى
 عومهرى كورپى خهتابدا باشرين نمونه يه بو تافره تاني نيمه وهختيک كه
 داىكى نهو كچه دهيوئ ههندي ئاو بکاته ناو شيره كهي و بيبا له بازار
 بيفروشيټ بو نهوهى شيره كهي زياد بي، كچه كه تورپه دهبي و دهلي: دايه نهى
 باشه گوټ لي نهبووه نيمامى عومهر فهرمووى گوناوه نينسان غهش بکات،
 ناو له ناو شير بکات بو فروشتني بو نهوهى شيره كه زياد بيت؟! داىكى دهلي:
 كچم خو نيمامى عومهر ليړه نيبه؟، كچه كه دهلي: راسته نيمامى عومهر
 ليړه نيبه به لام نهدي خوداى نيمامى عومهر ليړه نيبه؟!، نابي شهرم له خوا
 بكهيت؟!، نيمامى عومهر گوټي لهو قسه يه دهبي له دهره وه و نهو دهرگه يه به
 نيشاني دهكات دوايي ديټ داخوازي نهو كچه دهكات بو كورپه كهي، نهو كچه
 نمونه يه تهقوايه، نمونه يه تافره تاني مسولمانه كه تهماشا نه كهي له پيناوى
 خوا تورپه بووه، له پيناوى نهوه كه زولم و غهش و خيانهټ له مسولمانان
 نه كريت، درويان له گهل نه كريت!، پيغهمبر (عليه الصلاة والسلام) تورپه بووه له سهر
 حهقى مسولمانان، روژيكيان هاتوته ناو بازار كومه ليك گه نم دانرابوو يه كيټك
 دهيفروشتن، نه فهرموئ دهستي له ناو گهغه كه راكرد دهستي به تهري هاته وه
 دهري، تهماشاي كرد ژيره وهى گهغه كه تهري، فهرمووى: بو نهو گهغه تهري؟! نهو
 نينسانه فهرمووى: باران ليى داوه، پيغهمبر (عليه الصلاة والسلام) فهرمووى: نهى
 بو تهرايه تيبه كهټ نه خستوته سهره وه ههتا خه لك بزاني نهوه تهري؟! نينجا
 فهرمووى: (مَنْ غَشَّنَا فَلَيْسَ مِنَّا) ههر كهسي غهش بکات ههلهى كردووه و
 له سهر سوننهټ و بريارى نيمه نيبه!، جا خو شه ويسته كام نينسان دهبي له بهر
 خاتري خوا تورپه ببي ته نانهټ بو دواى مردني شيان دهبي له سهر حهقى
 مسولمانان تورپه ببي، نابي به خيل بيت و ههر بهرزه وهندي (مصلحة)ى خوئ
 بوټ!، روژيكيان پيغهمبر (عليه الصلاة والسلام) يه كيټك له تهنيشتي نوټيڙي

ده کرد، گویى لى بوو كه نهو كهسه دو عايه كه دهكات پيغه مبه ر زورى پيناخوشبوو! نهو ئينسانه دهیگوت: (اللَّهُمَّ ارْحَمْنِي وَمَحَمَّدًا وَلَا أَحَدًا)، دهیگوت: خواجه رحم به من و موحه ممدى بكه و به كهسى ترى نه كهى! پيغه مبه ريش (عليه الصلاة والسلام) فرمودى: (لَقَدْ حَجَّرْتَ وَاسِعًا)^{۸۲}، فرمودى: تو شتيكى زور فراوانت زور گچكه كردوته وه، ره جى خوا نه ونده كه مه بهس بهشى من و تو بكات؟!، بوجى نالتي خواجه رحم به هموو مسولمانان بكهيت؟!، جا ناييت ئينسان بو دواى مردنيش نه ونده به خيل بيت پتي وابتي كه به هشت هر دهبي بو نهو بيت! زور جار ئينسان دوعا دهكات له خه لكي: ((خواجه سه رليشيو اوى بكهى))، يان ((خواجه غه رقى غه زه بي خو تي بكهى))، يان ((توشى جه هه ننه مى بكهى))!، نه خير دهبي كه دوعا دهكات بلتي: ((خواجه هيدايه تي فلانه كهس يان فلانه قه ومه بدهى))، پيغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) قه ومه كهى نه ونده نازاريشياندا كه سانتيكى و دكو نه بوله هه ب و نه بوجه هل و موعه يره كوري شوعبه و عاصى كوري وائيل...، وه هموو نهو كافره نا قولايانه ي قورپه يش، نهو جاريش ده يفرمودو: (اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِقَوْمِي فَإِنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ)^{۸۳}: خواجه له قه ومه كه م خو شبه و هيدايه تيان بده چونكه نه وانه نه زانن!، هر كه سيك بزاني تام و چيژي ئيسلام چيه و داهاتوو (مُسْتَقْبَلِي) ئيسلام چهنده زيرينه له دنيا و له قيامت به راستى له ئيسلام ديته پيش، به لام نازاني و ناگاي لى نيه بويه نه خوشه.

^{۸۲} «حدثنا أبو اليمان أخبرنا شعيب عن الزهري قال أخبرني أبو سلمة بن عبد الرحمن أن أبا هريرة قال ثم قام رسول الله صلى الله عليه وسلم في صلاة وقمنا معه فقال أعرابي وهو في الصلاة اللهم ارحمني ومحمدا ولا أحدا فلما سلم النبي صلى الله عليه وسلم قال للأعرابي لقد حجرت واسعا يريد رحمة الله»، صحيح البخاري، كتاب الادب، باب: رحمة الناس والبهائم، رقم الحديث ۵۶۶۴.

^{۸۳} صحيح البخاري، كتاب الانبياء، باب: أم حسبت أن أصحاب الكهف والرقيم، رقم الحديث ۳۲۹۰.

سپیه م: له کاتی زولمکردن له هیوان، وهختیک که زولمیک له هیوانیک ده کړیت ئینسان ده بی تورپه بی، له سهر دینی خوا تورپه ده بی و، له سهر حقی مسولمانان تورپه ده بی و، له سهر حقی هیوانیش ده بی ئینسان تورپه بی، هیوانیش نه گهر مه زلوم بوو ده بی ئینسان له سهری بیتته وهلام، همدیسی صه حیچی پیغه مبهره (علیه الصلاة والسلام) ثافره تیک ده چیتته جهه نهم، له سهر چی؟، له سهر نه وهی یه ک پشیلهی سجن کردووه ئاو و خواردنی نه داوه تی هه تا مردووه، پیغه مبهره (علیه الصلاة والسلام) فهرمووی: له سهر نه و پشیلهی نه و ثافره ته ده چیتته جهه نهم با مسولمانیش بی! ^{۸۴}، له بهر نه وه نه و هیوانه ش حقی خویه تی، جا هه موو جوړه هیوانیک که زولمی لی بکه ی نه وه گونا هبار ده بی وه له سهر حقی هیوانیش ده بی ئینسان تورپه بی و وده ننگ بی.

خالی سپیه م: زیانه کانی تورپه بوونی نابه جی

ئینسان زور جار له نه نجام (نتیجه)ی تورپه بوون تیده گا که تورپه بوونه که ی چهنده زیان (ضرر)ی بووه:

یه که م شت: به هو ی تورپه بوونی ناشرعی و نابه جی خوا له خوت تورپه ده که یت!، چونکه قسه یه که له زوبانت درده چی یان کرده وه یه که نه نجام دده ی، برپاریک دده ی، که خوا پیی ناخوشه و خوا لیّت تورپه ده بی!

دووه م: شهیتانی به خوت دلخوش ده که ی، چونکه ده بیتته ره فیکی شهیتان به وهی که برپاریکی هه له بده ی، یان قسه یه کی هه له بکه ی.

^{۸۴} المعجم الكبير، صفحة ۳۱۵، جزء ۱۷، باب العين: عقبه بن عامر الجهني يکنی ابا حماد کان ينزل مصر.

سپيهم: نېگه رانېوونى بهرامبهرت، نه وهى كه له بهرامبهرته له خوتى تورپه ده كه یت!؛ نه گهر پیاوه و نه گهر نافرته، له خوتى تورپه ده كهى و حيق د بوغزت زياد ده بى له دل و د هروونى خه لكدا.

چواره م: ئينجا نه غامى خه راږى لى دپشكوپته وه!، جارى وا هديه تورپه بوون ده بپته مايه ي برياي هله وه كو نه وه له كاتى تورپه بووندا په لامارى چه قزيه ك يان سىلاحيك ده دات و كه سيك ده كوژيت!!، ته قهيه ك ده كا، په لامارى كه سيك ده دات و لى ده دات، يان په لامارى خيزانه كهى نه دات و لى نه دات دوايى په شيمان ده بپته وه بوى!، يان په لامارى مندا له كهى نه دات و نه وهندهى لينه دات دوايى په شيمان ده بپته وه و نازانى چى بكات له بهر نه وهى له كاتى تورپه بووندا كردوويه تى!، جارى وا هديه تورپه بوون نه غامى خه راږى لى دپشكوپته وه بويه ئينسان ده بى ناگادارييت!!.

خالى چواره م و كوټايى: چاره سهره كاني تورپه بوون چييه؟:

ئينسان چون بتوانى تورپه نه بپت؟، وه نه گهر تورپه بوو چى بكات؟، يه كه م: جارى نه گهر ئينسان تورپه بوو پيوسته نه گهر به پيوه بيت دابنېش، تورپه بوونه كهى كه م ده بپته وه!، دووهم: پاشان نه گهر ناوى لى نزيك بوو به زووترين كات بچى دهننويز بگرى، بوچى؟، چونكه تورپه بوون له شهيته وهيه و شهيته نيش له ناگر دروستكراوه، تو بچو دهننويز بگره به ناو چونكه نهو ناوه ش ناگر ده كوژيتته وه!، دهننويز بشو تا دهننويزه كه ده گرى و دپته وه توژيك دپته وه سهرخوت و تورپه بوونه كهت كه م ده بپته وه، **خالى سپيهم:** نويز بكات، دواى تورپه بوونه كهت دهننويز بگره، وه دوو ركات نويزى (سوننه تى دهننويز) بكه تورپه بوونه كهت ناميتى!، نه دى نه گهر بمانه وى

چاك بىن و تورپەبوونەكەمان ھەر نەمىنى، ياخود ئىنسانىك ھەمىشە تورپەيە و دەيەوى نەرم و نىانىي بىتەوۈ سەرەخۇ:

۱- با قورئان بخوئىنى؛ قورئان شىفاي تىدايە بۇ ھەموو نەخۇشىيەكانى ئىنسان، ﴿وَنَزَّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ ۸۲- الاسراء، ۲- وەلە بارەي ھەنگوئىنىش ئەفەرموى: ﴿فِيهِ شِفَاءٌ لِّلنَّاسِ إِنِّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةٌ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ ۶۹- النحل، ئايەتى قورئانە، جا ئىنسان بتوانى بەھۇى قورئانەوۈ شىفاي نەخۇشىيەكەي خۇي بەئىنى كە الحمداللە ھەموو مالئىك قورئانى تىدايە؛ الحمداللە ئەمپۇر خەلك زۆربەي خوئىندەوارە؛ ئەگەر ھەرنا ئەتوانى گوى لە قورئان بگرئ لە جياتى ئەوۈى بىخوئىنى ئەگەر خوئىندەوارى نىيە، گوى لە قورئان بگرئ ھەمىشە دلى سەكىنەت و ئارامى و نەرم و نىانى پىوۈ ديار دەبى.

خالى چوارەم: يەككە لە چارەسەرەكان ئەوۈيە كە خۇ بەكەمگرتن (تواضع) لە خۇيدا بەئىتتە دى، چونكە زۆربەي ئەو تورپەبوونانە جارى وا ھەيە لە خۇ بەزلانينەوۈيە، كەسنىك قەسەيەك دەكات پىتخۇش نىيە گوى لەقسەي بگرى، پىتوايە قەسەي تۆ راستە و لە ئەنجامى ئەوۈدا تورپە دەبى، كەسنىك رەخنەت لىدەگرئ پىتخۇش نىيە كەس رەخنەت لىبگرىت، (الاعجاب بالنفس: سەرسام بوون بەخۇت ھەيە و خۇت لە خۇت رازى لە ئەنجامى ئەوۈدا تورپە دەبى، نەخىر...، خۇ بەكەمگرتن لە خۇتدا بەئىنەدى تورپە نابى).

خۇ بەكەمگرتن (تواضع) چۆن دىتەدى؟: بە لەگەل دانىشتنى ھەژاران دىتەدى، وە بەوۈ دىتەدى كە ئىنسان دەچىتە مەجلىسىك لەلاي خوارى دابنىشى، خۇ بەكەمزانىن بەوۈ دىتەدى ئىنسان كە لەگەل خەلكىك بپروا وە پىشيان نەكەوى لە خۇرا، لەلاي سەرەوۈ دانەنىشى، لە پىشەوۈى سەيارە دانەنىشى ھەمىشە، كارى خۇ بەكەمگىرى بكات لەلاي مەسۇلمانان بۇ ئەوۈى

شهیتان رقی بیټه وه چونکه نهو که شخه (کېر) به له شهیتانه وه دیت بو ناو دل و دهر وونی نینسان!؛ پټویسته نینسان له دهر وونه وه خوی پی کهم بی، سهیر بکات خوی گه وړه له چی دروستی کردوه!؛ (قواض) نه ویه که کاتې ههقی بیست و بینی ثیعتی پاف پی بکات و به ههقی بزانی و خه لکی پی کهم نه بی، بویه نه گهر ته ماشای نمونه ده که بکهین له ژیانی نیمامی مالیک (خردا لینی رازی بیت) که موحه مده دی کوری مه هدی زانایه که ده گپړ ټه وه و نه فهرموئ: جاریکیان له مه جلیسی نیمامی مالیک دانیشتبوم پیاوړیک هاته ژورر سه لامی کرد و نیمامی مالیک له لای خوی داینا و نهو پیاوه فهرمووی: نهی نیمام من ریگای شش مانگه ری هاتوم بو لای تو قه و مه که ی من منیان ناردوه پرسیاریک له جه نابت بکه م!؛ نیمامی مالیک نیمامی مه دینه ی پیغه مبه ر (علیه الصلاة والسلام) بووه!؛ فهرمووی: پرسیاره که ت بلئی، پرسیاره که ی لی کرد وه لامه که ی نیمامی مالیک هر نه و نه ده بوو فهرمووی: نازانم!؛ که نه و وه لامه ی دایه وه، نهو نینسانه وه کو نه وه ی سه تلنک ناوی ساردی پیدا بکه ن ناوی لی هات!؛ شش مانگه ری هاتوه بو لای نیمامی مالیک که هه لیانې ژاردوه به حساب نهو پرسیاره لای نه و وه لامه که ی ده ست ده که وی نه ویش ده فهرموئ نایزانم!؛ زوری پی سهیر بوو گوتی: چو ن پی م ده لی نی نایزانم، نه ی من که گه پرامه وه لای قه و مه که ی خو م چیان پی بلیم؟!؛ بلیم نیمامی مالیک چی فهرموو؟!؛ فهرمووی پر و پییان بلئی: مالیک گوتی نایزانم!

نه و نه و په ری خو به که مگر تنه!!؛ ماموستای وا هدی نه مړ و هر پرسیاریکی لی بکه وه لامت ده داته وه!؛ برای و امان هدی هه پرسیاریکی لی بکه له شه ردا وه لام نه داته وه!؛ پیویا به نه گهر وه لامی هه موو پرسیاریک بداته وه نه و هونه ری تی دایه!؛ نه و زیره کی و زانایه!؛ نه خیر نه و به هله دا چوه، (أجرأکم

عَلَى الْفَتَا أَجْرُكُمْ عَلَى النَّارِ^{۸۵} واته: کیتان (جریء) تر بیت له سهر فه توا
 نهوه سووره له سهر -توشبون به- ناگر؛ فه توادان هه وهنته نییه؛ بویه نیمامی
 مالیک فهرمووی: نایزآم، عهیب نییه ئینسان بلئی نایزآم، عهیبیه نه گهر بزانی
 و وهلام نه داته وه، یان نه زانی و وهلام بداته وه؛ یان دکتوری وا هه یه ده چیته
 لای له وانیه له نه خوشییه که نه زانیت به لام نالی: نازآم، شتیک دهنوسی له
 کاغزه که و ده داتی بۆ صهیده لیه و دهرمانیشی نه داتی؛ یاخود وه ستایه که
 ناله تیک ده به یته لای با بلئی: نایزآم، و ده ستکاری نه کات؛ نه وه له نه نجامی
 چیه؟ له نه نجامی خو به زور زانینه؛ پییوایه هه موو شت ده زانی؛ نه خیر...،
 ئینسان ده بی خو به که مگرتن (تواضع)ی هه بی و له خویدا بیهییتیه دی بۆ
 نه وهی که بهرام به ریشی خو شی بوئ و رقی لی نه یته وه که نه وه نهرم و نیانی
 (حلیم)یهی تیدا بیته دی.

جا ئیمهش نامانه وی درێژه به وتاره که مان بدهین زیاتر به لام پیویسته نه
 تو ره بونهی که زور جار له نیمه دا دروست ده بی له حاله تی شه رعیدا به کاری
 به ینین و له پیناوی خودا تو ره بین، چونکه نا کرئ ئینسان قهت تو ره نه بی
 به لام گرنه نه وه یه به هه ق تو ره بی، نیمامی شافیعی (خودا لینی رازی بیت)
 ده فهرموئ: (مَنْ اسْتَغْضَبَ وَلَمْ يَغْضَبْ فَهُوَ حِمَارٌ) واته: هه ر که سی تو ره بکرئ
 و تو ره نه بیت نه وه وه کو گویدرئ وایه؛ یانی له کاتی ئیهانه به دین، له کاتی
 ئیهانه به مسولمانان، له کاتی ئیهانه به مه زلومان ئینسان تو ره نه بی نه وه
 وه کو گویدرئ وایه؛ وه کو هه یوان وایه که هه یوان تو ره نابی، ئینجا له
 کو تاییدا له خوی پهروه ردار ده پارینه وه و ده لئین: یاره بی خوایه هیدایه تمان

^{۸۵} «أخبرنا إبراهيم بن موسى ثنا بن المبارك عن سعيد بن أبي أيوب عن عبيد الله بن أبي جعفر قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم أجركم على الفتيا أجركم على النار»، سنن الدارمي، جزء ۱، المقدمة باب الفتيا وما فيه من الشدة.

بدهی بۆ نه وهی بتوانین له کاتی گونجاو و په سه نددا توږه بپین، یار په بی خوایه
 توږه بوونی ناشه رعیمان تیدا نه هیڅیه دی، خوایه بپاریزی له کاتی
 توږه بوونی بی شه رعیی، یار په بی خوایه ناخیری عومرمان خیر بکهی، خوایه
 له مردووه کاغان خۆش بیت، خوایه شیفای نه خۆشییه کاغان بهیڼی، خوایه
 په حمت و بهر هکته خۆمان به سه ردا پرژینی، خوایه له ژیر په حمتی دینه کهی
 خۆت خۆمان و میلله ته که مان ناسوده بکهیت، خوایه هه موو مسولمانانی
 دونیا له دهرده سه ری رزگار بکهی، خوایه خۆشی و راحت بۆ هه موو مالتیکی
 مسولمانان بنیری، دهرده سه ری و ناخۆشی نه مړۆ له سه ر هه موو مسولمانیک
 هه لگری له دونیا... یا ارحم الراحمین.

أَقُولُ قَوْلِي هَذَا وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ لِي وَلَكُمْ وَلِسَائِرِ الْمُسْلِمِينَ فَاسْتَغْفِرُوهُ إِنَّهُ كَانَ
 غَفَّارًا، أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

(رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ)

آمین

شهرم و شکو

قال رسول الله ﷺ:

(الإيمان بضغّ و سبعون شُعبَةً فأفضلُها قولُ
لا اله الا الله وأَدْنَاهَا إمَاطَةُ الأذَى عَنِ الطَّرِيقِ
وَالْحَيَاءُ شُعبَةٌ مِنَ الإيمان) رواه مسلم.

بسم الله الرحمن الرحيم

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَنَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَنَشْهَدُ أَنَّ سَيِّدَنَا وَنَبِيَّنَا مُحَمَّدًا عَبْدَهُ وَرَسُولَهُ، اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَزِدْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ، صَلَاةً وَسَلَامًا إِلَى يَوْمِ الدِّينِ، أَمَا بَعْدُ يَا عِبَادَ اللَّهِ، أُوصِيكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ وَ طَاعَتِهِ وَلَزُومِ أَوَامِرِهِ وَكَثْرَةِ مَخَافَتِهِ، فَإِنَّ التَّقْوَى شِعَارُ الْمُؤْمِنِينَ، وَدِثَارُ الْمُتَّقِينَ، وَ وصيةُ اللَّهِ فِيَّ وَفِيكُمْ وَفِي النَّاسِ أَجْمَعِينَ.

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ ١ - النساء.

ټيমানدارانی بهرپر، نهی نومتهی پیغه مبهري پيشهوا چه زردتی موحه مهدي ﷺ، سه لامی خوی پروهرد گارتان لیبي و میهره بانی خوا برژی به سهر نیمه و هه موو مسولمانانی دونیا، یاره بی خواجه له گونا همان خوشبیت، یاره بی خواجه ناخیری عومرمان خیرک هیت، یاره بی خواجه ره جهتی خومان لی نگریه وه، خواجه له غهزه بی خوت بمانپاریزی، خواجه له (شُبّهات) و (شَهوات) بمانپاریزی، نامین...

بهرپرزان: ټیمان بناغه و بنچینهی نیسلامه تی هه ریه کیك له نینسانه کانه، له ناو ټیمانیشدا به شیویه کی گشتی هه یاو نابروو، شهرف، شهرم و شکو، به شینکی سهره کی ټیمان، پیغه مبهرمان ﷺ له فهرمووده یه کدا که موسلیم و

بوخاری (خوا لیان رازی بیت) ربوایه تی ده کهن فهرمووی: (الایمان بضَع و سبعونَ أو بضَع و ستونَ شُعبَة، فأفضلُها قولُ لا الهَ الا الله، وأدناها إماطةُ الاذى عن الطريق، والحياءُ شُعبَة من الايمان) ^{۸۶} واته: ئیمان هفتا و نه و نه ده به شه، یان شه ست و نه و نه ده به شه، بهر زترین به شی ئیمان بریتییه له (لا الهَ الا الله)، شایه تیدان به وهی هه خودا (الله) شایه نی په رسته، نه وه دانپیدا هی نانیکی دهروونی قه ناعه تیکی ئینسان بهو شایه تومانییه وه جیه جیکردنی بهر زترین به شی ئیمانه، گچکه ترینیشان لادانی درک و ناخوشی و کۆسپیکه له ریگای مسولمانان، به ریگایه کدا ده پۆی بهردیکت ده که ویتته سه ر ریگا، درکیکت ده که ویتته سه ر ریگا، داریکت ده که ویتته سه ر ریگا، له سه ر ریگای مسولمانانی لادهی، کۆسپیک له سه ر ریگایه له سه ر ریگای مسولمانانی لادهی، درنده یه که له سه ر ریگای مسولمانانه لای بدهی نه و دیان گچکه ترین به شی ئیمانه!.

(والحياءُ شُعبَة من الايمان): وه حه یاش به شیکه له ئیمان، بۆچی خوای په رو در دکار له قورنانی پیرۆزدا ناماژهی گرنگی به حه یا کردووه له بهرامبه ر خودا و پیغه مبه ری خودا ﷺ، وه له بهرامبه ر مسولماناندا یه کیان بۆ نه ویت؟!، له بهر گرنگی زۆری، هه ر بۆیه ش پیغه مبه ر له و فهرمووده یه دا باسی به شه کانی تری ئیمان ناکات، به لām نه فهرمووی (حه یا به شیکه له ئیمان!)، یانی حه یا گرنکه بۆیه لیږده ا نه و ی به ته نها باسکردووه!، له نیوانی بهر زترینیان و نرمترینیان به شیکی گرنگی باسکردووه که بریتییه له حه یا، بۆیه نه گه ر که سیك حه یای نه بیت ئیمانیشی ته و او نییه یان نییه!، وه ههروه ها نه گه ر

^{۸۶} ((حدثنا زهير بن حرب حدثنا جرير عن سهيل عن عبد الله بن دينار عن أبي صالح عن أبي هريرة قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم الايمان بضع وسبعون أو بضع وستون شعبة فأفضلها قول لا اله إلا الله وأدناها إماطة الاذى عن الطريق والحياء شعبة من الايمان))، صحيح مسلم، كتاب الايمان، باب: بيان عدد شعب الايمان، رقم الحديث ۳۵.

که سیک نيمانی نه بیت حه یاشی نییه!، یا نه گهر حه یاشی هه بی زور که مه!، بویه ده لاین پیغه مبه رمان (عليه الصلاة والسلام) فهرمووی: حه یا به نیسلامه تییه وه راده وه ستی، که سیک مسولمان ثافرت بیت یان پیاو خاوه نی حه یا و شهرمه چونکه پابه نده به نیسلامه وه، چونکه له فهرمووده یه کدا که نيمامی بوخاری و موسلیم ریوايه تی ده که ن فهرمووی: (الْحَيَاءُ لَا يَأْتِي إِلَّا بِخَيْرٍ)^{۸۷} حه یا هه خیری به دوا دای و خیری پیویه.

حه یا له به رامبه ر خوا یانی سنوور نه به زانندن، یانی خه تی سوور نه شکانندن، له نیوان هه لال و هه رام خوا ی گه وړه سنوړیک داناوه، سنووری هه لالت به زانده بؤ هه رام نه وه بی شهرمی و بی حه یایی له به رامبه ر خوا د کراوه (جل جلاله)، حه یا له به رامبه ر پیغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) بریتییه له ریژگرتن له فهرمووده کانی و شوین پی هه لگرتنی، به جیگا و ری و سوننه تدا رویشتنی، ریژ (احترام) له فهرمووده کانی و سوننه ته پیروزه کانی و دیفاع لیگردنی، نه وه شهرمه له به رامبه ر پیغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام)، چونکه خوا ی گه وړه ده فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی نيماندارینه!، ﴿لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ﴾ ۲- الحجرات، دهنگی خوتان به رزمه که نه وه به سه ر دهنگی پیغه مبه ردا (عليه الصلاة والسلام)، ﴿لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا﴾ ۶۳- النور، بانگی پیغه مبه ر ﷺ مه که ن به و شیویه ی که خوتان بانگی

^{۸۷} ((حدثنا محمد بن المثنى ومحمد بن بشار واللفظ لابن المثنى قالوا حدثنا محمد بن جعفر حدثنا شعبة عن قتادة قال سمعت أبا السوار يحدث أنه سمع عمران بن حصين يحدث عن النبي صلى الله عليه وسلم أنه قال الحياء لا يأتي لا بغير فقال بشير بن كعب إنه مكتوب في الحكمة أن منه وقارا ومنه سكينه فقال عمران أحدثك عن رسول الله صلى الله عليه وسلم وتحديثي عن صحفك))، صحيح البخاري، كتاب الادب، باب الحياء، رقم الحديث ۵۷۶۶.

یه کتری ده کهن، وه ریژگرتن له قسه ی پیغه مېهر و له فهرمووده کانی و جېبه جیکردنیان نه وه شهرم و حه یایه بهرامبهر به پیغه مېهر (علیه الصلاة والسلام).

وه شهرم بهرامبهر نیماندارانیش یانی ریژگرتن له نیمانداران، یانی پاراستنی مافی نیمانداران، یه کیڅک شهرم له که سیڅ ده کات ریژی ده گری، نه گهر باوکه ریژی ده گری، حه یا بهرامبهر باوک یانی ریژگرتنی، حه یا بهرامبهر دایک یانی پاراستنی مافه کان (حقوق) ی، ریژ و حورمه تی جیران یانی حه یا بهرامبهری، حه یا بهرامبهر مسولمانان یانی پاراستنی ماف و پاراستنی ریژ و حورمه ت و شان و شکویان.

خوشه ویسته کان، حه یای ئینسان ئینسانی له گوناهان ده پاریزیت:

چنده ئینسان به حه یا بیت نه و نه د ئینسان له گوناهان پاریزراوه، حه زره تی یوسف که وړه ترین نمونده یه بو نیمه که کاتی خوی خیزانه که ی عه زیزی میسر داوای گوناهیکی لیکرد به لام یوسف (علیه الصلاة والسلام) فهرموی ﴿رَبِّ السَّجْنِ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونِي إِلَيْهِ﴾ ۳۳- یوسف، خوا به سجنم زور پیخو شتره له و دی که نه وانه داوام لی ده کهن، نافره ته که گوتی: یان ده بی سجنی بکه م یان ده بی به قسم بکاو شتی خراب بکات، به لام حه زرتی یوسف له شهرمی خودا له بهر حه یای له بهرامبهر خوا سجنه که ی هه لېژاردوه، (حه سنی به صری) زانای تابعین (خو لای رازی بی)، لییان پرسى بو نه و نه د زاهیدی و دونیات پی که مه؟، فهرمووی له بهر چند شتی که، یه کیان له وانه (عَلِمْتُ بِأَنَّ اللَّهَ يَرَانِي حِينَ الْمَعْصِيَةِ): ده زانم له کاتی گونا هکردندا خوا ده مبینی بویه شهرم کرد گونا هم نه کرد، ئینسانیک نه گهر شهرم له خوا بکات گونا ناکات، به تایبه ت که هر خوی و خوا به تی و که س نایبینیت، نه و کاته با شترین حه یای له بهرامبهر

خوای خویدا ته نجامداوه، بویه پیغه مېهر (عليه الصلاة والسلام) له فهرمووده یه کی صه حیحداسی شوو هوت که سانه ده کات که له ژیر سیبهری خوادا به شیویه که خوی ده زانن روژی قیامه تی راده وستن، نه فهرمووی یه کیان له وانه: (رَجُلٌ دَعَتْهُ امْرَأَةٌ ذَاتُ مَنْصِبٍ وَجَمَالٍ قَالَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ) ^{۸۸} واته: پیاوړیک که نافرته ټیکی خاوهن جوانی و شکو داوای گونا هی لیبکات، داوای راپواردنی لیبکات له گه لیدا وه شو پیاوه خوی و خوای خویه تی و که سی تریان له گه ل نییه، به لام ده لی: نهی نافرته من له خوا نه ترسم؛ له شهرمی خوا ده ست لهو نافرته نادات، شهرم و شکو و حیا لهو حاله تانه دا گرنگه که تنه خوت و خوای شهرم له خوا ده که یت و له گونا هان ده گه ریته وه.

خوا نه فهرمووی به نیمانداران بللی: ﴿قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ﴾ ۲۹- النور، واته: چاویان له ناستی نافرته نامهرمه دا بگرته وه ﴿وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ﴾ ۳۰- النور، به نیمانداره نافرته کان و خوشکانی مسولمانیش بللی چاویان له بهرامبهر پیاوانی نامهرمه بگرته وه و نه زهر نه که ن؛ نه زهر بو پیاوان و نافرته تان هر نه زهره، له بهر خاتری خوا شهرم ده کا و حیا ی هیه نه زهر ناکات، شو چاودیری (مراقبه) نیلاهییه که و له نینسان ده کات خوی توشی گونا نه کات و له گونا هان بگرته وه، له هه مانکاتیشدا بی شهرمی و بی حیا یی نینسان راده کیشت بو گونا، چونکه له حه دیسی

^{۸۸} «حدثنا مسدد حدثنا يحيى عن عبيد الله قال حدثني خبيب بن عبد الرحمن عن حفص بن عاصم عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال سبعة يظلهم الله تعالى في ظله يوم لا ظل إلا ظله إمام عدل وشاب نشأ في عبادة الله ورجل قلبه معلق في المساجد ورجلان تحابا في الله اجتماعا عليه وتفرقا عليه ورجل دعتة امرأة ذات منصب وجمال فقال إني أخاف الله ورجل تصدق بصدقة فأخفاها حتى لا تعلم شاله ما تنفق يمينه ورجل ذكر الله خاليا ففاضت عيناه»، صحيح البخاري، كتاب الزكاة، باب: الصدقة باليمين، رقم الحديث ۱۳۵۷.

صه حیحي پیغه مبهردا هاتووه که نیمامی بوخاری ریوایه تی ده کات، نه فهرموئ: «إِنَّ مِمَّا أَدْرَكَ النَّاسَ مِنْ كَلَامِ النَّبِيِّ الْأُولَى إِذَا لَمْ تَسْتَحْيَ فَاصْنَعْ مَا شِئْتَ»^{۸۹}: نه گهر که سیک حه یای به خو نه بیت ههرچی ده کات با بیکات!، یانی که سیک حه یای نه بیت له هیچ ناگه ریته وه!، بویه حه یا زه خیره یه کی گه وره یه بۆ ئینسانی ئیماندار!

حه یا زور ناسکه، نه گهر یه کیک حه یای نه بیت پتی ده لئین حه یای پړاوه، کورد دهسته واژه یه کی زور جوانی هه یه ده لئ: «(حه یا ده رژی، سومعه ده شکي)!!»، سومعه ی ئینسان به نرخه نه گهر شکا به زه حمت چاک ده بیته وه، به لام هر له حه یا نه هره نتره، شتی شکاو ده کسری چاکبرک ریته وه نه ما شتی پړاو کونا کریته وه!، ناو نه گهر پړا کونا کریته وه، ده گوتری «(حه یا ده رژی)» یانی حه یا نه گهر پړا کونا کریته وه جاریکی تر، نه گهر ئینسان حه یای چوو ئافره ت بیت یان پیاو ناوی ده چیته سهر لق و پویه دار و له هه موو شوینان ناوی ده رژی، حه یا زور به نرخه!!، حه یا زه خیره و سهرمایه یه بۆ ئینسان، بویه زور ناسکه و پتویسته بیپاریزین...

بویه ده لئین حه یا چونکه به شیکي نه ساسیه له ئیمان، نه گهر ده مانه وی ئیمانان سه لامه تبی با حه یا مان سه لامه ت بیت، بهرامبه ر به خوا، بهرامبه ر به پیغه مبه ری خوا (عليه الصلاة والسلام)، وه بهرامبه ر ئیماندارانیش، به تاییه ت بۆ ئافره تان که به داخه وه نه مړۆ ئافره تان به پیلان و چه واشه کاری دوژمنانی

^{۸۹} «حراش حدثنا أبو مسعود عقبة قال قال النبي صلى الله عليه وسلم إن مما أدرک الناس من کلام النبوة إذا لم تستحي فافعل ما شئت، حدثنا آدم حدثنا شعبة عن منصور قال سمعت ربیع بن حراش یحدث عن أبي مسعود قال قال النبي صلى الله عليه وسلم إن مما أدرک الناس من کلام النبوة إذا لم تستحي فاصنع ما شئت»، صحیح البخاری، کتاب الانبیاء، باب: أم حسبت أن أصحاب الکهف، رقم الحدیث ۳۲۹۶.

ئیسلام هر له رۆژناواوه ههتا زۆر شوینی دیکه‌ی دونیا زۆریک له ئافره‌تان
 حه‌یایان پړاوه؛ بونه‌ته مایه‌ی شه‌رمه‌زاری ئوممه‌تان، ریزم بۆ خوشکانی
 مسولمان نه‌ما ئافره‌تان به‌راستی زۆریکیان حه‌یایان پړاوه له سه‌رده‌می
 خۆماندا به‌تایبه‌تی زیاتر شولیان لی هه‌لکیشاوه، دوژمنانی ئیسلام له
 پړۆناواوه به‌ دیاری ئابرووی ئافره‌تانمان بۆ ده‌بن و بۆمان ده‌نێرنه‌وه جلوه‌رگی
 رووت وه جلوه‌رگیک که له ئیسلام و مسولمانان ناوه‌شیته‌وه بۆ ولاتی
 مسولمانانی ده‌نێرن بۆ ئه‌وه‌ی که ئابرووی مسولمانان بچیت و ئافره‌تانیش بی
 حه‌یا و بی شه‌رم بن، جارێ به‌ رووتی ئافره‌تانمان بۆ عه‌رز ده‌که‌ن له سینه‌ما و
 مه‌سه‌رح و قومارخانه و مه‌یخانه و له‌یالی شه‌وانه که مه‌شره‌باتی تیدا
 ده‌خوړیته‌وه؛ جارێ له‌ نا‌هه‌نگ و گوژانی و هه‌لپه‌رکی و سه‌ما و سه‌یرانه‌وه
 که ته‌ماشای رۆژناوا (غ‌رب) و ئه‌وروپا ده‌که‌ین به‌تایبه‌تی و به‌دیاری لیان
 و ده‌رده‌گرین، جارێ به‌و جلوه‌رگه‌ نامۆ و غه‌ریب و سه‌رسوڤه‌ینه‌رانه که له
 ده‌روه بۆمان دیت!!، که نازانین چ ده‌ستیک ته‌و جلوه‌رگه‌مان بۆ ده‌دوړیت و
 بۆمان ده‌نێریت؟!، که به‌داخه‌وه رۆژانه ته‌ماشای بازاره‌کان ده‌کریت چ
 جلوه‌رگیکی نوێ هاتوه بۆ ئه‌وه‌ی ئافره‌تانی کوردیش پیاده‌ی بکه‌ن و له‌به‌ری
 بکه‌ن، هر له‌ کابۆه بگه‌ره هه‌تا ستریز و کۆلۆن و ته‌نوره و هه‌رچی که
 قوماشی خاریحیه له‌ ته‌نگی و له‌ ته‌نکی که به‌ دیاری بۆ ئیمه‌ دیت و ئیمه‌ش
 لیان و ده‌رده‌گرین و ده‌یکه‌ینه کالā به‌ بالāی خۆماندا، وا ده‌زانین خه‌لاقمان
 ده‌که‌ن!، وا ده‌زانین پی‌شکه‌وتنمان له‌وه‌دایه که ئافره‌تانمان له‌ هه‌موو
 جلوه‌رگی‌کدا ته‌قلیدی رۆژناوا بکه‌ن!، بازرگانی به‌ ئافره‌تی مسولمان
 ده‌کریت!، چه‌واشه‌ی مسولمانان ده‌کریت بۆ سه‌رلی‌شێواندنێ گه‌نجه‌کان.

بهراستی نه مړو مسولمان نازانې چوڼ به بازاره کانی کوردستاندا بپرات؟!،
 ده بې مسولمان چاوی نرم بکات له جياتی نه وې نافرته چاوی نرم بکات!،
 ده بې پیاوې مسولمان ريگايه ک بدوژيته وه پيدا تپه پر بېي نه گهرنا نافرته تان
 شان له شانی نه دهن له بازاره کاند!، ته ماشای بازاره کانی خو مان ده که ی
 خه ريکه ده گاته بازاره کانی نه وروپا!!، چ شتيک وايکرد بازاره کانی نيتمی کورد
 وای لييت له گم بازاره کانی نه وروپا له مه سه له ی بهر لایي نافرته مونافه سه
 بکات؟!، هه نديک خه لکی به هه له حالي خو شان پيوايه که نه و جلويه رگه
 غه ريب نييه بو کورد و نه و پيشکه و تنه!!، به لام لومې جلويه رگی مسولمانان
 ده کات، زهم و زه مکاری حجابی مسولمانان ده کات، حجاب و سه پوشي
 نافرته تانی مسولمان ده بيزيني و ناشيرينيان ده کات گوايه نه و حجاب و
 جلويه رگه له ولاتانی بيگانه وه هاتو (مستورد) ه بو کوردستان!!، ته نانه ت له
 قوتابخانه کانيشدا هه ندې ماموستا به داخوه له چک له سه ری قوتابی ده که نه وه
 (که له راستيدا بينراوه!) به بيانوی نه وه که گوايه که م گوئی له دهنگی
 ماموستا ده بېت له بهر نه وې گوئی داپوشيوه!!، نه وه که ی پاساو (مبرر) ه که
 شياوه به يترتيه وه له بهر نه وې که گوايه گوئی لی نييه!!، بوچی سه رزميري نه و
 نافرته تانه ناکه ن که له قوتابخانه کاندایه که م و دووهم و سييه م ده بن بزانه کامه له
 نافرته تان زيره کترن نه وانه ی که داپوشيرو (مُحَبَّة) ن يان نه وانه ی که سافيره ن!؟.

نيتم پيمانوايه نه و حجاب ه وه کو دين ميلله تي کورد وه ريگرتووه نه ک وه کو
 عادات و ته قاليد!، نه و يه ((عوزر له قه باحه تي گه وره تر))، ده لئ نه وه
 بيگانه يه! به لام کابو و کولون و ستریز و نه وانه ی پي بيگانه نييه؟!، وه ک بلتي
 ديفاع له کابويه که ده کات پيوايه که ميراتی داپيره يه تي بو ی به جيماوه!!،
 توخوا پيم بلين که ی کابو جلويه رگی داپيره مان سووه؟!، که ی داپيره و پور و
 دايکمان له رابردوودا ناوی کابو و کولون و ستریز و تنوره يان زانيسوه؟!، که ی

جلوبىەرگى دايكان و داپىرەكانمان ئاوابوون؟! ياخود چارۆكەيان بەسەر سەرداۋە؟! ئەگەر ئەۋە دىفاعە لە جلوبىەرگى كوردى ئەۋە جلوبىەرگى كوردى نىيە و جلوبىەرگى رۆژئاۋا و بىگانەيە، ئەۋ رۆژئاۋايەي كە كوردستانى پارچە پارچە كەرد لە سالى ۱۹۱۶ز لە رىكەوتتنامەي سايكس بيكۆ!! ئەۋ رۆژئاۋايە ھەر رۆژئاۋاي پىشۋە! بەلام ئىمە دەبى بزانين چى بەكەلكمان دىت؟! ھەتا كوردستان بە گوند و شار و دىھاتەۋە بە حوجرە و مامۇستاۋ فەقى و عادات و تەقالىدى. ماسولمانانەۋە پابەندبوۋە ئەۋ جلوبىەرگ و بى حەيائىيەي ئەۋروپاي نەناسىۋە! ئىستا بەھۆي تەلەفىزىيۇن و سەتەلايت و سەفەرى خارىج و ھاتنەۋە و رۆيشت و ئەۋ چاولىكەرىيەي كە ھەيە خەلك گەيشتۆتە ئەۋ ئاستە لە بۋارى نەخلاقدا لاسايى رۆژئاۋا بىكرىتەۋە ھەرچى لەۋى ھەيە لىردش لەناۋ مالاھەكاندا پىادە بىكرىت!!، بەراستى ئەۋە جىگاي داخە!..

جاران ئەگەر ئافرەتىك لە كۆلانىكدا رۆيشتبايە پىاۋىكى ھاتبا سەر رىگا ئەۋ ئافرەتە سەرى خۆي بە كۈنە دىۋارىكەۋە دەنا و نەدەرۆيشت ھەتا پىاۋەكە تىدەپەرى!!، ئىستا ئەگەر پىاۋىك و ئافرەتىك بەرامبەر يەكتى بىن دەبى پىاۋەكە سەرى خۆي نزم بىكات نەك ئافرەتەكە!!، شەرمى لى ناكات!!، جاران ئەگەر كۆمەلە ئافرەتىك لەسەر رىگايەك يان لەبەر دەرگايەك بونايە، ئەگەر كۆمەلە پىاۋىك يان پىاۋىك بەۋىدا رۆيشتبايە ئافرەتەكان دەچۈنەۋە ژوورەۋە دەيانگوت: ئەۋە پىاۋ بە ئىرەدا ھاتن بابچىنە ژوورەۋە!، بەلام ئىستا نەك ھەز ناچنە ژوورەۋە بەلكو بەسەرى كۆتەۋە دادەنىشن لە تەۋقى سەرەۋە تا بەرى پىيان تەماشاي دەكەن و دەبى پىاۋەكە سەرى خۆي نزم بىكات بە شەرمەۋە ھەتا تىدەپەرىت!.

ئەۋ شتە بۇ پىچەۋانە بويەۋە؟!، خۆ ئافرەتەكان ھەر كوردن، پىاۋەكانىش ھەر كوردن، ئافرەتان و خوشكانمان، كچان و خىزانەكانمان ئەۋ عادات و تەقالىدەيان

له کوی وهرگرت؟، کي بهرپرسياره ليی؟، نایا باوک و دایک و برا و خوشک و خیزانه کان و ههمو و نهو خزمانه ی که سهرپرشتی کهچه کان و نافرته کانیان ده کهن بهرپرسيار نین ليی؟، پیغه مبه رمان (عليه الصلاة والسلام) ريگای به پیاوان نه داوه له سهر ريگاوبان و بهر ده رگا دابنیشن چ جای نافرته تان؟!، که نه مری ههمو کولانیک نافرته تانی تیدا داده نیشن، فهرمووی (عليه الصلاة والسلام): (إياکم والجلوس فی الطرقات)^{۹۰}: ناگاردارتان ده که موه له سهر ريگا دامه نیشن، به پیاوانی فهرموو!!، (قالوا مالنا بد یارسول الله نتحدث فیها): فهرموویان: چارمان نیه نهی پیغه مبه ری خوا نیشمان له سهر ريگاوبانه، فهرمووی: (فإذا أبیتُم إلا المجلس فأعطوا الطريق حَقها): نه گهر هر دانیشن له سهر ريگا حقی ريگا بدن، فهرموویان: (وما حق الطريق یارسول الله) حقی ريگا چیه؟، فهرمووی: (غَضُّ البصرِ وَكَفُّ الاذی وَرَدُّ السَّلامِ وَأمر بالمَعروفِ ونهي عن المنکر): چاوت بگریه وه له بهرامبر هر نافرته تیک که بهویدا دیت، وه لامی هر سه لامیک بدهیه وه که لیت ده کريت، نه گهر خهراپه یه کت بینی بیگزوی، وه فهرمان به چاکه بکهیت، وه ده ستیشت پیاریزی له نه زیهت و نازاری هر مسولمانیک که بهو ريگایه دا دیت، نه گهر بو پیاوان دروست نه بیت چون بو نافرته تان دروسته که له سهر ريگاوبان و کولانه کان دابنیشن، یان نافرته پیاسه ی بازار بکات به بی پرسى میړده که ی، یان که کچی مال وه یه بی پرسى باوکه که ی، ده چیت بو بازار و پیاسه یه که ده کات و ده گهر پته وه مال وه!، یان له مال وه نه گهر میوانیک دیت سهری خوی داده پوشتیت به لام که ده چیت بازار

^{۹۰} ((حدثنا معاذ بن فضالة حدثنا أبو عمر حفص بن ميسرة عن زيد بن أسلم عن عطاء بن يسار عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال إياکم والجلوس على الطرقات فقالوا ما لنا بد إنما هي مجالسنا نتحدث فيها قال فإذا أبیتُم إلا المجلس فأعطوا الطريق حَقها قالوا وما حق الطريق قال غَضُّ البصرِ وَكَفُّ الاذی وَرَدُّ السَّلامِ وَأمر بالمَعروفِ ونهي عن المنکر))، صحيح البخاري، كتاب المظالم، باب: أثنية الدور والجلوس فيها، رقم الحديث ۲۳۳۳.

له چکه کې فرې د ه دات گوايه: وهك بلیې بؤ خه لکی بازار نه زهر نییه به لām بؤ میوانه که نه زهره!؛ سهر نه و ديه که نه گهر میوانیک دیت دوو دهر گایان له سهر خوی داده خات!؛ به لām دوايي که ده چیت بازاره وه پتی ناسایه نه گهر نیو سه عاتیک له گمل که سیك قسه ی بکات!؛ یان لهو دوکانه بؤ نهو دوکان ده یان مامه له (مُعَامَلَة) بکات که پتویستیش نییه!.

نه زهر هر نه زهره!؛ چ پیاوړیک بیکات نه زهره وه چ نافرته ټیکش بیکات هر نه زهره، هوکاره که یشی هردو وکیانن به تایبه تی نافرته که که خوی که مته رخم (مُقَصِّر) له وهی که بهو شیویه خوی عهرز ده کات له بازاره کاند، به لām مخابن وه نه سف بؤ نهو باوک و برایانه ی که خویان به مسولمان ده زانن به لām کچه کانیان وه خوشکه کانیان و نافرته کانیان له بازار دهر پینه وه قاچ و قولیان رووته، جیگای داخه زورمان همن نه هلی مزگه وتیشن، حاجیه و نه هلی مزگه وته، صوفیه و نه هلی مزگه وته، پیاوی مسولمانه و نه هلی جومعه و جه ماعه ته، به لām لهو ناپیچیته وه که کچه کې چوڼ دهر وات بؤ سه فر؟؛ به چ جلویه رگیک دهر وات؟؛ روژیک له روژان بانگی نه کردووه؛ کچه که م تو چ جلویه رگیک ده کری؟؛ به چ جلویه رگیک سه فهرده کې؟؛ نایا بؤن له خوټ دده ی یان له خوټ ناده ی؟؛ که له کاتیکدا پیغه مبه رمان (علیه الصلاة والسلام) دهر رموی: (أَيُّمَا امْرَأَةٍ اسْتَعْطَرَتْ ثُمَّ خَرَجَتْ عَلَى قَوْمٍ لِيَجِدُوا رِيحَهَا فَفِي زَانِيَةٍ)^{۹۱} نه فهر رموی: هر نافرته ټیک خوی بوغوش بکات بؤ دهر وه به لای کومه لیک خه لکدا تیپه ریټ بؤ نه وهی بونی بکن نه وه زینای کردووه!؛ توشی زینای چاو بوون نهو خه لکه به هو ی نهو نافرته وه، بونیان کردووه، شه هو ته تی

^{۹۱} «(أَخْبَرَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْحَاقَ بْنِ خُرَيْمَةَ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ رَافِعٍ حَدَّثَنَا النَّضْرُ بْنُ شَمِيلٍ عَنْ ثَابِتِ بْنِ عَمْرَةَ الْخُنْفِيِّ عَنْ غَنِيمِ بْنِ قَيْسٍ عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : أَيُّمَا امْرَأَةٍ اسْتَعْطَرَتْ فَمَرَّتْ عَلَى قَوْمٍ لِيَجِدُوا رِيحَهَا فَفِي زَانِيَةٍ)»، صحيح ابن حبان، رقم الحديث ۴۴۲۴.

ئەو خەلکە، ئەو پیاو و گەنجانە دەجولێنئ، لەبەرئەو ئەو گوناھە کئ لئى
هۆکارە؟، باوک و براکان دایکەکان لئى هۆکارن کە نایبچنەو کچەکانیان کە
دەرۆن بۆ مونسەبات، ئەرئ ئەو مونسەبەتە شەرعییە یان شەرعی نییە،
بوکیک دەگوازنەو شایبە رەشەلەکیکە کچەکەى وئێل دەکات و دەرپوات نازانئ
چ دەکات لەوئ و دەستی چەند کەسان دەگرئ؟!

بەرپاستی جینگای ئەسەفە!، ئەگەر لئشى پیرسی لەوانەییە بلئ: کاکە جا
دەستەلەتم نییە، کچی منە و بە قسەم ناکات، زۆر عەیبە بۆ پیاویک کە
کچەکەى بە قسەى نەکات، پیاو دەبئ کچەکەى بە قسەى بکات!، دەبئ
خیزانەکەى بە قسەى بکات و بۆ شۆرئى حەرەم نەهێلئ برپوات، وە لە
هەمانکاتیشدا باوکان و دایکان پاساو (میر) یان بۆ دەهیننەو گوايە: کاکە خۆ
کاتى خۆى ئیمەش هەر گەنج بووین و مندال بوین، دەبا ئەوانیش چەند رۆژیک و
چەند سالیک قوناغى گەنجایەتى بینن!، ئینسانی مسوڵمان نابئ ئەو قسەییە
بکات، چونکە لە هەر نەزەریکدا ئەو باوک و دایکە گوناھبارن!، وە لە هەر
قسەییەکی ناسەرعی کە لەگەل ئافەرەتیک یان پیاویکی نامەرەمدا دەیکەن، لە
هەر هەلس و کەوتیکدا کە لەگەل پیاواندا رادەووستئت، لە هەر بۆنیکدا کە
خەلکیک بۆنى دەکات، ئەو عەتر و بۆنانەى کە ئیستا پەیدا بوون بەتایبەتى ئەو
بۆنانەى کە لە دوورەو بۆنى دەپروا و هەستى پئدەکرئت، جینگای خۆیەتى باوکان
و برايان دایکان لەو بابەتەدا زۆر بەخۆدا بچنەو.

ئافەرەتى خەرەپ فیتنەییە کە بۆ ئومەتى مسوڵمان!، پئغەمبەر (علیه الصلاة
والسلام) فەرمووی (مَا تَرَكْتُ بَعْدِي فِتْنَةً أَضُرُّ عَلَى الرَّجَالِ مِنَ النِّسَاءِ) ^{٩٢}: هیچ

^{٩٢} «حدثنا آدم حدثنا شعبة عن سليمان التيمي قال سمعت أبا عثمان النهدي عن أسامة بن زيد رضي الله عنهما عن النبي صلى الله عليه وسلم قال ما تركت بعدي فتنة أضرب الرجال من النساء»، صحيح البخاري، كتاب النكاح، باب: ما يتقى من شؤم المرأة، رقم ٤٨٠٨.

فیتنه یه که له دواى من جینه ماوه له ئافره تی خه راپ گه وره تر بیت له سهر پیاوان!، به لّام ده شفهر موی: (الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَخَيْرُ مَتَاعِهَا الْمَرْأَةُ الصَّالِحَةُ): دونه خۆشى یه و باشرین خۆشى له دنیا نافره تیکی سالیحه یه!، ریزمان بۆ هه موو نافره تانی سالیحه و مسولمان، به لّام پتویسته خۆمان بپاریزین له ده سیسه و پیلانی دوژمنان که ده یانه وی خوشکه کاغان و خیزانه کاغان و کچه کاغان، نافره ته کاغان تهقلیدی روژناوا بکه و ودریانبگیژن، به راستی نه وهش زیاتر سهره نجامی بئ پهره رده ییه که له کاتی خۆیدا باوکان و دایکان گرنگیان به کچ و کورپه کانی خویانیان نه داوه، کورپه مپو پئی شهرم نییه دهستی خوشکه که ی خوی ده گری ده روات، دهیداته دهستی چهند که سانیک و شای پیده کات وه له سهیران و گهشت و گوزاردا هه لیده په رینیت!، نه گهر حه یا هه بیت ده بی به خۆیدا بچیته وه!، زور عه یبه یه کیک خوشکه که ی خوی ته سلیمی خه لکی بنگانه بکات!، زور عه یبه مالی وا هه یه له شاردا خه لکی ده چیته مالیان به ئاشکرا به لّام دهنگی ناکات نه وه پئی ده کوتریت (دیوس)، که (دیوس) ناچیته به ههشت!، (دیوس) نه و که سه یه بوخوی بئ شهرعی له مالی خۆیدا ببینیت به لّام نه هی لی نه کات و بئ دهنگی لیبکات و چاوپۆشی لیبکات، نه وه چ مسولمانه تییه که؟!.

پهره رده ی مال و مندالمان ناکهین، هه تا کاتیک گه وره ده بن بوخویان حه یاو شهرمیان نابیت توشی گوناو ده بن به تایبهت نافره تان ههستیان ناسکه، نافرهت ههستی ناسکه کاتیک له مندالییه وه پهره رده نابیت به پهره رده یه کی نیسلامی و نیسلام نانسیت که گه ورهش ده بیت بوخوی هه لسوکه وت ده کات نازانی چۆن هه لّس و که وت ده کات، له حه قیقه تی نیسلام شاره زا نییه، بۆیه زور جار ده گاته سنووری خو کوشتن!!، خۆسوتاندن که نه مپو باوه له ناو نافره تاندا

به داخوهه نهوه ده لیم: نه گهر نافرستان بزنان سهره نجامی خو سوتان دنیان له دواړوژ چیه، هر گیز په نا نابنه بهر خو سوتان د و خو کوشتن!!، که هو کاریکي سهره کیشیان باوکان و دایکانن وه میړده کان و برایه کانیانن چ له وکاته وه که په روه رده یان نه کردوون چ له وکاته وه که پاساو (مېر) دروست ده کهن بو نه وهی خو یان بسوتینن یان خو یان بکوژن، بو نه و نافرستانه دوزه خیان پی خوشتره له دنیا؟!، مه گهر پیغه مېر (عليه الصلاة والسلام) نه یغه رموه: هر ینسانیک له دنیا به چي خو ی بکوژیت له دوزه خیشدا به و شیوه به رده وام خو ی ده کوریتته وه!!^{۹۳}، نه گهر خو ی له شاخ فری بدات نهوه به رده وام له دوزه خدا خو ی له شاخ فریده داته خواره وه!، نه گهر خو ی به چه قو بکوژیت نهوه به رده وام له دوزه به چه قو خو ی ده کوریت!، نه گهر خو ی به ناگر بسوتینن نهوه به رده وام له دوزه خدا خو ی به ناگر ده سوتینن و ناگر له خو ی به رده دات!، نه گهر خو ی به رده هر بکوژیت به رده وام له دوزه خدا رده هر ده خوات!، نهوه حه قیقته تیکی موله قه ده بی نافرستان هه موویان نهوه بزنان، نهوه دی خو ی ده سوتینن نهوه خو ی توشی جهه ننم ده کات، نه و ناگره ی که خوی گه وره ناماده ی کردووه، چونکه خو کوشتن قه تلیکه، باوکان و دایکان و براکانیش هو یان له و قه تلده دا هیه، هو کارن نه گهر که مته رده میان کردییت له په روه رده و پیگه یان دنی نافرستان، هی کچه کانیان وه هی کوره کانیان، وه له دروست کردنی پاساو (مېر) بو نه و نافرستانه ی که خو یان ده کورن، بویه نه گهر حه یا نه بییت ده گاته نه و سنوره که ینسان شهرم له خوا نه کات و خو ی توشی کوشتنیش بکات.

^{۹۳} ((حدثنا محمد بن بشار حدثنا عثمان بن عمر حدثنا علي بن المبارك عن يحيى بن أبي كثير عن أبي قلابة أن ثابت بن الضحاك وكان من أصحاب الشجرة حدثه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال من حلف على الاسلام فهو كما قال وليس على بن آدم نذر فيما لا يملك ومن قتل نفسه بشيء في الدنيا عذب به يوم القيامة ومن لعن مؤمنا فهو كقتله ومن قذف مؤمنا بكفر فهو كقتله))، صحيح البخاري، كتاب الادب، باب: ما ينهى من السباب واللعن، رقم الحديث ۵۷۰۰.

جاران نافرته تان زور به ده گمن د هیانویرا یاخود شهر میان ده کرد له بهرامبهر باوکه کانیان، مامیان، خالیان و ناوی پیاوه کی خویان دینا به نه وعیک، یان هر به (میرد) ناویان نه ددبرد؛ دهیانگوت (پیاوه کهم) یان دهیانگوت (نهو، فلانه کهس)!!، به لام نه مړو به ناشکرا زوریك له نافرته بی ټاپروو داوای په وابوونی زینا ده کات؛ نهو نافرته تانه هر نه وهی کوردن خو کهسی تر نه هاتوه له کوردستاندا ژیا بیت، نهو نافرته تانه هر نه وهی کوردن نه مړو له بازاره کانی خومان دهیانبینین؛ گه شتو ته نهو ناسته که نافرته تان به ناشکرا داوای زینا بکه ن!!.

هر مومون بلاو کراو هیه کی کومه لیک نافرته بی ټاپروو که نویسیو یانه: ((بو نازادی نافرته تان))، نهو ده قانه ی که تیدا هیه هه مووی د ژایه تیگردنه به قورئان و نیسلام و به خوا و به پیغمبر ﷺ، نهو نافرته تانه له کوی هاتون خو کوردن، هر کچی هم و کچه زای هم و کوره زای نهون!!.

له یه کیك له برکه (فقره) کانیدا سه باره ت به ماره یی ده لی: (دانانی هر نرخیک بهرامبهر به زه واجی هر دوو که سیك له ژیر هر ناویکدا بیت قه ده غه یه)!!، نابج ماره یی و ماره کردن هه بیت؛ بوجی؟، بو نه وهی به ناسانی دهستی نهو بگری و پاشان چهند روژیکي پی بجیت دهستی نهو به ردات و دهستی یه کیکی تر بگریت؛ نه گهر به پاره بیت نهو پاره یی هه موو جار بو کونا کریتته وه نهو دیان ته لاق بدا و نهو دیان ماره بکات و ماره یی نهو نه و نه ده بدات؛ نیسلامه تی چنده نرخي بو نافرته داناو؛ ده بی ماره یی ته قدیم بکات کاتیک دهجیت بو داخوازی نافرته یك نهك شاو به لاش به سوك و ساده یی ته ماشای نافرته بگریت، نایا نهو ریژی نافرته که ماره یی نه بیت؟، یان نهو ریژی ته تی که نهو نافرته به بی ماره یی بجیته دهر له مال و یه کیك بیبات؟!!!.

له برګه یه کی تر دا ده لیت (ژن و پیاو نازاد و یه کسانن له جیابوونه وه دا)، یانی
 نهو نافرته له گهل پیاوه که دا هیچ فەرقيان نییه له بابته جیابوونه وه دا! هه
 روژیک پیاوه که حمزی لیبت ده لې نافرته پرې، هه کاتیک نافرته که ش حمزی
 لیبت ده لې میرده که ته لاقم دایت و په یوه نډیت به منه وه نییه! یانی
 مه سه له ی ته لاق روژي نه میښی و هه ناویشی نه میښی که هه باسیشی
 نه کردووه! له یه کیکی تر ده لیت: (مومارسه ی جینس - واته زینا - هیچ جوړه
 سزایه کی له سه نه نییه!)، باوکیک، دایکیک، برایه کهس بوی نییه به و کوره
 بلې که زینای له گهل کچه که یان کردووه بۆ وات کرد؟، بۆ دهستی کچه که مانت
 گرتووه له ناو باخ، له ناو دائیره و قوتابخانه له له یالی شه وانه، له کوئ له
 کوئ... کهس بوی نییه!!، نهو به راستی ده رگای فیتنه و فساد به بۆ میلله تی
 کورد ده کرتیه وه، نهو ده زیاده تی میلله تی کورده نه ک دلسو زیاده تی بۆ میلله تی
 کورد و پیشکه و تن بۆ نافرته!.

له برګه یه کی تر دا - مادده ی چل و دوو دم - ده لیت: (ژنان له پویشینی جلوه برگ
 و خو نارایشته کردندا نازادن، هه رجوړه ده خاله تکر دتیک لهو مافه دا سزای
 له سه ره)، یانی نافرته تان چ جوړه جلوه رگیک له بهر ده کهن و تهقلیدی چ ولاتیک
 ده کهن نازادن و کهس بوی نییه ده ست بخته ریگیان!!، له راستیدا نهو
 هاندانی هه موو نافرته تانه که به قسه ی باوک و دایک و عورف و عاداتی
 خوشیان نه کهن چ جای نیسلا مه تی.

پاشان ده لې: (هه رجوړه ریگریه که له تیکه لاوبوونی ژن و پیاو له مه کته ب و
 شوینه گشتیه کاند سزای له سه ره)، نابی ریگری هه بی له وه ی نافرته و پیاو
 تیکه لاو بن و ده بی سه ربه خو بی هه بیت!!، به راستی نه وانه جیگای نه و نه که
 نینسان بیر ی لی بکاته وه بۆچی؟!، نافرته بۆچی وا بهو شیویه به بی په رده و

به پاشکاوې، به بې شهرمانه و بې نابروانه نه مړې داوای به ده لاییه ک بکات نه ک
هر له ئیسلام ناوه شیتته وه به لکو له عورف و عادات و ته قالیدی کورده واری
خومان ناوه شیتته وه!، هه تا گوتویانه: (بوچی پیاو بوئی هه یه چوار ژنان بهیئنی
به لام ژن بوئی نییه چوار میردان بکات؟!، فهرقیان چییه؟)، چونکه هر له
سهره تاوه نوسیویانه ((قانونی یه کسانى ژن و پیاو))، پیمانوايه پیاو پیاوه و
نافره تیش نافره ته، پیاو وه زیفه ی خوی هه یه و نافره تیش وه زیفه ی خوی هه یه،
پیاو ته حه مولی وه زیفه ی نافره ت ناکات و نافره تیش ته حه مولی وه زیفه ی پیاو
ناکات!، توخوا کئی له مسولمانان چ کوردیکى به شهره ف با مسولمانیش
نه بیت رازییه بیجگه له خوی خیزانه که ی سئ میردی تری هه بن؟!، کئی رازییه
به وه؟، بو نافره تی کورد نه مړې نه وه قسه یه بکات به ناشکرا له ناو شاره کانی
خوماندا؟!، به راستی قسوره که ی ده گه پیتته وه بو هه موو لایه کمان، جا پیموايه
که نه وانه ورده ورده بویان شل ده کریت بویه ده گنه نه وه ئاسته که نه وه قسانه
بکه ن بو نه ودى حه یا و نابرووی میلله تی کوردیش ببه ن، چونکه نه وه لیږد
ته رجه مه ش ده کریت و ده چیتته وه ولاتانیش، وه پیمانوايه میلله تی کورد
مسولمانه و نه ودى سه لاهه ددینی نه یوبییه و نه ودى ده یان و سه دان زانای
به ناوبانگه که له کوردستاندا پیگه یشتووه و خزمه تی ئیسلامی کردووه و
مزگه وته کانی له هه موو گوند و دیهاته کانیدا شاهیدن و کورزاوه کانی هه مووی
به شه هید له قه لثم ده دات و ده یان و سه دان هه زار به ناو نه نفالی هه یه و
شه هید و قوربانى داوه له پیناوی خزمه تی دین و ولات و رزگارکردنی
ولاته که ی، که چی نه مړې ناوا ناشیرین بکریت به راستی جیگای داخه که نه وه
به رپرسیار یه تییه که له سهر شانی هه موو لایه کمانه .

بویه له کوتاییدا ده لیم پتویسته نیمه بوخومان حه یا و نابروومان زیاد
بکهین، ته ماشای عوسمانی کورې عه فغان بکهین خه لیفه ی سییه می

پاراستووه و خوی دهپاریزیت، دهلی: ((رَبُّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ)): له لای خوت له بههشت مالیکم بو ناماده بکه، ((وَنَجِّنِي مِنَ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ)): پروهردگارم رزگارم بکهی له فیرعون وه له کردهوه کانیشی، ((وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ)): له گه لی سته مکاریش که گه لی فیرعون وه رزگارم بکهیت، ده بی نافرتهی مسولمانیش ناوا بلیت نهک ته سلیمی ویست (إرادة) بی شه رعی میړده که ی بی وه ختی که بو شوی نیکی بی شه رعی ده بات وهک گایه که هست و ویستی نه بی - ته شبیهی ریزی نافرته نه بی - وه دواي ده که ویت و نیراده که ی له دهستی که سیک ده نیت که بو شوی شوبهات و شه هوات و غه رقی گونا و تاوان رایده کی شی، بویه ده لی م نافرته تانیس ده بی خاوه نی نیراده ی خویان بن، مهرج نییه هرشتیک که برا که ی پی گوت ده بی جیبه جی بکات!، هرشتیک که میړده که ی پی گوت که بی شه رعیش بوو ده بی جیبه جی بکات، خوی پروهردگار له به قسه کردنی دایک و باوکیشدا قهیدی داناوه چ جای به قسه کردنی براو که س و کاری تر!!، نه فهرموی ﴿وَإِنْ جَاهِدَاكَ عَلَى أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا﴾ ۱۵ - لقمان، نه گهر داوایان لی کردی شهریک بو من پریارده ی نابی به قسه یان بکه ی بو دایک و باوک، داوی بی شه رعیان لی کردی به قسه یان مه که، (لا طَاعَةَ لِمَخْلُوقٍ فِي مَعْصِيَةِ الْخَالِقِ)^{۹۴}: هیچ که سیک نابی له بی نه مری خوادا به قسه ی هیچ که سیک بکات جا هر که سیک بیت!!، نینسانی مسولمان دیه ویت له سهر ریگای شه رع پروات، دیه ویت قیامه تی ه بیت، نه گهر کار و وه زیفه که ی له مال وه بیت، له ناو کومه لی ک مسولمان بیت، له دائره بیت، نه گهر زانی کی شه له کار و

^{۹۴} «(قال حمزة وسمعت أبا الحسن الدارقطني يقول كان يتقى لسان قتات قال أبو الحسن والصواب ان الوركاني حدث بهذا الاسناد عن عمران بن حصين ان النبي صلى الله عليه وسلم قال لا طاعة لمخلوق في معصية الخالق)»، مسند إمام أحمد، جزء ۱، صفحة ۱۳۱، رقم الحديث ۱۰۹۵

وهزېفه کهیدا ههیه له رووی شهرعییه وه (فَلَا سَمْعَ وَلَا طَاعَةَ)، نابیی گوپړایه لی برا گه وره کهی خوئی یان سه رپه رشتیاری خوئی بکات له بابته کهدا.

جا له خوای په روه ردگار ده پارېینه وه ده لئین یارېه بی خوایه حهیا و شکو و شهرمان بو زیاد بکهی بو خوْمان و مال و مندالمان، بو کچه کان و کوره کان، بو خیزانه کاغان، خوایه بوْخزم و کس و نه ته وهی کورد (يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ)، یارېه بی خوایه میلله تی کورد له ژیر سایه ی نیسلام و شهرم و شکوئی نیسلامدا بیاریزی، یارېه بی خوایه حهیا و شهرم و نابرووی دایکان و خوشکانی میلله تی کورد له هر کوئی همن لیږه یان له خارج بیاریزی، یارېه بی خوایه عاقیبه تی عومرمان خیر بکهی، خوایه له ده سیسه و پیلانی دوژمنانی نیسلام و دوژمنانی میلله تی کورد بمانپاریزی، یارېه بی خوایه له پیلانی زهیزانی کوفر بمانپاریزی، خوایه مسولمانان له هر کوئی همن سهریان مخه ی، خوایه رزگاریان بکهی له ژیر نیری سته مکاران و زالمان، یارېه بی خوایه له خوْمان و مال و مندالمان خوْش بیت، هیدایه تمان بده ی بو نه وهی عه بدی راسته قینه ی تو بین.

أَمِينَ، أَقُولُ قَوْلِي هَذَا وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ لِي وَلَكُمْ فَاسْتَغْفِرُوهُ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا، أَعُوذُ

بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

(رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ)

آمین

مردن

﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّقُونَ
أَجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ ۱۸۵ - آل عمران

بسم الله الرحمن الرحيم

اِنَّ الْحَمْدَ لِلّٰهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَغِيْنُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنُعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنْ شُرُوْرِ اَنْفُسِنَا
وسیئات اَعْمَالِنَا، مِنْ يَّهْدِيْهِ اللّٰهُ فَلَا مَضِلَّ لَهٗ، وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَا هَادِيَ لَهٗ..،
نَشْهَدُ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ لَا شَرِيْكَ لَهٗ، وَنَشْهَدُ اَنْ سَيِّدَنَا وَنَبِيَّنَا مُحَمَّدًا عَبْدَهٗ
ورسوله.. هَذَا الرَّسُوْلُ الَّذِي بَلَغَ الرِّسَالَةَ وَاَدَّى الْاِمَانَةَ، وَنَصَحَ الْاُمَّةَ وَكَشَفَ
الْغُمَّةَ وَجَاهَدَ فِي اللّٰهِ حَقَّ جِهَادِهٖ وَتَرَكْنَا عَلٰى الْمِحْجَةِ الْبَيْضَاءِ، لَيْلُهَا كُنْهَارُهَا،
لَا يَزِيْغُ عَنْهَا اِلَّا هَالِكٌ، صَلَوةُ اللّٰهِ وَسَلَامُهٗ عَلَيْهِ وَعَلٰى اٰلِهٖ وَاَصْحَابِهٖ صَلَاةٌ
وسلاماً اِلَى يَوْمِ الدِّيْنِ، اَمَّا بَعْدُ عِبَادَ اللّٰهِ اُوْصِيْكُمْ وَنَفْسِيْ اَوَّلًا بِتَقْوٰى اللّٰهِ
وَطَاعَتِهٖ وَكُزُوْمِ اَوَامِرِهٖ وَكَثْرَةِ مَخَافَتِهٖ فَاِنَّ التَّقْوٰى شَعَارُ الْمُؤْمِنِيْنَ، وَدِثَارُ الْمُتَّقِيْنَ،
وَوَصِيَّةُ اللّٰهِ سُبْحٰنَهٗ وَتَعَالٰى فِيْ وَفِي النَّاسِ اُجْمَعِيْنَ، قَالَ اللّٰهُ (سُبْحٰنَهٗ وَتَعَالٰى) فِي
كِتَابِهٖ الْحَكِيْمِ اَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيْمِ ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي
خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً
وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيْبًا﴾ ١ - النساء.

تیماندارانې بهرېز، نهی نوممه تی موحه ممد ﷺ، دل سوزانی خودا و پیغه مبهری
خودا (علیه الصلاة والسلام)، سهلامی خوی پهرودرد گارتان له سهرې، رهمهت و
میهره بانی خوا برېزې به سهر نیمه و هه موو مسولمانانی دونیا لهم روژه
پیروژه دا، بهرېزان دیاره نیمه ی مسولمان به پیتی قورئان و سوننه تی
پیغه مبهرمان (علیه الصلاة والسلام) له وه حالیی بووین که دونیا تاقیگه یه بو
تینسان و شوینی تاقیکردنه وه یه، نهو چهند سألهی که تینسان له دونیا دا

به سهری دهبات له تاقیگه (مختبر) یکدایه، دواي ئه و تاقیکردنه وه و ئیمتیحانه ئه و ئینسانه دنیا به جیده هیلی! کوچ دکات بهره و قوناغیکی تر که قوناغی بهرزه خه، پاشان له دواي قوناغی بهرزه خ (که ناو گوږه) بهره و قوناغی مه حشر، دوايیش له ویتوه بهره و بههشت خوا بانداتی وه یان بهره و دوزه خ خوا بانیاریزی! وه ئینسان له دنیا دا تاقیکراوه ته وه به کومه لیک مه رج ئه و مه رجانه ی که خواي گه و ره له سهر ئینسان دایناون له قورئانی پیروژدا هه موویان باسکراون، به گشتی خواي گه و ره پیمان ده فهرموی: من بیه رستی!، فهرمان به ریم بکه ن... ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِعِبَادُونَ﴾ ۵۶ - الذاریات، نه فهرموی: ئینسان و جنوکه م ته نها بۆ په رسترانی خو م دروست کردوون، حکمه ت له دروست کردنی ئینسان و جنوکه رابواردن نییه له دنیا به لکو ته کلیفیکیان له سهر شانه که بریتیه له عبادته تکردن بۆ خوا (خوا به رستی)، هه رچی دروستکراوه ته سبیحاتی خوا ده کات: ﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ﴾ ۴۴ - الاسراء، ئه و کومه له مه رجه که خواي گه و ره له ئیسلامدا له سهر ئیمه ی داناوه زامنی بهه شت، که سیك دیه و ئی بچیته بهه شت با ئه و مه رجانه ی که خوا دایناوه له قورئانی پیروژ جیه جییان بکات ده چی بۆ بهه شت و خوا لی رازی ده بی!، ده ستنوژیك ده شو ی مه رچی که بۆ نوژی کردن، نوژی کردن کاتیک دروسته که ده ستنوژی ت هه بی، بهه شتیش کاتیک پیته درئ که عبادته ت کرد بی بۆ خوا!، عبادته تکردن و پارانه وه له خوا و کرنوش بردن و سه جده بردن بۆ خوا وه رگرتنی ته و جیهاتی رب العالمین، رویشتن له سهر بهرنامه ی خوا و ده ستگرتن پییه وه مه رجن بۆ نه وه ی ئینسان بچیته بهه شت!، نه وه یه ک، دووه م: کومه لیک موسیبه ت و به لا بۆ ئینسانه کان دین له دنیا دا نه و موسیبه تانه ش هه موویان تاقیکردنه وه ن، وه ک برسیتی، تی نوویتی، هه وراز و نشیو، سه رما و گه رما، ترس، رویشتنی مال و سهروه ت

و سامان، رۆیشتنی منډال و نهولاد و خوښه ویستان، نهوانه هه مووی تاقیکردنه وه؟!، یه کیک لهو موسیبه تانه نه مپړو وه کو تاقیکردنه وه باس ده کهین که بریتییه له موسیبه تی مردن، مردن له قورئاندا، مردن له روانگه ی ئینسانی مسولمانه وه چو تهماشا ده کړی؟، دیاره جینگای خوښه تی که له سهر نهو بابه ته به قوولی بدوین به لام نه وه نده ی که له فورسه تدا بی له وتاری نه مپړو دا عه رزی ده که م سئ خالئ: خالی یه که م حقه تی مردن له قورئاندا، خالی دوو م مردن کاتیکی دیاریکراوی هه یه، سییه م: نایا به راگردن و خوښاردنه وه ی ئینسان له مردن نه جمل دوا ده که وی؟.

نهو مردنه ی که واقعیکه و ئینکار ناکړی، نه مپړو زور که س له ترسی مردن خو ی تووشی حه رام کردووه!، مو عامه له ی حه لال ناکات نه وه ک برسی بیی و مال و منډالئ هه ژار بیی!، نه وه ک دوا ی مردنی نهو مال و منډالئ له برسان برن، مردن وای کردووه که ئینسان ترسنوک و بی غیره ت بی، موسیبه تی مردن وایکردووه نینسان حه ق نه لئ و بیشاریته وه، موسیبه تی مردن موسیبه تیکی گه ورده ی، زور جار ئینسانی له ری لاده دات هه له بهرته وه ی که مردن دواخت و تووشی مردن نه بی، پییوایه که مردن به ده ست خوښه تی نازانی مردن دهسته لاتئ نهو نییه!.

نه گهر له سهر خالی یه که م هه ندیک به کورتی برزین ((حقیقه تی مردن له قورئاندا)) به وه ده ست پیده کهین که خوی گه وره ده فرمویت: ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّقُونَ أُجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ ۱۸۵ - آل عمران، واته: هه موو گیانله بهرېک نه بی بری، نهو بریاری خویه (جل جلاله)، هه روه ک چو بریاری خویه: ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ﴾ ۱۸۳ - البقرة، واته: روژووتان له سهر فهرزکراوه، ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقَصَاصُ﴾ ۱۷۸ - البقرة، واته: توله سه ندنه وه تان له سهر فهرزکراوه، ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ﴾ ۲۱۶ - البقرة، جهنگ له پیتاوی

خو، ﴿فَأَقِمْوُا الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا﴾ ۱۰۳- النساء، واته: نویتو له سهر نیمانداران فهرزکراوه و کاتیکي دیاریکراوی بو دانراوه، ﴿وَأَقِمْوُا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ﴾ ۴۳- البقرة ...، نهوانه هه مووی نه مری خودان ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ﴾ ۱۸۵- آل عمران، هه موو نه فسیک ده بی بری، بریاری خوایه (جل جلاله)؛ جا نینسانی مسولمان له دوو لایه نه وه باوه ری به مردن ههیه:

یه که میان، به چاوی خوی ده بینن، دووهمینیشیان، نایه تیکه له قورشان؛ به لام نینسانی کافر هر له بهر نه وه ی به چاوی خوی ده بینن باوه ری به مردن ههیه نه گهرنا نه که له بهر نه وه یه نایه تیکه له قورشان و دواي مردن زیندوو ده بیته وه و حیسابی له گه ل ده کری و به هشت و جه هه نه م چاوه ری دکه ن؛ به لئ مردن حه قیقه تیکه: ﴿كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ وَيَبْقَى وَجْهَ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ﴾ ۲۶، ۲۷- الرحمن، واته: هرچی له سهر زهوییه روژیک دی نامینن تنها خودا ده میتن (جل جلاله)؛ نهو روژهی که تنها خوا ده میتن ده فهرموی: ﴿لَمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾ ۱۶- غافر، ده فهرموی: مولک و دهسته لاتی دنیا، دهسته لاتی کهون هی کییه؟، کهس نییه و لام بداته وه هر بوخوی ده فهرموی: ﴿لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾ دهسته لات دهسته لاتی خودایه؛ دهسته لاتی (رب العالمین)، ﴿يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾ ۴۸- ابراهیم، واته: روژیک دی نهو نه رزه به دل ده بی خوا ده یگزری به نه رزیک تر، ناسمانه کانیش ده گورد رین ...، نهو وه زعه ی که نیستا له دنیا دا نیمه ده بینن ناوا نامینیتته وه، فلانه کهسه به که یفی خوی نینسانه کان بجه وسینیتته وه و فلانه کهسه ش هتا ده مری هر بجه وسیندریتته وه و فلانه گه له مه زلوم بیت و فلانیش زالم بیت و فلانه ده ولته ته ناوا و فیسار بنه ماله ناوایی!!، نه خیر نهو دنیا یه ی که نه مرو دابه شکراوه و بست به بست

خه لکی شه پری له سهر ده کات و نه م پاونکار ییه کی نه مړو له دونیادا ده کری
ناوا نامینې!، روژیک دی نهو زه وییه ته خت ده بی!.

خو شه ویسته کانم، بویه خوی پهره ردگار ده فهر موی: ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ
الْمَوْتِ﴾ ۱۸۵- آل عمران، هه موو نه فسیک ده بی مردن بچیژی، بو
ده فهر موی ((بچیژی))!، چونکه چه شتن له حالی حیات دایه، نینسان که ده مری
یه کجاری کوتای نایه!، خو نه گهر نینسان به مردن کوتای بهاتی نهی نهو
ماندو بونه بچی بوو؟! کافره کان له روژی قیامت ده لین: ﴿يَا لَيْتَهَا كَانَتْ
الْقَاضِيَةَ﴾ ۲۷- الحاقه، خو زگه که ده مردین جاریکی تر زیندو نه ده بینه وه!،
به لام دوی مردن یه کسهر قوناغی تر ده سپیده کات که قوناغی ناو گور
(به رزه خ) ه، نینسان که مردیش روحه که جوړه په یوه نندیه کی له گهل لاشه کی له
گوردا ده بی جا نه گهر مسولمان بی نهوا قه بره کی بو ده بیته باغیک له باغه کانی
به هشت و نه گهر موجریم و گونا هبار و زالم و کافر و بی باوه ریش بی نهوا
قه بره کی بو ده بیته چالیک له چاله ناگرینه کانی دوزه خ!، و د کو پیغه مبه رمان
فهر موی (علیه الصلاة والسلام): (القبر إما روضة من رياض الجنة أو حفرة من حفرة
النيران)^{۹۵} واته: قهر یان باغیکه له باغه کانی به هشت یان چالیکه له چاله کانی
دوزه خ!، هه موو نینسانیکش ده بی یه کیک لهو دووانه بچیژی!

مردن جیگای خو یه تی هه موو کهس لی بی ترسی به لام نینسانی مسولمان
ده بی چاک بزانی که دوی مردن قوناغه کانی تر دینه پیش خوی بو ناماده
ده کات، به نو نیسپرائیلیه کان خویان پییان وا بوو که ژانی دواړو (قیامت)
هر بو نهوانه به لام له گهل نه وه شدا زور له مردن ده ترسان!، خوی گه وره

^{۹۵} سنن الترمذی، کتاب صفة القيامة والرنائق والورع صفة أواني الخوض، باب السنة، رقم
الحديث ۲۴۶۰

دده فرموي: ﴿قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِّنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ﴾ ۹۴ - البقرة، واته: نهی به نويسرايل نه گهر پيتانوايه ژيانى دواړوژ هر هې ټيوهيه و بههشت هر هې ټيوهيه و بو کس نيه نهی بو ته مهنای مردنې ناکه؟!، خو ژيانى دنيا نه ونه ده خوښ نيه، نه گهر ټينسان يه يقينى وا بې ده چي ته بههشت نه و دنيا يه جينگای خوښگوزهرانى نيه چونکه هر له مندالييه وه ټينسان له موعاناتدايه هتا دهرې، کاتيک که منداله شعور به ژيان ناکات، کاتي گنجه کيشه ژنه پټناني هيه دوايى کيشه ي مالدانان و دامه زراندى هيه، پاشان کيشه کور و کچ و مال و سه روهت و سامان و خزم و کس و عشي روت و قه ومى هيه، پاشان پيش پېرېوونى کيشه زوړى به سهر دا دى و موسي به تى زوړى بو دتېه پيشى چاوى زه عيف دهبى و گوږچکى زه عيف ده بيت و کارى بو ناروات و دلې زه عيف دهبى!!، دنيا هه مووى مهينه تې (مَشَقَّةٌ)، بويه خواى گه وړه دده فرموي: ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ﴾ ۴ - البلد، ټينسانان دروست کړدوه له مهينه تييدا ددې، به لى خوښه ويسته کاتم: خواى گه وړه فرموي نهی به نويسرايل بو داواى مردنې ناکه نه گهر قيامت هر هې ټيوهيه، ﴿فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ۹۴ - البقرة، واته: ته مهنای مردنې بکه نه گهر راستگوڼ و راست نه کهن له قسه که تاندا، به لام خوا ده زانې که نه وان شتيان بو دواى مردنې ناماده نه کړدوه و خوږيان حازر نه کړدوه بو مه حکمه ي ټيلاهي له روژى قيامت بويه خواى په وړه دگار هر خوږى دده فرموي: ﴿وَلَكِنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ﴾ ۹۵ - البقرة، به هيچ شيوه يه داواى مردنې ناکه نه به رنه وې کړده وې خهراپيان به پکړدوه له پيش خوږياندا، ټينسانىک نه گهر گونا بهار بى زوړ دهرسى له به رنه وې مه حکمه کهى قورسه، له به رنه وې حيسابه کهى قورسه، باوه پى به قورنان هيه به لام که مته رخصه مېي کړدوه له

جېبه جیکړنه کړه، باوه پری به وه همدې: ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ، وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾ ۷، ۸ - الزلزله، میسقاله زهرپړه یه له خوای پوره دگار ون نابې له چاکه و خراپه، باوه پری به وه همدې به لام خوې بؤ ناماده نه کړدوه و خوې له خراپه نه پاراستوه بڼه له مه حکمه مهی روژی قیامت دهرسې، جا همدې له نیمانه کړه دهرسې همدې نیمانی نه و که مته رځه مهی کړدوه و بڼه زیاتر دهرسې! نه که هر تهمه نای مردنې ناکه نه به لکو: ﴿وَلْتَجِدْنَهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيَاةٍ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ ۹۶ - البقرة، به لکو له همدو که س زیاتر داکوکی له سهر ژبانی دنیا ده که نه وه نه وانه ش که موشریکن، تماشاکه بکه نئستاش جوله که هرپرستین که سن له سهر ژبان، له پیناوی دروست کړدنی ده ولته تیکي جوله که چیان کړدود!، پیاوه ریش سپی و به تهمنه کامان چاکیان وه بریدې که کاتی خوې جوله که له کوردستانی نیمه شدا همدوون وه ختی که له سالی ۱۹۱۷ز به وه عدی به لفرې که نه وکاته وه زیری خارجی به بریتانیا بوو وه عدیدا به جوله که که ده ولته تیکیان بؤ دروست بکات له سالی ۱۹۴۷ز شدا بریاری نه وه ده ولته درا له و سالدوه همدتا نئستا تماشاکه نه که نه جوله که له همدو ولاتانی جیهان کو دهنه وه له یه که ده ولته که ده ولته خویشیان نییه! چونکه فله ستین شوینی نیراهیمه، شوینی زه که ریا و یه حیا و هزرتی موسا و موحه مده (علیه الصلاة والسلام) شوینی مه پیه مه... نه وان که هاتوون بؤ نه وئ ویستویانه له ناوه راستی نه رزی مسولمانان شوینیک داگیر بکه نه! تماشاکه بکه نه له همدو دنیا جوله که بؤ نه و شوینه دئ چونکه سورن له سهر دروست کړدنی ژبان و ده ستلاتی دنیا به پیچه وانهی ولاتانی ترا، خه لکی خومان له ولاتی خوې را ده کا به ره و هنده ران دهروات به لام جوله که له چوارچیوهی دنیا کوده بیتوه ده ولته ته که ی خوې داده مهرینې! ﴿يَوْمَ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعْمَرُ أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ بِمُزَحْزِحٍ مِنَ الْعَذَابِ أَنْ

يَعْمَرُ ﴿٩٦﴾ - البقرة، واته: هر يه کيکيان پتي خوښه تهمهني ههزار سال بې!!، بهلام خوا دهفرموي با ههزار ساليش تهمهني بې له ناگري دوزهخ هر نه جاتي نابي!!، نهو ههزار ساليش هر دهروات، نهگر نينسان تهمهني ههزار ساليش بيت نهو ههزار ساله هر تهواو دهبي نهگر ههموويشي له خوښيدا رايواردبي چونکه ههديسي صهحيحي پيغه مبهره (عليه الصلاة والسلام) که سيک که له ههموو زهمه نهکاندا له ههموو که سيک زياتر له وپهري خوښيدا رايواردوو له دنيا روژي قيامت دهيهتن که کافره يه کجار له جهه نه ممي هله ده کيشن ليي دهپرسن: خوښيت بينيوه؟، دهلي: نهخير هيچ خوښيم نه بينيوه!!، که سيکيش که له وپهري ناخوښيدا ژياوه له دنيا بهلام مسولمانبووه يه کجار به بههشتي دهسورپنن ليي دهپرسن: ناخوښيت بينيوه؟، دهلي: نهخير يار دبي ههريگيز ناخوښيم نه بينيوه!!، هيچي وهبير نايي!!، ههزار سال دهري بهلام وهکو خهويکيش نايهتهوه يادي له روژي قيامت.

بهلي خوښه ويسته کانم: بويه نيمامي عوسمان (رهزاي خوي لمر بې) که دهچويه زياره تي قهر زور دهگريا!!، غولاميکي ههبوو ليي پرسى: نهى نه ميري پرواداران خو تو نهو نايه تانهي له ماله وه دهياغوښينه وه ههمووي ناياتي عهزاب و دوزهخ و ترسي روژي قيامته به لوئ گريانت نه وهنده نايي وهک ديه سهر قهر نه وهنده دهگري!!، فهرمووي: چونکه گويم لي بو له پيغه مبهري خوا (عليه الصلاة والسلام) فهرمووي: نهگر نينسان له عهزابي قهر رزگاري بي نهوا قوناغي دواي قهر ناسانتره!!، وه نهگر نينسانيش له عهزابي قهر رزگاري نه بې نهوا دواي نهو زور ناخوښتره!! جا له بهر نهوه زور له قهر نه ترسم!!، بهراستي قوناغي مردن قوناغيکي زور ههستياره و ههقي خوښه تي نينسان له قوناغي دواي مردن بترسي که قوناغي بهرزهخ (ناوگوږ)، بويه پيغه مبهر (عليه الصلاة والسلام) به سوننه تي داناوه سهرداني قهرستان بکري بو

پیاوان، بۆ ناره تان به شپوهیه کی شهرعیی دروسته به لām به راستی نهو زیاره تهی که نه مړۆ ناره تان ده یکنه بۆسه ر گۆرستانه کان دروست نییه؛ نه گهر ده شیرسن بۆچی؟ ده لئین:

یه کهم: له بهرئه وهی که پیاوان و ناره تان تیکه لاو ده بن له زیاره تهی گۆرستانه کان به تایبه ت له شاره کاند، دوهم: به جلوه رگی ناشه رعی و روت و قوت ده چن سه ردانی گۆرستانه کان ده کهن، سییه م: ناره تهی خراپیان تیدایه که پیویسته به به ده نی پاکه وه بچی بۆ نهو شوینه پاکانه که گۆرستان شاری مردووه کافانه، شاریکه که نیمه ش به یانی بۆی ده چین؛ شاریکه هه ر بۆ نه وانه نییه که به روژ به لایاندا تینه پهرین و وا نه زانین هه رنه وانی تیدان و نییه بۆی نارۆین روژیک دئ تهرمه که ی نیمه ش ده بن بۆ لای نهو شاره؛ نهو شاردی که به داخه وه زۆر به بیپریزی ته ماشای ده کری؛ هه موو حه یوانه کانی ده خریته سه ر، بز و مانگا و گویدریژ و سه گی لینا گه ریته وه، هه موومان ئومه تهی موحه مه د ﷺ گونا هه بارین له وهی نهو گۆرستانه مان به ره لا کردووه، نایا که سینک هه ز ده کات ماموستا که ی به زیندوویتی مانگا یان سه گیک به سه ریدا پاز بدات؟، که سینک هه ز ده کات باوکی یان برای یان خیزانی یان دایکی یان کوپ و کچه خو شه ویسته که ی؟...، کهس هه ز ناکات، نهی گۆرستان شاری نه وان نییه؟ نایا مردووه کافان نیستا پیان ناخۆش نییه که ناوا به بیپریزی ته ماشا ده کرین؟، ماموستایانی به پریزی نایینی باسیان کردووه و نه فه رموون که له شه ریه تهی نیسلامدا کاتیک که ده چی بۆ زیاره تهی گۆرستان چۆن به زیندوویتی و وه ک چۆن له حالئ حه یاتدا شه رمت لی کردووه له و که سه ده بی کاتیک که ده چی بۆسه ر گۆره که ی ناوا به شه رم و ریز و حورمه ته وه بۆی بچی؛ نه ک بچی له سه ر گۆره که ی پالده یه وه، پیغه مبه ر (علیه الصلاة والسلام) نه فه رموئ: نهو که سه ی که له سه ر قه بریک داده نیشئ له سه ر په نگر و پۆلو (پشکۆ) دابنیشئ و بسووتئ

باشته؛ دانیشتن له سهر قهر پازدان به سهر قهبردا ریز و حورمهت نه نواند بؤ
گورستان به راستی تاوانیکه نه گهر له دیکه بن هه موو دیکه که گونا هبار،
نه گهر شاریک بې هه موو شاره که گونا هبار، بویه جاریکی تریش له وتاری
ههینی وتوومه ره جا ده کهم که غم بخون له پهرژینکردنی گورستانه کافان بؤ
ئوهی گونا هبار نه بین.

کاتیک چویه سهر گورستان سهلام بکه، وه کو پیغه مبر به عائیشهی
فهرموو: نه گهر چویه سهر گورستان ناوا سهلام بکه (السَّلامُ عَلَیْکُمْ دَارَ قَوْمِ
الْمُؤْمِنِیْنَ، اَنْتُمْ السَّابِقُونَ، وَنَحْنُ الْاٰحِقُونَ، وَنَحْنُ اِنْ شَاءَ اللّٰهُ بِکُمْ لَاحِقُونَ، نَسْأَلُ
اللّٰهَ لَنَا وَلَکُمُ الْعَافِیَةَ)^{۹۶} سهلامتان لیبی نهی خانووی قهومی نیمانداران، نیوه
پیش نیمه رویشتون، نیمهش وا به دواوی نیوه دین و اِنْ شَاءَ اللّٰه به نیوه
ده گهینه وه، داواوی سهلامه تی ده کهین بؤ نیوه و بؤ خوشمان له خواوی
پهروه ردگار، نه گهر چویه سهر گورستان ناوا بلی چونکه نینسان که ده چیته
سهر گورستان سهردانی خوشه ویستی خوی ده کات ده بی بلی: (رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا
وَلَاخَوَانِنَا الَّذِیْنَ سَبَقُونَا بِالْاِیْمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِی قُلُوْبِنَا غِلًا لِلَّذِیْنَ اٰمَنُوْا) خواجه له
نیمه خوشبی و له وانهش که له پیش نیمه دا رویشتون، وه رق و قینه شمان له
دلدا مهیله که له بهرامبر نیمانداران له دنیا هه مانبی، چونکه هه رچی
نیمانداره له دنیا ده بی برای یه بې، وه ده بی به ناخوشی به کدی نارپه حهت
بی، مسولمانیک له روزه لات لیی دهری یه کیکیان له روزه ناوا
ده چه وسیندرتته وه یه کیان له وی مائی ده سووتی و دهر به دهر ده بی... نه گهر
نیمه مسولمان له دلماندا پیمان ناخوش نه بی دیاره مسولمانه تیه که مان

^{۹۶} صحیح مسلم، کتاب الطهارة، باب: استحباب إطالة الغرة والتجلیل فی الوضوء، رقم
الحديث ۲۴۹

ناتہ و اووه و ئیمانہ که مان به هیژ نییه!!، چونکه یه کیڅ له مهرجه کانی ئیمانی به هیژ و ته و او ته و دیه ئیمانداران به برای خوږی بزانی، خیری ئیمانداران به خیری خوږی و نارہ حه تی ئیمانداران به نارہ حه تی خوږی بزانی (لا یؤمن أحدکم حتّٰی یحبّٰ لاخیه ما یحبّٰ لنفسیه)^{۹۷}، بویه ئینسان نه گهر که سیکی خوشه ویستی خوږی لی دهر و او و دهری نارہ حه دهبی چونکه مردن موسیبه تی که و واقعی که دته پیش!، ته ماشا بکهن عومهری کورپی خه تتاب (خرا لینی رازی بن) وه ختی که پیغه مبر و هفات ده کات چهنده نارہ حه دهبی!، صه حابه کانی مه دینه زوره یان له مزگوتدا په لویویان که وتبوو! عه لی کورپی ئه بی تالیب قاچه کانی ئیفلیج بوبوون خوږی پی هه ئنه نه ستایه وه و به نه رزه وه نوسابوون!، عومهری کورپی خه تتاب دهیغه رموو: هر که سیک بلّی پیغه مبر و هفاتیکر دوه بهم شمیر ه سهری په لده دهم! هه تا ئه و کاته ی نه بویه کری صدیق (خرا لینی رازی بن) وتاری داو مسولمانانی و شیار کردنه وه فهرمووی: (من کان یعبد محمداً فإنّ محمداً قد مات ومن کان یعبد الله فإنّ الله حي لا یموت)، نه ی صه حابه کان نه ی ئومه تی موحه مه د (علیه الصلاۃ والسلام)، هر که سی پیغه مبر دپه رست ئه و! پیغه مبر مرد، وه هر که سیکیش خودای دپه رست خودا هر ماوه!، ئیوهش و موحه مه دیش (علیه الصلاۃ والسلام) خواتان دپه رست ئه و خودایه هر ماوه، ئینجا هه ندی ئاموژگاری عومهری کورپی خه تتابیشی کرد

^{۹۷} «حدثنا محمد بن المثنی وابن بشار قالَا حدثنا محمد بن جعفر حدثنا شعبة قال سمعت قتادة يحدث عن أنس بن مالك عن النبي صلى الله عليه وسلم قال لا يؤمن أحدکم حتّٰی یحبّٰ لاخیه أو قال لجاره ما یحبّٰ لنفسه»، صحیح مسلم، کتاب الایمان، باب: الدلیل أن من خصال الایمان أن یحبّٰ لاخیه المسلم، رقم الحدیث ۴۵.

(خوا لیتی رازی بن) زیاتر هوشی هاته وهسه ر خوی وه نینجا عومهری کورپی خه تتاب لهو شوینه دا فهرمووی:

نَقَّوْسَ ظَهْرِي مِنْ فِرَاقِ مُحَمَّدٍ
قَصَارَ قَضَاءِ الْأَرْضِ عِنْدِي مُضِيْقًا
لَوْ كَانَتْ الدُّنْيَا تَدُومُ لِسَاكِنٍ
لَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ فِيهَا مُخْلَدًا
وَلَوْ دَامَتْ الدُّنْيَا وَدَامَ نَعِيمُهَا
لَمَا مَاتَ فِيهَا سَيِّدُ الرُّسُلِ أَحْمَدًا

واته: پشتم کورپوته وه له بهرته وهی فیراقی موحه مدم هاتوته پيش و لیم جیابوته وه ﷺ، نهو نه رز و فهزایه پان و بهرینه و نهو ده شتم لی ته سک بۆته وه!، نه گهر نهو دونیایه بۆ کهس بماییه تییدا نیشته جی بیی ده بوییه موحه ممد (علیه الصلاة والسلام) تیایدا نه مرئ!، نه گهر خویشی دونیا و گوزهرانی دونیا به ردهوام بوییه ده بوو پیغه مبه ر (علیه الصلاة والسلام) نه مردبا!، خو پیغه مبه ر (علیه الصلاة والسلام) زور خو شه ویست بووه لای خوا خو شه ویستری کهمی سهر روی زهوی بووه له لای خوا!، له هه مانکاتدا له ته مهنی شه ست و سی سالییدا وه فاتی کردووه که ته مهنیکی که مه و ته مهنی نومه ته که یه تی وه کو فهرمووی: ته مهنی نومه ته که م به زوری له نیوان شه ست و هفتادایه بویه خویشی له نیوه ندی نهم ته مهنه دا وه فاتی کردووه، جا نا لهو کاته دا عومهری کورپی خه تتاب نه صیحه تی خوی ده کات، ده فهرمووی:

(تَجَرَّدَ مِنَ الدُّنْيَا فَإِنَّكَ إِنَّمَا خَرَجْتَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَنْتَ مَجْرَدًا)^{۹۸} واته: نهی عومره خۆت رووت بکه لهو دونیا یه چونکه روژتیک دئ تو به پرووتی لهو دونیا یه ده چیته دهرا!

خالی دووه: مردن کاتیکی دیاریکراوی بو دانراوه، ئیمه ده بی چاک بزانین که مردن وهختیکی دیاریکراوی ههیه نه پاش دهکات و نه پیشیش دهکات!، خوا ته حدیدی کردووه ههروه کو فهرمووی: ﴿وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كِتَابًا مُؤَجَّلًا﴾ ۱۴۵- آل عمران، واته: هیچ نهفسیک بوئ نییه برئ به ئیزنی خودا نه بی!، نوسراویکه و کاتیکی دیاریکراوی بو دانراوه، ئینسان زۆرجار ههز دهکات برئ به لام مردن به دهستی خواجه، زۆر نهخۆش ههز دهکهن برن به لام نهجه لیان نه هاتووه!، زۆر کهس له شهردا چه نندین گوللهی بهرده کهوئ ناشمرئ له بهرته و دی نهجه لی نه هاتووه!، زۆر ئینسانی نهخۆش ههیه دهچی سهفه ری ههچ دهکات دهلی: ان شاء الله لهوئ دواي تهوبه کردن دهمرم به لام نهخیر نهجهل به دهستی خواجه، هی وا ههیه لهوئ دهمرئ یاخود له ریگا دهمرئ هی واش ههیه دهگه ریته وه ماله وه ئینجا دهمرئ!، هی وا ههیه به پیری دهمرئ هی وا ههیه به گهنجی دهمرئ، هی وا ههیه خوا هوکاری بو دروست دهکات سه یاره ی وهرده گهرئ، له ناودا دهخنکی، کاره با دهیگرئ...، هی واش ههیه ههچ هوکاری دیار نین، دهبینی کهسیک دوینئ ساغ بوو کهچی تهمرؤ دهلئین فلانه کهس مردووه!، تهرئ نهخۆش بوو؟ نهخیر ساغ و سهلامهت بوو!، دوینئ کریکار و جوتیار بوو، له ئیش و کهسابه تدا بوو کهچی تهمرؤ دهلئین مردووه!، دوینئ ناوی له قائیمه ی زیندووان بوو به لام تهمرؤ ناوی له قائیمه ی مردووانه!، دوینئ له سه ره ئهرز بوو به لام تهمرؤ له ژیر ئهرزه!، جاری وا ههیه ئینسان

^{۹۸} تاریخ دمشق، باب: عمر عبدالعزیز، جزء ۴۵، صفحه ۲۱۰

هوکارى رووکەشى بۆ دروست نابې خواى گهوره نه گهر نه جەلى هېنا نيت کاتى تهواوبوو، نهو لوقمه نانەى که نه جەلى پې هاتبوو تهواو، نهو ههوايه و نهو ناو و... به شه کهى وى له دونيا تهواوبوو!، بۆيه خواى گهوره د فەرموى: ﴿وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا﴾ ۱۱ - المنافقون، (لن) له زمانى عەرەبى واتا (هەرگيز نابې)، هەرگيز خواى په وەر دگار نه جەلى هېچ که سى دواناخات کاتىک که نه جەلى هات، ﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ فَلَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ﴾ ۴۹ - يونس، هه موو ئومەتیک نه جەلێکى ههيه، وه هه موو که سیک نه جەلێک و کاتیکى تايه تی بۆ مردنى ديارى کراوه نه سهعاتیک دوا ده که وى و نه سهعاتیکش پيش ده که وى نه جەلى!، (ساعة) يانى ماوه يهک، نه ماوه يهک پيش ده که وى و نه ماوه يهکيش دوا ده که وى!، نه دهقيقه يهک خوا مؤلەتى ده دات دواى نه جەلى نه دهقيقه يهکيش دیتە پيشيش، بۆيه کاتى به ئيمامى نه حمەدى کورې حەنەل د فەرموون: خوا عومرت دريژ بکات، زۆر پې ناخۆش ده بى و تورە ده بى!، نه فەرموى: (ذالك شيء مفروع منه) نهو شتيکه خوا برپويه تيبه وه عومر دريژ نابيت!، نهو دوعايه قه بوول نابى تو به يه کيک بلې: خوا عومرت دريژ بکات!، ده کرى بلې: خوا عومرت پر له بهرە کت بکات، خوا عومرت پان و بهرين و فراوان بکات، به لام عومر دريژ نابى، عومرى پر له بهرە کت نه وه يه ئينسان له عومرى که مييدا خزمەتى زۆر بکات و زۆرى به عومريه وه دياربى، زانای پايه به رزى واهه بووه له تەمەنى (۳۰) سى سالىي چەندين ته نليفاتى کردووه و چەندين کتیبى نوسيوه!، خزمەتى زۆرى به ميلله ته کهى کردووه، هەر له تەمەنى سى سالىدا وه فاتيشى کردووه!، هى واش ههيه تەمەنى (۵۰) په نجا ساله و هېچى به عومريه وه ديار نيه!، بهرە کت

نوهديه نينسان زور نيش بکات و نيشی زوری دیار بی له تهمه نیدا نه گهرنا تهمدن دریژ ناییت!

خوای پهروردگار ده فرموی: ﴿وَمَا تَذَرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا﴾ ۳۴- لقمان، واته: هیچ کهسی نازانی بهیانی چ کارنیک ده کات، زور نینسان هیه نه مړو بریار نه دات بهیانی نهو کاره نه کات کهچی دواپی شهو لیی هه لده وهشیته وه، یاخود بهیانی وه زعیکی دپته پیس و لیی هه لده وهشیته وه له بهرته وهی خوا ده زانی بهیانی نیمه له چ وه زعیکا ده بن، ﴿وَمَا تَذَرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ ۳۴- لقمان، واته: هیچ نه فسیک نازانی له کوئ ده مری!، بویه پیغه مبهه (علیه الصلاه والسلام) فرموی: (إِذَا قَضَى اللَّهُ لِعَبْدٍ أَنْ يَمُوتَ بِأَرْضٍ جَعَلَ لَهُ إِلَيْهَا حَاجَةً)^{۹۹}، واته: نه گهر خودا ویستی عه بدیکی خوئی له شویتنیک بمړی وا ده کا نیشیکی نهو عه بددی بکه ویته نهو شویته و ده بی بجی و له وی بمړی! زور جار که یه کیک سه یاره ی لی وهرده گهری و خزمیکی دهمری یان مالی دسوتی، له فلان شویته بهرده بیته وه و دکه وی و دهمری، یان دیواری به سهردا دپوخی یان له ناودا ده خنکی... ده لی نه گهر وای نه کردبا و نه دهبو!، نه وه ته نهها ده رگا کردنه وهی شهیتانه بو بابه ته که چونکه پیغه مبهه فرموی: (فَلَا تَقُلْ لَوْ أَنِّي فَعَلْتُ كَانَتْ كَذَا وَكَذَا وَلَكِنْ قُلْ قَدَرُ اللَّهِ وَمَا شَاءَ فَعَلَ فَإِنَّ لَوُتَفَتَحَ عَمَلَ الشَّيْطَانِ)^{۱۰۰} واته: مه لی نه گهر وام

^{۹۹} «حدثنا أحمد بن منيع وعلي بن حجر المعنى واحد قال حدثنا إسماعيل بن إبراهيم عن أيوب عن أبي المليح بن أسامة عن أبي عزة قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم إذا قضى الله لعبد أن يموت بأرض جعل له إليها حاجة أو قال بها حاجة»، سنن الترمذي، كتاب القدر، باب: أن النفس يموت حيثما كتب لها، رقم الحديث ۲۱۴۷.

^{۱۰۰} «حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة وابن غير قال حدثنا عبد الله بن إدريس عن ربيعة بن عثمان عن محمد بن يحيى بن حبان عن الاعرج عن أبي هريرة قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم المؤمن القوي خير وأحب إلي الله من المؤمن الضعيف وفي كل خير احرص على ما ينفعك واستعن

کردبا وا ده‌بوو، چونکه (نه‌ګر) کرده‌وی شه‌تان ده‌کاته‌وه!، شه‌وه قسه‌ی نیمان لاواز و مونا‌فیه‌کانه که کاتی خوی شه‌وانه‌ی ده‌چونه جه‌نگ ده‌یان‌ګوت: ﴿لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا﴾ ۱۵۶- آل عمران، واته: نه‌ګر له‌ګه‌ل نیمه بان و نه‌چووبانه جه‌نگ له‌ګه‌ل موچه‌مه‌د (عليه الصلاة والسلام) نه‌ده‌مردن و نه‌ده‌کوژران، به‌لام خوا ده‌فرموی: ﴿قُلْ لَوْ كُنْتُمْ فِي يُبُوتِكُمْ لَبَسَرَّ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَىٰ مَضَاجِعِهِمْ﴾ ۱۵۴- آل عمران، نه‌ګر له‌ مائی خوشتان بوونایه مردنتان له‌ مه‌یدانی جهاد و له‌ مه‌یدانی شهر هاتبا حه‌تمن ده‌بویه بیننه شه‌وی به‌لام دیاره شه‌هلتن له‌وی نه‌هاتبوو بویه نه‌هاتنه شه‌وی!!، ینسان ناتوانی پیچه‌وانه‌ی شه‌له‌لی بچولیته‌وه.

خو شه‌ویسته‌کام، خالی سییه‌م و کوتایی: نایا خوشاردنه‌وه و راکردن له‌ مردن شه‌هل دوا ده‌خات؟، بی‌ګومان نه‌خیر! چونکه شه‌و نایه‌تانه‌ی که پیشت خویندماننه‌وه ګومان شه‌هل وه‌ختیکی تاییه‌تی بو دانراوه نه‌پیش ده‌که‌وی نه‌ دواش ده‌که‌وی، نمونه‌مان زورن له‌ قورنایی پیروزدا خوی ګه‌وره بو‌مان ده‌ګیریته‌وه که زور که‌س ویستویه‌تی خوی له‌ مردن بشاریته‌وه و له‌ مردن را بکات به‌لام که‌لکی نه‌بووه!، کاتی خوی صه‌حابه‌کان داوایانکرد جهاد فه‌رز بکری خوا فه‌رزیکرد به‌لام که فه‌رزکرا ګوتیان: خوی به‌چی که‌می‌ک له‌سهرمان رانه‌ده‌هستای دوی فه‌رزت کردبا؟! ﴿فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ لَوْلَا أَخَّرْتَنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ﴾ ۷۷- النساء، واته: وه‌ختی که جه‌نګیان له‌سهر فه‌رزکرا ګوتیان: په‌روهردگارا بو‌چی جه‌نگت له‌سهر فه‌رزکردین؟ خو زګه بریکی

= بالله ولا تعجز وإن أصابك شيء فلا تقل لو أني فعلت كان كذا وكذا ولكن قل قدر الله وما شاء فعل فإن لوفتحت عمل الشيطان»، صحیح مسلم، کتاب القدر، باب: فی الامر بالقوة وترك العجز، رقم الحديث ۲۶۶۴.

دیکه دواډه خستين!؛ دياره هه موويان نهو خوزگه يان نه بوو به لکو خه لکيکيان وایانگوتووه، خوا فەرمووی: ﴿قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقَى﴾ ۷۷- النساء، نهی موحه مەد (عليه الصلاة والسلام) پييان بلتي: نه گەر نه وان له ترسی مردنيانه و له ترسی نهويه که ژيانی دونيايان له دهستده چي ژيانی دونيا خوښگوزهرانيه کي که مه، قيامت باشته بو نهو که سانهی که له خوا نه ترسن!، نه وانهی که مسولمانی راسته قينهن و له دونيا به رهو ليقای خوا سه فەری خويان ده کهن نه که به رهو شوينيکی ناخوش!، ده چنه لای خوښه ويستی خويان که (رب العالمين)ه، ده چنه لای خوښه ويستی خويان که موحه مەد ﷺ، خوی گه وره ده زانی نهو دورووانه چيان له دلدايه و له مرن ده ترسن بويه فەرمووی: ﴿أَيُّنَمَا تَكُونُوا يُدْرِكُكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّشِيدَةٍ﴾ ۷۸- النساء، واته: له هەر کوييه که بن مردن ده تانگاتسي با له کوشک و ته لاری پته ویش دابن!، ((بورج)) يانی قهلا، يانی شوين و بالاخانه و بينايه ی بهرز، ئينسان له هەر کوي بيته نه گەر مردنی له سەر نوسرابي له کات و شوييني کدا به چ شيويه که که خوا بو داناو ده تمن ده بي بچيته نهو شويته و بهوشيوهش که خوی پهروه ردگار ديار يکردووه بمري.

له جهنگي نه حزاب هندی له دل نه خوښه کان گوتيان: ﴿إِنْ يَبُوءْنَا عَوْرَةً﴾ ۱۳- الاحزاب، گوتيان: نهی پيغه مبهري خوا نه گەر ئيجازه مان بدهی بچينه وه مالتی به راستی مالمان هه مووی لهو گوږه يه و به ره لايه و که سی له لا نيه و خيزانمان به ته نهايه و ده ترسين و...، خوا فەرمووی: ﴿وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِنْ يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا﴾ واته: درو ده کهن نه وان مالمان لهو گوږه نيه، نه وان ته نها ده يانه وي فیرار بکهن له جهنگ له ترسی مردن!، خوا فەرمووی: ﴿قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ إِنْ فَرَرْتُمْ مِّنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ﴾ ۱۶- الاحزاب، واته: نهی موحه مەد (عليه الصلاة والسلام) پييان بلتي: نهو فیرار کردنه تان هيچ سوودی نيه

نه گهر نیوه له ترسی مردن یان له ترسی کوشتن را بکهن! ﴿وَإِذَا لَا تُمَتَّعُونَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ ۱۶- الاحزاب، جا که و ابو نه گهر ئینسان فیرار بکات و خو بشارتیه وه له مردنی ناتوانی، خوا نه فهرموئ: ﴿لَنْ يَنْفَعَكُمْ﴾ واته: ههرگیز نهو خوشاردنه وهیه سوودتان پیناگه یهنی، جا هی وا ههیه سه فهر ده کات له شویتیکه وه بو شویتیکه تر یان له ولایتیکه وه بو ولایتیکه تر له ترسی مردن، هی وا ههیه نه مړو لهو گونده دانانیشی ددچیته نهو گونده له ترسی مردن و له ترسی کیش، هی وا ههیه ناچیته جهنگ له ترسی مردن که چی نازانی مردنی له شویتیک بو نوسراوه که نهو بوخوی ههست ناکات!، له بهرنه وه خوی پهروه ردگار بریویه تییه وه.

عالمیک دده فهرموئ: ﴿إِنَّ الْمُجِبْنَ لَا يُؤَخَّرُ الْاجَلَ كَمَا أَنَّ الشَّجَاعَةَ لَا يَعْبَلُ الْاجَلَ﴾ واته: ترسنوکی نه جهل دواناخات ههروه کو چوون جورتهت و نازایه تی و لیها تووی نه جهلی ناهینیته پیش!!، یانی نه به ترسنوکی نه جهل دوا دده که وی وه نه به غیردت و نازایه تی و شه هاهمه تیش نه جهل پیشدده که وی، نه وانه ی که له جهنگدان و نه وانه ی که له ماله وهن نه گهر بلئی له وی زیاتر مردن نزیکه نه جهل یان له کوئی هاتبی ههر له وی ده مری، بویه خوی پهروه ردگار فهرموئ: ﴿قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلَاقِيكُمْ﴾ ۸- الجمعة، واته: نهو مردنه ی که نیوه له بهری را ده کهن حه تمه دیته پیشتان و یه خه تان ده گری!

له کو تاییدا نهو نایه ته ی خوی پهروه ردگار عهرز ده که ین که خوی پهروه ردگار له سورته ی (الزمر) دده فهرموئ: أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿وَأَنِيبُوا إِلَى رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ﴾ ۵۴- الزمر، واته: نهی ئیماندارینه نیوه بگه رپنه وه لای خوا، وه ته سلیمی نه مری خوا بن، مسولمان بن و خوتان یه کلابکه نه وه ته نها بو خوا (جل جلاله)، پیش

نوهی له ناکاو عهزابيکتان بو بیت پاشان کهس ناتوانی سهرتاخات؛ نه گهر
 عهزاب هات تهر و وشک بهیه کهوه ده گريته وه! با لهو عهزابه بترسين که خوی
 گه وره وه کو دهرده سهریه که لیمانده گری چ به هوئی گوناھی خویمان که تهوبه مان
 لیي نه کردووه، وه چ به هوئی گوناھی خه لکی که له ناوی دانیش تووین و
 نه هی له خهراپه (منکر) ناکهین؛ چونکه کاتی که تهر و وشک بهیه کهوه
 ده سووتی که گونا و تاوان ببینری و نه هی لی نه کری، وه کو له پیشتا و تراوه:
 (إِنَّ اللَّهَ لَا يُعَذِّبُ الْعَامَّةَ بِذَنْبِ الْخَاصَّةِ وَلَكِنْ إِذَا عَمِلَ الْمُنْكَرُ جَهَاراً كُلَّهُمْ)^{۱۱}
 واته: خوی گه وره خه لکی به گشتی به گوناھی چه ند که سیکی ناسوتی و
 عهزاب نادات هه تا وای لی دئ هه موویان گونا هو خراپه ی به ناشکرا ده کهن و
 چاوپوشی لی ده کری! وه ختی که گونا زور بینرا له ناو خه لک و چاوپوشی لی کرا
 نه و کاته با هه موو خه لک بترسی تووشی عهزابی خوی گه وره بی!!، چونکه
 خوا فهرمووی: ﴿وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ
 شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ ۲۵ - الانفال، واته: له فیتنه یه که خوتان بیاریزن که ته نها
 تووشی زالمه کانتان نابی، نه گهر بی ئیوه ش ده گريته وه!

جا با له مردن بترسين که موسیبه تیکه و دیت، کاتیکی دیاریکراوی بو
 دانراوه ئیمه نایزانین، با هه موومان بتوانین له سهر ریگای خودا (جل جلاله)
 به رده وام بین و نیستیقامه تمان بی صهرمان له سهر به لا و موسیبه ته کان و
 ناخوشیه کان ژیا نی دنیا بی بو نه وی کاتی که مردن هات به مسولمانی
 برین، ئینسانیش نازانی له کوئی ده مرئی و چوډ ده مرئی و به چی ده مرئی!!.

^{۱۱} «(وحدثني مالك عن إسماعيل بن أبي حكيم انه سمع عمر بن عبد العزيز يقول كان يقال ان الله تبارك وتعالى لا يعذب العامة بذنب الخاصة ولكن إذا عمل المنكر جهارا كلهم)، الموطأ، كتاب الكلام، باب: ما جاء في عذاب العامة بعذاب الخاصة، رقم ۱۷۹۹

له خوی پهره وردگار ده پارینه وه و ده لئین: یاره بی خوی له کاتی کدا مردغان
 بۆ بیخی که مسولمانین، خوی به مسولمانی بمانژیینی، به مسولمانی بمانژیینی
 یارب العالمین، یاره بی خوی عاقیبه تی عومرمان خیر بکهی، یاره بی خوی
 خاتیمه ی کرده کاغان خیر بکهی، یاره بی خوی له سهره مرگدا به
 مسولمانی بمانژیینی، یاره بی خوی له سهره مرگدا هاوکاریمان بکهی بۆ
 نه وهی بتوانین به مسولمانی بمرین، خوی له سهره مرگدا بمانپاریزی له زه لله ی
 شهیتان و شهیتان فیلمان لی نه کات یارب العالمین، یاره بی خودایه راگیربون
 (تشییت) به قسه کاغان ببه خشی له سهره مرگدا وه له ناو قه بردا بۆ نه وهی
 بتوانین وه لامی مه لاتی که ته کان بدهینه وه، یاره بی خوی له خۆمان و مال و
 مندالمان خۆشبیت، یاره بی خوی له مردووه کاغان خۆشبیت، خوی شیفای
 نه خۆشییه کاغان بۆ بهیینی، یاره بی خوی هاوکاریمان بکهی و دل و دهر و وغان
 ساغ بکهیه وه بۆ نه وهی بتوانین به دلکی پر له ئیمان و ئیخلاصه وه پیشوازی
 مانگی ره مه زانی پیروز بکهین، یاره بی خوی لیته ده پارینه وه که مانگی
 ره مه زانی نه مسالمان بۆ بکهی به ناشتی و خۆشگوزه رانی بۆ هه موو
 مسولمانانی دونیا، یاره بی خوی دهره سه ری و زولم و ته حه ددای زالمان و
 سته مکاران و بیباوه ران له هه رکوبیه که هیه له دونیا له مانگی ره مه زاندا
 له سه ر مسولمانان هه لگری، خوی مانگی ره مه زانمان بۆ بکهی به دهرگای خیر
 و به ره که ت بۆ هه موو مسولمانانی دونیا.

نامین

أَقُولُ قَوْلِي هَذَا وَاسْتَغْفِرُ اللَّهَ لِي وَلَكُمْ وَلِسَائِرِ الْمُسْلِمِينَ فَاسْتَغْفِرُوهُ إِنَّهُ كَانَ
 غَفَّارًا، أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

(رَبُّنَا أَنْتَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ) آمين

ژیانی نیوگور

قال رسول الله ﷺ:

(القَبْرُ إِمَّا رَوْضَةٌ مِّنْ رِّيَاضِ الْجَنَّةِ أَوْ حُفْرَةٌ مِّنْ حُفَرِ النَّيرانِ)

رواه الترمذي

بسم الله الرحمن الرحيم

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَتَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، نَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَنَشْهَدُ أَنَّ سَيِّدَنَا وَنَبِيَّنَا مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَزِدْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ، صَلَاةً وَسَلَامًا إِلَى يَوْمِ الدِّينِ، أَمَا بَعْدُ يَا عِبَادَ اللَّهِ، أَوْصِيكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ وَطَاعَتِهِ وَلُزُومِ أَوْامِرِهِ وَكَثْرَةِ مَخَافَتِهِ، فَإِنَّ التَّقْوَى شِعَارُ الْمُؤْمِنِينَ، وَدِثَارُ الْمُتَّقِينَ، وَوَصِيَّةُ اللَّهِ فِي وَفِيكُمْ وَفِي النَّاسِ أَجْمَعِينَ.

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ ١٠٢ - آل عمران.

بهريزان و خوښه ويستان: نه مړېش خوای گه وره موله تی داین روژیکي تر به چاوی خوځمان له ژيانی دونیا بینین و ههستی پي بکهین، شوکر و سوریاس بو خوای په ورو دگار که له خزمه تی مانگی ره مه زانی پیرو زدا به روژوین و له مالی خوا نامادهین، له وتاری نه مړوماندا باسی قوناغه کانی ژيانی ټینسان و سه ره تای ده سټی کړدنی ژيانی ټینسان هدر له ناو سکی دایکیه وه تا ده گاته خزمه ت خدا (جل جلاله) به پي توانا قسه ی له سر ده کهین، نه مړو به پشتیوانی خوای گه وره ده چینه سر ژيانی ((به رزه خ))، ژيانی گوړستان...

دوای نه وهی ټینسانه کان له دونیادا نه و دونیایه ی که کومه ټیک کاره سات و به سره هاتی زورگه وړدی تیډا ده بیني، نه و ټینسانه ی ژيان به سرده با له و

دونيایه به چەند رۆژيک يان چەند مانگيک يا چەند ساليک و دوايى به جىي دىلى و کۆچ دهکات!، به لّام بهرهو کوي؟!، بهرهو شاريکى تر، بهرهو ژيانىکى تر، بهرهو ئاوه دانيه کى تر...

خۆشه ويستان: له ژيانى خۆماندا ده بينين زۆر شوين که به لايدا تېده پېرين ده لّين ((ئوهو گۆرستانه))!!

((ئوه وانه هه مووى قه برن))!، له ناو ئهو گۆرستانه دا ده يان بينين، زۆرمان پېناخۆش و زۆرمان پى سهر و عه جاييه که له ناو ئهو گۆرستانه دا بمينين و ماوه يه که دابنشين!.. بير بکه ينه وه له لای ئهو مردووانه، له لای ئهو شاره هه نديک ئيسراحت بکه ين، يان بيرىک له حالى خۆمان و ئهو مردوانه وه ئهو شاره که پيى ده گوتري ((گۆرستان)) بکه ينه وه!، رۆژانه و مانگانه ده يان کهس و سه دان کهس به ده ستى خۆمان به رى ده که ين بۆ ئهو شوينه که پيى ده لّين ((گۆرستان))!!، به لّام بير له وه ناکه ينه وه که رۆژيک ديت خه لکيکيش ئيمه به رى دهکات بۆ ئهو شوينه!، ئه وه پيى ده گوتري ((گۆرستان))! شاريکه، ئاوه دانيه که، عاله ميکه بيجگه له و شار و ئاوه دانيه ي ئيمه!، رۆژيک ديت ئيمه ش ئهو گۆرستانه ده بينين خۆشه ويستان!.

پيغه مبه ر ﷺ که زياره تى قه بره ستانى ده کرد ده يفه رموو: (السّلامُ عَلَیْکُمْ دَارَ قَوْمِ الْمُؤْمِنِينَ، أَنْتُمْ السَّابِقُونَ وَتَحْنُ الْآخِرُونَ، وَتَحْنُ إِنْ شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لَاحِقُونَ، نَسَأَلُ اللَّهَ لَنَا وَلَكُمْ الْعَافِيَةَ)، فه رموى: سه لامى خواتان ليبيت ئه ي ئاوه داني ئيمانداران!، ئه ي شارى ئيمانداران، ئيوه رويشتون و ئيمه ش به دواتانه وه ين، خوا هه ز بکات رۆژيک ديت ئيمه ش بتانگه ينه وه ئيوه، وه داواى ليخۆشبوون و سه لامه تى بۆ ئيوه و خۆمان ده که ين له خواى گه وره (جل جلاله).

رۆژيک ديت ئيمه ش به رى ده کرين بۆ ئهو گۆرستانه که ئيستا به ترسه وه ته ماشاى ده که ين!، شه و زۆر کهس ناتوانى له وى بميتته وه!، به جيگاي خۆمانى

نازانىن!، خواردنى لى ناخۆين!، قسەى خۆشمان بۆ نايى لەسەر ئەو قەبرەستانە!،
خۆمان وا دەزانىن غەربىين لەسەر ئەو گۆرستانە!، گۆرستان بە شتىكى نامۆ
لەناو ئاوەدانیدا تەماشى دەکړئ!، وه زۆرجارىش بەداخەوه بەبى رىزى تەماشى
دەکړئ!.. لەگەل ئەوهشدا عالەمىکه و ئاوەدانىه که و شارىكى سەربەخۆيه!!..
سەدان و هەزاران ئىنسانى بەرپرزي تىدا نىژراوه و پىويستە رىزى بگيرى.

ئەو ژيانەى ئىمە لەگەل ئەوژيانەدا چەندە فەرقى هەيه!، بەرزەخ بەو مانايە
هاتووه وهكو زانايان دەفەرموون (حاجز)، يانى پەردە، ژيانى بەرزەخ، ژيانى
قەبر، پەردەيه که لە بەينى ژيانى دونيا و ژيانى دواړوژ، جا دەبى ئىمە بەويدا
هەر تىپەر بېين کاتيک دەچين بۆ خزمەت خودا (جل جلاله)، بۆيه با هەلۆستەيهک
بکەين، با تۆزىک دىقەت دەين، بە روحىکى پر لە ئيمان و ئىسلامەوه با
بچينه ناو قەبرەکان، با بچينه ناو گۆرستان، بزاني ئيمانداران چۆن پيشوازيان
لى دەکړئ و دوژمنانى ئىسلاميش چۆن پيشوازيان لى دەکړئ؟!، بزاني
پاداشتى نيمانداران چيه؟، بزاني سزا و ناپەهەتیهک که بۆ بى باوەرانيش
دانراوه لە گۆرستاندا چيه؟!

بەپىزان خۆشەويستان: ژيانى گۆرستان لەگەل ژيانى ئىمەدا

زۆر فەرقى هەيه!:

- ژيانى ئىمە لەسەر زەوييه، بەلام ژيانى ئەوانە لەژىر خاکه.!
- ژيانى ئىمە فراوانە، خانويکمان هەبى زۆر فراوانە و تىيدا هاتوچۆ دەکەين،
بەلام قەبرى تەنگ زۆر زۆر ناپەهەتە و ناتوانى خۆتى تىدا وەرگىرپى بەو
زاهيرەى که ئىنسان بۆ خۆى تەماشى دەکا!،
- ژيانى خۆمان کارەباى هەيه و روناکى تىدايه، بەلام ئەوى ئەگەر خوا بۆمان
روناک نەکاتەوه تاريکه!.

- ژيانی ئیره مان به ناماده بوونی خزم و کس و خوښه ويستانه، به لّام نهوئ ته نيايه!
 - ژيانی ئیره مان به خوږ راستنه له درنده و له مار و دوو پشک و له همموو
 گيانله بهره درنده کان و زهره رمه نده کان، که چي لهوئ گوشتان دده خريته
 بهرده ستي دوو پشک و مار و جيرانان لهوئ نه گهر خوا (جل جلاله)
 نه مانپاريزي!

- ژيانی ئیره پره له ناوهدانيی زيندوو و کار و کاسبی و قسه و گفتوگو و
 هاتوچو و سهردان، به لّام نهوئ نهو د نه ماوه!، له گهلّ خزم و کهست دابراوی،
 به تنها ماوېته وود!

- ژيانی ئیره بو زستان صوږا و بهتانی و دوشهکت هيه به لّام لهوئ له
 زستانيشدا هر ځاځ و خوږ راده خه!، وه له هاوینيشدا نه موبه پرېده و نه
 پانکهت هيه و لهوئ هه روا بهو شيو ديهی که ده ييښی جليکی سپی بوټ
 ده کړی و ده تخه نه خواری بو ناو نهو گورده!!، بو ناو نهو قه برده، ته ماشا
 ده کهی تنها ځاځيکی رهق و روت و دوو مهتر خوږت له سهر سينگی ده کهن،
 که نازانی عاقبه ته به ره و کوييه و خزمه کانت به په لهن هه تا ده گه پرېنه وه
 لهوئ و ده گه پرېنه وه سهر کار و کاسبی خوږان و هه رتا چه ند روژيکی کهم
 ئينسان مردوه کهی وه بیره!، نه گهر ئينسانتيک له کاتي مردندا له همموو
 روژنامه و بلاو کراوه کانی عالم ناوی بنوسړی، به لّام هه ر چه ند روژيکه و
 دوايی ده سرپيټه وه و که سيش باسی ناکات!، جا با بو خو مان حيساييک
 بکهين که ده چين بو نهو شوينه!

خوښه ويستان: باسمنکرد له وتاريکدا گوتان ئينسان که روح ته تسليم ده کا
 مه لائيکهت ديت (مَلِكُ الْمَوْت) روحی ئينسان ده کيشی، چوڼ ئينسان لهو
 حاله ته دا شهيتان دهيه وئ زه فري پيښات؟، باسمنکرد که شهيتان خوئ ديتيټه
 سهر شکلي دايکی و باوکی، به لّام خواي گه وره نه وانهی که مسولمانن

قهسه که یان راده گری، ناخیر وشه یان (لا اله الا الله) ده بی که له سهری دهمرن؛ خوا هاوکاریان ده کات (جل جلاله)، وه دواى نه وهی که نهو مه لایکه تانه دین بؤ روحکیشانی ئینسان، نهوانه ی ئیماندارن مه لایکه تی جوان و به سهر و سیمای جوان و بؤنی خو شه وه دین بؤ روحکیشانی؛ نه وهی که مسولمان بی، نه وهی که ئیماندار بی، مه لایکه تی نورانی دین بؤ روحکیشانی، کفنی سپیان پییه و بؤنی خو شیان پییه، به لام به پیچه وانه وه ئینسانی بی دین، ئینسانی بی ئیمان و گونا هبار وه ختی که روحی ده کیشن بؤ خو ی زور روحه که ی به ناره حه تی ته سلیم ده کات؛ زور نازاری پیوه ده بینى؛ له گه ل نه وه شدا مه لایکه تی رهش و مه لایکه تی ناشیرین له بهر چاوی نهو ئینسانه دین کاتی که بؤنی ناخو شیان پییه که روحی نهو ئینسانه ده کیشن.

وه ختی که ئینسان ده مرئ پیغه مبه ر ﷺ ده فهرموئ: (وه ختی که ده یبه ن بؤ گوړستان سئ شتی دوا ده که ویت، وه کو ده فهرمویت (يَتَّبِعُ الْمَيِّتَ ثَلَاثًا: فَيَرْجِعُ اِثْنَانِ وَيَبْقَى مَعَهُ وَاحِدٌ، يَتَّبِعُهُ اَهْلُهُ وَمَالُهُ وَعَمَلُهُ فَيَرْجِعُ اَهْلُهُ وَمَالُهُ وَيَبْقَى عَمَلُهُ)^{۱۰۲}، ده فهرموئ وه ختی که ئینسان ده مرئ بؤ سهر گوړستان به رپی ده که ن و خه لک له گه لى ده پروا، سئ شت له گه لى ده وړن: مالی له گه لى ده پروا، خزم و که سی له گه لى ده پروا، کار و کرده وهی خوشی له گه لى ده پروا، دوانیان ده گه رپنه وه یه کیان له گه لى ده مینیتته وه، نه وهی له گه لى ده مینیتته وه ته نها کار و کرده وهی خو یه تی جا خو بی و کرده وهی خو ی، نه گه ر خوا ره می پینه کات ده بی به کرده وهی خو ی محاسبه بکری مال و خزم و که سی هه مووی

^{۱۰۲} «(حدثنا الحميدي حدثنا سفيان حدثنا عبد الله بن أبي بكر بن عمرو بن حزم سمع أنس بن مالك يقول قال رسول الله صلى الله عليه وسلم يتبع الميت ثلاثة فيرجع اثنان ويبقى معه واحد يتبعه أهله وماله وعمله فيرجع أهله وماله ويبقى عمله)»، صحيح البخاري، كتاب الرقاق، باب سكرات الموت، رقم الحديث ۶۱۴۹.

دەگەرپىتەۋە، ئەۋەى بە سەيارە ھاتوۋە لەگەلىدا ئەگەر بەتانى و لىتفە و دۆشەكى ھاتوۋە لەگەلىدا، ئەگەر دار جەنازەكەيە لەگەلى ھاتوۋە، ئەگەر ھەر ۋەسىلەيەكى ماددىە لەگەلى ھاتوۋە، يان ئەۋەتە خزم و كەس و خۆشەۋىستانى لەگەلى ھاتوۋن لەسەر گۆرستان دەگەرپىتەۋە بەرەۋ مالى خۇيان و خۇى و كردهۋەكەى بەجى دەمىنى لەو شوپىنە!.

ئەو كاتەى كە ئەو جەنازەيە بەرى دەكرى بۆ سەر گۆرستان پىتغەمبەر دەفەرمۇى (عليه الصلاة والسلام): ئەو جەنازەيە ھاۋار دەكاۋ بانگ دەكات بى ئەۋەى ئىنسانەكان بىيىست و ئەۋان لەسەر شانى خۇيانىان داناۋە، ئەو - مردوۋەى - كە ئىمانداربى و مۇسۇلمان بى دەلىت: (قَدُّمُونِي.. قَدُّمُونِي) ^{۱۰۳}: نىزىكم بىكەنەۋە و بمبەن، بمبەن...، چونكە دەزانى بۆ شوپىنىكى زۆر خۆش دەچىت!، ئەو كاتەى كە مەلاىكەت روحييان كىشاۋە دەزانى بۆ شوپىنىكى خۆش دەچى، مۇژدەيان پىداۋە، بەلام بە پىچەۋانەۋە ئەگەر ئىنسانى تاۋانبار و گوناھبار بو ھاۋار دەكا و دەلى: (أَيْنَ تَذْهَبُونَ بِهَا؟): بۆ كۆيم دەبەن بۆ كۆيم دەبەن؟، ھاۋار دەكات!!.

لەو ھالەتەدا پىتغەمبەر ﷺ دەفەرمۇى: ئەگەر ئىنسانەكان ئەۋانەى جەنازەيان ھەلگرتوۋە، بىانبىستبايە ئەو ھاۋار و دەنگەى ئەو مردوۋە، ھەمرويان جەنازەكەيان فرىدەدا لەسەر شانى خۇيان و بلاۋ دەبون و كەس نەيدەزانى كىۋە دەچن؟!، بەلام ھەموو زىندەۋەرىك گۆى لە ھاتوھاۋارى ئەو مردوۋەيە تەنھا ئىنسانەكان لەگەل جىۋكە نەبى ئەۋىتر ھەمروى گۆى لە ھاتوھاۋارى ئەو مردوۋەيە كە لەسەر شانى خۇيانىان داناۋە، لەمالى خۇى دەبىنە دەرهۋە و بۆ سەر قەبرانى دەبەن، خۆشەۋىستان: لەگەل ئەۋەى كە ئەو ئىنسانانە مردوۋەكە

^{۱۰۳} صحيح البخاري، كتاب الجنائز، باب: كلام الميت على الجنازة، رقم الحديث ۱۳۱۴.

به جیدیلن له سمر گورستان مه لایکه تی (نکیر و منکر) دینه سهری، بو شهوی
 پرسپاری لی بکن، نو کاته می که نو مه لایکه ته دین پرسپاری لی ده کهن
 نه گهر نیماندار بی نو مردووه زور چاک ده توانی وه لام بداته وه، نه گهر
 نیمانداریش نه بی به راستی خوی نازانی چ ده لی و توشی سزا و ناره حه تییه کانی
 سه ختی به رزه خ ده بی!، وه ختی که پرسپاری لی ده کهن یه کهم پرسپاریان
 نه وه یه، لی دهرسن (من ریک؟) پروه ردگارت کی بو؟ کیت ده پرست له
 دنیا؟ کپنوشت بو کی دهرد؟، شهوی که نیمانداره ده لی: پروه ردگارم (الله)
 بو، سه جدهم بو نو ده برد، کپنوشم بو نو ده برد، عیباده تی نووم ده کرد،
 نه هلی مزگهوت بووم، شهوی که به چاکی زانیوه و شهوی که له دنیا دا چاکه ی
 کردووه، هه مووی له خه یال و دیته پیش چای خوی گه وره وا ده کات وه لامی
 مه لایکه ته کان ده داته وه، لی دهرسن (ما دینک؟) دینه که ت چ بو؟، نه ویش
 ده لی: دینم نیسلام بو، لی دهرسن نو پیاوه ی که هاتبو بو لای نیوه که
 موحه مده بو ﷺ چون هه لسوکه وت له گهل کرد؟، نه ویش ده فهرموئ نه وه
 پیغه مبه ره و پیشه وام بوو غورونه و نیمامم بوو، به دوا ی سوننه ت و
 رینمونه کانی که وتم.

به لام دیاره شهوی که پیاوی گونا هبار و بیباوه و کافر و مولید بی، موشریک
 بی، که مه لایکه ته کان پرسپاری لی ده کهن زور به ناره حه تی وه لام ده دهنه وه و
 نازان وه لامی بو دابین، وه ختی که لیان دهرسن خودات کی بو؟، هه ده لی ت
 نازانم!، وه ختی که لی دهرسن دینه که ت چ بو؟، هه ده لی نازانم!، وه ختی که
 لی دهرسن نو پیاوه ی که بولات نیرابوو له دنیا که به پیغه مبه ره هاتبو (علیه
 الصلاة والسلام) چون هه لسوکه وت له گهل کرد؟ به جیت زانی، رات چون بو له سهری؟،
 نه ویش هه ده لی نازانم!، نو کاته دیاره سزا تاییه تی بو داده نیین دوا ی شهوی
 که خوی پروه ردگار نه مر ده کات به مه لایکه ته کان.

خوښه ویستان: بهراستی تاقیکردنه وې بهرزه خ، تاقیکردنه وې ناو قهبر زور زور سه خته!، نه گهر له تاقیکردنه وې د ونيادا نيمه له قاعه ي نيمتيحاندا داده نيشين خه لکمان له دهوروبه رده، نازادييه کمان هه يه بير دهکينه وده، يا پرسيار يکمان هه يه ته رکي دهکين، بهلام له راستيدا له وې شه وې نيه، له وې به يې شه وې که ته رکي تيدايې ده بې وده لامې پرسياره کان بده يه وده، به و شي وې که پرسيارت لي دهکين به پي پيوست وده به په له ش ده بې پرسياره کان وده لام بده يه وده، جا نه گهر خوا زويانمان سه لامه ت نه کا له وې بهراستی زور زور خه ته رده!، بويه نيمامي عوسمان (خوا ليتي رازيبي) روژتي کيان له سه ر قهبره ستان له سه ر قهبريک راهه ستابوو زور گريا ريشي سپي هه موو ته ر بوو، غولامنيکي هه بوو ناوې (هاني ۴) بوو ليې پرسي گوتي: يا نيمام بوچي شه ونده له سه ر قهبره ستان ده گري؟!، بو وده ختيک که نايه ته کاني به هه شت و جه هه ننه م ده خو يندر يته شه به سه رتدا له ماله شه شه ونده ناگري؟!، بهلام له سه ر قهبره ستان شه ونده ده گري!، فه رمووي له بهر شه وې که گويم لي بوه پيغه مبه ر ﷺ فه رمووي (إِنَّ الْقَبْرَ أَوَّلُ مَنَازِلِ الْآخِرَةِ، فَإِنْ نَجَا مِنْهُ فَمَا بَعْدَ أَيْسَرُ وَإِنْ لَمْ يَنْجُوا فَمَا بَعْدُ أَشَدُّ) ۱۰۴ فه رمووي: له بهر شه وې گويم له پيغه مبه ر بوو ﷺ فه رمووي: قهبر يه که مين مه نزلگاي دواړوږه، جا نه گهر له وې نينسان نه جاتي بوو له و نيمتيحانه له دواي شه هه رچي د يته پيشي له دواړوږ و له حيساباتي قيامه ت شه ناسانتره!، بهلام نه گهر له وې ناجيح نه بوو شه وې له دواي شه و دي زور

۱۰۴ «(حدثنا هناد حدثنا يحيى بن معين حدثنا هشام بن يوسف حدثني عبد الله بن بدير أنه سمع هاننا مولى عثمان قال ثم كان عثمان إذا وقف على قبر بكى حتى يبل لحيته فقليل له تذكر الجنة والنار فلا تبكي وتبكي من هذا فقال إن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال إن القبر أول منازل الآخرة فإن نجا منه فما بعده أيسر منه وإن لم ينج منه فما بعده أشد منه قال وقال رسول الله صلى الله عليه وسلم ما رأيت منظرا قط إلا القبر أفظع منه))، سنن الترمذي، كتاب الزهد، باب: ذكر الموت، رقم الحديث ۲۳۰۸.

ناخوشر و نارېه تېره!، جا له راستیدا ئیمتیحانیکې قورسه بویه نیمامی عوسمان (خوای لئی رازیی) لهو حالته دا گریاوه چونکه ده زانی حقیقه تی عه زابی قهبر و حقیقه تی نهو شوینه و ئیمتیحانه کھی چونه، بویه نهو ننده بوی گریاوه!، به لام ئیمه بیر ناکهینه ود له ودی که نهو شوینه چاوه ریمان ده کات!، نازانین له کوئ ده مرین؟، به چی ده مرین؟، چۆن ده مرین؟، چۆن ده مانبن بۆ گوړستان؟!، هر یه کی کمان له چ گوړستانیک دهنیزرین؟!، دیاره نهو نازانین!، بریشی لینا کینه وه، بویه پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی: برۆن زیاره تی قهبرهستان بکهن بیر بکه نه وه بۆ نهودی مردنتان بیتنه وه یاد، له سر قهبرهستان دانیشن دوعا بۆ مردود کان بکهن، بیر بکه نه وه له خوتان که دین بۆ نهوئ، دیاره نه گهر نیمامی عوسمان یه کینکی ناوا، زاتیکې پر له حه یا و نه دهب و شهرم ناوا برسی و بگریئ که یه کی که له (عَشْرَةُ الْمُبَشَّرَةِ)، خوای په روه ردگار هر له دنیا و دعدی به هه شتی پید اود!، نهو عوسمانه ی که رۆژیکیان ویستی بجیتنه خزمهت پیغه مبه ر ﷺ، و دختیک که عایشه ددگیر پیتنه وه (خوای لئی رازیی) دده فهرموئ: بینیم نه بو به کری صدیق نیجازه ی وهر گرت له پیغه مبه ر (علیه الصلاة والسلام) پیغه مبه ر دانیشتبوو جلیم بۆ شوشتبوو، تۆزیک له رانی دیاربوو به رووتی، - ده فهرموئ- نیجازه ی نه بو به کری داو هاته ژووره وه شوینه کھی دانه پوشته وه، دواپی نیمامی عومهر دوا ی کرد بیتنه ژووره وه نیجازه ی وهر گرت نهویشیان چویه ژووره وه هر شوینه کھی دانه پوشته وه، ده فهرموئ نیمامی عوسمان له دهر گیدا یه کسر شوینه کھی داپوشته وه و فهرمووی وهر ژووره وه یا عوسمان!، عایشه ده فهرموئ زور سهرم سوپما: بۆ دهب بۆ نیمامی عوسمان نهو شوینه دابداته وه که سهرچوکیه تی بۆ نهوانیتری دانه داوه؟!، و دختیک که پرسپاری له پیغه مبه ر ﷺ کرد، پیغه مبه ر فهرمووی: (أَلَا أَسْتَحِي مِنْ رَجُلٍ تَسْتَحِي مِنْهُ

الملائكة؟^{۱۰۰} فرموی: چوڼ شهرم نه کم له که سیك که مه لانیکه تی خوا شهرمی لی ده کهن؟!.

نو عوسمانه که مه لانیکه تی خوا شهرمی لی کړدووه، نو هنده به حیا و به نه دهب بووه، پیغه مېر ﷺ فرموی: به حیاترین کهس له نومه تی من نیامی عوسمانه!، فرموی نه گهر دامنه داباوه نه دهاته ژووره!، نو عوسمانه ناوا ده گریږی له سهر قبر له بهرته وهی که ده زانی چ نیمتی حایتیک هیه، ده زانی چ عه زایتیکی له دوايه نو قبره!.

به لئ خو شه ویستان: کابرای زالم وهختی که پرسیاره کانی لی ده کړی هر به (لا أدري) وه لام نه داته وه له ناو قبر، نازانی چوڼ وه لامیک بو پرسیاره کانی دابنی؟!، چونکه له دنیادا بیري لی نه کړدوته وه بلئ خوام (الله) به و ده پیه رستم و کړنوشی بو ده بهم و قورثانیک که ناردویه تی ده ستوریکه و ده یخوینمه وه و عه مه لی پی ده کم، بویه له وکاته شه وه نایه ته خه یالی، خوی گه وره (جل جلاله) ده فرموی: ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ﴾ ۲۷- ابراهیم، اته: خوا نیمانداران

^{۱۰۰} «حدثنا يحيى بن يحيى ويحيى بن أيوب وقتيبة وابن حجر قال يحيى بن يحيى أخبرنا وقال الآخرون حدثنا إسماعيل يعنون بن جعفر عن محمد بن أبي حرملة عن عطاء وسليمان ابني يسار وأبي سلمة بن عبدالرحمن أن عائشة قالت ثم كان رسول الله صلى الله عليه وسلم مضطجعا في بيتي كاشفا عن فخذه أو ساقه فاستأذن أبو بكر فأذن له وهو على تلك الحال فتحدث ثم استأذن عمر فأذن له وهو كذلك فتحدث ثم استأذن عثمان والحاصل رسول الله صلى الله عليه وسلم وسوى ثيابه قال محمد ولا أقول ذلك في يوم واحد فدخل فتحدث فلما خرج قالت عائشة دخل أبو بكر فلم تهتش له ولم تباله ثم دخل عمر فلم تهتش له ولم تباله ثم دخل عثمان فجلست وسويت ثيابك فقال ألا أستحي من رجل تستحي منه الملائكة»، صحيح مسلم، كتاب فضائل الصحابة، باب: من فضائل عثمان بن عفان (رحمى الله عنه).

دامه زراو ده کا به وتهی چه سپاو که { لا اله الا الله } یه له ژیانی دنیاو دواړوژدا ، وهسته مکارانیش گومرا ده کات.

خوښه ویستان: هه موو ټینسان ټیکش که ده چټه ناو گوږ بیگومان گوږه وشار ده درې، گوږه وشار نه وه یه که قه بره که ویک ده که وټه وه و په راسوی چه پی ده چټه لای راست و لای راستی ده چټه لای چه پ، وه کو پیغه مېهر ﷺ فهرمووی: تنهها شهید نه بی که ټینسانی شهید له پیناوی خوا دا جهنگا بیت له پیناوی نیسلامدا شهید بو بی و کوژرابی نه وه گوږه وشاری له سر نییه!، وه خټیک که له پیغه مېهریان پرسیار کرد ﷺ بوچی شهید گوږه وشاری له سر نییه؟ فهرمووی: (كَفَى بِبَارِقَةِ السُّيُوفِ عَلَى رَأْسِهِ فِتْنَةً) ^{۱۰۶} فهرمووی: بریسکه ی شمشیرانی له سر سهری بهس بووه بو نازاری، نهو هاتنی بریسکه ی شمشیران له سهری که له مهیدانی جهاد و قیتالدا هه بووه نه وه له جیاتی گوږه وشاره که یه تی و خوا ریژی لیږه نی.

نهو کاته ی که نهو ټینسانه ده چی بو گوږستان دیاره وه خټی که ټینسانه کان ده گه ریښه وه مه لاتی که ته کان پرسیاری لی ده کهن و ورده ورده ده یانه وی بهرزی بکه نه وه بو خزمهت خوا (جل جلاله)، ده یانه وی روحه که ی بېن بو ناسمان، مه لاتی که ته کان روحی نهو ټینسانه هه لده گرن نه گهر ټیماندار بوو ورده ورده ده روا بو پیښه وه مه لاتی که ته کان ده زانن که نهو روحیکی ټیمانداره و هاتوه بو لایان، هر کاتی که له ناسمانه کان به سر ده که وی دوعای بو ده کړی و ناسمانی بو ده کړیته وه!، به لام کاتی که که ده گاته نهو شویته ی خوا مه به سستی به تی خوی

^{۱۰۶} أخبرنا إبراهيم بن الحسن قال حدثنا حجاج عن ليث بن سعد عن معاوية بن صالح أن صفوان بن عمرو حدثه عن راشد بن سعد عن رجل من أصحاب النبي صلى الله عليه وسلم ثم أن رجلا قال يا رسول الله ما بال المؤمنين يفتنون في قبورهم إلا الشهيد قال كفى ببارقة السيوف على رأسه فتنة. سنن النسائي، كتاب الجنائز، باب الشهيد، رقم الحديث ۲۰۵۳

پهروهردگار نیستیقبالی دهکا و به مه لائیکه ته کانی دهفرموئ: نهو عه بدهی من ببه نهوه بو شوینی خوی چونکه وه عدم داوه هر له وپوه دروستیان بکه مه وه وختیک که قیامت دادیت، به لام شوینیکی زور خوشی بو ناماده بکهن، قهبره کی زور بو فراوان (واسع) کهن و راجهن، وه له هه موو ناز و نیعمه تیک بوی پرازی نه وه!، دیاره وه کو پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی (القبر إما روضه من ریاض الجنة، أو حفرة من حفر النيران) فهرمووی: قهبر یان باغیکه له باغه کانی به ههشت یان شیوئیکه له شیوه کانی جهه نه نم، ((خوا بمانپاریژی))، پیغه مبه ر ﷺ کاتیک که نهو فهرمووده ی فهرمووه دیاره بو نه وه یه که ئینسان عیبه دتی لی وهر بگری، یه عنی عه زابی جهه نه نم له قهبریشدا ئینسان ده چیژی!، وه خوشی به هه شتیش ئینسان له قهبریشدا ده بیینی و ده چیژی!.

نه گهر به هه شتی بوو نه وه به شیک له نیعمه ته کانی به ههشت ده بیینی، رۆژانه به یان یان و ئیواران ئینسان له قهبردا نه گهر ئیماندار بوو به ههشت ده بیینی، شوینی خوی ده بیینی و له زدتیش له ناز و نیعمه تی دهکا، به لام نه گهر ئینسانی کافر بوو نه ویش به پیچه وانوه هه موو عه زابه کانی دۆزهخ ده بیینی، شوینی خویشی له دۆزهخ ده بیینی هه موو رۆژیک، پاشانیش سزایه کان نازاری پی ده گه یه نی!، دیاره پیغه مبه ر ﷺ دهفرموئ: نهو قهبره بو ئینسانی مسولمان بهرین ده بی به قهدهر نه وه ی که چاو ده بیینی!!!.

نهو هه موو سزا و نازاره ی که ئینسانی گونا بهار له قهبردا پیی ده گات و ده بیینی هه موو گیان له بهر یک ده بییستی، ته نانه ت نهو کاته ی که مه لائیکه ته کان پرسپاری لی ده کهن نازانی وه لام بداته وه له حه دیسیکدا پیغه مبه ر ﷺ دهفرموئ که گورزیکی لی ده دن، که نه زیه تیکی پی ده گه یه نن هه موو زینده وهره کانی سهر رووی زهوی ده بییستن ته نها ئینسان و جنۆکه نه بی!!، هه موو حه یواناتیش گوئی له دهنگی هه موو نهو عه زابه ی ناو قهبره

هده تهنه جنوکه و نینسان ناگای لی نییه و نازانی، دهنه پیغه مېهر ﷺ روژیکیان له سهر قهریک راوه ستا بوو قسه ده کردن، نیمای عومر (خوا لیتی رازی) فهرمووی: (یا رسول الله) آیا گوئیان لییه تهوانه؟ نه دی تهوانه نه مردوون؟ فهرمووی: نهی عومر تهوانه زیاتر له تو گوئیان لییه، یه عنی تهوندهی که تهوان گوئیان لییه تهونده تو گویت لی نییه، به لام تهوانه نازان و ناتوان و به لام بده نهوه له بهر نهوهی مردوون، تهانهت مردووه کان گوئیان له دهنگی نه علی نینسانی زیندووه که به سهریاند تیده پهری و هاتوچو ده کات.

خوشه ویستان: نه بوو هورهیره ده گپ تهوه (خوا لیتی رازی) پیغه مېهر ﷺ روژیکیان له سهر قهریک راوه ستا بوو فهرمووی: (مایاتی علی هذا القبر يوم لا وهو ینادي بصوت ذلک طلق یابني ادم نسیتنی، یابني ادم ألم تعلم انی بیت الوحده و بیت الغربة و بیت الوحشة و بیت الدود و بیت الضیق، إلا من وسعني الله له) ^{۱۰۷} پیغه مېهر (علیه الصلاة والسلام) که له سهر قهرکه راوه ستا بوو فهرمووی: هه موو روژیک که به سهر نهو قهردها دیت - دیاره مبهستی هه موو قهریکه -، نهو قهره هاوار ده کات لهو روژه دا، ده لی: نهی بهنی نادهم منت له یاد چوه، نهی بهنی نادهم نایا نه ترانی نه من مالی تو مه که مالی ته نهام؟!، که تو به ته نه دئی بو ئیره، به ته نه له ناو مندا ده بی، نایا تو نه ترانیوه که من مالی غه ریپی و غوره تی تو مه و روژیک دی تو دئی بو ئیره؟!، نه ترانی که من مالی کی پر ترس و کرمم بو تو؟!، بیر لیناکه یه وه دئی بو ئیره، نه ترانیوه که مالی کی تهنگی تو مه و روژیک دئی بو ئیره و مالی فراوانه کهت بهجی دلی، مه گهر نهو کهسه نه بیت که خوی گه وره ره جی پیده کا و نهو

^{۱۰۷} سنن الترمذی، کتاب صفة القيامة والرنائق والورع صفة أواني الخوض، باب السنة، رقم الحديث ۲۴۶۰

ماله یې بډ بهرین ده کات، نه گهرنا ماله که بهراستی تهنگه!، نو قهبره هاوار ده کا هه موو روژیک بډ نوو ټینسانانہی که له سره روی زه ویدا له سره نوو خاکه ده ټیټن، به لام دیاره ټینسانه کان گوټیان لی نییہ و هر به خه یالشیاندا نایه!!.

روژیک تر پیغمبر ﷺ له سره قهبریک وهستا بوو دهنگیکي له قهبره که بیست و پرساری کرد نوو قهبره هی کیټیه و چوڼ مردووه؟، گوټیان نوو له زه منی جاهیلیه تدا مردووه، به مسولمانی نه مردووه، فهرمووی (لولا ان لا تدافنوا لدعوت الله عز وجل ان یسمعکم من عذاب القبر)^{۱۰۸}، فهرمووی: نه گهر له بهر نوو نه بویه که هر مردوو ناشارنه وه، دو عام ده کرد و له خوا ده پاراموه که گوټیان له عه زابی کهسانی ناو قهبر ببویه!، به لام نه گهر گوټیان له عه زابی کهسانی ناو قهبر ببویه کهس مردووی نه ده شارده وه و کهس نه ده ویرا بچیته لای گوړستان!، له راستیدا بویه ټینسان نازانی عه زابی ناو قهبر چونه؟!، حساب و کیتاب و نیمتیحان چونه؟، بډ نوو هی لیړه وه حیسابی بډ بکات و تاقیکردنه وه که گرنگی بیټی!، نه گهر ټینسان بزانی له ناو قهبر چ رووده ات؟، نوو کاته تاقیکردنه وه که ټیجابی نابیټ و زور گرنگی بډ دانانیټن له دونیا!، هونهر نوو هیه تو نه تبینیوه کاری بډ بکهیت نه که بینیت نوو کاته

^{۱۰۸} ((أبي سعيد الخدري عن زيد بن ثابت قال أبو سعيد ولم أشهد من النبي صلى الله عليه وسلم ولكن حدثني زيد بن ثابت قال ثم بينما النبي صلى الله عليه وسلم لبني النجار على بغلة له ونحن معه إذ حادت به فكادت لتلقيه وإذا أقبر ستة أو خمسة أو أربعة قال كذا كان يقول الجري فقال من يعرف أصحاب هذه الاقبر فقال رجل أنا قال فمتى مات هؤلاء قال ماتوا في الاشراك فقال إن هذه الامة تبتلى في قبورها فلولا أن لا تدافنوا لدعوت الله أن يسمعكم من عذاب القبر الذي أسمع منه ثم أقبل علينا بروجه فقال تعوذوا بالله من عذاب النار قالوا نعوذ بالله من عذاب النار فقال تعوذوا بالله من عذاب القبر قالوا نعوذ بالله من عذاب القبر قال تعوذوا بالله من الفتن ما ظهر منها وما بطن قالوا نعوذ بالله من الفتن ما ظهر منها وما بطن قال تعوذوا بالله من فتنة الدجال قالوا نعوذ بالله من فتنة الدجال))، صحيح مسلم، كتاب الجنة وصفة نعيمهما، باب: عرض مقعد الميت الجنة أو النار، رقم الحديث ۲۸۶۸.

به چاوی ناچار حیسابی بۆ بکهیت؛ خوشه ویستاتم: دیاره عه زابی گۆریش
یه کیکه له عه زابه کانی جهه نهم، وه به شیکه لهو عه زابه بۆیه پیویسته زۆر
وریا بین و خۆمان بیاریژین بۆ ئه وهی که ئه وه عه زابانهی که له قه بریشدا
(گوناهاران و تاوانباران)ی مردووه کان ده بیستن، ئیمه هه ر له ئیستاه له
ژیانی خۆماندا خویانی لی بیاریژین...

ئهو عه زابانهی که زیاتر مردوو پییه وه ناره حهت ده بیئت:

یه کیکیان، که پیغه مبه ر (علیه الصلاة والسلام) فهرموویه تی: خۆ پاک
نه کردنه وهیه له میز، پاشان ئه وهیه که وه کو فهرمووی: قسه هیئان و بردن له
بهینی ئه وه کهس و ئه وه کهس یا ئه وه کۆمه ل و ئه وه کۆمه ل بۆ تیکبه ردانی
خه لکی، یان بۆ ناره حه تکردن و ناشرینکردنی خه لکی، غه بیهت و درۆ و
بوهتان، ئه وانه به راستی زۆرتینی عه زابی قه برن؛ که پیغه مبه ر (علیه الصلاة
والسلام) له سه ر قه بریک راوه ستا بوو فهرمووی^{۱۰۹}: ئه وه مردووه به دوو سیفه تان
عه زاب ده دریت که گرنگی پی نه داوه، یه کیکیان خۆ نه پاراستنه له پشکه میز
و له تاره تگرتن زۆر گرنگی نه داوه، نه ویتیشیان له قسه هیئان و بردن، جا
وه کو گوتمان عه زابی قه بر به شیکه له عه زابی جهه نهم، کاتی که پیغه مبه ر

^{۱۰۹} «حدثنا عثمان قال حدثنا جرير عن منصور عن مجاهد عن ابن عباس قال ثم مر النبي صلى الله عليه وسلم بمناط من حيطان المدينة أو مكة إنسانين يعذبان في قبورها فقال النبي صلى الله عليه وسلم يعذبان وما يعذبان في كبير ثم قال بلى كان أحدهما لا يستتر من بوله وكان الآخر يمشي بالنميمة ثم دعا بجريدة فكسرها كسرتين فوضع على كل قبر منهما كسرة فقبل له يا رسول الله لم فعلت هذا قال لعله أن يخفف عنهما ما لم تيبسا أو إلى أن ييبسا باب ما جاء في غسل البول وقال النبي صلى الله عليه وسلم لصاحب القبر كان لا يستتر من بوله ولم يذكر سوى بول الناس»، صحيح البخاري، كتاب الوضوء، باب: من الكبائر أن لا يستتر من بوله، رقم الحديث ۲۱۳.

(عليه الصلاة والسلام) له شهوی ئیسراډا به هشت و جهه ننه می بینی، (دده فرموی) که سانیکی بینی له جهه ننه مډا له ناو رووباری خویندا مه له یان ده کړد!، نه و ئینسانه له ناو رووباره که دا خوی نقوم ده کړد و دهاته دهر وه، رووباره که ش همووی خوین بو!، که سیکیش له دهر وهی رووباره که راوه ستا بو، به ردی خپ و گهره ی به دهسته و بو جار جار بوی دهاویش و دهاویشته ناو گهرووی نه و ئینسانه و قوتی دده، پرسیاری کرد و فرموی: نه وانه کیڼ و چ که سن؟، نه و مه لانیکه ته ی که له گه لیدا بو فرموی: نه وانه نه و که سانه که ریبایان خواردووه له دنیا، حالیان نه ویه که له دواړوډا وده له ناو قه بریشدا نه و سزایه به چاوی خوین دهبین و هستی پی ده که ن، که سانیکی تری بینی مه لانیکه ته ی عه زاب له جهه ننه مډا قولایان پییه له ناو دهمیان ده که ن و دمه که یان راده کیښن بډ پشته وه و هلی دهر پین و شقی ده که ن!، له ولاشه وه بډ لای راست و له ولاشه وه بډ لای چه پ!!، پرسیاری کرد نه وانه چین؟، فرموی: نه وانه نه و که سانه که درو و بو هتان و غه بیه تیان کردوود!، نه وانه ی که زوبانیان له خیر نه گپراوه، نه و به دده می خوین نه و سزایه دهبیننه وه، جا خوا بمانباریژی!.

نه وانه به راستی عه زابیکن بډ که سانیک که کرده وهی خراب ده که ن که ئیمه خوشان ده زانین حه رامن، ده زانین ریا حه رامه، ده زانین درو حه رامه، غه بیته حه رامه، قسه هیټان و بردن حه رامه، جاسوسی حه رامه، ده زانین نه زهر و بهرله لایی نافرته حه رامه، ده زانین نه گه ر ئینسان ناگاداریی که له مالیدا خه راپه و بیته خلاقه هیده، یا کچی یان خوشکی یان برای یان کوری بیته دهب و بیته خلاقه و نه سیح ته ناکات، نه و حه رامه و ده بیته (دئوس)، که پیغه مبر ﷺ فرموی: دئوس ناچیت به هشت، فرمویان دئوس کیسه؟، فرموی نه و که سیه که بزانی له مال کهیدا فاحیشه و بی شه رعی ده کړی

به لام تهویش چاوپوشي لي بکات، بهراستی پټويسته نيمه زور وريا بين، تهودی که بؤ مردووش دهجيت دواي مردنی وه کو پيغه مبر ﷺ فهرمووی: سي شت نينسان نيستيفادهی لي دهکات، (إذا مات الانسان انقطع عمله إلا من ثلاثة، إلا من صدقة جارية، أو علم ينتفع به، أو ولد صالح يدعو له) فهرمووی: نينسان که مرد تنها سي شت سوودی پي دهگيه نيټ: (صدقة جارية) واته خير يکی کردبي، تهو خير همردهوام خه لک نيستيفادهی لي بکات له شوي نيک که بهجتي هيشتوود، نهگهر مزگهوتيکی کردووه، نهگهر فهرشي له مزگهوت راخستوود، نهگهر سه دیناری به ناله تيک داوه که خرمه تي مسولمانانی پي دهکريت، وه فهرمووی تهو ويريان تهويه که مندالي صالحی له پاش بهجماييت، نهگهر کور بيت نهگهر کچ بيت، وه ههروهه خزم و کهس وه هه موو مسولمانانیش (دياره بهقياس لهوهدا که زانايان دهفهرموون) که دوعا بؤ مردوو ددکن تهو هشيان پي ددگات، تهو ويري شيان فهرمووی: نهگهر عيلم يکی بهجي هشتيت و خه لک نيستيفادهی لي بکات، نهگهر کيتاب و نوسراويکه، نهگهر موحازه ربه که، نهگهر قسه يه کی خير، له دواي تهو هه رچهند خه لک نيستيفادهی لي بکات، تهو هه موو خيرانه بؤ وي دهگه پينه وه بهبي تهوي خير لهو که سانهی که ده يکن کهم بکريته وه!!، جا پټويسته خو مان زور ناگاداريين تهو روزه مان له پيش چاو بي، که روثيک ديت ده ماخه نه ناو تابوته وه، ده ماخه نه ناو داره باز وه، ده مانبن بؤ ناو گورستان و له ویش به

((حدثنا يحيى بن أيوب وقتيبة يعني بن سعيد وابن حجر قالوا حدثنا إسماعيل هو بن جعفر عن العلاء عن أبيه عن أبي هريرة أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال إذا مات الانسان انقطع عنه عمله إلا من ثلاثة إلا من صدقة جارية أو علم ينتفع به أو ولد صالح يدعو له))، مسند إمام أحمد، جزء ٢، صفحة ٣٧٢، رقم الحديث ٨٨٣١.

تهنها جيمان دهيلن، جا خومان و كرده وې خومان نه گهر خواي گه وړه
ره حمان پي نه كات به راستي د هغه وټين.

رؤيكيان پيغه مېر ﷺ فرموي: (لَنْ يُدْخِلَ أَحَدٌ عَمَلُهُ الْجَنَّةَ) ^{۱۱۱}، واته: هيچ
كه سيك كرده وې كه يات به هشت، يه كيك له صه حايه كان هه لساوه
فرموي: (وَلَا أَنْتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟)، فرموي: نه توش نه ي پيغه مېري خوا؟،
فرموي (وَلَا أَنَا إِلَّا أَنْ يَتَغَمَّدَنِي اللَّهُ بِرَحْمَةٍ) واته: منيش به كرده وې خوم
ناچمه به هشت مه گهر خواي گه وړه به ره حمتي خوي دامپوشي، ماناي وايه
نينسان دهبي هموو ته ماح و چاو وروانيه كي ره حمتي له خواي په وړه ردگار وړه
بي كه خوا ره حمتي پي بكات، نه گهرنا عه مېلي نينسان هه چنده زور بيت هه
كه مه!، چونكه نينسان هه چنده كار بكا و ماندوو بيت هه قهرزاري (رَبُّ
الْعَالَمِينَ) ه.

له خواي په وړه ردگار ده پاريينه وړه و ده لټين: ياره بېي خوايه ناخيري عومرمان
خير كهيت، ياره بېي خوايه گورستانان بو روناك بكهيت، خوايه قهبره كانان بو
فراوان و روناك بكهيت، خوايه وه لامې پرسياي مه لاتي كه ته كانان بو ناسان
بكهيت، خوايه زوبانان چه سپاو (ثابت) بكهيت له و كاته دا، خوايه تومان له ياد
نه چيت له و كاته دا و وه بيرمان بيت (يا رَبَّ الْعَالَمِينَ)، خوايه هيدايه تي مال و
مندالمان بدهيت، ياره بېي خوايه شيفاي نه خوشي مسولمانه كان بيتي، خوايه
له گوناھي هموو لايه كمان خوشبيت، خوايه گيراوي مسولمانه كان به ره لدا
بكهيت، خوايه بزربوي مسولمانان بگيريه وړه، خوايه مسولمانان له هموو
شوي نيك سهر خي، خوايه مسولمانان سهر خي به سهر دوژمناناندا، خوايه

^{۱۱۱} صحيح مسلم، كتاب صفات المنافقين، باب: لَنْ يَدْخُلَ أَحَدٌ الْجَنَّةَ بِعَمَلِهِ، رقم الحديث ۲۸۱۶.

دوژمنانیاں بتوقینى، زه لزه له ی زهویان له ژیر پی بکهیت یاره بى، یاره بى
خوايه هه موو مسولمانان له دونیا له هه موو ناخوشی و ناره حه تیه ک یاریزی و
سهریان بجهی (یا رب العالمین).

أَقُولُ قَوْلِي هَذَا وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ لَكُمْ وَ لِسَائِرِ الْمُسْلِمِينَ، أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ
الرَّجِيمِ

(رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ)

آمین

به هشت و نیعمه ته کانی

﴿وَسَارِعُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ
أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ﴾ ۱۳۳ - آل عمران

بسم الله الرحمن الرحيم

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَتَسْتَعِينُهُ وَتَشْكُرُهُ وَتَسْتَهْدِيهِ، وَتَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا
وَسَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَتَشْهَدُ
أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، شَهَادَةٌ تُنْجِي قَائِلَهَا يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ
إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ، وَتَشْهَدُ أَنَّ سَيِّدَنَا وَنَبِيَّنَا مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، هَذَا
الرَّسُولُ الَّذِي بَلَغَ الرِّسَالَةَ وَأَدَّى الْأَمَانَةَ وَنَصَحَ الْأُمَّةَ وَجَاهَدَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ
وَتَرَكْنَا عَلَى الْحِجَةِ الْبَيْضَاءِ، لَيْلُهَا كُنْهَارُهَا، لَا يَزِيغُ عَنْهَا إِلَّا هَالِكٌ، صَلَوةُ اللَّهِ
وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ، أَمَّا بَعْدُ يَا عِبَادَ اللَّهِ، أُوصِيكُمْ وَنَفْسِي بِتَقْوَى
اللَّهِ وَطَاعَتِهِ، فَإِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ، قَالَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ
وَتَعَالَى فِي كِتَابِهِ الْحَكِيمِ، بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي
خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا
اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ ١ - النساء.

نيماندارانی بهر پریز، شوینکه وتوانی پیغه مبهری پیښه و امان موحه مه د ﷺ،
سه لام و رهحه تی خوی پروهردگار پرژئ به سر نیوه و هه موو مسولمانانی
دونیا، له خوی پروهردگار ده پاریښه وه له م روژه پیروزه دا و ده لیښ: یار بهی
خوایه روژووه کاغان لی قبول بکهی، یار بهی خوایه نویزه کاغان لی قبول
بکهی، یار بهی خوایه هه موو عبادته کاغان لی قبول بکهی، خوایه گه پانه وه
و ته بهی مانگی ره مه زانمان لی قبول بکهی.

خو شه ویسته کاتم، به کیک له نیشانه کانی گه وره یی مانگی ره مه زان وه ک
پیغه مبهرمان موحه مه د ﷺ ده فرموی: (إِذَا جَاءَ رَمَضَانُ فُتِحَتْ أَبْوَابُ

الْحَنَّة^{۱۱۲} واته: نه گهر رهمه زان هات دهرگا کانی به ههشت ده کرینه وه و ده خرینه سهر پشت، بۆ کئی؟ بۆ عه بده کانی خوا، بۆ نه وهی به رهو خوا بېن و له مانگی رهمه زاندا په شیمان بېنه وه له گونا هه کان و تهوبه بکه، ته ماشای به ههشت بکه و نازونیمه تی به ههشت بهینه بهرچاوی خوین، ههروه کو چۆن دهرگا کانی دۆزه خ داده خرین!، ههروه کو چۆن دهرگا کانی ئاسمانه کان ده کرینه وه، جا به ههشت چونه و نازونیمه ته کانی چین و چۆن؟، وه به ههشتیه کان چۆن و چ ده کهن؟، با له وتاری نه مړو بچینه خرمه تی نهو به ههشتهی خوی پهره دگار، له ژیر روشنایی ئایه ته کانی قورئانی پیروژ، وه له ژیر روشنایی فهرمووده پیروژه کانی پیغمبر ﷺ، به لکو خوی پهره دگار خوشه ویستی خوی وه خوشه ویستی نهو به ههشته بخاته ناو دلّه کانان، زیاتر وامان لی بکات به رهو نازونیمه تی نهو به ههشته ههول بدهین، نهو خوشیه ههتا ههتاییه له قیس خومان نه ددهین، نهو ژیانهی دنیا ههلمان نه فریوتی و فیلمان لی نه کات، نهو نیعمه ته گهره یه مان له دهست بدات!، پینج و دوو روژیکي دنیا ژیانیکي ههتا ههتاییمان له دهست نه دات!!.

خوشه ویسته کانم، به ههشت چونه؟:

نه گهر که سیک له دنیا دا به هه موو ههول و توانایه وه، به هه موو شیوازیکی هه نده سییه وه، باشتین بینایه دروست بکات!، وه باشتین باخچه و میوه جات له ده وره بهری نهو بینایه دروست بکات!، باشتین زراعت و باشتین کانیو و باشتین رووباری سهرزه وی و باشتین خرمهت و خرمهتکار و جوانترین ئافرهت و باشتین دهست لالت و چاکترین پاره و سامانی له ژیر دهستدا بیت!!، نهو

^{۱۱۲} الكتاب المصنف في الاحاديث والاثار، كتاب الصيام، باب: ماذكر في فضل الصحابة وثوابه، صفحة ۲۷۱، رقم الحديث ۸۸۶۹

شوینه رازاودیه له دنیا دا دروست بکات!، ښجا ناتوانی بلای: شویڼیکم دروست کړدوه که میځ وه بههشت دهچې!!!، دپاره بههشتی بهرین نایه ته حساب و بهراورد (مُقَارَنَتِی دُنیا!، بههشتی بهرین بههشتی خوایه، خوای پروهردگار نازو نیعمه تی وای داناوه له بههشتدا وه کو فهرمووی: (مَالَا عَيْنٌ رَأَتْ وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ وَلَا حَظَرٌ عَلَى قَلْبٍ بَشَرٍ) واته: نه چاو بینویه تی!، نه گوچکه بیستویه تی!، نه به خهیا و خهونیش بهسهر دلای هیچ که سیځدا هاتوه!!، خو شه ویسته کاتم، خوای پروهردگار له سوږده تی (الزُّمَر) دا دده فرموی: ﴿وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا حَتَّى إِذَا جَاؤُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ﴾ ۷۳- الزمر، دده فرموی: له مهیدانی مه حشر دواي نه وهی حساب له گهل عه بده کان کرا، نه وانهی مسولمان و خواپه رست بوون شه هاده و کتیبه که یان به دهستی راست و درگرته وه، نه وانهی که کافر بوون و (ساقط) بوون کتیبه که یان به دهسته چهپ و درگرته وه، دواي نه وهی که جهه ننه مییه کان به ردو دوزخ به ریځران. و بههشتیه کان به ردو بههشت به ریځران، دواي نه وهی هه موو ښسانه کان و جنو که کان بهسهر پردی (صراط) دا رت بوون، نه وهی جهه ننه می بوو که و ته خواره و د نه وهی بههشتی بوو پریه وه نه و بهر، خوای پروهردگار دده فرموی: ﴿وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا﴾ نا له وې نه وانهی خواپه رست و له خواترس و پاریز کار بوون وه کو و ه د بد پریده کرښ به ره بههشت، بهر له وهی بگه نه لای دهرگا کانی بههشت دهرگا کانیان بو کراونه ته وه: ﴿وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا﴾، وه ختیک که ده گه نه نهو شوینه مه لایکه ته کان پیښوازیان ده کمن: ﴿وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ﴾: (مه لایکه ته کان و دهرگا وانه کانی بههشت) پیان ده لاین: سلام عَلَیْكُمْ سه لامی خواتان لیبت، به خیرین!، بو (دارالسلام) هاتون چونکه بههشت (دارالسلام: خانوی ناشتی) به، خانوویک که هه رگیز شه پری تیدا

نییه!، نو سەلامی مەلایکەتەکانیان ئاراستە دەکړت، پاش ئەووی دێچنە ژووره ئینجا سەلامی خواي پەرورەدگاریان ئاراستە دەکړی: ﴿سَلَامٌ قَوْلًا مِّن رَّبِّ رَّحِيمٍ﴾ ٥٨- یس، واتە: سەلام فەرمرودەیه که لەلایەن خواوە، خوا پێیان دەفەرموی سەلامتان لیبیت بەخیرین، وه پاش ئەووی دین بۆ خوشیان لەناو بەهەشتدا هەر هەموویان سلاو (تَحِيَّة) چاکوچۆنییهکیان هەر سەلامە: ﴿تَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ﴾ ٢٣- إبراهيم، سەلام لە بەهەشتدا لە یه کتری ده کەن و: ﴿لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْثِيمًا إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا﴾ ٢٥، ٢٦- الواقعة، هیچ قسە ی پروبووچ (لَغْوًى) تیدا نییه و نایبستن، هەمووی هەر سەلام لە یه کتر کردنه و خوشەویستییه!

بەلێ ئینجا ئەو کاتە ی که بەهەشتییهکان چونه بەهەشت وه دۆزهخییهکان چونه دۆزهخ خواي پەرورەدگار ئەمر دهکات دةفەرموی مردن بهینن!، پێغه مبهړ ﷺ ئەفەرموی: ئەو مردنه له نێوانی بههەشت و دۆزهخدا سەری دەبن!، مردن سەر دەبدری یانی مردن نەما و رویشت!، مەلایکەتەکان دةفەرموون (خُلُودٌ بِلا مَوْت، حَيَاةٌ بِلا مَوْت) ^{١١٣}: ئەمى بههەشتییهکان ئەوه ژيانە بهسەری بەرن بهی مردن، وه به دۆزهخییهکانیش دەلێن (خُلُودٌ وَحَيَاةٌ بِلا مَوْت): ئەوهش ژيانیکى خۆتانە بهی مردن هەتا هەتایه، خواي گەوره دەربارە ی نینسانی کافر ئەفەرموی: ﴿لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى﴾ ٧٤- طه، واتە: نه دەمرن و کۆتاییان پێ بێ، نه زیندووشن تێیدا واتە لەبەر ئازار و سزای دۆزهخ هەرچەنده زیندوون بەلام تام و چێژ لە زیندووبوون ناکەن و وهک زیندوو نەبن وان!، ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ ٦٥- الاحزاب: به ئەبەدی تێیدا دەمێننەوه، جا خوشەویسته کائەم:

^{١١٣} حلیة الاولیاء، جزء ٨، صفحه ٨٤ للمؤلف أبو نعيم أحمد بن عبدالله الاصبهاني، دار الكتاب العربي - بيروت، الطبعة الرابعة، ١٤٠٥ هجري.

ناوه کانی بههشت: «دارالسلام»^{۱۱۴}، جَنَاتُ النَّعِيمِ^{۱۱۵}، فِرْدَوْس^{۱۱۶} دارالمقام^{۱۱۷}، المقام الامین^{۱۱۸}، مقعد صدق^{۱۱۹}، جَنَاتُ الْخُلْدِ^{۱۲۰}، جَنَاتُ عَدْنِ^{۱۲۱} نهوانه هه مروی ناوه کانی بههشتن.

خۆشهویسته کاتم، دیاره نێمه ناتوانین بههشت ودهسف بکهین وهك نهوهی عهقل و ههست و شعوری خۆمان بههینیه بهرچاوی خۆی بهلام هه ندیک لهژیر رۆشنایی نایه تهکان و فهرمووده کانی پیغه مبهه ﷺ که میك له نازو نیعمه ته کانی بهینینه بهرچاوی خۆمان بۆ نهوهی نێمه ناگاداربین و نهو نیعمه تانه مان له بهرچاوی بیت.

بههشت چهند ده رگای ههیه؟ پیغه مبهه ﷺ نه فرموی: (إِنَّ لِلْجَنَّةِ ثَمَانِيَةَ أَبْوَابٍ)^{۱۲۲} واته: بههشت ههشت ده رگای ههیه، دۆزهخ ههوت ده رگای ههیه بهلام بههشت ههشت ده رگای ههیه، ده رگا کانی چهنده گه ورهن؟ پیغه مبهه ﷺ نه فرموی له فرموودهیه کدا: (مَا بَيْنَ مِصْرَاعَيْنِ فِي الْجَنَّةِ كَمَسِيرَةِ أَرْبَعِينَ سَنَةً)^{۱۲۳} ده فرموی: له نیوانی ههه لاچیوهیه کی ده رگایه کی بههشت بۆ

^{۱۱۴} «لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ» ۱۲۷- الانعام.

«إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَاتُ النَّعِيمِ» ۸- لقمان.

^{۱۱۶} «الَّذِينَ يَرْتُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ» ۱۱- المؤمنون.

^{۱۱۷} «الَّذِي أَخْلَقْنَا دَارَ الْمَقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ» ۳۵- فاطر.

^{۱۱۸} «إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ» ۵۱- الدخان.

^{۱۱۹} «فِي مَقْعَدٍ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُقْتَنِينَ» ۵۵- القمر.

^{۱۲۰} «قُلْ أَذَلِكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءٌ وَمَصِيرًا» ۱۵- الفرقان.

^{۱۲۱} «جَنَاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّى» ۷۶- طه.

^{۱۲۲} مسند إمام أحمد، جزء ۴، صفحة ۳۸۶، رقم الحديث ۱۹۴۵۶.

^{۱۲۳} «وعن رسول الله صلى الله عليه وسلم انه قال ما بين مصراعين في الجنة كمسيرة أربعين سنة»

مسند إمام أحمد، جزء ۴، صفحة ۱۷۴، رقم الحديث ۱۷۶۱۱.

نوه ویتریان (فراوانی دهرگاگان) ریځای چل سال ریه؛، نوه ونده دهرگاگانی به هشت گورهن چونکه به هشته که زور گوره یه؛، هشت دهرگای هیه؛، به لئی خوشه ویسته کاتم نوه دهرگاگانی به هشته.

نوه به هشته چنده گوره یه؟؛ جیگای چنده ها که سی تیدا ده بیته وه هر له ناده موه هتا خاتم وه هتا کوتاه مین کهس که له سر نوه دونیایه دا ده ژي...؛، جارئ پیش هموو شتیک با بزاین که یه کم کهس که دهرگای به هشت ده کاته وه پیغه مبه مان موحه مده ﷺ؛، وکو دهرموی: (أنا أَوَّلُ مَنْ يَقْرَعُ بَابَ الْجَنَّةِ)^{۱۲۴} واته: من یه کم کهس له دهرگای به هشت ده دم؛، (أما إنك يا أبا بكر أول من يدخل الجنة من أمتي)^{۱۲۵} نهرموی: نهی نه بوبه کر تو یه کم کهسی له نومه تی من له دهرگای به هشت ده چیته ژوره وه دواي پیغه مبه ران؛، نوه نازونیمه تی دهرگاگانی به هشته جارئ هیشتا نه چوینه ژوره وه؛، با له دهرگای به هشت بجینه ژوره وه ته ماشا بکهین به لام بهرله وهی که نیمه ته ماشای نازونیمه ته کان بکهین بائوه بزاین که نایا کیلی دهرگای به هشت چیه؟، وکو پیغه مبه ر ﷺ نهرموی: (مِفْتَاحُ الْجَنَّةِ شَهَادَةُ أَنْ لَا إِلَهَ

^{۱۲۴} «وحدثنا أبو كريب محمد بن العلاء حدثنا معاوية بن هشام عن سفيان عن مختار بن فلفل عن أنس بن مالك قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم أنا أكثر الأنبياء تبعاً يوم القيامة وأنا أول من يقرع باب الجنة»، صحيح مسلم، كتاب الايمان، باب: قول النبي أنا أول الناس يشفع في الجنة، صفحة ۱۴۱، رقم الحديث ۳۳۱.

^{۱۲۵} «وحدثنا هناد بن السري عن عبد الرحمن بن محمد المحاربي عن عبد السلام بن حرب عن أبي خالد الدالاني عن أبي خالد مولى آل جعدة عن أبي هريرة قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم أتاني جبريل فأخذ بيدي فأراني باب الجنة الذي تدخل منه أمتي فقال أبو بكر يا رسول الله وددت أنني كنت معك حتى أنظر إليه فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم أما إنك يا أبا بكر أول من يدخل الجنة من أمتي»، سنن أبي داود، كتاب السنة، باب: في الخلفاء، رقم الحديث ۴۶۵۲، صفحة ۶۹۸

إلا الله^{۱۲۶} واته: کليلی دهرگای بههشت بریټیه له شاهیډیدان که هیچ پهرستراو نین شایه نی پهرستن بی جگه له (الله)، وتنی (لا إله إلا الله) کليلی بههشته، نهوانه ی که له دنیادا گوتویانه (لا إله إلا الله) نهوانه دهچن بو بههشت، نهوانه ی که قهناعه تیان به (لا إله إلا الله) ههبروه، نهوانه ی له پیناویدا ژیاون و مردوون، نهوانه ی بو خزمه تی (لا إله إلا الله) ههولیانداوه، نهوانه ی که زمانیان به ویردی (لا إله إلا الله) پاراوبووه، نهوانه ی که له کاتی ساغی و نهخوژی و دهولمهندی و فقیریدا (لا إله إلا الله) یان له بیر نهچووه، بهلام ده بی نهوه بزاین که (لا إله إلا الله) دهرگای بههشت دهکاتهوه و نهوانه ی که نهیانگوتوه (لا إله إلا الله)، وه نیعتیقادیان پیی نهبووه، خزمه تی دینیان نه کردووه نهوانه ناتوانن بچنه نهو بههشته چونکه نهو کلیله یان پی نه بیټ ناتوانن بچنه ژووره وه! به لئ خو شه ویسته کانه نهو بههشته چنده گوره ده! خوی پوره دگار ده فرموی: ﴿وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ﴾ ۱۳۳- آل عمران، واته: تالوکه بکهن بو لیخو شېوونی (مغفرة) لای خوا وه بههشتیک که بهریناییه که ی به قهدر ناسمانه کان و زهوییه! نیمه له وتاریکی رابردوودا باسی بهرینایی ناسمانه کانمان کرد، نهو ناسمانانه ی که وه کو زانایان نیستا بو یان روون بو ته وه^{۱۲۷}، ده لئین: پینج سه د

^{۱۲۶} صحیح البخاری، کتاب الجنائز، باب: فی الجنائز ومن کان آخر کلامه لا اله الا الله.

^{۱۲۷} زانایانی گهردوونناس ده لئین: لانی کم به سه دان ملیون که هکه شان که ریژه که ی له سه رووی ۲۰۰ ملیونه وه داده نئین له م برنمه وه دا هیه، تیره ی چقی که هکه شانیش به نزیک کراوه یی ده کاته ۱۰ (ملیون ملیون ملیون) کم، بو وینه سه دیی (المرأة المتسللة) نزیکه ی ۲۰۰۰۰۰۰ (دوو ملیون) سالی رووناکي له که هکه شانی نیتمه وه دووره، له کاتیکدا که یه سالی رووناکي ده کاته ۶ ملیون ملیون میل، وه که هکه شانی خوشمان ۳۰ مليار نه سټیره ی تیډابه! وه به ریژه که ی وا فراوانه که دووه د ملیون سالی رووناکي ده ویت تا به ده وری خویدا ده خولیتته وه! کومه له ی خور که خو. رو نو هسهاره که ی و مانگه کانی ده گریته وه به شیکه له م که هکه شانه گوره یه و تیره که ی (دواتره هزار ملیون) کم ده بیت و ۳۰ هزار سالی رووناکي له =

هه زار مه جهرپړه (که هکه شان) له ناسمانه کاندا هديه؛ هه مه جهرپړه که به مه لایین و ملیار نه ستیره تیډا هديه؛ نه ستیره و هديه چه نندجار لهو زه وییه نیمه گه وره تره؛ نه ستیره ره ونه قدری و هديه تیشکی به پړویه که لهو کاته وهی خوا دروستی کردوه هه تا نیستاش تیشکه کهی نه گه یشتوه به نیمه!!!، نه وه هه ناسمانی دویایه ﴿وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ﴾ ۵- الملک، نهی هه حوت ناسمانه کان؟!، جا به رینایی به هشت به قه در هه موو ناسمانه کان و زه وییه ده بی دریا ییه کهی چۆن بی؟!.

به لئ نه وه گه وره بی به هشت، نیجا هه زه تی موسا پرسیاری کرد له خوی پروه ردگار و فهرمووی: یار به بی گه وره ترین شوینی به هشت و نازونیعمه تی به هشت کامه یه؟، وه نرم ترین شوینی به هشت یا خود له خوارترین پلهی به هشت کامه یه؟، خوی پروه ردگار وه لامی دایه وه که له به هشتا نازونیعمه و شوینی و ناماده کراوه که کهس نه بیینیوه؛ چاو نه بیینیوه، گوینچه نه بییستوه، به خه ون و خه یالیش به سه ر دلئ هیچ که سیکدا نه هاتوه، خوا له قورناندا ده فهرمووی: ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ﴾ ۱۷- السجدة، اته: هیچ نه فسیک نازانی چی بو ناماده کراوه؛ نه ونده نازونیعمه تی گه وره ناماده کراوه هیچ که سی نازانی؛ نیجا فهرمووی: (أَعَدَدْتُ لِعِبَادِي الصَّالِحِينَ مَا لَا عَيْنٌ رَأَتْ وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ وَلَا خَطَرَ عَلَى قَلْبِ بَشَرٍ)؛ ناماده مکردوه بو عهده صالحه کانی خوم نازونیعمه تی و که نه چاو بیینیوه تی؛ وه نه گوئ بیستویه تی؛ نه به دلئ هیچ که سیکدا هاتوه؛

= چه تی که هکه شانه که وه دووره، خوړیش ۱۵۰ (سه دو په غا ملیون) کم له زه وییه که تیډا ده ژین دووره.

پروانه: - (خواناسی ناین نیمان) م. علی باپیر لا ۱۳۳ و ۱۳۴ و ۱۴۱.

- (داستانی نیمان) شیخ ندیم الجسر لا ۳۳۳ و ۳۳۴.

- (السماء فی القرآن الکریم) زغلول النجار/ نجم المرات، ص ۲۸۶.

فهرمووی نه دی نزمترینیان کوټیه؟، فهرمووی: نزمترینیان -وه کو له فهرموده یه کی پیغه مبر ﷺ هاتوه که نیمامی موسلیم ربوایه تی ده کات:- کوټاهه مین کهس که له جهه ننه م دټته دهر وه، دیاره نه وهی که نیماندار بی به لام گونا هی کرد بن ده چټه جهه ننه م نه گهر خوا ره هی پینه کات و عه فووی نه کات، به نه دازه ی گونا هه کانی له جهه ننه م دا ده سوتی ټینجا دټته دهری و ده چټه به هشت، وه کو پیغه مبر ده فهرمو: (أَخْرِجُوا مِنَ النَّارِ مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَكَانَ فِي قَلْبِهِ مِنَ الْخَيْرِ مَا يَزِنُ ذَرَّةً) ^{۱۲۸} واته: له ناگری جهه ننه م دټته دهری که سیك که باوهری به خوا هه بو بی به قه دهر میسقاله زه په یه ك!، جا چهند سال له جهه ننه می دا ده مینټته وه نه وه خوا ده زانی!، به لام ناخیر جار دټته دهری مادام کافر نه بووه چونکه کافر به نه به دی له جهه ننه م ده مینټته وه، به لام نیماندار دټته دهری روژیک له روژان، کوټاهه مین کهس له نه هلی به هشت که له جهه ننه م دټته دهر وه به ره به هشت دهر و ^{۱۲۹} هه مو

^{۱۲۸} «حدثنا محمود بن غيلان حدثنا أبو داود حدثنا شعبة وهشام عن قتادة عن أنس أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال يخرج من النار وقال شعبة أخرجوا من النار من قال لا إله إلا الله وكان في قلبه من الخير ما يزن شعيرة أخرجوا من النار من قال لا إله إلا الله وكان في قلبه من الخير ما يزن برة أخرجوا من النار من قال لا إله إلا الله وكان في قلبه من الخير ما يزن ذرة وقال شعبة ما يزن ذرة مخففة وفي الباب عن جابر وأبي سعيد وعمران بن حصين»، سنن الترمذي، كتاب البر والصلة، باب: ما جاء في الكبير، رقم الحديث ۱۹۹۹

^{۱۲۹} «حدثنا عثمان بن أبي شيبة وإسحاق بن إبراهيم المنظلي كلاهما عن جرير قال عثمان حدثنا جرير عن منصور عن إبراهيم عن عبيدة عن عبد الله بن مسعود قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم إني لأعلم آخر أهل النار خروجاً منها وآخر أهل الجنة دخولا الجنة رجل يخرج من النار حبوا يقول الله تبارك وتعالى له اذهب فادخل الجنة فيأتيها فيخيل إليه أنها ملأى فيقول يا رب وجدت ملأى فيقول الله تبارك وتعالى له اذهب فادخل الجنة قال فيأتيها فيخيل إليه أنها ملأى فيرجع فيقول يا رب وجدت ملأى فيقول الله له اذهب فادخل الجنة فإن لك مثل الدنيا وعشرة أمثالها أو إن لك عشرة أمثال الدنيا قال فيقول أتسخر بي أو أتضحك بي وأنت الملك قال لقد رأيت رسول الله صلى الله عليه وسلم ضحك حتى بدت نواجذه قال فكان يقال ذلك أدنى أهل الجنة منزلة»، صحيح مسلم، كتاب الايمان، باب: أدنى أهل الجنة منزلة، رقم الحديث ۳۱۱، صفحة ۱۳۵.

لاشهی رزیوه و رهش بووه، خوای گهوره کانیاوکی پیشان ددهات، نهو
 نینسانه دهلیت: یارهبی نیجازه م بده لهو کانیاو نهو بخومهوه و خوم بشوم...
 خوا ددهرموی: ثایا نه گهر بییه نهو شوینه داوای شوینی تر ناکهی؟، نهویش
 ددهرموی یارهبی وهعد بیت داوای هیچ شوینی تر ناکه م!، دیته سهر نهو
 کانیاو نهو ددهواتهوه و خوی ددهوات لاشهی چاک دهیتهوه، نهو جار خوای
 گهوره داریکی سهوز و به سیبهری پیشان ددهات نهو کهسه ددهرموی: خوایه
 گیان نیجازه م بده بیم له ژیر سیبهری نهو داره نیسپراحت بکه م!، خوا
 ددهرموی: نهی عهبدی من نهی وهعدت نهو دابوو؟! داوای شوینیکی تر ناکهی
 بتهینمه نهو؟، دهلی: یارهبی وهعدی داوای هیچ شوینی تر ناکه م بهس بمبه
 ژیر نهو داره!، دهچیته ژیر نهو داره دواپی نیسپراحت دهکات و خوای گهوره
 باخچهیه کی نشان ددهات میوه جاتی هیه!، نهو کهسه دهلی: نهی خوایه
 ریگام بده زور برسیمه بچه ناو نهو باخچهیه، خوای گهوره ددهرموی: ثایا
 داوای شوینیکی تر ناکه ی نه گهر بچیته نهو؟، نهویش دهلی: نه خیر یارهبی!
 نینجا خوای گهوره بههشتی نشان ددهات نهویش دهلی: خوایه گیان بمخه ناو
 بههشت!، نهو نینسانه خوزگه و ناوات (طُموح)ی هیه و خوای
 پروهردگاریش تهبعه تی عهبدی خوی دهناسی، پیش نهو دی بچیته ناو
 بههشت خوا پیی ددهرموی: نهی عهبدی من دونیا چهنده گهوره بوو!!
 ناتهوئ به قهدهر دونیاو دوو نهو ندهش له بههشتدا بتدهمی؟!، نهویش
 ددهرموی (یاربی اُتستَهزیء بی؟): نهی خوایه گیان گالته م پیده کهی؟!،
 وانه زانی بهشی نهو له بههشت نهماوه و هه مووی تهوزیع کراوه!، نینجا خوای
 پروهردگار ددهرموی: وهره نهو ندهی دنیا و دوو نهو ندهی دنیا با بۆ تو
 بیت!، نهو نازونیعمه تی خوایه بۆ کوُتاهه مین کهس که دی بۆ بههشت!!،
 ده بی نهوانه ی که له سه ره تادا چوون بۆ بههشت نازونیعمه ته که یان چۆن بی؟!،
 جا نهو گهوره یی بههشته که گوتمان به قهدهر ناسمانه کان و زهوییه بۆیه

عه جايب نيبه که گچکه ترين شويڼی به قه دهر نه وه بی که دهیداته نه وه عه بدهی خوځی!

خوځه ویسته کانی خوځ، با ته ماشای به هشت بکهین!، خاکه که ی به هشت:

وه کو پیغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) نه فهر موی: خاکه که ی به هشت له میسکه!، ئیامی بوخاری ریوایت ده کات له فهرموده یه کی پیغه مبه ر ﷺ فهر موی: من چووم بو به هشت ته ماشام کرد خاک و خوځه که ی میسکه (وَإِذَا تُرَابُهَا مَسَكَ) ^{۱۳۰}، که واته نه رزی به هشت له میسکه که بوڼی له هه موو شتیځ خوځتره و میسکی به هشتیش له گهڼ میسکی دونیا قیاس ناکړی له بوڼ و پاکیدا!.

به لڼی خوځه ویسته کانم، رووباره کانی به هشت: خوی پهره دگار ده فهر موی: ﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعِدَ الْمُتَّقُونَ﴾ ۱۵- محمد: نه وه به هشته ی که وه عد دراوه به له خوا ترسان، ﴿فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَّاءٍ غَيْرِ آسِنٍ﴾ ۱۵- محمد: چند رووباریکی تیدایه له ناو که ناو ده که خراب و ناخوځ نیه و ناویکی صاف و سازگار!!، ﴿وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ﴾ ۱۵- محمد: چند رووباریکی له شیر که تامی نه گورپاوه و ناگورځی، شیر سپی و سازگار و پاک و خاوین!!، ﴿وَأَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ﴾ ۱۵- محمد: چند رووبار له خه مری پاکي به له زهت بو به هشتیه کان، له ﴿شَرَابًا طَهُورًا﴾ ^{۱۳۱} ی که خوی پهره دگار ناماده یکردوه نه که وه که نه وه شهبابه پیسه ی که له دونیادا ئینسان دروستی ده کات!، ده بی

^{۱۳۰} الابانة لابن بطه، إبانة عن شريعة الفرقة الناجية ومجانبة الفرق المذمومة، تحقيق دكتور عثمان عبدالله آدم، جزء ۳، صفحة ۸۲، دار الراجية- الرياض، الطبعة الثانية، ۱۴۱۸ هجري.

^{۱۳۱} وه کو خوی پهره دگار (سبحانه وتعالى) ده فهر موی: ﴿وَسَقَاهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا﴾ ۲۱- الانسان.

نہو ﴿شَرَابًا طَهُورًا﴾^{۱۳۲} که خوی پروهردگار دروستيکردووه له بههشتدا چوَن بې؟!، جا نه که رووباريک (وَأَنْهَارٌ) چهند رووبار!!، ﴿وَأَنْهَارٌ مِّنْ عَسَلٍ مُّصَفًّى﴾^{۱۳۳} ۱۵- محمد: -چواره مين جوړی رووبار- چهند رووباريک له ههنگينه!، ههنگوینی پاکبراه، ههنگوینیک که ههنگوینی صافه...، نهوی که ټینسان له دونیادا خواردوویه تی نمونه ههنگینه بهلام ههنگوینی بههشت زور بهلهزه تیره و خوښه کهی به خه یالی ټینساندا نایه؟!.

خوښه ویسته کانم، رووباری کهوسهر: هه موومان رووبار و کانیای. کهوسهرمان بیستووه!، خوی پروهردگار نه فرموی ﴿إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ﴾^{۱۳۴} - الکوثر: ټیمه کهوسهرمان داوه به تو نهی موحه محمد ﷺ، ده بی چوَن بې؟! پیغه مبه (عليه الصلاة والسلام) ده فرموی: (الْكَوْثَرُ نَهْرٌ فِي الْجَنَّةِ، حَافَتَاهُ مِنْ ذَهَبٍ، وَمَجْرَاهُ عَلَى الدَّرِّ وَالْيَاقُوتِ، تُرْبَتُهُ أَطْيَبُ مِنَ الْمِسْكِ، وَمَاؤُهُ أَحْلَى مِنَ الْعَسَلِ وَأَبْيَضُ مِنَ الثَّلْجِ)^{۱۳۵} ټیمامی (ترمذي) ریوایه تی کردووه نهو فرموده ده، نه فرموی: کهوسهر رووباريک له بههشت لیتواره کانی له زیرن!، ناوه راسته کهی له یاقوت و مهرجانه له مرواریسه!، خو له کهی نهو رووباره بوغوشتر و پاکتره له میسک!، ناوه کهی شیرینتره له ههنگوین!، سپی تره له بهفر!، جا ده بی نهو رووباره چوَن بې؟!، نهو رووباره ی که پیغه مبه ﷺ له سهر سه روچاوه کهی دانه نیشتی، نوممه ته کهی ریز دهن و دین ناوی لی ده خونه وم، هه یانه به دهستی خوی ناو ده خواته وه، هه یانه به دهستی پیغه مبه ﷺ ناو ده خواته وه!، یاره بی خوی لهو که سانه مان حیساب بکهی که به دهستی پیغه مبه ﷺ ناو ده خونه وه له سهر هه وزی کهوسهر (يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ).

^{۱۳۲} «حدثنا هناد حدثنا محمد بن فضيل عن عطاء بن السائب عن محارب بن دثار عن عبد الله بن عمر قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم الكوثر نهر في الجنة حافته من ذهب ومجراه على الدر والياقوت تربته أطيب من المسك وماؤه أحلى من العسل وأبيض من الثلج قال هذا حديث حسن»، سنن الترمذي، كتاب تفسير القرآن، باب: سورة الكوثر، رقم الحديث ۳۳۶۱.

درهخت و باغه کانی بههشت: خوی پروهردگار دده فرموی ﴿وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ﴾ ۲۷- الواقعة، نه فرموی: هاوه لانی و براده رانی دهسته راست، نهواندی که به دهسته راسته و کتیبیان و هرگرتوته و به دهسته راسته و به پیکراون بؤ بههشت، (أَصْحَابُ الْيَمِينِ) کین؟ هاوه لانی دهسته راست دین بؤ بههشت: ﴿فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ وَطَلْحٍ مَّنْضُودٍ وَظِلٍّ مَّمْدُودٍ﴾ ۲۸، ۳۰- الواقعة، نه فرموی: دین له ژیر سیبهری داری بی درکاوی و نهرمونیان، داری جوان و قهشنگ و رازوه ئیسراحت نهکن!، له ژیر سیبهری دارموزی بههشوو!، نهک نهو موزهی که نیمه له دنیا ده بخوین به لکو موزی تایهت، ﴿وَطَلْحٍ مَّنْضُودٍ﴾: که هیشویان هاتوته خواره وه!، خوی پروهردگار ناماده یکردوه، ﴿وَزَيْلٍ مَّمْدُودٍ﴾: وه سیبهری بهرده وام!، هرگیز سیبهری بههشت نابیت!!، له فرموده یه کدا هاتوه که پیغمبر (عليه الصلاة والسلام) فرموی: خوی گوره داری وای ناماده کردوه له بههشتدا نهگر سده سال سوار له ژیر سیبهری بروات هیشتا تهواو نابی!!، بویه خوی پروهردگار دده فرموی: ﴿أَكْلَهَا دَائِمٌ وَظِلَّهَا﴾ ۳۵- الرعد: خورنده کی همیشه بهرده وامه و سیبهره که شی همیشه بهرده وامه.

به لئ خوشه ویسته گانم، میوه ی بههشت: میوه کانی بههشت بهیه کده چن به لام هموویان تامیان جیاوازه!، خوی پروهردگار دده فرموی ﴿كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رُزِقُوا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأَنُتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا﴾ ۲۵- البقرة، واته: هرکاتی که بههشتیه کان میوه یه کیان بؤ هات ده لئین: نهو میوه یه نهو بوو که پیش ئیستا خواردمان، وهختیک که تماشای دهکن هر نهو یه که تازه خواردوویانه به لام که تامی دهکن ده زانن که نهو میوه یه کی تره!، نهو یه که خوی گوره ناماده یکردوه له میوه کانی بههشت له ژمار نایه!!، ﴿وَفَاكِهَةٍ مِّمَّا يَتَخَيَّرُونَ﴾ ۲۰- الواقعة: نهو میوه جاته ی که

خویان هلیده بږین له وهی که حزیان لی بیټ، ﴿وَلَحْمِ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ﴾ ۲۱- الواقعة: گوشتی تهیر له وهی ئیشتیهی ده کهن! له دنیادا ئینسان زور حزی له گوشتی تهیره!!، له بهرته وهه خوی پوره دگار به ته نه له قورئانی پیروز باسی گوشتی تهیری کردوه له بههشت!، ﴿وَلَحْمِ طَيْرٍ﴾: ئینجا چ تهیری کیش؟ (مِمَّا يَشْتَهُونَ): لهو تهیرانهی که خویان حزیان لییه تی!.

به لنی خوشه ویسته کانه، ئینجا قهسره کانی بههشت: خوی
پوره دگار و پیغه مبه ده که ی (علیه الصلاة والسلام) باسی بینایه ی بههشتان بو ده کهن، خوا له قورئان ده فرموی: ﴿عُرِفَ مَنْ قَوْفَهَا عُرِفَ مَبْنِيَّةً﴾ ۲۰- الزمر: غورفه له سهر غورفه، واته بینایه ی چند قات له سهر یه ک!!، پیغه مبه ر (علیه الصلاة والسلام) نه فرموی: (يَرَى مِنْ ظَاهِرِهَا بَاطِنَهَا وَمِنْ بَاطِنِهَا ظَاهِرَهَا) نه فرموی: له ژوروی بی ده ریت لی دیاره وه له ده ری بیت ژوریت لی دیاره، ناوایه.. وه نه بی له ناو ژوروه که دانیشیتیت و هتا نیته ده روه ده ریت لی دیار نه بی، له ژوروه ده ریت لی دیاره وه له ده روه ناو ژوروه که لی دیار، نهو نازونیمه تی بههشته!!.

خوشه ویسته کانه: چند روobar که له ژیر قهسره کانه وه دیت:
﴿جَنَّتِ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ ۵۷- النساء، روobar به لای قهسره کانه وه و له ژیر باخچه کاند!!، به شیوه یه کی بهرز خوی پوره دگار رازاندویه تییه وه، ﴿فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ﴾ ۲۲- الحاقة: بههشته کان زور به رزن!!، ﴿قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ﴾ ۲۳- الحاقة: میوه جاته که بو خوی دیت به رده ست، پیویست به وه ناکات حبل له خوت ببهستی و بجیته سهر داره که، یاخود پلیکانه ی بو دابنیت و بجیه سهر داره که، به لکو هر کاتی ئیشتیهات کرد: ﴿قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ﴾ ۲۳- الحاقة: میوه جاته که بو خوی دیت به رده ست و نزیکه ده ست،

ئینجا مه لانیکه ته کانیش ده فهرموون: ﴿کُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ﴾ ۲۴- الحاقه، واته: بخون و بخونه وه عافیتی گیانتان بی، نه وه پاداشتی نهو کرده وه و ماندوو بونه یه که له دونیا کردو وتانه.

حۆرییه کانی به هه شت: خوا نه فهرموئ: ﴿وَحُورٌ عَيْنٌ كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ﴾ ۲۲، ۲۳- الواقعة، واته: حۆری چاوگهش وه کو مرواری ناو سه ده ف وایه، شاراوه!!، کهس نه یینیون هیشتا ﴿حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ﴾ ۷۲- الرحمن، واته: نهو حۆریانه له ناو خیمه کان و شوینی تایبه تی دان نه زهری هیچ کهسیان نه کردو وه و هیچ کهس چاوی پی نه که وتوون!، ﴿لَمْ يَطْمِئُنْ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ﴾ ۷۴- الرحمن: نهو حۆریانه ی که دین بو لایان نه کهس چاوی پیان که وتووه، نه کهس نه زهری نه وانه ی کردو وه و نه که سیش دهستی لیداون نه نینس و نه جن!، به لئی خو شه ویسته کام: پیغه مبه ر ﷺ نه فهرموئ: (لِلرَّجُلِ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ زَوْجَتَانِ مِنْ حُورٍ الْعَيْنِ)^{۱۳۳} واته: ههر پیاویک که ده چیتته به هه شت دوو حۆری ده درینئی (عَلَى كُلِّ وَاحِدَةٍ سَبْعُونَ حَلَّةً) واته: نهو حۆرییه چاو گه شانه ههر یه کیکیان هفتا جلی له به ر دایه!، (يَرَى مَخَّ سَاقِيهَا مِنْ وَرَاءِ الثِّيَابِ) واته: له سهر نهو هفتا جله ناوه رۆکی ئیسکی قچه کانیان تیدا دیاره!، یانی نهو جلانه نه بونه ته مانعی نه وه ی که ناوه رۆکی نهو نافرته ی تیدا دیار بی!، نهو حۆرییه جوان و چاوگه شانه ی که خوی پهروه ر دگار ناماده ی کردوون بو میرده کانیان پیغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) ناوا وه سفیان ده کات!!.

خزمه تکاره کانی به هه شت: ﴿يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقٍ وَكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ﴾ ۱۷، ۱۸- الواقعة، ههر کهسی بیجگه له قهسرو

^{۱۳۳} ((عن محمد بن سيرين عن أبي هريرة عن النبي صلى الله عليه وسلم قال للرجل من أهل الجنة زوجتان من حور العين على كل واحدة سبعون حلة يرى مخ ساقها من وراء الثياب))، مسند إمام أحمد، جزء ۲، صفحة ۳۴۵، رقم الحديث ۸۵۲۳.

باغ و رووباره کان، بیجگه له نازونیمه ته کان به گشتی، بیجگه له خوارده مه نییه کان و خوړیه کان و نافره تانی تر...، خزمه تکارانی زوړیان له ژیر ده ست، نو مندالانه ی که خزمه تیان ده کهن له بهه شتدا، ﴿وَلَدَانِ مُخْلَدُونَ﴾: نو مندالانه ی که همیشه ده میتن و نامرن و له وی به نه به دی خزمه تیان ده کهن!، له خزمه تی نو بهه شتیانه دان، ﴿بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقٍ وَكَأْسٍ مِّن مَّعِينٍ﴾: خزمه تیان ده کهن به هم مو خوارده وه و خواردنیک، (کأس) یان پییه و بهرده وام له ده رو بهریان ده گه رین و دین و ده چن، له کاتیکدا که بهه شتییه کان: ﴿مُتَكِينٍ عَلَى رُقْفٍ خَضِرٍ وَعَبْقَرِيٍّ حِسَانٍ﴾^{۱۳۴} - الرحمن.

به لی دوی نه وه ی که به هم مو نیمه ته کان شاد ده بن خوی گه وه ده فرموی: نه ی عه بده کانی من، نه ی بهه شتییه کان چی دیکه تان ده وی؟! نه وان ده لین: یار به بی جا چ ماوه بمانده یی؟! له و هم مو نیمه ته زیاتر چیتر؟!، چاومان تیر بوو، هم مو شتمان وه رگرتوه، قهسрман ده وی! خواردن و خوارده وه مان ده وی! رووبار و کانیمان ده وی! باخچه و بیستانان ده وی! میوه جاتمان ده وی! خوړیمان ده وی! نافره تی ترمان ده وی! خزمه تکارمان ده وی!.. هم مو شتمان هیه!!، چ ماوه بمانده یی یارب العالمین.

نینجا خوی په روهر دگار په رده ی نیوانی خو ی و عه بده کانی لانه دات و هم مو عه بده کان ته ماشای رب العالمین ده کهن!!، پیغه مبه ر (علیه الصلاة والسلام) نه فرموی: که نو حیجاب له نیوان خودا و عه بده کان لاده چی له بهه شتدا نو عه بدانه ته ماشای رب العالمین ده کهن هر گیز لی تی تیر نابن و چاوی لی وه رنا گین!، وه کو خوی په روهر دگار ده فرموی: ﴿وَجُودٌ يَوْمَئِذٍ نَّاضِرَةٌ إِلَىٰ رَبِّهَا نَاطِرَةٌ﴾^{۲۲}، ۲۳ - القيامة، واته: له روژی قیامه تدا هیندیک

^{۱۳۴} واته: شانیان داداوه له سر پستی سهوزباوی جوان و دوشه کی نایاب و رازاوه.

ده مورچاوی گه شدار و رازاوه هه ن ته ماشای نهو خوا بهی خویان ده که ن له به هه شتدا، وه کو پیغه مبهه (عليه الصلاة والسلام) ده فهرموئ: (إِنَّكُمْ سَتَرُونَ رَبَّكُمْ فِي الْجَنَّةِ كَمَا تَرُونَ هَذَا الْقَمَرَ)^{۱۳۵} ئامازهی بۆ مانگی چوارده کرد و فهرمووی: ئیوه هه مووتان خوا ده بین له به هه شتدا وه کو سهیری مانگی چوارده ده که ن!

بهائی خوشه ویسته کانم، دواي ئه وه با بزانی به هه شتییه کان
چۆن و پچ ده که ن؟: پیغه مبهه (عليه الصلاة والسلام) له وه سفی به هه شتییه کان له فهرموده ده کدا ئه فهرموئ: (أَبْنَاءُ ثَلَاثٍ وَثَلَاثِينَ هُمْ عَلَى خَلْقِ آدَمَ)^{۱۳۶} واته: ئه وان له ته مه نی سی و سی سالی دان!، وه ئه وان له سهه شیوازی حه زره تی (ئاده م ن)، (سِتُونَ ذِرَاعًا): حه زره تی ئاده م شه ست باسک درێژه!، حه زره تی ئاده م که چۆن خواي په روهر دگار خه لقی کردوه و کاتی خۆی له سهه دونیای داناوه، هه موو ئینسانه کان ده گه رینه وه سهه ئه و شیواز و ته مه نه به پیاو و ئافره ته وه!، (في عرض سبعة أذرع): حه وت باسکیش ئه و ئینسانه ئه ستوو و پانه!، ده بی ئه و ئینسانه چۆن بی له به هه شتدا؟!، وه ئه و به هه شته نیعه ته کانی چه نده

«حدثنا الحميدي قال حدثنا مروان بن معاوية قال حدثنا إسماعيل عن قيس عن جرير قال ثم كنا ثم النبي صلى الله عليه وسلم فنظر إلى القمر ليلة يعني البدر فقال إنكم سترون ربكم كما ترون هذا القمر لا تضامون في رؤيته فإن استطعتم أن لا تغلبوا على صلاة قبل طلوع الشمس وقبل غروبها فافعلوا ثم قرأ وسبح بحمد ربك قبل طلوع الشمس وقبل الغروب قال إسماعيل افعلوا لا تفوتنكم»، صحيح البخاري، كتاب مواقيت الصلاة، باب: فضل صلاة الفجر، رقم الحديث ۵۴۷.

^{۱۳۶} «حدثنا محمد بن طاهر بن خالد بن أبي الدميك قال حدثنا عبيد الله بن محمد ابن عائشة التيمي قال حدثنا حماد بن سلمة عن علي بن زيد عن سعيد بن المسيب عن أبي هريرة قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم يدخل أهل الجنة الجنة جرذا بيضا جعادا كحلا مكحلين أبناء ثلاث وثلاثين وهم على خلق آدم صلى الله عليه وسلم ستون ذراعاً في سبع أذرع»، معجم الاوسط، جزء ۵، صفحة ۳۱۸، رقم الحديث ۵۴۲۲.

گوره بن؟!، نه گهر ټینسان وا گوره بې دهبې قهسره که ی چنده گوره بې؟! وه دهبې نازونیمه ته کانی دیکه ی چنده گوره بن؟!.

به لئې خوښه ویسته کانه، جوانی ئه و پیاوانه: که همیشه گهجن، همیشه له تهمه نی سی و سئ سالی دان و هه رگیز پیر نابن!، پیغه مبه ر فهرمووی (لا تُطْفِئُ شَبَابَهُ): که نجایه تیان هه رگیز ناروات!، به لئې نافرته تانیش همیشه کچن، چنده ئه و پیاوه له گهل ئه و نافرته هی کؤ بیته وه همیشه کچه!، وه کو خوی په روه ردگار ده فهرموئ: ﴿إِنَّا أَنْشَأْنَاهُنَّ إِنِشَاءً﴾ ۳۵ - الواقعة؛ واته: نیمه ئه وانه مان دروست کردووه به دروست کردن، ﴿فَجَعَلْنَاهُنَّ أَبْكَارًا﴾ ۳۶ - الواقعة، واته: ئه وانه مان کردووه به کچ!، چنده ئه و نافرته ته و ئه و پیاوه رانه بویرن ئه و نافرته هه ر کچه!.

به لئې خوښه ویسته کانه، پیغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) له وه سفی پیاوانی به هه شتدا نه فهرموئ: (لَوْ أَنَّ رَجُلًا مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ يَتَحَقَّقُ فَبَدَا سَوَارَهُ لَطَمَسَ ضَوْءُ ضَوْءِ الشَّمْسِ كَمَا تَطْمَسُ الشَّمْسُ ضَوْءَ النُّجُومِ)^{۱۳۷} نه و هه دیسه ټیما می ته به رانی ریوایه تی کردووه، نه فهرموئ: نه گهر یه ک پیاوی به هه شت بیت خوی پیشانی دونیای بدات و یه ک بازنه ی - که دیاره پیاوانیش له به هه شتدا بازنه یان هه یه -، نه و بازنه ی که له دهستی دایه پیشانی دونیای بدات ئه و رووناکی تیشکی خور ده کوژنیته وه هه روه کو چون خور رووناکی نه سستیره کانی تر ده کوژنیته وه!!، نه و فهرمووده ی پیغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام)!!.

^{۱۳۷} «حدثنا عبد الله حدثني أبي ثنا حسن ثنا بن لهيعة ثنا يزيد بن أبي حبيب عن داود بن عامر بن سعد بن أبي وقاص عن أبيه عن جده عن النبي صلى الله عليه وسلم قال لو أن ما يقل ظفر ما في الجنة بدا لتزخرفت له ما بين خفاف السماوات والأرض ولو أن رجلا من أهل الجنة يتحقق فبدا سواره لطمس ضوء ضوء الشمس كما تطمس الشمس ضوء النجوم»، مسند إمام أحمد، جزء ۱، صفحة ۱۶۹، رقم الحديث ۱۴۴۹

نافره ته کانی چوڼن؟: دواړی پیغمبر د فهرموئ: (لَوَأَنَّ امْرَأَةً مِّنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ أَطْلَعَتْ إِلَى أَهْلِ الْأَرْضِ لَأَضَاعَتْ مَا بَيْنَهُمَا) واته: نه گهر نافره تیک له نه هلی به هشت بیت خوی پیشانی دنیا بدات نهوا هموو دنیا روناک ده کاته له روژه لاتوه بو روژ ناوا!!، (وَلَنَصِفُهَا عَلَى رَأْسِهَا خَيْرٌ مِّنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا) واته: نهو چاروک (سهرپوش) هی که به سهریبه تی له به هشتدا له دنیا و هرچی تیدایه باشته!!، جا به خوشکانی به ریزم ده لیم: موژده تان لیبت نهی خوشکانی به ریز کهوا نیوه له بهر خاتری خوا، وه پاشان له بهر خاتری به هشت، له بهر خاتری گیشتن بهو نیعمه ته گه ورانه سهرپوشتان پوشیه، حهیا و حیشمه تی خوتان پاراستوه، ته قواتان پهیدا کردوه و به مسولمانی ژیاون و به مسولمانی مردوون.

خوای په روه ردگار د فهرموئ: نه وانه به نه به دی بهو شیویه له به هشتدا ده میننه وه، ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ ۶۵ - الاحزاب، نهو ئینسانه له به هشتدا نه گهر پیاو بی یان ژن قهت پیر نابئ!!، همیشه جوانه رووخوشه، همیشه نه وانه له خورازانده وه دان، موویان لینایه، نینوکیان نایه، هرگیز میز و پیسای ناکه ن، هرگیز تف ناکه نه سهر زهوی و به لغمه میان نییه، نه وانه هرگیز نه خوش نابن، ماندو نابن، هرگیز توشی سهرئیشه و سک ئیشه نابن، گوئیچکه و چاویان زه عیف نابئ، ده ستیان ناله رزئ، ناشیرین نابن، هرگیز پیوستییان به دکتور و دهرمان نییه، وه هرگیز زه عیف نابن، برسی و تینوو نابن، غه مبار نابن، تیر نابن له به هشتدا، وه روژ به روژ جوانتر ده بن!!.

پیغمبر (علیه الصلاة والسلام) نه فهرموئ: به هشتیبه کان دین یه کتری ده بینن، بازاریک هیه له به هشتدا که به هشتیبه کان هموو روژانی جومعه، واته روژیک له روژه کانی به هشتدا، دین له بازارپی به هشتدا یه کتری ده بینن و

چاک و چۆنی ده کهن، باوک کورپ ده بینې و کورپ باوک ده بینې، نه حوالې په کتری ده پرسن، نازونیمه تی په کتری بؤ په کتر باس ده کهن، به لئی خوشه ویسته کانم به هه مان شیوه نافرته تانیش دین له گهل نافرته تانی تر تیکه لاو ده بن، دواپی که ده گه پینه وه بؤ مالی خویان پیاوه کان ته ماشا نه کهن ژنه کانیان هر جوان بوون؛ ژنه کان ته ماشا نه کهن پیاوه کانیان زیاتر جوان بوون که گه پانه وه له بازارپه که دا، جا به رده وام روژ به روژ نه وانه جوانتر ده بن، وه هر گیز دلیان له په کتری نائیشی چونکه خوی په روه ردگار ده فهرموی: ﴿وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِّنْ غَلٍّ إِخْوَانًا﴾ ٤٧ - الحجر، هه موو حیق و بوغز و حسه دمان له دلدا ده رهینان، إِخْوَانًا: نه وانه وه کو برا ده ژین.

نا له وې له و نازونیمه تانه به خوشی و به نه به دی تیدا به خته وهر ده بن، له وکاته دا که هه موویان له به هه شتدا رائه بویرن هی وا هدی به رده کاته وه و ده لئی: نای نه من برادر یکم هه بوو له دونیادا له خهراپه ده گهرا بزائم حال و وه زعی چونه، خوی په روه ردگار له به رنه وهی که وه عدی داوه هه رچی بتانه وې له به هه شتدا بۆتانی ده کهن، نهو نینسانه داوا ده کات و ده لئی: خوی به گیان ریگام بده با برادره کهی خۆم بینم له جه هه ننه م بزائم وه زعی چونه؟، نایا له کوئی جه هه ننه مه؟، خوی په روه ردگار پیشانی نه دات، ﴿فَاطْلَعَ قَرَأَهُ فِي سَوَاءِ الْجَحِيمِ﴾ ٥٥ - الصافات، په کسر جه هه ننه می پیشان نه دات، ته ماشا نه کات برادره کهی وا له ناوه راستی جه هه ننه مدایه؛ که ته ماشای ده کات نهو که سهی که له جه هه ننه مه هاواری بؤ ده کات و ده لئی: ﴿وَنَادَى أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ أَفِضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ﴾ ٥٠ - الاعراف، واته: ده لئین نهی به هه شتیبه کان توخوا له و ناوهی له لاتانه هه ندیکمان بؤ بنیرن، له و رزقهی که له لاتانه هه ندیکمان بؤ بنیرن، هاواریمان بکه بن، نه وانیس و هلامیان نه و به ده لئین: ﴿قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَهُمَا عَلَى الْكَافِرِينَ﴾: ده لئین خوی

گهوره نهوانه ی حېرام کړدووه له سهر کافره کان، نهوه ئیوه نه تانده زانی؟
نه تانده زانی ئیمه دینه نه و نازونیمه ته؟، خوی پره وهر دگار نه و نیمه ته مان
پې دبه خشې؟، خوی گهوره نه و نازونیمه ته ی به ئیمه به خشې وه عدی خوی
راست بو له گهل ئیمه، ئایا خوی گهوره نه و وه عده ی به ئیوه ی دابو راستی
کرد له گهلان؟، یه کیکیش له جهه ننه مییه کان راست ده بیته وه و ده لئ: به لئ،
نهوه ی که خوا وه عدی به ئیمه دا بو له جهه ننه هاته دی!، نا له وی له عننه
له زالمه کان ده کهن.

به لئ خوشه ویسته کانم، نا نه و بهه شته بو کییه؟ ﴿نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ
لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا﴾ ۸۳- القصص، ده فرموی: نه و
بهه شته ده دینه که سائیک که له زه ویدا (خو به زلزان نین: تکر بیان نه بووه،
خویان به زل نه زانیوه، له بهرامبر خوا (تکر بیان لینه داوه، له بهرامبر دین،
له بهرامبر مسولمانان، وه خویان به ریبور و موسافیر هاتوته بهرچاو، ولا
فساداً: وه فسادیان بلاونه کړدو ته وه، ده ستیان پیس نه بووه، چاو و دهم و
لاقیان پیس نه بووه، ههوا و تاره زوویان له دلدا پیس نه بووه، نه هلی فساد
نه بوون و نه هلی صلاح بوون، به لئ بهه شته بو نهوانه یه ﴿وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾
۸۳- القصص، سهره نجام و عاقبه ته چاک بو له خوا ترسانه، ﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي
وُعِدَ الْمُتَّقُونَ﴾ ۳۵- الرعد، نه و بهه شته وه عد دراوه به کی؟، وعد المتقون:
به له خواترسان و پاریزکاران.

جا له خوی پره وهر دگار ده پارینه وه به حورمه ته مانگی ره مه زانی پیروز،
ده لئین یاره بی خودایه نه و بهه شته مان به نسیب بکه ی، یاره بی خویه
خومان و مال و مندالمان به و بهه شته شاد بکه ی، خومان و دایک و باوکمان
به و بهه شته شاد بکه ی، خومان و دهرودراوسیمان به و بهه شته شاد بکه ی،
خومان و هه موو هاوه ل و براده ره کاغان به و بهه شته شاد بکه ی، خویه خومان

و هه موو مسولماناني دنيا بهو بهه شته شاد بڪهي، ياره ببي خواجه له
 حه وزي كه وسر ناومان بهديتي، ياره ببي خواجه بهدهستي پيغه مبر ﷺ ناومان
 بهديتي، خواجه له گهل پيغه مبر موحه مد ﷺ حه شرمان بڪهي، خواجه له گهل
 پيغه مبراندا كو مان بڪيه وه، ياره ببي خواجه داواي فيرده وست لي^{۱۳۸} ده كه ين يا
 رب العالمين، ياره ببي خواجه ههروه كو چون پيغه مبر ﷺ فه رموي : نه گهر
 داواي بهه شتستان كرد داواي فيرده وس بڪهن!، ياره ببي خواجه بو حورمه تي ناوه
 پيروه ڪاٺي خوت ليت ده پارينه وه لهو روژه پيروه ده و ده لين: ياره ببي خواجه
 بهه شتي فيرده وسمان بهنسيب بڪهي، ياره ببي خواجه فيرده وسمان بهنسيب
 بڪهي، ياره ببي خواجه (فردوس الاعلى) مان بهنسيب بڪهي، ياره ببي خواجه له
 خومان و له هه موو مسولمانان خوشببت، ياره ببي خواجه شيفاي
 نه خوشببت ڪامان بهيني، خواجه له مردوه ڪامان خوشببت، ياره ببي خواجه حالي
 نيمه و هه موو مسولماناني دنيا چاره سر بڪهي، ياره ببي خواجه ميلله ته
 مسولمانه ڪه مان له دهره و به لا و ناره حه تي بپاريزي، ياره ببي خواجه له فيتنه
 و ناشووي زه مانه بمانپاريزي، ياره ببي خواجه نيمه ي مسولمان و هه موو
 مسولماناني دنيا لهو ڪه سانه حيساب بڪهي كه له روژي قيامه تدا و له
 بهه شتي بهريندا مه لانيكه ته ڪان پيان ده لين: ﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا مِمَّا
 أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ﴾ ۲۴ - الحاقه: بخون و بخونه نو شي گيانتان بي، نهو

^{۱۳۸} «(حدثنا إبراهيم بن المنذر حدثني محمد بن فليح قال حدثني أبي حدثني هلال عن عطاء بن
 يسار عن أبي هريرة عن النبي صلى الله عليه وسلم قال ثم من آمن بالله ورسوله وأقام الصلاة
 وصام رمضان كان حقا على الله أن يدخله الجنة هاجر في سبيل الله أو جلس في أرضه التي ولد
 فيها قالوا يا رسول الله أفلا ننبئ الناس بذلك قال إن في الجنة مائة درجة أعدها الله للمجاهدين
 في سبيله كل درجتين ما بينهما كما بين السماء والأرض فإذا سألت الله فسلوه الفردوس فإنه
 أوسط الجنة وأعلى الجنة وفوقه عرش الرحمن ومنه تفجر أنهار الجنة»، صحيح البخاري، كتاب
 الجهاد والسير، باب: درجات المجاهدين في سبيل الله، رقم الحديث ۲۶۳۷.

کولبزیړیک له وتاره کانی شه هید ماموستا عبدالله قهسری

پداشته بهوۍ ماندووبونه که تانه له دنیا، یاره بی خواجه له و که سانه مان
حساب بکه ی که نه و هیان پی ده گوتری، یاره بی خواجه عاقبه تی عومرمان
خیر بکه ی، به مسولمانی بمانزیی نی و به مسولمانی بمانزیی نی، به خه راپه ی
خومان نه که ی، خواجه به رپه می خوت له گه لمان بکه ی.

ثامین

أَقُولُ قَوْلِي هَذَا وَاسْتَغْفِرُ اللَّهَ لِي وَ لَكُمْ وَلِسَائِرِ الْمُسْلِمِينَ فَاسْتَغْفِرُوهُ إِنَّهُ كَانَ
غَفَّاراً، أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
(رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ)

آمین

دوزه خ و ناخوشییه کانی

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا
كُلَّمَا تَضَجَّتْ جُلُودُهُمْ بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ ۵۶ - النساء

بسم الله الرحمن الرحيم

إِنَ الْحَمْدَ لِلّٰهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَغِيْنُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوْذُ بِاللهِ مِنْ شُرُوْرِ أَنْفُسِنَا
وَسَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يُضِلِّ اللهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ..،
وَنَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيْكَ لَهُ، وَنَشْهَدُ أَنَّ سَيِّدَنَا وَنَبِيَّنَا مُحَمَّدًا عَبْدُهُ
وَرَسُولُهُ.. هَذَا الرَّسُوْلُ الَّذِي بَلَغَ الرِّسَالَةَ وَأَدَّى الْأَمَانَةَ وَتَصَحَّ الْأَمَّةَ وَكُشِفَ الْغُمَّةُ
وَجَاهَدَ فِي اللهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَتَرَكْنَا عَلَى الْبَيْضَاءِ، لَيْلُهَا كُنْهَارُهَا، لَا يُزِيغُ عَنْهَا
إِلَّا هَالِكٌ، صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ، صَلَاةً وَسَلَامًا إِلَى يَوْمِ الدِّينِ،
أَمَّا بَعْدُ يَا عِبَادَ اللهِ أُوْصِيْكُمْ وَنَفْسِيْ أَوَّلًا بِتَقْوَى اللهِ وَطَاعَتِهِ، وَلُزُومِ أَوَامِرِهِ
وَكَثْرَةِ مَخَافَتِهِ، فَإِنَّ التَّقْوَى شَعَارُ الْمُؤْمِنِينَ، وَدِثَارُ الْمُتَّقِينَ، وَوَصِيَّةُ اللهِ فِيَّ
وَفِيْكُمْ وَفِي النَّاسِ أَجْمَعِينَ. أَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيْمِ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ ١٠٢ - آل عمران.

مسولمانانى بهرپر و خوښه ويست، نهى شويڼكه وتوانى موحه مدهى پيشه وا
ﷺ، له وتاريكى رابردوودا وهعدى نهوه مان به جهنابتاندا كه له وتاريكى
داهاتوودا باسى ژيانى دوزهخ پكهين، ههنديك له ديمه نه كانى بهرزهخ و هاتنى
قيامه تمان پيشتر باسكرد بوو...، باسكردنى دوزهخ مابوو بو ئيوهى بهرپر كه
نه مړو له خزمهت بهرپر تاندا دهچينه خزمهت قورثانى پيروز بو بينينى
ههنديك مه شهيد له مه شاهيدى ژيانى دوزهخيه كان و حال و حيسابى نهو
كه سانهى كه له روژى قيامت بريارى دوزهخيان بو دهرده كړيت، بو نهوهى
بزانيڼ نهو دوزهخ (جهنم) هى كه خواى گه وره نامادهى كردووه بو نهو كه سانهى

سهرېنچې ده کهن له دنیا چونه و چ سزایه کی ناماده کردووه، وه بؤ نه وهی بزاین حالی نهو دوزه خیانهی که له روژی قیامت دوی نه وهی که برپاریان بؤ نه دریت که بچن بؤ دوزه چونه و هاوار هاواریان بؤ مه لایکه ته کان و ده رگاوانه کانی دوزه چونه و چ ده کهن؟!.

خوشه ویسته کانم، بویه پیویسته نیمه دوزه بهینینه بهرچاوی خومان چونکه هر که سیک لهو ژيانه ی دنیا دا به پتی فمرموده پیروزه کانی (رب العالمین) و فمرموده پیروزه کانی پیغمبري پشه و امان ﷺ هه لسوکه وت نه نوینی، وه په پرهوی له فمرموده کانی خوا و پیغمبر نه کات، دیاره شوینی نهو دوزه خهیه که له قورثانی پیروزدا به تئکید و عده ی به گونا هباران و کافره کان و مونا فیه کان و زالمه کان دراوه...! پیویسته نیمه نهو دوزه خه بهینینه بهرچاوی خومان بؤ نه وهی هر له دنیا دا خومانی لی بپاریژین، نه وه کو خوا نه خواسته له روژی قیامت بهر نهو حساب و قائمه و لیسته بکهوین که خوی پهره وردگار به هوئی مه لایکه ته کانه وه کومه ل کومه ل بهرینان ده کهن بهره دوزه خ، خوا بمانپاریژی لهو روژدها، وه خه جالت نه بین له مهیدانی مه حشر، وه بهرئ نه کرین بؤ دوزه خ، خوی گه وره لهو تاقمه مان حساب بکات که بهریده کرین بؤ بهه شتی بهرین، وه خوی گه وره بمانپاریژی لهو تاقمانه ی که بهریده کرین بؤ دوزه خ.

خوشه ویسته کانم، هر له وکاته وه که له مهیدانی مه حشر خه لکیک بؤ بهه شت بهرئ ده کرئ خه لکیکیش بؤ دوزه خ بهریده کرئ، نه وهی که بؤ بهه شت بهریده کرئ مه لایکه ته کان پیشوازیان لی ده کهن هه روه کو له خوتبهیه کی رابردوودا باسان کرد، بهه مان شیوه نه وانه ی که کیتابه که یان و شه هاده که یان به دهسته چه په وه یان له پشته وه وهرده گرنه وه، نه وانه تاقم تاقم،

کومهل کومهل بهرو دوزخ بهریده کرین، وه مه لایکه ته کان و دهرگاوانه کانی دوزخ پیشوازیان لی ده کهن به لام چ پیشوازییه ک!!، گو یگر له فهرمودهی خوا (جل جلاله) له کوتایی سوره تی (الزمر) دهرموی: ﴿وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا حَتَّىٰ إِذَا جَاؤُوهَا فَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ * قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ﴾ ۷۱، ۷۲ - الزمر، به لئ لهو روزه دا دوی شه وهی شه هاده که وهرده گرنه وه، کافره کان کومهل کومهل بهرو دوزخ بهریده کرین!، خوا (جل جلاله) شه فرموی (وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا): نه وانهی که بیبروان بهریده کرین و دهردرین (إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا): به کومهل دهردرین بو دوزخ، ههر به لای چه په وه، نه وانهی که کافر بوون به خوا، نه وانهی که شوینکه و تهی دینی خوا نه بوون له دنیا، نه وانهی که دینی خویان به راست نه زانیوه، نه وانهی که ناحه زایه تی دینی خویان کردووه، نه وانهی که دینی خویان پاشگویی خستووه... نه وانه بهریده کرین بو دوزخ!، (حَتَّىٰ إِذَا جَاؤُوهَا): هه تا که ده گنه بهر دهرگای دوزخ (فُتِحَتْ أَبْوَابُهَا): راسته وخو و کتوپر دهرگا کانی دوزخ ده کرینه وه!، که دهرگای دوزخ خیال لی ده کریته وه زور سه رسام و نارپه حهت ده بن، قورناغوینه بهریره کان: نه گهر سه رغبتاندا بی له قورنانیدا پیش نهو نایه ته باسی نهو که سانه ده کات که بهرو به ههشت بهریده کرین!، که خوا شه فرموی: ﴿وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا حَتَّىٰ إِذَا جَاؤُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا﴾ ۷۳ - الزمر، واته: نه وانهی به ههشتین پؤل پؤل بهرو به ههشتی بهریده کرین، هه تا که ده گنه لای دهرگا کانی به ههشت دهرگایان لی کراوه ته وه، به لام له بارهی نه وانهی دوزخ دهرموی: که ده گنه لای دهرگای دوزخ خی یه کسه دهرگا کانیان لی ده کریته وه!، جیاوازییه که لی ره دا (واو) یکه، له بارهی

به هه شتیه کان ده فهرموئ: (وَفْتَحَتْ أَبْوَابَهَا) له باره ی دۆزه خیابان ده فهرموئ: (فُتِحَتْ أَبْوَابُهَا) به بی واو! مانای ئه وهیه ئه وانیه که ده چن بۆ به ههشت ههر له دووره وه ده رگایان بۆ کراوه ته وه (وَفْتَحَتْ) یانی کراوه ته وه له پیشتر، ههر لهوکاته ی که به ره وه به ههشت به ږیده کرین ده رگاکانیان لی کراوه ته وه و ههر له دووره وه به ههشت ده بینن بۆ ئه وه ی له دووره وه خو شحال بن، به لام ئه وانیه ی دۆزه خ نازانن که به سه ر شتیکی زۆر زۆر تر سناکدا ده که ون، تا ده گنه به رده رگای دۆزه خ راسته وخۆ ده رگای دۆزه خیابان لی ده کریتته وه بۆ ئه وه ی ترسیان زۆر بی! بۆ ئه وه ی راسته وخۆ به سه ر ترسیکدا بکه ون له ویش نازار و نه شکه نجه بینن ههر لهوکاته وه که شه هاده که بیان پی دراوه نازار و نه شکه نجه یان ده سته پی ده کات هه تا ده گنه ناو دۆزه خ!!

به لی خو شه ویسته کانم، (حَتَّىٰ إِذَا جَاؤُوهَا فَتَحَتْ أَبْوَابُهَا) ناشفه رموئ: (فُتِحَتْ أَبْوَابُهَا)، به لکو ده فهرموئ (أَبْوَابُهَا)، (أَبْوَاب): جه معی (باب)ه، یانی ده رگاکانی دۆزه خ ده کریتته وه، خوی گه وه له قورئان ده فهرموئ: ﴿لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِّكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْسُومٌ﴾ ٤٤ - الحجر، واته: بۆ دۆزه خ هه وت ده رگا هه یه، وه ههر ده رگایه که له وه ده رگایانه ی دۆزه خ کۆمه لیکه ی تایبته تییدا ده چنه ژووره وه!، (مُنافِقِينَ) له وه ده رگایه ده چنه ژووره وه، کافره کان له وه ده رگایه ده چنه ژووره وه، ئه وانیه ی ریا بازن له وه ده رگایه ده چنه ژووره وه، ئه وانیه ی که خو به زلزان (مُتَكَبِّرِينَ) له وه ده رگایه ده چنه ژووره وه، ئه وانیه ی که سته مکار (ظَالِمِينَ) له وه ده رگایه ی ده چنه ژووره وه، ئه وانیه ی هه راخوړ و ریا خوړ و مالی یه تیم خوړن له وه ده رگایه ده چنه ژووره وه... هتد، نا لهوکاته دا که ده گنه ده رگای دۆزه خ ده رگه وانه کان پی شوازیان لی ده که ن به لام چ پی شوازییه که!!، کۆمه لیک مه لاتی که ت راوه ستاون، خوی گه وه ده فهرموئ: ﴿عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ﴾ ٣٠ - المدثر، واته: نۆزده مه لاتی که ت به سه ر دۆزه خه وه راوه ستاون، به لام چ

مه لائیکه تیک؟!!!، ﴿غِلَظْ شِدَادًا﴾ ۶- التحريم، واته: زور به ټیږ و توند!!، نو مه لائیکه تانه راوستانه که خوی پوره دگار پیاښ دغه رموی (زبانیه)، نهوانه ی که خه لکی لیده خوړن و پالده دهن بؤ دوزه خ، وه نهوانه ش که بؤ دوزه خې بهرئ ده کرین وهکو مالآتئ وهپیش خو دهرین و بهرئ ده کرین!، به لام نهوانه ی بهه شتئ وهکو وهفدا، نهها خوی گه وره دغه رموی: ﴿يَوْمَ نَخْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا﴾ ۸۵- مریم، نهوانه ی که نه هلی بهه شتن وهکو وهفد ده چنه خزمه تی خوا، ﴿إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا﴾ وهفد جلویه رگی پاکی له بهر دایه که ده چته لای کومه لیک پیاو یان سه روک (رئیس) ټک چؤن به ئیحتیرامه وه پیشوازی لیده کری و نهو وهفده خوی بؤنخوش ده کات که بهر ټکوپینکی بهر ټگادا ده روات نهوانیش پیشوازی لیده کمن، ناوا نهو وهفده ی که ده روات بؤ بهه شت پیشوازی لیده کری!، ﴿الْمُتَّقِينَ: پاریزکاران﴾ ده چن بؤ لای پوره دگاری خویان به وهفد، وهکو وهفد ریزیان لیده گری ﴿إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا﴾، به لام ﴿وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَى جَهَنَّمَ وَرْدًا﴾ ۸۶- مریم: نهوانه ی که دوزه خین واته کافر و موجریم بوون و له دونیادا تاوانیان کردووه به هو ی مه لائیکه ته کانه وه لی ده خوړدرین، وه پیشخو دهرین، پالیان پیوه دهنن به تیئویتی و برسیتی، به ناخوشحالی و ئیشونازاره وه لی ده خوړدرین به رهو دوزه خ، که ده گنه ده رگای دوزه خ مه لائیکه ته کان پیانده لئین: ﴿أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقُولُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ ۷۱- الزمر، نایا پیغه مبه رانتان بؤ نه هاتن له خوتان له دنیا؟، که نایه ته کانی خویان به سه ردا ده خویندنه وه، دینی خواتان پی نه گه یشته و بؤتان روون نه کرایه وه؟، پیغه مبه رانتان بؤ نه هاتن نایاتی خواتان بؤ بخویننه وه؟، له دینی خوا حالیتان بکه، له هم روژه تر سناکش بتانترسیئن، بؤیان روون نه کردنه وه؟، نهوانیش ده لئین ﴿قَالُوا بَلَىٰ﴾: به لئ.. ماموستا و پیغه مبه رمان بؤمان هاتن و دینی خوامان بؤ روونکرایه وه، به لام بریاری خوا له سه ر نهو

كهسانه ی كه كفرن هاته جئ كه خوا له دونیا وه عدى به كافره كان دابوو،
وه عدى به دوژمنانی دینی خوئ دابوو كه ده بی نیوه سزاتان دوزخ بیت، نهود
سزاكهی و نیستا هاته دی!!!.

خوای گه وره له نایه تیکی تر له سوره تی (المك) ده فهرموئ: ﴿الْمَ يَأْتِكُمْ
نَذِيرٌ﴾ ۸- الملك، ده رگه وانه كان پیان ده لئین نایا تر سینهرتان بژ نه هات له
دونیا تا بتانتر سینئ له م روژه؟ ﴿قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ
اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ﴾ ۹- الملك، واته: گوتیان به لئ
تر سینهرمان بژ هات به لام گوتمان نیوه راست ناکهن، خوا نهوه ی نهاردووه كه
نیوه دهیلئین!، نهوه ی نیوه دهیلئین دینك نییه كه خوا دهیهوئ، نیوه له زوبانی
خوستان هه لئانه ستووه، ناوا وه لامی پیغه مبه رانیان -كه ماموستایانن-
داوه تهوه، یاخود وه لامی شوئكه وتوانی پیغه مبه رانیان داوه تهوه، وهك چوئن
نیستا خه لكیك ههیه ده لئ: كاكه نهوه ی نیوه هیئاو تانه دینكی نوییه!، یان
برایهك.. ماموستایهك كه باسی نیسلام دهكات به سهیر و سه مهره دیته
به رچاوی هه ندئ خه لك پیبویه كه دینكی نویی هیئاوه چونكه حهقیقه تی
دینه كه باس دهكات ناوا لهویش ده لئین: ﴿فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ﴾
۹- الملك، لهوكاته دا له مهیدانی مه حشر كاتيك له بهر ده رگای دوزخ
راوه ستاون ده لئین: نیمه گوتمان نیوه راست ناکهن نهی پیغه مبه ران و
شوئكه وتهی پیغه مبه ران، نهوه ی كه نیوه دهیلئین خوا نهوه ی نه گوتهوه!، جا
لهوكاته دا په شیمان ده بنهوه و ده لئین: ﴿وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي
أَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ ۱۰- الملك، نه گهر گوپرایه لییمان بكر دایه له دنیا، نه گهر
عه قلمان هه بویه و تیگه یشتباين نهوا له برادرانی نهو روژه ره شه نه ده بوین!
﴿فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ ۱۱- الملك، لهوكاته دا نیعتیراف
به گوناهی خویان ده كه ن!.

به ئی خوښه ویسته کاتم: که دهبردینه درگای دوزخ ئا لهوئ ته ماشا
 نه که ن پردی (الصراط) دانراوه! پیغه مبه رمان ﷺ دهفرموئ: پردی
 (الصراط) له نیوان نه ملا و نهولای دوزخ داده نری، که له فرموده دیه کدا
 هاتوه دهفرموئ^{۱۳۹}: له شمشیر تیرتره و له موو باریکتره بۆ نهو که سانه ی که
 تاوانبار و سته مکار و کافر و مونافیقن!!!، خوای گه وره نهو که سانه
 رزگارد هکات له سهر پستی پردی (الصراط) که مسولمانی راسته قینه بوون و
 شوین دینه که ی خوا که وتوون و تنها بۆ نهو ژیاون که بویان ده بیته پرد و
 مهیدانیك و بهرین ده بی، بویه پیغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) دهفرموئ: نهو
 پرده راده خری له سهر دوزخ، وه من و نوممته ی من یه که م که سانیکی که بهویدا
 ده پهرینه وه... وه ده بی هه موو که س بجیته سوئ جه هه ننه م و چاوی پیی
 بکهوئ و به سه ریدا پروات، وه ک خوای گه وره دهفرموئ ﴿وَإِنْ مِّنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا
 كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَّقْضِيًّا﴾ ۷۱- مریم، اته: هیچ که سی نییه له
 نینسانه کان هه ر ده بی بچه سوئ جه هه ننه م، عبدالله ی کوری ردواحه نهو
 کاته ی که کرا به قیاده ی جهیش پیغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) ناردی بۆ یه کیك
 له غه زایه کان وه ختیك که وه ری ده که وت له گه ل له شکری مسولمانان گریا،
 صه حابییه کان لییان پرسى: نه ی عبدالله بۆ ده گری، نه وه له ترسانه؟، فرموئ:
 وه لاهى بۆ نه وه نییه له ترسی شه ر یان مردن بی بگریم... به لکو نهو ثایه ته م
 وه بیر هاته وه که خوای گه وره دهفرموئ ﴿وَإِنْ مِّنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ

^{۱۳۹} ((...)) قال فينطوي عليهم ويرمي بهم في غمرات ولجهنم جسر أدق من الشعر واحد من السيف
 عليه كلاليب وحسك ياخذون من شاء الله والناس عليه كالطرف والبرق وكالريح وكأجاويد الخيل
 والركاب والملائكة يقولون رب سلم رب سلم فجاج مسلم ومخدوش مسلم ومكور في النار على
 وجهه))، مسند إمام أحمد، جزء ۶، صفحة ۱۱۰، رقم الحديث ۲۴۸۳۷

حَتْمًا مَقْضِيًّا ﴿٧١﴾ - مريم، هېچ که سيک نيه له نيو هه د هې به سهر نه شوينه دا پروات و بييني، برياريکي حه تميه له لای خوا، جا خوا بانپاريزي له وکاته دا که به سهر پردی (الصراط) دا تیده په رين، يار د بې خوايه رزگارمان بکه ی و لاقمان چاک بچه قيني، خوايه رزگارمان بکه ی و نه که وينه خوار له سهر نه و پرده، پيغه مبهه (عليه الصلاة والسلام) نه فهر موي: له وکاته دا مه لائيکه ته کان هه موويان راوه ستاون و دوعا ده کن، پيغه مبهه ران هه موويان دوعا ده کن د فهر مويون: (اللَّهُمَّ سَلِّمْ سَلِّمْ) خوايه سه لامه تيان بکه ی.. خوايه سه لامه تيان بکه ی نه و که سانه ی که موسلمانن و به سهریدا نه په رنه وه، وه هه مو مه لائيکه ته کانيش ده پارينه وه، نينجا پيغه مبهه (عليه الصلاة والسلام) نه فهر موي: هه ريه که ی به جورېک به سهریدا نه په رېته وه، هی وا هه يه وه کو بروسک (برق) به سهریدا نه په رېته وه نه و دنده خيرايه له بهر نيخلاصي بو خوا، له بهر چاکه کانی و به ندایه تيه راسته قينه که ی بو خوا، هی وا هه يه وه کو ته سپ سوارېک، هی وا هه يه وه کو به پياده روشتنيکی نازا که به رېنگادا ددروا... هتد، ورده ورده بهو شيويه به سهریدا ده په رنه وه!

به لي خو شه ويسته کانم، دواي نه وه ی نه و که سه ی که ده که ويته خواره وه ده که ويته ناو دوزه نه وانه ی که موسلمانن راسته قينه ن ناوا راست دهرؤن و هه ريه کيک به شيوه خيرايه که ده په رېته وه، به لام نه وانه ی که گونا هبارن جار جار شه پولي ناگر د پروات و لييان ده دات به لام ده که رېته وه و شه پولي ناگر خويان لينادات، هه ر بويه له ويتش ده تر سين و به ملا و نه ولا ده که ويته و ده که ويته خواره وه و هه لده ستيته وه و ناوا به جوړه عذابېک ورده ورده هه تا خوی گه وره ره حم به نه وانه ده کات که گونا هبارن، وه نه وانه ی که خيره کانيان زور تره له گونا هه کانيان... بهو شيويه ده په رنه وه، وه نه وانه ی که له خواترس (مُتَقِيْن) رزگاريان د هې وه نه وانه ی که کافر و سته مکارن له ويډا ده ميننه وه و ده که ونه